

පටුන

පිටු අංකය

01.	විධායක සාරාංශය	-	1
02.	වාර්තාව නිකුත් කිරීමේ පසුබිම	-	1-2
03.	අනුගමනය කරන ලද ක්‍රමවේදයන්	-	2
04.	විෂයය පථය	-	3
05.	විෂයය පථයේ සීමාවන්	-	3
06.	ක්‍රියාවලිය		
6.1	ලමා අපවාර අර්ථ නිරූපණය	-	4
6.2	ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පිහිටු වීම හා අධිකාරියේ ප්‍රධාන කාර්ය භාරය	-	5
6.3	අධිකාරියට වෙන් කල ප්‍රතිපාදන හා වියදම් පිළිබඳ විස්තරය	-	5- 6
6.4	ලමුන්ගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධව කටයුතු කිරීමේ දී සම්බන්ධිත පාර්ශවයන් -		6
6.5	ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය සිදු කර ඇති කාර්යයන්	-	6-16
6.6	ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ මානව සම්පත් කළමනාකරණය	-	16- 18
6.7	ජන මාධ්‍ය දැනුවත් කිරීම	-	19
07.	නිරීක්ෂණ	-	19-24
08.	නිර්දේශ	-	25-26
09.	දෙමළ පරිවර්ථනය	-	27- 52
10.	ඉංග්‍රීසි පරිවර්ථනය	-	53- 79
11.	ඇමුණුම්	-	81-205

ශ්‍රී ලංකාවේ ළමා අපවාර සම්බන්ධයෙන් ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ කාර්යභාරය පිළිබඳ විශේෂ විගණන වාර්තාව

විධායක සාරාංශය

ළමා අපවාර වැළැක්වීම සහ එවැනි අපවාරවලට ගොදුරු වූ ළමුන් ආරක්ෂා කිරීම හා ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම පිණිස ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීමේ අරමුණින් 1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරි පනත යටතේ ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය 1999 වර්ෂයේ දී පිහිටුවා තිබුණි. එම වර්ෂයේ සිට වර්ෂ 20 ක කාලපරිච්ඡේදයක් ගත වී විමෙන් අනතුරුව එම ප්‍රතිපත්තිය සඳහා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල අනුමැතිය ලබා ගෙන තිබුණ ද, මෙම වාර්තාවේ දින දක්වා ද එම ප්‍රතිපත්තිය ඵලදායී ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමට අධිකාරිය අපොහොසත් වී තිබුණි. තවද, මාධ්‍ය මඟින් කරනු ලබන අනාවරණයන් හා පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව වෙත ලැබෙන අදාළ පැමිණිලි සංඛ්‍යාව ක්‍රමයෙන් ඉහළ යාමත් නිසා ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව පිළිබඳව හඳුනා ගන්නා ලද අවධානම් තත්ත්වය හේතුවෙන් මෙම වාර්තාව නිකුත් කිරීමට පියවර ගන්නා ලදී. ඉහත සඳහන් ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ප්‍රමාදය මෙන්ම පාසල් සිසුන් ප්‍රවාහන සේවය විධිමත් කිරීමට අවශ්‍ය පියවර ගැනීමත්, අපවාර සඳහා ගොදුරු වූවන් සම්බන්ධයෙන් ගතයුතු ක්‍රියාමාර්ග විධිමත් කිරීමත්, දරුවන් ආරක්ෂා කර ගැනීමට සිවිල් ජනතාව බලගැන්වීමේ වැඩසටහන් නිසි පරිදි ක්‍රියාත්මක කිරීම ඇතුළුව ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් අධිකාරිය විසින් ගත යුතු හඳුනා ගන්නා ලද ක්‍රියාමාර්ගයන් ප්‍රමාණවත් පරිදි ඉටු කිරීමට අපොහොසත් වී ඇති බව නිරීක්ෂණය විය. ඒ අනුව අධිකාරියට පැවරී ඇති කාර්යභාරය ප්‍රමාණවත් පරිදි ඉටු කිරීම තුළින් ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීමේ අවශ්‍යතාවයක් පැන නැඟී ඇති බව මෙම වාර්තාව මඟින් තහවුරු විය.

02. වාර්තාව නිකුත් කිරීමේ පසුබිම

ළමා අපයෝජනය යනු ළමයාගේ සෞඛ්‍යය පැවැත්මට සංවර්ධනයට හා ගරුත්වයට බාධාවන අයුරින් වැඩිහිටියෙකු විසින් කරනු ලබන වැරදි ක්‍රියාවක් වන අතර, ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයේ නිර්වචනයට අනුව ළමා අපයෝජනය කායික, මානසික, ලිංගික හා නොසලකා හැරීම් ලෙස වර්ග 4 කට බෙදා වෙන් කර ඇත.

වර්තමාන ශ්‍රී ලාංකික සමාජය තුළ ඵලදායී සිදුවන ළමා අපයෝජනයන් සාපේක්ෂව දිනෙන් දින ඉහළ යන බවට මාධ්‍ය වාර්තා තුළින් අනාවරණය කිරීමත්, ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය සහ පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව වෙත ලැබෙන පැමිණිලි දිනෙන් දින ඉහළ යාම සහ ඊට

සාපේක්ෂව පැමිණිලි විසඳීමට ගනු ලබන ක්‍රියාමාර්ගවල දුර්වල තත්ත්වයක් පැවතීමත් නිරීක්ෂණය විය. තවද, ළමා අපචාර වැළැක්වීමත්, එවැනි අපචාරවලට ගොදුරු වූ ළමුන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීම අධිකාරිය පිහිටුවීමේ අරමුණ වුවද, වර්ෂ 20 ක් පමණ ගත වී තිබුණ ද, එම ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමට අධිකාරිය අපොහොසත් වී තිබුණි. ඒ හේතුවෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව පිළිබඳ අවදානම් තත්ත්වයන් හඳුනා ගන්නා ලද අතර, 2019 අංක 18 දරන විගණන පනතේ 13 වන වගන්තිය ප්‍රකාරව මා හට ලැබී ඇති බලතල මත ඒ පිළිබඳව පුළුල් විගණනයක් සිදු කර මෙම වාර්තාව නිකුත් කරන ලදී.

03. අනුගමනය කල විගණන ක්‍රමවේදයන්

පහත සඳහන් ක්‍රමවේදයන් අනුගමනය කරමින් මෙම පරීක්ෂණය සිදු කරන ලදී.

3.1 පහත සඳහන් ලේඛන, පොත්පත් හා වාර්තා පරීක්ෂා කිරීම

- 3.1.1 1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරී පනත
- 3.1.2 ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තිය
- 3.1.3 ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ ලිපිගොනු
- 3.1.4 කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයේ ප්‍රගති වාර්තා 2018-2019
- 3.1.5 පොදු ව්‍යාපාර කාරක සභා වාර්තා 2009-2011
- 3.1.6 ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජන රජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව
- 3.1.7 Budapest සම්මුතිය
- 3.1.8 අධිකාරියේ ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන්ගේ රාජකාරී ලැයිස්තු
- 3.1.9 කෙටුම්පත් විගණන වාර්තාව සඳහා ලිඛිත පිළිතුරු ලබා ගැනීම - 2018
- 3.1.10 1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරී පනතේ 14 වගන්තියේ කාර්යයන් ඉටු කිරීමේ ප්‍රමාණය පිළිබඳ ලිඛිත පිළිතුරු ලබා ගැනීම

3.2 සම්මුඛ සාකච්ඡා

- 3.2.1 ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ නිලධාරීන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා
- 3.2.2 කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ හා ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවලට අනුයුක්තව සිටින ප්‍රාදේශීය ළමා ආරක්ෂක නිලධාරීන් සමඟ සාකච්ඡා කිරීම.

04. විෂය පථය

අධිකාරියේ විවිධ අංශ මඟින් ළමා අපචාර වැළැක්වීමට වසර 5 ක් තුළ සිදු කරන ලද කාර්යයන්, අධිකාරියේ පැමිණිලි සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරනු ලබන නීති අංශය, මනෝ සමාජීය අංශය, විමර්ශන අංශය හා පොලිස් අංශය විසින් වසර 5 ක් තුළ ලද පැමිණිලි විසඳීමේ ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ ලබා ගත් තොරතුරු, ළමා අපයෝජන හා අපචාර සම්බන්ධයෙන් ලැබෙන පැමිණිලි විමර්ශනය කිරීම සඳහා දිස්ත්‍රික්ක 25 තුළ අනුයුක්ත කර ඇති ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන් වන දිස්ත්‍රික් ළමා ආරක්ෂක නිලධාරීන් සහ දිස්ත්‍රික් මනෝ සමාජීය නිලධාරීන් විසින් සහ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාස 352 සඳහා අනුයුක්ත කර ඇති ප්‍රාදේශීය ළමා ආරක්ෂක නිලධාරීන් විසින් ඉදිරිපත් කළ ප්‍රගතිය පිළිබඳ වාර්තා කොළඹ, ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසවල සිටින ළමා ආරක්ෂක නිලධාරීන් වෙත ඉදිරිපත් කළ ප්‍රශ්නාවලියට ලද පිළිතුරු මෙම විෂයය පථයට ඇතුළත් වේ.

05. විෂය පථයේ සීමාවන්

මෙම වාර්තාව පිළියෙල කිරීමේ දී මාගේ විෂය පථය පහත දැක්වෙන සීමා කිරීම්වලට යටත් විය.

- 5.1 ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ සේවයේ නියුතු සියලු ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන්ගෙන් තොරතුරු ලබා ගත නොහැකි වීම.
- 5.2 කොළඹ, ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසවල සිටින ළමා ආරක්ෂක නිලධාරීන් වෙත ඉදිරිපත් කළ ප්‍රශ්නාවලියට ලද පිළිතුරු මත පදනම්ව නිරීක්ෂණ කිහිපයකට එළැඹීම. (එම පිළිතුරුවල තාත්වික නොවන නිවැරදි නොවන තොරතුරු තිබීමේ හැකියාව.)
- 5.3 ඇතැම් නිලධාරීන් විසින් ප්‍රශ්නාවලිය සඳහා අසම්පූර්ණ තොරතුරු ඉදිරිපත් කිරීම සහ තොරතුරු ඉදිරිපත් නොකිරීම.
- 5.4 නිලධාරීන් සමඟ සාකච්ඡා කිරීමේ දී සියලුම වැදගත් තොරතුරු ලිඛිතව ඉදිරිපත් නොකිරීම හේතුවෙන් ලබා දුන් ලිඛිත තොරතුරු මත පමණක් පදනම් වීමට සිදු වීම.
- 5.5 පොලිස් ළමා හා කාන්තා කාර්යාංශය වෙත ලැබුණු පැමිණිලි සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු ලබා ගැනීමට මා සතු සම්පත් හා කාලය ප්‍රමාණවත් නොවීම.
- 5.6 අපචාර වළක්වා ගැනීම සඳහා ප්‍රාදේශීය වශයෙන් පවත්වන වැඩසටහන් හා එම ප්‍රදේශයේ අපචාර අඩුවීම/පැමිණිලි ලැබීමේ ප්‍රගතිය පරීක්ෂා කිරීම සඳහා පැමිණිලි ලිපිගොනු පරීක්ෂා කිරීමේ දුෂ්කරතාවයන් පැවතීම.
- 5.7 පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු සම්බන්ධව අදාළ නිලධාරීන් ලබා දුන් තොරතුරු පමණක් පාදක කර ගැනීම.

06. ක්‍රියාවලිය

6.1 ළමා අපවාර අර්ථ නිරූපනය

6.1.1 1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරි පනතේ (ඇමුණුම 01) අර්ථ නිරූපණය අනුව ළමා අපවාර යන්නෙන්,

- (අ) දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ, 286(අ), 288, 288අ, 288ආ, 308අ, 360අ, 360ආ, 360ඇ, 363, 364අ, 365, 365අ හෝ 365ආ වගන්තිවල කවර හෝ විධිවිධානයක්
- (ආ) ස්ත්‍රීන්, තරුණ අය සහ ළමයින් සේවයෙහි නියුක්ත කිරීමේ පනතේ කවර හෝ විධිවිධානයක්
- (ඇ) ළමයින් හා යෞවනයන් පිළිබඳ ආඥාපනතේ කවර හෝ විධිවිධානයක්, නැතහොත්
- (ඈ) අධ්‍යාපන ආඥාපනත යටතේ සාදන ලද අනිවාර්ය අධ්‍යාපනයට අදාළ නියෝගවල කවර හෝ විධිවිධානයක්

උල්ලංඝනය කිරීමක් වන්නා වූ ද, ළමයෙකුට අදාළව සිදු කරනු ලබන්නා වූ ද යම් ක්‍රියාවක් නොකර හැරීමක් අදහස් වන අතර, ඊට ළමයාගේ ජීවිතයට අන්තරායක් සිදු වීමට ඉඩ ඇති හෝ ඒ ළමයාට ශාරීරික වශයෙන් හෝ ඔහුගේ හැඟුම්වලට හානි සිදු වීමට ඉඩ ඇති පරිදි ළමයෙකු සන්නද්ධ ගැටුමකට සම්බන්ධ කර ගැනීම එයට ඇතුළත් වේ.

6.1.2 ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයේ නිර්වචනය අනුව, (ඇමුණුම 02) සරල බසින් ළමා අපයෝජනය යනු “ළමයාගේ සෞඛ්‍ය පැවැත්මට සංවර්ධනයට හා ගරුත්වයට බාධාවන අයුරින් වැඩිහිටියෙකු විසින් කරනු ලබන වැරදි ක්‍රියාවක් වන අතර, ළමා අපයෝජන කායික, මානසික, ලිංගික හා නොසලකා හැරීම්” ලෙස වර්ග 4 ක් වේ. මෙම ළමා අපයෝජනයන්ගෙන් ළමුන් ආරක්ෂා කර ගැනීමේ ක්‍රියාවලිය,

- i. ළමා අපයෝජන වැළැක්වීම හා
- ii. අපයෝජනයන්ට ගොදුරු වූ ළමුන් ආරක්ෂා කිරීම හා ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම යන ක්‍රියාවලි දෙක ඔස්සේ සිදු කල යුතුය.

6.2 ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පිහිටුවීම හා කාර්යභාරය

6.2.1 1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පනත යටතේ ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පිහිටුවා ඇති අතර, ළමා අපවාර වැළැක්වීම සහ එවැනි අපවාරවලට ගොදුරු වූ ළමුන් ආරක්ෂා කිරීම හා ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම පිණිස ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීම මෙම අධිකාරිය පිහිටු වීමේ අරමුණ ලෙස හඳුනා ගෙන තිබුණි.

6.2.2 වර්තමානයේ කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ සමාජ ආරක්ෂණ අමාත්‍යාංශය යටතේ පාලනය වන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය “ළමුන් සඳහා හිතකාමී සහ සුරක්ෂිත පරිසරයක් ගොඩනැගීම” දැක්මෙන් යුතුව කටයුතු කරනු ලබයි.

6.2.3 “ළමයාගේ සෞඛ්‍යයට, පැවැත්මට, සංවර්ධනයට හා ගරුත්වයට හානිවන අයුරින් සිදු කරන ක්‍රියාවන් සඳහා ළමුන් යොදා ගැනීම හෝ ඒ සඳහා පෙළඹවීම අපයෝජනයක්” වශයෙන් හැඳින්විය හැක. එවැනි අපයෝජන සිදු වීමකින් පසුව ළමයා මුහුණදෙන ශාරීරික හෝ මානසික සංකූලතා ළමයාටත් සමාජයටත් මුළු මහත් රටටත් බලපෑම් එල්ල කරනු ලබයි. එම නිසා “ළමුන් සියලුම ආකාරයේ අපයෝජනයන්ගෙන් නිදහස් බව තහවුරු කිරීම” අධිකාරියේ මෙහෙවර විය.

6.2.4 අධිකාරියේ ප්‍රධාන කාර්යභාරය

1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පනතේ 14, 34, 35 වගන්ති අනුව අධිකාරියට ඇති පුළුල් කාර්යභාරයන් හා බලතල (ඇමුණුම 03) දැක්වේ.

6.3 අධිකාරියට වෙන්කල ප්‍රතිපාදන හා වියදම් පිළිබඳ විස්තර

ළමා අපවාර වැළැක්වීම සඳහා සහ අපවාරවලට ගොදුරුවූවන් ආරක්ෂා කිරීමට 2015 සිට 2018 වර්ෂය සඳහා අධිකාරියට වෙන් කර තිබූ ප්‍රතිපාදන හා එම ප්‍රතිපාදන වියදම් කිරීම පිළිබඳ විස්තර පහත වගුව 01 හි දැක්වේ.

වගු අංක 01 - අධිකාරියට වෙන් කළ ප්‍රතිපාදන හා වියදම් පිළිබඳ විස්තර

වර්ෂය	ප්‍රතිපාදන රු.	වියදම රු.
2015	295,139,106	296,151,091
2016	483,746,705	357,418,104
2017	295,948,313	314,446,986
2018	305,131,142	312,570,030

6.4 ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධව කටයුතු කිරීමේ දී සම්බන්ධිත පාර්ශවයන්

ළමුන් සම්බන්ධව කටයුතු කරනු ලබන ප්‍රමුඛ ආයතන කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ සමාජ ආරක්ෂණ අමාත්‍යාංශය, පරිවාස හා ළමාරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව හා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය වන අතර, ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධව කටයුතු කිරීමේ දී පහත සඳහන් ආයතනයන් හි සහයෝගය ද ලබා ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

- i. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය
- ii. පළාත් පරිවාස දෙපාර්තමේන්තුව
- iii. ශ්‍රී ලංකා පොලීසිය
- iv. දිස්ත්‍රික් හා ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය
- v. විදුලි සංදේශ නියාමන කොමිෂන් සභාව
- vi. විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය, විදේශ සේවා නියුක්ති කාර්යාංශය
- vii. කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව
- viii. පරිගණක හදිසි අවස්ථා සුදානම් කණ්ඩායම (CERT)

6.5 ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා සිදු කර ඇති කාර්යයන්

6.5.1 ජාතික ප්‍රතිපත්තිය සැකසීම

6.5.1.1 ළමා අපවාර වැළැක්වීම සහ එවැනි අපවාරවලට ගොදුරු වූ ළමුන් ආරක්ෂා කිරීම හා ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම පිණිස ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීම ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පිහිටුවීමේ අරමුණ වේ.

6.5.1.2 2009 ජනවාරි 06 පැවැති පොදු ව්‍යාපාර පිළිබඳ කාරක සභාව මඟින් ලබා දී තිබූ උපදෙස් පරිදි මෙම ප්‍රතිපත්තිය සැකසීම අධිකාරිය පිහිටුවා වසර 10 කට පසු අරඹා තිබුණු අතර, එය මාස 03 ක් ඇතුළත නිම කරන ලෙස ද කාරක සභාව අධිකාරියට උපදෙස් ලබා දී තිබුණි.

6.5.1.3 2009 වර්ෂයේ දී සකස් කිරීම ආරම්භ කරන ලද උක්ත ප්‍රතිපත්තිය සංශෝධනයට කටයුතු කිරීමකින් තොරව නැවතත් 2013 වර්ෂයේ දී “ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තියක්” සකස් කිරීම ආරම්භ කර තිබුණි. එම නව ප්‍රතිපත්තිය සකස් කර අමාත්‍ය මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කර තිබුණු අතර, අදාළ සියලු ආයතන විමසමින් ප්‍රතිපත්තිය නැවත සම්පාදනය කොට මාස 03 ක් ඇතුළත ඉදිරිපත් කරන ලෙස අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් 2014 දෙසැම්බර් 18 දින දන්වා තිබුණි.

6.5.1.4 නැවතත් පෙර සඳහන් කරන (ඇමුණුම 04) ලද ප්‍රතිපත්ති නොසලකා හැර 2015 වර්ෂයේ දී නව ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීම ආරම්භ කර තිබුණි. 2017 මාර්තු 30 පැවැති 168 වන අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල රැස්වීම සඳහා ඉදිරිපත් කර තිබූ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල පත්‍රිකා අංක 168/4 අනුව (ඇමුණුම 05) මෙම ප්‍රතිපත්ති කෙටුම්පත 5 වන ජාතික ප්‍රතිපත්ති කෙටුම්පත බව දක්වා තිබුණි.

6.5.1.5 එම කෙටුම්පත් කරන ලද ප්‍රතිපත්තියට මහජන අදහස් ලබා ගැනීමට 2017 මාර්තු මස යොමු කර තිබුණු අතර, ලැබී තිබුණු මහජන අදහස් 2018 සැප්තැම්බර් වන විට සාරාංශ කොට තිබුණි. එම මහජන අදහස් ජාතික ප්‍රතිපත්තියට ඇතුළත් කර සකසා ඇති ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතිය ලබා ගැනීම සඳහා කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් වෙත 2019 සැප්තැම්බර් 6 දින ඉදිරිපත් කර තිබුණි. කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය විසින් 2019 සැප්තැම්බර් 26 දිනැති අංක MWCADD/CM/2019/14 දරන අමාත්‍ය මණ්ඩල සංදේශය ඉදිරිපත් කර තිබුණු අතර, (ඇමුණුම 06) 2019 ඔක්තෝබර් 29 අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතිය ලබා දී තිබුණි.

6.5.2 පාසල් සිසුන් ප්‍රවාහන සේවය විධිමත් කිරීම

6.5.2.1 ළමා අපයෝජන වැළැක්වීමේ එක් ක්‍රියාමාර්ගයක් ලෙස පාසල් සිසුන් ප්‍රවාහන සේවය විධිමත් කිරීම හඳුනා ගෙන තිබුණි. ඒ අනුව වර්තමානයේ දී පාසල්වලට තම දරුවන් යැවීම සඳහා දෙමාපියන් විසින් පෞද්ගලික වෑන් රථ හිමිකරුවන්, කුලී

පදනම මත සේවකයන් යොදවා ධාවනය කරන වෑන් රථ හා බස් රථ යොදා ගනී. එම රථ වාහන තුළදී ළමා අපයෝජන බහුලව සිදු වන බවට පැමිණිලි අධිකාරිය වෙත ලැබීම හේතු කොටගෙන පාසල් වෑන්/බස් රථයේ ප්‍රමිතිය පිළිබඳව නිර්ණායක නියම කරන ලදී. ඒ අනුව එම නිර්ණායක ලෙස රථයක තිබිය හැකි ආසන සංඛ්‍යාව සහ ප්‍රවාහනය කල හැකි ළමුන් සංඛ්‍යාව, ප්‍රමාණවත් වාතාශ්‍රය සහ ආලෝකය සහිත වීම (අඳුරු වීදුරු හා තිර රෙදි රහිත වීම), රිය සහායකාවක් අනිවාර්ය වීම, රියදුරු සහ රිය සහායකාව අපරාධ ඉතිහාසයකින් තොර වීම, පාසල් කාලය තුළ රිය ගාල්කර තැබිය හැකි ස්ථාන ආදිය හඳුනා ගෙන තිබුණි. තව ද, ළමයාගේ ආරක්ෂාව, සුව පහසුව ඇතුළු උපරිම යහපතට හා පාසල් සිසු ප්‍රවාහන සේවයේ ගුණාත්මකභාවයට අදාළ අනෙකුත් විධිවිධාන ඇතුළත් නෛතික රාමුවක් ද හඳුන්වා දීමත්, නියාමනය කිරීමත්, තවදුරටත් හඳුනා ගෙන තිබුණි.

6.5.2.2 ඒ අනුව පාසල් සිසු ප්‍රවාහනය විධිමත් කිරීම සඳහා සුදුසු වැඩපිළිවෙළක් සැකසීමේ අවශ්‍යතාවය පිළිබඳ අවධානයට ලක් කර ඒ සඳහා සුදුසු ක්‍රියාමාර්ග ගන්නා ලෙසත්, එලෙස ගන්නා ලද ක්‍රියාමාර්ග අධිකාරිය වෙත දන්වා සිටින ලෙසත් අභ්‍යන්තර ප්‍රවාහන කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්, වෙත දන්වන ලෙස MISC/15/01 අංක දරන ලිපිය මගින් 2015 මාර්තු 26 දින (ඇමුණුම 07) දන්වා තිබුණි.

6.5.3 අපවාරවලට ගොදුරුවූවන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳව රජයට උපදෙස් දීම.

6.5.3.1 අපවාරවලට ගොදුරුවූවන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳව ආණ්ඩුවට උපදෙස් දීම යටතේ, ළමා අපයෝජන / අපවාර සම්බන්ධව මහාධිකරණය වෙත ගොනු වූ නඩු සඳහා ගතවන කාලය අඩු කර ගැනීම සඳහා ගතයුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳව බස්නාහිර පළාතේ මහාධිකරණයන් හි විභාග වෙමින් පවත්නා ළමා අපයෝජන හා සම්බන්ධ අපරාධ නඩු පාදක කොට ගෙන ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් අධ්‍යයනයක් සිදු කර තිබුණි. එම අධ්‍යයනයේ සොයා ගැනීම් හා නිර්දේශ ඇතුළත් වාර්තාව (ඇමුණුම 08) සියලුම අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල සාමාජිකයින්ට, මූල මණ්ඩල සාමාජිකයින්ට, අධිකරණ අමාත්‍යාංශය, මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණ ඇතුළු අධිකරණ පද්ධතියේ අදාළ ආයතන, නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුව, ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා කටයුතු අමාත්‍යාංශය ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය යන ආයතන වෙත ලබා දී තිබුණි.

6.5.3.2 ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ පොලිස් අංශය වෙත 2010 වර්ෂයේ සිට 2019 විගණන දින දක්වා පැමිණිලි 48,361 ක් ලැබී තිබුණ අතර, ඉන් පැමිණිලි 413 ක් විමර්ශනය අවසන් කර මහාධිකරණය වෙත අධිචෝදනා ගොනු කිරීම සඳහා නීතිපති වෙත යොමු කර තිබුණි. එලෙස නීතිපති වෙත යොමු කරන ලද ගොනු අතරින් 185 ක් සඳහා මහාධිකරණයේ නඩු පවරා තිබුණි. (ඇමුණුම 09)

6.5.4 දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් පැවැත්වීම

ළමා ආරක්ෂක පනතේ 14(ඇ) වගන්තිය අනුව අපවාරවලින් ආරක්ෂා කරනු ලැබීමට ළමුන් සතු අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව සහ ළමා අපවාර වැලැක්වීමේ ක්‍රම පිළිබඳව දැනුවත් කිරීම සඳහා අධිකාරිය විසින් වාර්ෂිකව විවිධ වැඩසටහන් පවත්වා තිබුණි. (ඇමුණුම 10) එම වැඩසටහන් මගින් පාසල් ළමුන්, විද්‍යාපීඨ ගුරු සිසුන්, සෞඛ්‍ය, වෛද්‍ය නිලධාරී කාර්යාලවල රාජකාරී ඉටු කරන විවිධ නිලධාරීන්, පශ්චාත් වෛද්‍ය උපාධි අපේක්ෂකයින්, ගුරු උපදේශකයින්, ළමා නිවාස පාලක පාලිකාවන් හා සේවකයින් ඇතුළුව සිවිල් මහජනතාව දැනුවත් කිරීම් සිදු කරනු ලබයි.

6.5.4.1 පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු (සුරැකුම් පව්ව).

6.5.4.1.1 ළමා අපයෝජන වැලැක්වීම හා සිදුවන අපයෝජනයන්ගෙන් ළමුන් ආරක්ෂා කර ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට දෙමාපිය, ගුරු යනාදී සියලු වැඩිහිටි පාර්ශවයන් මෙන්ම ළමයා ද ප්‍රධාන පාර්ශවකරුවකු වෙත බැවින් සමස්ත ළමා පරපුර ඒකරාශී වන, ඔහුගේ හෝ ඇයගේ ශාරීරික හා මානසික සංවර්ධනයට දායක වන ප්‍රධාන සමාජ ආයතනය ලෙස පාසල මෙම ව්‍යාපෘතියට දායක කර ගැනීම ඉතා යෝග්‍ය ලෙස හඳුනා ගෙන තිබුණි. අධිකාරිය විසින් මේ සඳහා “පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු පිහිටු වීමේ වැඩසටහන” ක්‍රියාත්මක කරනු ලබයි. පාසල් දරුවන් ලිංගිකව අපයෝජනයට ලක් වීම, හිංසාකාරී දඩුවම්, මත්ද්‍රව්‍ය භාවිතයට අබ්බැහි වීම, ගුරුවරුන්ගේ හා දෙමව්පියන්ගේ නොසලකා හැරීම ආදියෙන් අධ්‍යාපනය නිසි ලෙස ලබා ගැනීමට නොහැකි වීම වැනි තත්ත්වයන් අවම කර සුරක්ෂිත පරිසරයක් පාසල තුළින් ගොඩනැගීම මෙම වැඩසටහනේ අරමුණයි.

6.5.4.1.2 මෙලෙස කමිටු පිහිටු වීම 2002/2003 වර්ෂවලදී නියාමන ව්‍යාපෘතියක් ලෙස ආරම්භ කර තිබුණු අතර, 2011 මැයි 10 දිනැති අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ චක්‍රලේඛ අංක 2011/17 පරිදි, (ඇමුණුම 11) අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය හා ජාතික ළමා ආරක්ෂක

අධිකාරිය ඒකාබද්ධව ක්‍රියාත්මක කෙරෙන විධිමත් නෛතික පසුබිමක් තුළ වූ ජාතික වැඩසටහනක් ලෙස ස්ථාපිත කර තිබුණි. වක්‍රලේඛය පරිදි මෙම පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු සඳහා ගුරු ශිෂ්‍ය හා දෙමාපිය නියෝජිතයන් 10-40 දක්වා සංඛ්‍යාවකින් සමන්විත විය යුතු අතර, එම සංඛ්‍යාව පාසලේ ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව අනුව පහත පරිදි තෝරා ගත යුතු වේ.

වගුව අංක 02 - ළමා ආරක්ෂක කමිටුවල නියෝජන සංයුතිය

ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව	මුළු සාමාජික සංඛ්‍යාව	ශිෂ්‍යයින් නියෝජනය	ගුරු මණ්ඩල නියෝජනය	දෙමාපිය නියෝජනය
200 ට අඩු	10	6	2	2
200-500	20	14	3	3
500-1000	30	22	4	4
1000 ට වැඩි	40	30	5	5

6.5.4.1.3 කමිටු රැස්වීම සෑම මාසයකටම එක් වතාවක් බැගින් අවම වශයෙන් එක් පාසල් වාරයකට තුන් වතාවක් රැස්විය යුතු බව සඳහන් වේ. තවද, පාසලේ ශිෂ්‍ය උපදේශන කාර්යය සඳහා පත් කල ගුරුවරයා හෝ සිසු සිසුවියන්ගේ ප්‍රසාදයට පත් ගුරුවරයෙකු පාසලේ සම්බන්ධීකාරක වන අතර, ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකාරක හා/හෝ දිස්ත්‍රික් මනෝ සමාජීය සම්බන්ධීකාරක සමඟ සම්බන්ධීකරණය පවත්වා ගත යුතු අතර, ඔවුන් පළාත් කලාප කොට්ඨාශ මට්ටමේ අධ්‍යාපන බලධාරීන් සමඟ සෘජු සම්බන්ධතා පවත්වා ගත යුතු වේ.

6.5.4.1.4 ඒ අනුව 2011 - 2018 කාලපරිච්ඡේදය තුළ “සුරැකුම් පව්ව” පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු සඳහා ඇමුණුම 12,13 පරිදි රු.29,058,645 වැය කර තිබුණි. තව ද, 2018 පෙබරවාරි 05 වන විට පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු 3,165 ක් පිහිටුවා තිබූ අතර, ඉන් ක්‍රියාකාරී තත්ත්වයේ පැවතියේ පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු 2,392 ක් පමණි.

6.5.4.2 සිවිල් ජනතාව බලගැන්වීමේ වැඩසටහන.

6.5.4.2.1 සියළුම ළමුන්ගේ උපරිම යහපත උදා කිරීම සඳහාත් ළමුන් සියළු ආකාරයේ අපයෝජනයන්ගෙන් ආරක්ෂා කරමින් ඔවුන් ගේ සුරක්ෂිත බව තහවුරු කිරීම වැඩිහිටි ප්‍රජාවගේ ප්‍රමුඛ වගකීම වේ. සෑම ළමයෙකුම සියළුම ආකාරයේ අපයෝජනයන් ගෙන් ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳ දැනුම, අවබෝධය හා කුසලතා ප්‍රජාව තුළ මෙන්ම ළමුන් තුළ ද වර්ධනය කිරීම සඳහා සිවිල් සමාජය ශක්තිමත් කිරීමේ අරමුණින් ගම් මට්ටමින් සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීන් ළමුන් වෙනුවෙන් කටයුතු කරන ආයතන අතර, සබඳතාවයක් ගොඩ නැගීම අත්‍යවශ්‍යය ය. ඒ සඳහා අධිකාරිය විසින් පසුගිය වර්ෂයන් හිදී පහත වැඩසටහන් පවත්වා තිබුණි.

වගුව අංක 03 - සිවිල් ජනතාව බලගැන්වීම සඳහා පවත්වා තිබූ වැඩසටහන් පිළිබඳ විස්තරය

වර්ෂය	වැඩසටහන	වියදම රු.	ප්‍රතිලාභීන් සංඛ්‍යාව
2014	සුරහන ජාල(Angel network)	429,975	21,238
2015	ළමා ආරක්ෂණ මිතුරු ගම්මාන	5,201,827	45,420
2016	Alert Group	303,809	8,371
2017	සිහින ගමක්/ඔබ වාසයට කැමති ගම	4,008,575	9,868
2018	ජන පවුර	9,073,000	5,902
2019	ජන පවුර	8,135,193	4,177
	එකතුව	27,152,379	94,976

6.5.5 අපරාධ පිළිබඳ විමර්ශනවලට සහ අපරාධ නඩු කටයුතුවලට සම්බන්ධ ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව හා රැකවරණය පිළිබඳ පියවර ගැනීම.

6.5.5.1 අධිකාරී පනතේ 14 වගන්තිය (ඒ) ප්‍රකාරව ළමා අපයෝජනයන්ට ගොදුරු වන වින්දිත ළමුන් හා අදාළ නඩු කටයුතුවල සාක්ෂිකරුවන් බවට පත් වන ළමුන්ගේ

ආරක්ෂාව තහවුරු කරමින් ඔවුන් ද්විතීක වින්දිතභාවයට පත්වීම අවම කිරීම ප්‍රධාන වශයෙන් අරමුණු කර ගනිමින් සාක්ෂි පටිගත කිරීමේ කාර්යය ක්‍රියාත්මක වේ. සාක්ෂි පටිගත කිරීමේ විශේෂිත මැදිරියක් තුළ වින්දිත ළමුන්ගෙන්/සාක්ෂිකරුවන් බවට පත්වන ළමුන්ගෙන් සාක්ෂි ලබා ගෙන පටිගත කර එම සාක්ෂි අධිකරණය වෙත ඉදිරිපත් කර නඩු සඳහා අවශ්‍ය සහාය ලබා දේ.

6.5.5.2 මෙසේ සාක්ෂි ලබා ගැනීමට පිහිටුවන ලද ස්ථාන 2 ක් ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය තුළ 2001 වර්ෂයේ දී ගාල්ල, කරාපිටිය අධිකරණ වෛද්‍ය පීඨයෙහි 2011 වසරේ දී ස්ථාපිත කර තිබුණි. විචියෝ සාක්ෂි පටිගත කිරීම සඳහා එක් විචියෝ සාක්ෂි සහායක තනතුරක් පමණක් ඇති කර තිබුණි. 2017 සිට 2019 මාර්තු දක්වා විචියෝ සාක්ෂි සඳහා 461 ක් ඉල්ලීම් ලැබී තිබුණු අතර, ඉන් 331 පටිගත කර තිබුණි. (ඇමුණුම 14) විචියෝ සාක්ෂි පටිගත කිරීම් ප්‍රමාද වීමට පහත හේතූන් බලපා තිබුණි.

පටිගත කිරීම් සිදු කිරීම සඳහා අධිකාරියේ එක් නිලධාරියෙකු පමණක් සිටීම හා එම නිලධාරියාට පටිගත කරන ලද පටිගත කිරීම් සම්බන්ධයෙන් සාක්ෂි දීම සඳහා මහාධිකරණයට සහභාගි වීමට සිදු වීම.

- i. ප්‍රමාණවත් පරිදි පටිගත කිරීමේ උපකරණ නොමැති වීම හා පවතින උපකරණ අලුත්වැඩියා කිරීමට නොහැකි පරිදි ආයු කාලය අවසන් වීම.
- ii. සම්මුඛ සාකච්ඡා මෙහෙය වීමට පුහුණු නිලධාරීන් අදාළ ඉල්ලීම් කරන පොලිස් ස්ථානවල නොමැති වීම.
- iii. 2001 වර්ෂයේ දී ආරම්භ කරන ලද විචියෝ සාක්ෂි පටිගත කිරීමේ ඒකක සඳහා තනතුරු 2 ක් පමණක් ස්ථාපිත කර තිබුණි. සාක්ෂි පටිගත කිරීම් කාලීනව වැඩිවීමට අනුරූපීව නව තනතුරු ඇති කිරීම සඳහා කළමනාකරණ තීරණ ගැනීම ප්‍රමාද වීම.

උදා. කළමනාකරණ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව වෙත කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය මගින් 2017 නොවැම්බර් 20 දින ලිපියක් යොමු කිරීම. 2019 මාර්තු 26 දිනැති අංක NCPA/AU/30/x/2015-(ii) දරන අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්ගේ ලිපිය මගින් නැවත කළමනාකරණ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව දැනුවත් කිරීම.

6.5.6 ළමා අපචාර පිළිබඳව පැමිණිලි භාර ගැනීම සහ ඒ පැමිණිලි නිසි බලධාරීන් වෙත යොමු කිරීම.

6.5.6.1 1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පනතේ 14 වගන්තියේ (ඔ) අනුව ළමා අපචාර පිළිබඳව මහජන පැමිණිලි භාර ගැනීම අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී ඒ පැමිණිලි නිසි බලධාරීන් වෙත යොමු කිරීම අධිකාරියට පැවරී ඇති කර්තව්‍යක් වේ. ඒ අනුව ළමයින්ට සිදුවන අපචාර වර්ග 25 කට වර්ග කර ඇති අතර, එම වර්ග කිරීමවලට අනුව පසුගිය වර්ෂ 5 තුළ අධිකාරිය විසින් මහජන පැමිණිලි 45,809 ක් භාර ගෙන තිබුණි. (ඇමුණුම 15)

6.5.6.2 මහජන පැමිණිලි සම්බන්ධයෙන් අධිකාරියේ ක්රියාවලිය පහත පරිදි වේ.

- i. අධිකාරියෙන් හඳුන්වා දී ඇති 1929 දුරකතන ඔස්සේ, ලිපි මගින්, ෆැක්ස් මගින් හා පැමිණ ඉදිරිපත් කරනු ලබන පැමිණිලි මධ්‍යම ලේඛණාගාරයට භාර ගෙන පැමිණිල්ලට අංකයක් යොදා පැමිණිලි පොතේ සටහන් තැබීම.
- ii. එම අංකය හා පැමිණිල්ලේ විස්තරය දත්ත පද්ධතියට ඇතුළත් කරන අතරම නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අංශයේ අධ්‍යක්ෂ/සහකාර අධ්‍යක්ෂ එම පැමිණිල්ල කියවා බලා තෝරා පැමිණිලි විසඳීම සඳහා පහත සඳහන් අංශ වෙත යොමු කරනු ලැබේ.
 - නීති අංශය
 - මනෝ සමාජීය අංශය
 - විමර්ශන අංශය
 - පොලිස් අංශය
- iii. ඒ ඒ අංශ විසින් නැවත එම පැමිණිලි ඒ ඒ අංශවල දී පරිගණක ගත කර පොලිස් අංශය හැර අනිකුත් අංශ දිස්ත්‍රික්/ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල වෙත අනුයුක්ත කර ඇති දිස්ත්‍රික්/ප්‍රාදේශීය ළමා ආරක්ෂක නිලධාරීන්, මනෝ සමාජීය නිලධාරීන් වෙත විමර්ශන කාර්යය සඳහා බෙදා හරිනු ලැබේ.
- iv. පොලිස් අංශය වෙත යොමු කර ඇති පැමිණිලි සෘජුව අධිකාරියට අනුයුක්ත පොලිස් නිලධාරීන් විසින් හෝ ඒ ඒ පොලිස් ස්ථානවල කාන්තා හා ළමා කාර්යාංශයට අනුයුක්ත නිලධාරීන් විමර්ශනය සිදු කරනු ලැබේ.

- v. දිස්ත්‍රික්/ප්‍රාදේශීය නිලධාරීන් විසඳා අවසන් වූ එම පැමිණිලි ඉහත අංශ හරහා ආපසු නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අංශය වෙත ලබා දේ. එම අංශය විසින් ඒවා පැමිණිලි විසඳීමේ දත්ත පද්ධතියට ඇතුළත් කර පැමිණිලි ගොනුව අවසන් කරනු ලබයි.

6.5.6.3 අධිකාරිය වෙත 2019 සැප්තැම්බර් 30 වන විට පැමිණිලි 2,845 ක් ලැබී තිබුණු අතර, 2011 වර්ෂයේ සිට 2019 වර්ෂය දක්වා වූ වර්ෂ 09 ක කාලය තුළ ලැබී තිබුණු මුළු පැමිණිලි සංඛ්‍යාව 79,259 ක් විය. මෙම පැමිණිලි සම්බන්ධව 2019 ජනවාරි 03 දින හා 2019 නොවැම්බර් 13 දින අධිකාරිය මගින් ලබා දුන් තොරතුරු අනුව පැමිණිලි ලැබීම හා ඒවා විසඳීමේ ප්‍රගතිය පහත පරිදි වේ.

වගුව අංක 04 - අධිකාරියට ලැබී තිබූ මහජන පැමිණිලි

වර්ෂය	ලද පැමිණිලි සංඛ්‍යාව	අවසන් කරන ලද පැමිණිලි සංඛ්‍යාව	විසඳා නොමැති පැමිණිලි සංඛ්‍යාව	පැමිණිලි විසඳීමේ ප්‍රතිශතය සියයට
2011	6,106	2,857	3,249	46
2012	8,504	5,692	2,812	66
2013	11,489	5,985	5,504	52
2014	11,100	5,317	5,783	47
2015	11,212	5,450	5,762	48
2016	9,535	4,489	5,046	47
2017	9,202	3,764	5,438	40
2018	9,266	1,940	7,326	20
2019.09.30	2,845	1,692	1,153	59
එකතුව	79,259	37,186	42,073	53

6.5.6.4 2011 සිට 2018 දක්වා කාලපරිච්ඡේදය තුළ දිවයිනේ දිස්ත්‍රික්ක 25 අතරින් පහත සඳහන් දිස්ත්‍රික්කවලින් මහජන පැමිණිලි වැඩි සංඛ්‍යාවක් ලැබී තිබුණ අතර, එම දිස්ත්‍රික්ක වැඩි අවදානම් සහිත දිස්ත්‍රික්ක ලෙස හඳුනාගෙන තිබුණි.

වගුව අංක 05 - දිස්ත්‍රික්ක අනුව ලද මහජන පැමිණිලි සංඛ්‍යාව

දිස්ත්‍රික්කය	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
කොළඹ	1,037	1,174	1,477	1,403	1,522	1,271	1,302	1,330
ගම්පහ	797	948	1,146	1,169	1,187	917	974	1,066
කුරුණෑගල	442	636	785	756	827	558	681	823
ගාල්ල	435	618	853	682	700	635	586	617

6.5.6.5 ඉහත වැඩි අවධානම් දිස්ත්‍රික්ක වෙත ලැබී තිබුණු පැමිණිලිවලින් 2019 ඔක්තෝබර් 31 වන විටත් විසඳා නොමැති පැමිණිලි පහත දැක්වේ.

වගුව අංක 6 - 2019 ඔක්තෝබර් 31 දින වන විට ද විසඳා නොමැති පැමිණිලි සංඛ්‍යාව

දිස්ත්‍රික්කය	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019.10.31
කොළඹ	26	39	118	92	45	59	67	107
ගම්පහ	17	38	121	140	117	91	108	58
කුරුණෑගල	10	11	57	52	30	33	60	87
ගාල්ල	04	07	40	43	36	30	62	55

6.5.6.6 නියැදි පරීක්ෂාව සඳහා තෝරා ගන්නා ලද දිස්ත්‍රික්ක 4 හි ලැබී තිබූ පැමිණිලි පිළිබඳ පරීක්ෂාවේ දී අනාවරණය වූ කරුණු පහත පරිදි විය.

- i. එකම පැමිණිල්ල විවිධ අංක යටතේ ලේඛන ගත කිරීම.
- ii. පැමිණිලි විමර්ශනය කිරීමේ දී අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී උපදෙස් නොලැබීම හා අධීක්ෂණය නිසි පරිදි සිදු නොවීම.

- iii. ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන් සඳහා ධාරිතා සංවර්ධන වැඩසටහන් පැවැත්වීම ඉතා මන්දගාමී තත්ත්වයක පවතින බැවින් පැමිණිලි විසඳීමේ නව දැනුම හා සම්පත් දායකත්වය ලබා ගැනීමේ අවස්ථා අවම වීම.
- iv. පැමිණිලි විමර්ශනය සඳහා අදාළ ස්ථානයන්ට යාමට ලබා දෙනු ලබන ප්‍රවාහන දීමනා ප්‍රමාණවත් නොවීම හේතුවෙන් ස්ථානීය පරීක්ෂාවන් සඳහා යොමු වීමේ ප්‍රවණතාවය අඩු වීම.

6.5.7 ළමා අපචාර සම්බන්ධ ජාතික දත්ත පදනමක් සකස් කිරීම

6.5.7.1 ළමා අපචාර සම්බන්ධ ජාතික දත්ත පදනමක් සකස් කිරීම හා එය පවත්වා ගෙන යාම 1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරී පනතේ 14 (ක) වගන්තිය යටතේ ප්‍රධාන කර්තව්‍යයක් වේ.

6.5.7.2 අධිකාරිය විසින් ජාතික දත්ත පදනමක් සැකසීම පිළිබඳ මෙතෙක් අවධානය යොමු කර නොතිබුණු අතර, ඔවුන් විසින් පැමිණිලි සම්බන්ධව දත්ත පද්ධතියක් පවත්වාගෙන යනු ලබයි. එම දත්ත පද්ධතිය මගින් ළමා අපයෝජන පැමිණිලි භාර ගැනීම පමණක් සිදු කරනු ලබයි.

6.5.7.3 තවද, 2009 ජනවාරි 06 පැවති 23 වන පොදු ව්‍යාපාර කාරක සභා කමිටුවේ දී ද අධිකාරියට දත්ත ලබා ගැනීමේ නිවැරදි ක්‍රමවේදයක අවශ්‍යතාව අවධාරණය කර තිබුණි.

6.5.7.4 2014 වර්ෂයේ ජාතික දත්ත පදනමක් සැකසීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා ටෙලිකොම් ආයතනයට භාර දී තිබුණ ද, අධිකාරිය විසින් ඒ පිළිබඳ කිසිදු ක්‍රියාමාර්ගයක් නොගෙන 2016 ජූලි 01 දින එම පද්ධතිය වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ පරිගණක අධ්‍යයන අංශය සමඟ රු.මිලියන 1.2 කට ගිවිසුම් ගත වී තිබුණි.

6.6 ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ මානව සම්පත් කළමනාකරණය

6.6.1 ළමා අපචාර වැලැක්වීම හා එවැනි අපචාරවලට ගොදුරු වූ ළමයින් ආරක්ෂා කිරීම ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම පිණිස සහ ළමා අපචාරවලට එරෙහිව වූ ක්‍රියාමාර්ග සම්බන්ධීකරණය හා නියාමනය කිරීම සභාපතිවරයෙකුගේ මූලිකත්වයෙන් නිලධාරී මණ්ඩලයක් යටතේ සිදු වේ. (ඇමුණුම 16)

6.6.2 ඒ අනුව අධිකාරියෙහි අනුමත කාර්ය මණ්ඩලය හා තත්‍ය කාර්ය මණ්ඩල පිළිබඳ විස්තර වගුව අංක 7 හි දැක්වේ.

වගුව අංක 07 - ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ අනුමත කාර්ය මණ්ඩලය - 2019 වර්ෂය

සේවා බණ්ඩය	අනුමත සංඛ්‍යාව	තත්‍ය සංඛ්‍යාව	පුරප්පාඩු
ෂේෂය (HM/MM)	18	12	6
තෘතීය (JM/MA4)	10	6	4
ද්විතීය (M3/32-1/MA1-1)	486	341	145
ප්‍රාථමික (PL)	13	9	4
	527	368	159

6.6.3 අධිකාරියේ ද්විතීය මට්ටමේ තනතුරු 486 න් 145 ක් එනම්, සියයට 30 ක් 2019 සැප්තැම්බර් 19 වන විට පුරප්පාඩුව පැවතුණු අතර, එම තනතුරු අතරින් 410 ක් දිස්ත්‍රික් ළමා ආරක්ෂක/මනෝ සමාජීය නිලධාරීන් හා ප්‍රාදේශීය ළමා ආරක්ෂක නිලධාරීන් විය. පසුගිය වර්ෂ 5 තුළ මෙම ක්ෂේත්‍ර නිලධාරී තනතුරු පහත වගුවෙහි සඳහන් පරිදි පුරප්පාඩුව පැවතිනි.

වගුව අංක 08 - පුරප්පාඩුව පැවති ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන් පිළිබඳ විස්තර

වර්ෂය	පුරප්පාඩු සංඛ්‍යාව	මුළු තනතුරු සංඛ්‍යාවෙන් %
2019.09.30 දිනට	114	27.8
2018	85	20.7
2017	129	31.5
2016	114	27.8
2015	82	20

6.6.4 2012 වර්ෂයේ දී ප්‍රාදේශීය ළමා ආරක්ෂක/මනෝ සමාජීය තනතුරු ඇති කිරීමේ මූලික පරමාර්ථය වූයේ ළමා පරපුර මුහුණ දෙන අපවාර හා හිංසන ක්‍රියා සිසුයෙන් ඉහළ යන බැවින් එම හිංසාකාරී ක්‍රියාවලින් දැයේ දරුවන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා කඩිනමින් ක්‍රියාත්මක වීමේ අවශ්‍යතාවය ය. එසේ වුවද බඳවා ගැනීම් සිදුකල ද වරින් වර ඉල්ලා අස්වීම හේතුවෙන් ක්ෂේත්‍ර නිලධාරී තනතුරු දිගින් දිගටම පුරප්පාඩු වී තිබුණි. පසුගිය වර්ෂයන් හි ඉල්ලා අස් වී ඇති ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන් පහත පරිදි වේ.

වර්ෂය	නිලධාරීන් ගණන
2019	41
2018	13
2017	15
2016	29

6.6.5 අධිකාරියේ අධ්‍යක්ෂ (මුදල්) තනතුර 2012 වර්ෂයේ සිට පුරප්පාඩුව පැවති අතර, 2016 ජූලි 07 දින සිට එකී තනතුරට නිලධාරියෙකු බඳවා ගෙන තිබුණ ද, ඔහු ද 2016 ඔක්තෝබර් 24 සේවයෙන් ඉල්ලා අස් වී තිබුණි. එමෙන්ම ගණකාධිකාරී තනතුරෙහි සිටි නිලධාරිනිය ද 2010 අගෝස්තු 25 දින සිට වැඩ තහනමට ලක් කර තිබුණි.

6.6.6 දිස්ත්‍රික්/ප්‍රාදේශීය ළමා ආරක්ෂක නිලධාරීන්/දිස්ත්‍රික් මනෝ සමාජීය නිලධාරීන් විසින් ළමා ආරක්ෂාව සම්බන්ධ ආයතන හා ප්‍රජාව දැනුවත් කිරීම, ළමුන්ගේ යහපත සඳහා අවශ්‍ය මනෝ සමාජීය සහය ලබා දීම, පැමිණිලි සම්බන්ධ මැදහත්කරණය, ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ ළමුන් පිළිබඳ තොරතුරු හා දත්ත එක් රැස් කිරීම හා දිස්ත්‍රික් දත්ත පද්ධතිය පවත්වා ගෙන යාම ප්‍රධාන කොට ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීම සඳහා ගත යුතු සෑම ක්‍රියාමාර්ගයක්ම ගැනීම සිදු කරනු ලබයි.

මෙම නිලධාරීන් විසින් ඔවුන්ගේ මෙකී කර්තව්‍ය කරගෙන යාමේ දී එම කාර්යයන් සම්බන්ධ මාසිකව ඉදිරි වැඩසටහන් ඉදිරිපත් කිරීම මාසිකව කරන ලද කාර්යයන් සම්බන්ධ ප්‍රගතිය, පැමිණිලි විමර්ශනය කර වාර්තා ඉදිරිපත් කිරීම සිදුකල යුතු වේ.

6.7 ජන මාධ්‍ය දැනුවත් කිරීම

ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය ළමා අපයෝජන සිදුවීම් හා සම්බන්ධ මාධ්‍ය වාර්තාකරණයේ දී සැලකිලිමත් විය යුතු කරුණු පිළිබඳව මාර්ගෝපදේශ සංග්‍රහයක් 2017 වර්ෂයේ දී නිර්මාණය කර තිබුණි. ළමා රැකවරණ ක්ෂේත්‍රයට අදාළ රාජ්‍ය නිලධාරීන්, ජන මාධ්‍යවේදීන් ඇතුළු පාර්ශවයන්ට ඉදිරිපත් කර අවශ්‍ය සංශෝධනයන් සිදු කර මහජන අදහස් ලබා ගැනීම ද සිදු කර සකස් කරන ලද අවසන් කෙටුම්පත අමාත්‍ය මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමාත්‍යාංශයට ඉදිරිපත් කර තිබුණි.

07. නිරීක්ෂණ

7.1 ජාතික ප්‍රතිපත්ති සැකසීම

7.1.1 පොදු ව්‍යාපාර පිළිබඳ කාරක සභාවත් අමාත්‍ය මණ්ඩලයත් වරින් වර නියෝග නිකුත් කල ද උක්ත 6.5.1 හි සඳහන් 2009 වර්ෂයේ දී සකස් කිරීම ආරම්භ කරන ලද ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය වසර 20 ක් ගත වී 2019 ඔක්තෝබර් 29 දින අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් අනුමත කරන තෙක් විධිමත් ප්‍රතිපත්තියක් අධිකාරියට නොතිබීම හේතුවෙන් අධිකාරිය බිහි වීමේ අරමුණු ඉටු වී නොතිබුණු බව නිරීක්ෂණය විය.

7.1.2 ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ ප්‍රතිපත්තිය සැකසීමේ කාර්යය වගකිව යුතු නිශ්චිත නිලධාරියෙකුට පවරා නොතිබීම හා වරින් වර සභාපති තනතුර මාරු වීම මත සකසමින් පවතින ප්‍රතිපත්තිය ඉදිරියට නොගෙන නැවත අළුතින් ආරම්භ කිරීම හේතු කොට ගෙන ළමා අපවාර වැළැක්වීම සහ එවැනි අපවාරවලට ගොදුරු වූ ළමුන් ආරක්ෂා කිරීම හා ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම පිණිස සකස් කල යුතු වූ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය සැකසීම ප්‍රමාද වීමට හේතු වී තිබුණි.

7.1.3 ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ කර්තව්‍යයන්වල පළමු කාර්යය ජාතික ප්‍රතිපත්තිය සැකසීමෙනිලා ආණ්ඩුවට උපදෙස් දීම වන අතර, එම කාර්යය ඉටු නොකිරීම නිසා ඊට අනුශාංගික වූ ළමා අපවාර වැළැක්වීම සඳහා වූ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ඵලදායී ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය නීතිමය, පරිපාලනමය හෝ වෙනත් සංශෝධන නිර්දේශ කිරීමේ කාර්යය ද ඉටු වී නොතිබුණි.

7.2 පාසල් සිසුන් ප්‍රවාහන සේවය විධිමත් කිරීම

උක්ත 6.5.2 හි පරිදි ළමා අපයෝජන වැළැක්වීමේ ක්‍රමවේදයක් ලෙස හඳුනාගෙන තිබුණු පාසල් සිසුන් ප්‍රවාහනය විධිමත් කිරීම සඳහා සුදුසු වැඩපිළිවෙලක් සැකසීමේ අවශ්‍යතාවය

පිළිබඳව අභ්‍යන්තර ප්‍රවාහන කටයුතු අමාත්‍යාංශය වෙත දන්වා යවා තිබුණ ද, ඒ පිළිබඳව අධිකාරිය විසින් පසු විපරම් සිදු කර නොතිබුණි.

7.3 අපවාර සඳහා ගොදුරු වූවන් සම්බන්ධයෙන් ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳ රජයට උපදෙස් දීම.

7.3.1 උක්ත 6.5.3.1 පරිදි අපයෝජන අපවාර සම්බන්ධව මහාධිකරණය වෙත ගොනු වූ නඩු සඳහා ගත වන කාලය අඩු කර ගැනීමට ගත යුතු පියවර සම්බන්ධයෙන් අධිකාරිය විසින් ඉදිරිපත් කර තිබූ නිර්දේශ ඇතුළත් වාර්තාව අදාළ ආයතන වෙත යොමු කර තිබුණ ද, අධිකාරියේ කාර්යයන් අපේක්ෂිත පරිදි ඉටු කර ගැනීම සඳහා ඒ සම්බන්ධව පසු විපරම් කර නොතිබුණි.

7.3.2 තවද, උක්ත 6.5.3.2 පරිදි පසුගිය වර්ෂ 10 තුළ නීතිපති වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද පැමිණිලි සංඛ්‍යාවෙන් සියයට 55 කට නඩු පවරා නොතිබුණු බව නිරීක්ෂණය විය. ඒ අනුව ළමා අපවාරවලට ගොදුරු වූ ළමුන් සම්බන්ධ වූ මෙම නීතිමය ක්‍රියාවලිය ළමයා වැඩිහිටියෙකු බවට පත් වීමට ප්‍රථම අවසන් කිරීම සඳහා වූ ක්‍රමවේදයක් සැකසීමට අධිකාරිය සතු වගවීම පනතේ 14 (ඇ) වගන්තිය අනුව ඉටු කිරීමට අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග ගෙන නොතිබුණි.

7.4 දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් පැවැත්වීම

7.4.1 පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු

7.4.1.1 පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු පිහිටුවීම සඳහා පසුගිය වර්ෂ 8 ක කාලපරිච්ඡේදය තුළ (2011-2018) රු.29,058,645 ක් වැය කර තිබුණ අතර, 2018 පෙබරවාරි වන විට දිවයිනේ මුළු පාසල් සංඛ්‍යාවෙන් ළමා ආරක්ෂක කමිටු පිහිට වූ පාසල් ප්‍රමාණය සියයට 35 ක් විය. ඉන් ක්‍රියාකාරී තත්ත්වයේ පවතින කමිටු සහිත පාසල් ප්‍රමාණය මුළු පාසල් සංඛ්‍යාවෙන් සියයට 23 ක් පමණි. එම කාලපරිච්ඡේදය තුළ ළමුන් සම්බන්ධ පැමිණිලි සංඛ්‍යාව 6,076 සිට 9,512 දක්වා වර්ධනය වී තිබුණි.

7.4.1.2 වක්‍රලේඛය පරිදි “සුරැකුම් පව්ව” වැඩසටහනෙහි අරමුණු ඉටු කර ගැනීම සඳහා බාහිර පාර්ශවයන් වන අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය, කලාප කාර්යාල, විදුහල්පතිවරුන් ආදී අංශ සමඟ පැවතිය යුතු අන්තර් සම්බන්ධතාව දුර්වල මට්ටමක පැවතීම නිසා දීර්ඝ කාලයක සිට ළමා ආරක්ෂක කමිටු පිහිට වීම ආරම්භ කර තිබුණ ද, එම කාර්යය හා සෘජුව සම්බන්ධිත ආයතන සමඟ කටයුතු කිරීම සඳහා කළමනාකරණයේ වගවීම

ප්‍රමාණවත් පරිදි ඉටු නොවීම හේතුවෙන් එම කමිටු ක්‍රියාකාරී ලෙස පවත්වාගෙන යාමට හැකි වී නොතිබුණි.

7.4.2 සිවිල් ජනතාව බල ගැන්වීමේ වැඩසටහන

7.4.2.1 සිවිල් සමාජය ශක්තිමත් කිරීමේ අරමුණින් පිහිටුවා තිබූ වග අංක 4 හි වූ වැඩසටහන් විවිධ නම්වලින් හැඳින්වූවද එමඟින් එකම කාර්යයක් සිදු කරනු ලබයි. එම වැඩසටහන එක් නාමයකින් අඛණ්ඩව පවත්වා ගෙන යාමෙන් තොරව වරින් වර විවිධ නම්වලින් නැවත නැවත ආරම්භ කිරීම හේතුවෙන් එම වැඩසටහන් ව්‍යාප්ත වීමකින් තොරව මූලික අදියරේම පවතින බව නිරීක්ෂණය විය. තවද, ඉකුත් වර්ෂ 6 ක කාලය තුළ මෙමඟින් දැනුවත් කිරීම් සිදු කර තිබූ ප්‍රතිලාභීන් සංඛ්‍යාව 95,000 ක පමණ ඉතා සුළු පිරිසක් වුවත්, ඒ සඳහා රු.27,152,379 ක වියදමක් දරා තිබුණි. ජන පවුර වැඩසටහන සඳහා පමණක් 2018 වර්ෂය හා 2019 ඔක්තෝබර් 30 දක්වා වියදම රු.මිලියන 17 ක් වූ අතර, දිස්ත්‍රික්ක 02 ක පමණක් වැඩසටහන් පවත්වා තිබුණි.

7.4.2.2 ක්ෂේත්‍රයේදී හඳුනා ගන්නා විශේෂිත ගැටළු සහිත අවස්ථාවලට හා ප්‍රදේශවලට ක්‍රියාත්මක කළයුතු වැඩසටහන් හා ව්‍යාපෘති පිළිබඳ යෝජනා ඉදිරිපත් කළ ද අධිකාරියේ කළමනාකරණයේ අවධානයට යොමු කර ඒ අනුව දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් පැවැත්වීමට සැලසුම් සකස් කර නොතිබුණි.

- උදා. - මව/පියා විදේශගත වූ පවුල් වැඩි ප්‍රමාණයක් සහිත ප්‍රදේශ
- මව/පියා නිරත රැකියාවන් සඳහා ළමුන් ද යොදා ගන්නා ප්‍රදේශ
- අඩු වයස් විවාහ බහුල ප්‍රදේශ
- මත්ද්‍රව්‍ය බහුල ප්‍රදේශ හා මව/පියා මත්ද්‍රව්‍යවලට ඇබ්බැහි වූ හා මත්ද්‍රව්‍ය ඡාවාරම් සිදු කරන අය වීම.

7.5 අපරාධ පිළිබඳ විමර්ශනවලට සහ අපරාධ නඩු කටයුතුවලට සම්බන්ධ ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව හා රැකවරණය පිළිබඳ පියවර ගැනීම.

7.5.1 උක්ත 6.5.5.2 හි සඳහන් හේතූන් නිසා වාර්ෂිකව විඩියෝ සාක්ෂි සඳහා කරනු ලබන ඉල්ලීම්වලින් සියයට 30 ක් සියයට 40 අතර ඉල්ලීම් ප්‍රමාණයක් සඳහා පටිගත කිරීම් සිදු කිරීමට නොහැකි වී තිබුණි.

7.6 ළමා අපචාර පිළිබඳව පැමිණිලි භාර ගැනීම සහ ඒ පැමිණිලි නිසි බලධාරීන් වෙත යොමු කිරීම.

7.6.1 6.5.6.3 ඡේදයේ දක්වා ඇති පරිදි පසුගිය වර්ෂ 8 ක කාලය තුළ ලැබී තිබුණු පැමිණිලි සංඛ්‍යාව 79,259 ක් වූ අතර, ඉන් පැමිණිලි 42,073 ක් විසඳීමට කටයුතු කර නොතිබුණු අතර, එය ලද පැමිණිලිවලින් සියයට 53 ක ප්‍රමාණයක් විය.

7.6.2 දිස්ත්‍රික්ක 4 ට අදාළව ලැබී තිබුණු පැමිණිලි පිළිබඳව පරීක්ෂාවේ දී උක්ත 6.5.6.6 හි සඳහන් කරුණු හේතුවෙන් පැමිණිලි නිසි පරිදි සටහන් කර නොගැනීම, පැමිණිලි කඩිනමින් විසඳීමට කටයුතු නොකිරීම, පැමිණිලි ස්ථානීය පරීක්ෂාව දුර්වල වීම ආදී ගැටළු ඇති වී තිබෙන බව නිරීක්ෂණය විය.

7.6.3 අධිකාරියට ලැබී තිබූ මුළු පැමිණිලි සංඛ්‍යාවෙන් සියයට 35 කට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් ඇති කොළඹ, ගම්පහ, කුරුණෑගල, ගාල්ල දිස්ත්‍රික්ක 4 ට අදාළව ලැබී තිබුණ ද, ඒ පිළිබඳ වැඩි අවධානයක් යොමු කර එම පැමිණිලි විමර්ශනය කිරීමට අදාළ කඩිනම් පියවර ගෙන නොතිබුණි.

7.6.4 අධිකාරිය විසින් ලැබෙන පැමිණිලි වාර්තාකරණයේ දී අදාළ දිස්ත්‍රික්කය, ප්‍රාදේශීය ලේකම් බල ප්‍රදේශය ආදී තොරතුරු පහසුවෙන් හඳුනා ගැනීමට හැකි වන පරිදි වාර්තා කර නොගැනීම නිසා පැමිණිලිවල ප්‍රගතිය පහසුවෙන් සමාලෝචනය කිරීමට නොහැකිව තිබුණි.

7.7 ජාතික දත්ත පදනම සකස් කිරීම

7.7.1 අධිකාරී පනතේ 14 (ක) යටතේ ළමා අපචාර සම්බන්ධ ජාතික දත්ත පදනමක් සැකසීම හා පවත්වා ගෙන යාම දක්වා තිබුණ ද, අධිකාරිය පිහිටුවා වසර 20 ක් ඉක්මවා ගොස් තිබුණ ද, “ජාතික දත්ත පදනමක්” සකසා නොතිබුණි. නමුත් මෙම ව්‍යාපෘතිය ආරම්භයේ දී රු.මිලියන 1.2 වන මුළු ගිවිසුම්ගත මුදල කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ පරිගණක අධ්‍යයන අංශයට ගෙවා තිබුණු අතර, 2019 වන විටත් අධිකාරිය ආරම්භයේ දී ස්ථාපිත 1929 දුරකතන සේවාව එපරිදිම ක්‍රියාත්මක වූ අතර, එම දත්ත පද්ධතියේ මූලික කරුණු හා සැකැස්මෙහි ද වෙනසක් සිදු වී නොතිබුණි.

7.7.2 අධිකාරියට මහජනයාගෙන් ලැබෙන පැමිණිලි අධිකාරියේ නීතිය බලාත්මක කිරීමේ අංශයේ දී දත්ත පද්ධතියට ඇතුළත් කල පසු ඒවා අදාළ අංශ වෙත යොමු කිරීමට

හැකි වන පරිදි දත්ත පද්ධතිය ජාලගත කර නොතිබුණි. මේ හේතුවෙන් එම පැමිණිලිවල ප්‍රගතිය පිළිබඳව පහසුවෙන් හඳුනා ගත නොහැකි වේ. තවද, අධිකාරියේ තොරතුරු පද්ධතිය තුළ සකස් කර තිබූ පැමිණිලි විසඳීමේ දත්ත පද්ධතිය යාවත්කාලීන කර වැඩිදියුණු කර නොතිබීම ද පැමිණිලිවල ප්‍රගතිය හඳුනා ගැනීමට නොහැකි වීමට තවත් හේතුවක් වී තිබුණි.

7.8 මානව සම්පත් කළමනාකරණය

7.8.1 අධිකාරියේ ජේෂ්ඨ මට්ටමේ තනතුරු 18 න් 06 ක් ද තෘතීය මට්ටමේ තනතුරු 10 න් 4 ක් ද පුරප්පාඩුව පැවතුණි. එය ජේෂ්ඨ (HM/MM) හා තෘතීය (JM/MA4) මුළු තනතුරුවලින් සියයට 36 කි. මෙම ජේෂ්ඨ හා තෘතීය මට්ටම්වල තනතුරු වර්ෂ ගණනාවක සිට පුරප්පාඩුව පැවතීම හේතුවෙන් අධිකාරි පනතෙහි සඳහන් අධිකාරියේ කාර්ය භාරය ඉටු කිරීමේ දී මූල්‍ය පාලනය, කාර්ය මණ්ඩල පරිපාලනය ආදී කාර්යයන් ඉටු කිරීමේ දී අධිකාරියේ වගවීම හා වගකීම පිළිබඳ ගැටළු සහගත තත්ත්වයන් පැන නැඟී තිබූ බව නිරීක්ෂණය විය.

7.8.2 අධිකාරියේ ඉහලම තනතුර වන සාමාන්‍යාධිකාරී/අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් තනතුර 2011 සිට 2016 දක්වාම පුරප්පාඩුව පැවති අතර, 2016 ජූනි 14 සිට ස්ථිර පදනමට නිලධාරියෙක් බඳවා ගෙන තිබුණි. නියෝජ්‍ය සාමාන්‍යාධිකාරී/අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් තනතුර ද 2011 සිටම පුරප්පාඩුව පවතී.

7.8.3 2018 අගෝස්තු 09 දිනැතිව කොන්ත්‍රාත් පදනම මත අධ්‍යක්ෂ (මුදල්) තනතුරට බඳවා ගන්නා තෙක්ම ආයතනයේ මුදල් පරිපාලනයේ ඉහලම තනතුරු 2 ක පුරප්පාඩු වී තිබීම නිසා ආයතනයේ මූල්‍ය පරිපාලනයේ වගවීම දුර්වල මට්ටමක පැවතුණි.

7.8.4 6.5.6.1 ජේදයේ දක්වා ඇති පරිදි නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අංශයේ අධ්‍යක්ෂ/සහකාර අධ්‍යක්ෂ විසින් ලැබෙන පැමිණිලි කියවා තෝරා අනිකුත් අංශ වෙත පැමිණිලි යොමු කිරීම සිදු කරනු ලැබිය යුතු වුවද, වසර 7 ක සිට අධ්‍යක්ෂ (නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම) තනතුර පුරප්පාඩුව පවතින අතර, 2019 ජනවාරි 28 සිට රාජකාරියේ යෙදී සිටි සහකාර අධ්‍යක්ෂ (නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම) ද සේවයෙන් ඉල්ලා අස් වී ඇත. එමෙන්ම පැමිණිලි විසඳීමේ ක්‍රියාවලියේ දෙවන අදියරේ අධ්‍යක්ෂ (නීති) 2014 සිට වර්ෂ 6 ක පමණ කාලයක් ද, සායනික මනෝ විද්‍යාඥ තනතුර 2018 ජූලි 13 සිට වර්ෂයකට වැඩි කාලයක් ද පුරප්පාඩුව පවතී. අධ්‍යක්ෂ (නීති) හා අධ්‍යක්ෂ (නීති

ක්‍රියාත්මක කිරීම) තනතුරු සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්වුවද සුදුසුකම් සපුරා ඇති අයදුම්කරුවන් බඳවා ගැනීමට නොහැකි වී තිබුණි.

7.8.5 පැමිණිලි විසඳීමේ ක්‍රියාවලියේ ජේෂ්ඨ මට්ටමේ තනතුරු 4 ක් ද, ද්විතීය මට්ටමේ නීති හා විමර්ශන සහකාර තනතුරු 3 ක් හා දිස්ත්‍රික් ළමා ආරක්ෂක/මනෝ සමාජීය හා ප්‍රාදේශීය ළමා ආරක්ෂක නිලධාරීන් 131 ක් ද පුරප්පාඩුව පවතී. මේ නිසා අධිකාරියේ ළමා අපචාර සම්බන්ධ මහජන පැමිණිලි විසඳීමේ ක්‍රියාවලිය කඩිනම් කිරීම සාර්ථක වී නොතිබුණි.

7.8.6 උක්ත 6.6.4 හි කරුණු හේතුවෙන් සේවක පිරිවැටුම ඉහළ යාම නිසා “දරුවන් ආරක්ෂා කිරීමේ ක්‍රියාවලිය කඩිනම් කිරීමේ” ක්‍රියාවලිය සාර්ථක කර ගැනීමට අධිකාරියට හැකියාව ලැබී නොතිබුණි.

7.8.7 මෙම තනතුරු හැර යාම සඳහා හේතු සොයා බලා විමර්ශනයක් සිදු කර බඳවා ගන්නා නිලධාරීන් සේවයේ රඳවා ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග ගෙන නොතිබුණි.

7.8.8 පසුගිය වර්ෂ 7 ක කාලය තුළ ළමා අපයෝජන, අපචාර හා හිංසනයන් ඉහළ ගොස් තිබුණ ද, ඒවා වලක්වා ගැනීම සඳහා දිස්ත්‍රික්/ප්‍රාදේශීය ළමා ආරක්ෂක/දිස්ත්‍රික් මනෝ සමාජීය නිලධාරීන් විධිමත්ව මෙහෙයවීමක් අධිකාරියේ ඉහළ කළමනාකාරීත්වයෙන් සිදු වී නොතිබුණි.

7.9 ජන මාධ්‍ය දැනුවත් කිරීම

අමාත්‍යාංශ ලේකම් වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද ළමා අපයෝජන සිදු වීම් හා සම්බන්ධ මාධ්‍ය වාර්තාකරණයේ දී සැලකිලිමත් විය යුතු කරුණු පිළිබඳ මාර්ගෝපදේශ සංග්‍රහයේ අවසන් කෙටුම්පත අමාත්‍ය මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කිරීම පිළිබඳ තොරතුරු හා එහි ප්‍රගතිය විගණනයට ඉදිරිපත් නොකෙරුණි.

08. නිර්දේශ

- 8.1 අධිකාරිය පිහිටුවා වසර 20 ක් ගත වූ පසුව අනුමැතිය ලැබී ඇති ජාතික ළමා ආරක්ෂක ජාතික ප්‍රතිපත්තිය කඩිනමින් ක්‍රියාත්මක කල යුතු වීම. (යොමුව 7.1 ඡේදය)
- 8.2 ළමා අපචාර වැළැක්වීම සඳහා වූ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ඵලදායී ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය නීතිමය, පරිපාලනමය හෝ වෙනත් සංශෝධන නිර්දේශ කිරීමේ කාර්ය ඉටු කිරීම. (යොමුව 7.1.3 ඡේදය)
- 8.3 අධිකාරියේ පනතෙහි දක්වා ඇති කර්තව්‍යයන් ඉටු කිරීම, අධීක්ෂණය කිරීම හා මෙහෙයවීම සඳහා අධිකාරියේ කළමනාකරණයේ ස්ථීර තනතුරු සඳහා සුදුසුකම්ලත් නිලධාරීන් බඳවා ගැනීම හා අධිකාරියේ කාර්යයන් ඉටු කිරීම සඳහා එක් එක් අංශවලට අවශ්‍ය කාර්ය මණ්ඩලය කාලීනව හා අවශ්‍යතාවය අනුව සංශෝධනය කිරීම. (යොමුව 7.8 ඡේදය)
- 8.4 අපචාර වැළැක්වීම සඳහා සම්බන්ධිත අනෙකුත් පාර්ශවයන් ගේ වගවීම පිලිබඳ ආණ්ඩුවට උපදෙස් ලබා දීම. (යොමුව 7.3 ඡේදය)
- 8.5 මහජන පැමිණිලි විමර්ශනය කිරීම, විමර්ශන ගොනු අවසන් කිරීම කාර්යක්ෂමව හා විධිමත්ව සිදු කිරීම හා ඒ සඳහා මානව සම්පත් කළමනාකරණය විධිමත් කිරීම. (යොමුව 7.8 ඡේදය)
- 8.6 අධිකාරියේ කාර්යයන් ඉටු කිරීම හා මානව සම්පත් කළමනාකරණය පිලිබඳව අභ්‍යන්තර පාලනය විධිමත් කිරීම. (යොමුව 7 ඡේදය)
- 8.7 ළමා අපචාර වැළැක්වීමට ප්‍රජාව දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් පැවැත්වීමට හා පැමිණිලි විසඳීම සඳහා වැඩි අවධානයක් යොමු කර වීමට ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන් හා ඔවුන් අනුයුක්ත ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන් දැනුවත් කිරීම. (යොමුව 7.4.2.2 ඡේදය)
- 8.8 ක්ෂේත්‍ර ගත නිලධාරීන් කාර්යක්ෂමව හා විධිමත්ව මෙහෙයවීම සඳහා ස්ථාන මාරු ප්‍රතිපත්තියක් සැකසීම. (යොමුව 7.8.8 ඡේදය)
- 8.9 ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන් පැමිණිලි විසඳීමේ දී මුහුණපාන ගැටළු, ධාරිතා සංවර්ධනය, ක්ෂේත්‍රයේ පවතින ගැටළු පිලිබඳ කළමනාකරණයේ අවධානය යොමු කල යුතු වීම. (යොමුව 7.8 ඡේදය)
- 8.10 ලැබෙන පැමිණිලි ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන්ට යොමු කිරීම, යොමු කල පැමිණිලි විමර්ශනය කර වාර්තා කිරීම සඳහා විධිමත් ආකෘතියක් හඳුන්වා දීම, එක් පැමිණිල්ලක් අංශ කිහිපයකින්

පැමිණිලි අංක කිහිපයක් යටතේ ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන්ට යොමු කිරීම පිළිබඳ අධිකාරියේ එක් එක් අංශ අතර අන්තර් සම්බන්ධතාවයකින් සිදු කිරීම. (යොමුව 7.6.4 ඡේදය)

8.11 ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන්ගේ විශේෂ ප්‍රාගුණයන් හඳුනා ගෙන පැමිණිලි විසඳීම කඩිනම් කිරීම හා අපවාර වලක්වා ගැනීමේ ක්‍රම මහජනතාවට හඳුන්වා දීම. (යොමුව 7.8 ඡේදය)

8.12 පාසල් සිසුන් ප්‍රවාහනය විධිමත් කිරීම සඳහා සුදුසු වැඩපිළිවෙලක් සකසා එය නීතිගත කිරීමට අදාළ ආයතන යොමු කර වීමට ආණ්ඩුවට උපදෙස් දීම. (යොමුව 7.2 ඡේදය)

8.13 පාසල් ආරක්ෂක කමිටු වක්‍රලේඛය ප්‍රකාරව පවත්වා ගෙන යාම පිළිබඳව අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය හරහා විදුහල්පතිවරුන්ට අනිවාර්ය කිරීම හා පිහිටුවන ලද ළමා ආරක්ෂක කමිටු ක්‍රියාකාරීව පවත්වා ගෙන යාමට අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය හා එක්ව සුදුසු වැඩපිළිවෙලක් සැකසීම. (යොමුව 7.4.1 ඡේදය)

8.14 සිවිල් සාමාජිකයින් දැනුවත් කිරීම සඳහා ආරම්භ කර ඇති සිවිල් සංවිධාන කමිටු නැවත නැවතත් වෙනත් නාම භාවිතා කර මුල සිට ආරම්භ කිරීම වෙනුවට එක් නාමයකින් අඛණ්ඩව එකම ස්වරූපයෙන් වැඩි දියුණු කර පවත්වාගෙන යාමට වැඩපිළිවෙලක් සැකසීම. (යොමුව 7.4.2 ඡේදය)

8.15 අපවාරවලට ගොදුරු වූ වින්දිතයින්ගේ ආරක්ෂාව හා රැකවරණය පිළිබඳ සුදුසු පියවර ගැනීම හා නඩු කටයුතු අධිකරණමය කටයුතු සඳහා ගතවන කාලය අවම කර ගැනීම සඳහා රජයට උපදෙස් දීම කල යුතු වීම. (යොමුව 7.3.1 ඡේදය)

8.16 ජාතික දත්ත පදනමක් සකස් කිරීමේ කාර්යය සඳහා අවශ්‍ය කටයුතු කිරීමත්, අධිකාරියේ පැමිණිලි විසඳීමේ දත්ත පද්ධතිය විධිමත් පරිදි සැකසීම, පවත්වා ගෙන යාම හා පැමිණිලි පිළිබඳ ප්‍රගතිය යාවත්කාලීන කිරීම කල යුතු වීම. (යොමුව 7.7 ඡේදය)

ඩබ්ලිව්.පී.සී.වික්‍රමරත්න
විගණකාධිපති

2020 ජූනි 11 දින

இலங்கையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பாக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் பணிப்பொறுப்பு தொடர்பான விஷேட கணக்காய்வு அறிக்கை

நிறைவேற்றுப் பொழிப்பு

சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை தடுத்தல் மற்றும் அவ்வாறான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளான சிறுவர்களை பாதுகாத்தல் மற்றும் அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் வகையில் கொள்கையொன்றை தயாரிக்கும் நோக்கில் 1998 இன் 50 ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை சட்டத்தின் கீழ் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை 1999 ஆம் ஆண்டின் போது ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. அவ்வாண்டு முதல் 20 வருட காலம் கடந்ததன் பின்னர் அந்த கொள்கைக்காக பணிப்பாளர் சபை அங்கீகாரம் பெறப்பட்டிருந்த போதிலும் இந்த அறிக்கை திகதி வரையிலும் அந்த கொள்கையை ஆக்கபூர்வமானதாக அமுல்படுத்துவதற்கு அதிகாரசபை தவறியிருந்தது. மேலும் ஊடகங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற மற்றும் பொலிஸ் திணைக்களத்திற்கு கிடைக்கின்ற உரிய முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை சீராக அதிகரித்துச் சென்றமையினால் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பாக இனங்காணப்பட்ட ஆபத்தான நிலைமையின் காரணமாக இந்த அறிக்கையை விநியோகிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. மேற்கூறப்பட்ட கொள்கையை அமுல்படுத்துதலின் தாமதம் தொடர்பாக பாடசாலை மாணவர்களின் போக்குவரத்துச் சேவையை முறைமைப்படுத்துவதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்தல், துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்கள் தொடர்பாக எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை முறைமைப்படுத்துதல், பிள்ளைகளை பாதுகாப்பதற்கு சிவில் மக்களை வலுவூட்டும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை சரியான பிரகாரம் அமுல்படுத்துதல் என்பவற்றை உள்ளடக்கி பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பிற்காக அதிகாரசபையினால் எடுக்கப்பட்ட செயல்நடவடிக்கைகளை போதியளவான பிரகாரம் நிறைவேற்றுவதற்கு தவறியிருந்தமை அவதானிக்கப்பட்டது. அதன் பிரகாரம் அதிகார சபைக்கு கையளிக்கப்பட்ட பணிப்பொறுப்புக்களை போதியளவான பிரகாரம் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் தேவையினை கட்டியெழுப்ப முடியுமென இந்த அறிக்கை மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

02. அறிக்கை விநியோகித்தலின் பின்புலம்.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் போன்ற பிள்ளைகளின் ஆரோக்கிய இருப்பிற்கான அபிவிருத்தி, மரியாதைக்கு பாதகம் ஏற்படும் வகையில் முதியோர்களினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற தவறுகள் அநேகமாக காணப்பட்டதுன் உலக சுகாதார அமைப்பின் நியதிகளின் பிரகாரம் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் உடல் ரீதியான, உள ரீதியான பாலியல் ரீதியான அல்லது புறக்கணித்தல் என 04 வகைகளாக பிரித்து வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தற்போது இலங்கையின் சமூகத்தில் அவ்வாறாக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களை ஒப்பிடும் போது நாள்தோறும் உயர்வடைந்து செல்கின்றமை ஊடகங்களின் அறிக்கை மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்த போதும் சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை மற்றும் பொலிஸ் திணைக்களத்திற்கு கிடைக்கின்ற முறைப்பாடுகள் நாள் தோறும் உயர்வடைந்து செல்கின்றமை மற்றும் அதனுடன் ஒப்பிடும் போது

முறைப்பாடுகளை தீர்த்து வைக்கப்படுகின்ற செயல்வழிகள் மந்த நிலையில் காணப்படுகின்றமை அவதானிக்கப்பட்டது. மேலும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுப்பதற்கும், அவ்வாறான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சிறுவர்களை பாதுகாப்பதற்கான கொள்கையொன்றை தயாரித்தலும் அதிகாரசபை ஸ்தாபித்ததன் நோக்கமாக இருந்த போதிலும் 20 வருடங்கள் அளவிலான காலம் கடந்திருந்த போதிலும் அந்த கொள்கையை அமுல்படுத்துவதற்கு அதிகாரசபை தவறியிருந்தது. அதன் காரணமாக இலங்கையின் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பான ஆபத்தான நிலைமை இனங்காணப்பட்டதுடன் 2019 இன் 18 ஆம் இலக்க கணக்காய்வுச் சட்டத்தின் 13 ஆவது பிரிவின் பிரகாரம் எனக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களின் அடிப்படையில் அது தொடர்பாக விரிவான கணக்காய்வை மேற்கொண்டு இந்த அறிக்கை விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளது.

03. பின்பற்றப்பட்ட கணக்காய்வு முறைமை

கீழே குறிப்பிடப்படுகின்ற முறைமைகளை பின்பற்றி இந்த பிரசோதனை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

3.1 கீழே குறிப்பிடப்படுகின்ற பதிவேடுகள், புத்தகங்கள் மற்றும் அறிக்கைகள் பரீட்சித்தல்.

- 3.1.1 1998 இன் 50 ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைச் சட்டம்.
- 3.1.2 சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான சட்டவாக்கம்.
- 3.1.3 சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் கோவைகள்.
- 3.1.4 மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் மற்றும் உலர்வலய அபிவிருத்தி அமைச்சின் செயல் முன்னோற்ற அறிக்கை 2018-2019.
- 3.1.5 பொது முயற்சிகள் குழுவின் அறிக்கை 2009-2011
- 3.1.6 இலங்கை சனநாயக சோசலிச முடியரின் அரசியலமைப்பு
- 3.1.7 Budapest மாநாடு
- 3.1.8 அதிகார சபையின் வெளிக்கள உத்தியோகத்தர்களின் கடமைப்பட்டியல்.
- 3.1.9 வரைவு கணக்காய்வு அறிக்கைக்காக எழுத்து மூல பதில் வழங்குதல் - 2018
- 3.1.10 1998 இன் 50ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபைச் சட்டத்தின் 14 ஆம் பிரிவின் பணிகளை நிறைவேற்றுவதின் அளவு தொடர்பான எழுத்து மூல பதிலளித்தல்.

3.2 நேரடி கலந்துரையாடல்.

- 3.2.1 இலங்கை சிறுவர் தேசிய பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் உத்தியோகத்தர்களுடன் நேரடிக் கலந்துரையாடல்.
- 3.2.2 கொழும்பு மாவட்டத்திலும் கம்பஹா மாவட்டத்திலும் உள்ள பிரதேச செயலகங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள பிரதேச சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்களுடன் கலந்துரையாடல்.

04. விடயப்பரப்பு

அதிகாரசபையின் பல்வேறு பிரிவுகளின் மூலம் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுப்பதற்கு 05 வருடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகள், அதிகாரசபையின் முறைப்பாடுகள் தொடர்பாக செயற்படுகின்ற சட்டப்பிரிவு, உளவியல் சமூகப்பிரிவு, புலனாய்வுப் பிரிவு மற்றும் பொலிஸ் பிரிவினால் 05 வருடங்களில் கிடைக்கப்பெற்ற முறைப்பாடுகளைத் தீர்க்கும் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக பெறப்பட்ட தகவல்கள், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் துன்புறுத்தல் தொடர்பாக கிடைக்கின்ற முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்வதற்காக 25 மாவட்டங்களில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள கள உத்தியோகத்தர்களான மாவட்ட சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்கள், மாவட்ட உளவியல் சமூக உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் 352 பிரதேச செயலகப்பிரிவுகளுக்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ள பிரதேச சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்கள் என்பவர்களினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட செயல் முன்னேற்றம் தொடர்பான அறிக்கை, கொழும்பு, கம்பஹா மாவட்டங்களின் பிரதேச செயலக பிரிவுகளில் இருக்கின்ற சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்களுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வினாக்கொத்துக்களுக்கு கிடைத்த பதில்கள் இந்த விடயப்பரப்பில் உள்ளடக்கப்படுகின்றது.

05. விடயப்பரப்பின் வரையறை

அறிக்கை தயாரிக்கும் போது எனது விடயப்பரப்பு கீழே காண்பிக்கப்படுகின்ற வரையறைகளின் கீழ் இருந்தன.

- 5.1 சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையில் சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற சகல வெளிக்கள உத்தியோகத்தர்களினதும் தகவல்களை பெற்றுக் கொள்ள முடியாதிருந்தமை.
- 5.2 கொழும்பு, கம்பஹா மாவட்டங்களின் பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் இருக்கின்ற சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்களுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வினாக்கொத்துக்களுக்கு கிடைத்த பதிலினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில அவதானிப்புக்களுடன் இணங்கியமை. (அந்த பதிலில் நடைமுறைச் சாத்தியம் அற்ற வகையில் பிழையான தகவல்கள் காணக்கூடியதாக இருந்தமை)
- 5.3 சில உத்தியோகத்தர்களினால் வினாக்கொத்துக்களுக்காக பூரணமற்ற பதில்கள் சமர்ப்பித்தல் மற்றும் தகவல்கள் சமர்ப்பிக்கப்படாமை.
- 5.4 உத்தியோகத்தர்களுடன் கலந்துரையாடும் போது சகல முக்கியமான தகவல்கள் எழுத்து மூலம் சமர்ப்பிக்கப்படாமையின் காரணமாக வழங்கப்பட்ட எழுத்து மூல தகவல்களை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொள்ளவேண்டி ஏற்பட்டமை.
- 5.5 பொலிஸ், சிறுவர் மற்றும் மகளிர் பணியகத்திற்கு கிடைத்த முறைப்பாடுகள் தொடர்பான தகவல்களை பெற்றுக் கொள்வதற்கு எனது வசமுள்ள வளங்கள் மற்றும் காலநேரங்கள் போதியளவில் காணப்படாமை.
- 5.6 துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுப்பதற்காக பிரதேச ரீதியில் நடாத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் அந்த பிரதேசத்தில் துஷ்பிரயோகங்கள் குறைவடைந்தமை / முறைப்பாடுகள்

கிடைத்தலின் செயல் முன்னேற்றத்தை பரீட்சிப்பதற்காக முறைப்பாட்டு கோவையை பரீட்சிப்பதில் கஷ்டமான நிலைமை காணப்பட்டமை.

5.7 பாடசாலை சிறுவர் பாதுகாப்பு குழு தொடர்பாக உரிய உத்தியோகத்தரிடமிருந்து வழங்கப்பட்ட தகவல்களை மாத்திரம் அடிப்படையாக கொண்டிருந்தமை.

6. செயற்பாடுகள்

6.1 சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பொருட்கூறல்.

6.1.1 1998 இன் 50 ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை சட்டத்தின் (இணைப்பு 01) பொருள் கூறலின் பிரகாரம் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பது,

(அ) தண்டனை சட்டக் கோவையின் 286அ, 288, 288அ, 288ஆ, 308அ, 360அ, 360ஆ, 360இ, 363, 364அ, 365, 365அ அல்லது 365ஆ பிரிவுகள் எவையேனும் என்பவற்றில் உள்ள ஏற்பாடுகள்

(ஆ) பெண்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் சிறுவர்களை சேவையில் ஈடுபடுத்தும் சட்டத்தில் உள்ள ஏற்பாடுகள்

(இ) சிறுவர் மற்றும் இளைஞர்கள் தொடர்பான சட்டவாக்கத்தில் உள்ள ஏதேனும் ஏற்பாடுகள் அல்லது

(ஈ) கல்வி சட்டவாக்கத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட கட்டாய கற்கைகளுக்கூரிய கட்டளைகளின் ஏதேனும் ஏற்பாடுகள்

இவற்றில் எவையேனும் மீறப்படுமாயின் சிறுவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற ஏதேனும் பாதிப்புக்கள் கருத்துக் கூறப்படுவதுடன் அதாவது சிறுவர்களின் உயிருக்கு பாதிப்பு ஏற்படுவதற்கு இடமளிக்கின்ற அல்லது சிறுவர்களுக்கு உடல் ரீதியாக அல்லது அவர்களின் அங்கங்களில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு இடமளிக்கின்ற பிரகாரம் சிறுவர்களுக்கு ஆயுதப்பிரச்சினைகள் தொடர்பான பிரச்சினைகளும் இதில் உள்ளடங்குகின்றது.

6.1.2 உலக சுகாதார அமைப்பின் நியதிகளின் பிரகாரம் (இணைப்பு 02) சாதாரணமாக கூறுவதாயின் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பது “சிறுவரின் சுகாதார இருப்பின் அபிவிருத்திக்கு அல்லது மரியாதைக்கு பாதிப்பு ஏற்படுகின்ற வகையில் முதியோர்களினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றவைகள் தவறான செயற்பாடுகளாக இருந்ததுடன் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் உடல்ரீதியான, உள ரீதியான, பாலியல் ரீதியான அல்லது புறக்கணித்தல் என 04 வகைகளில் உள்ளடங்குகின்றது. இந்த சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தில் இருந்து சிறுவர்களை பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

i. அதாவது சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களை தடுத்தல் மற்றும்

- ii. துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உட்பட்ட சிறுவர்களை பாதுகாத்தல் மற்றும் அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளித்தல் போன்ற இரண்டு செயற்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

6.2 சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையை தாபித்தலும் பணிப்பொறுப்பும்

6.2.1 1998 இன் 50 ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைச் சட்டத்தின் கீழ் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை தாபிக்கப்பட்டிருந்ததுடன் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களை தடுத்தல் மற்றும் அவ்வாறான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாகிய சிறுவர்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் வகையில் கொள்கை ஒன்றை தயாரித்தல் இந்த அதிகாரசபை தாபிக்கப்பட்டதன் நோக்கமாக இனங்காணப்பட்டிருந்தது.

6.2.2 தற்போது மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் சமூக பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் நிருவகிக்கப்படுகின்ற தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை “சிறுவர்களுக்கான இசைவான மற்றும் பாதுகாப்பான சூழலொன்றை கட்டியொழுப்புதல்” என்ற நோக்கத்தை உடைய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

6.2.3 “சிறுவர்களின் சுகாதார இருப்பிற்கு, அபிவிருத்திற்கு மற்றும் மரியாதைக்கு பாதிப்பு ஏற்படுகின்ற வகையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற செயற்பாடுகளுக்காக சிறுவர்களை ஈடுபடுத்துதல் அல்லது அதற்காக முயற்சி எடுத்தல் துஷ்பிரயோகம்” ஆகும். என இனங்காணமுடியும். அவ்வாறான துஷ்பிரயோகங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டதன் பின்னர் சிறுவர்கள் முகங்கொடுக்கும் உடல் ரீதியான அல்லது உள ரீதியான சிக்கல்களால் சிறுவருக்கு சமூகத்தில் நாடு முழுவதும் அச்சுறுத்தல் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அதனால் “சகல சிறுவர்களும் துஷ்பிரயோகத்தில் இருந்து விடுவிப்பதை உறுதிப்படுத்துதல்” அதிகார சபையின் தூர நோக்காகும்.

6.2.4 அதிகாரசபையின் பிரதான பணி பொறுப்பு

1998 இன் 50 ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைச் சட்டத்தின் 14, 34, 35 ஆம் பிரிவுகளின் பிரகாரம் அதிகாரசபைக்கு உள்ள விரிவான பணிப்பொறுப்புக்கள் மற்றும் அதிகாரங்கள் (இணைப்பு 03) காண்பிக்கப்படுகின்றது.

6.3 அதிகார சபைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி ஏற்பாடுகள் மற்றும் செலவினங்கள் தொடர்பான விபரம்

சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை தடுப்பதற்காக மற்றும் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்களை பாதுகாப்பதற்கு 2015 முதல் 2018 ஆம் ஆண்டுகளுக்காக அதிகாரசபைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி ஏற்பாடு அந்த நிதி ஏற்பாட்டிலிருந்து செலவினங்கள் தொடர்பான விபரங்கள் கீழே 01 அட்டவணையில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

**அட்டவணை இல. 01 – அதிகாரசபைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதிஏற்பாடு மற்றும்
செலவினம் தொடர்பான விபரம்**

ஆண்டு	நிதிஏற்பாடு	செலவினம்
2015	295,139,106	296,151,091
2016	483,746,705	357,418,104
2017	295,948,313	314,446,986
2018	305,131,142	312,570,030

6.4 சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுக்கும் போது தொடர்புடைய தரப்பினர்கள்.

சிறுவர்கள் தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுக்கும் முன்னுரிமை நிறுவனமான மகளிர் மற்றும் சிறுவர் சமூக பாதுகாப்பு அமைச்சு, நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்பு திணைக்களம் மற்றும் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை ஆக இருந்ததுடன் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுக்கும் போது கீழே குறிப்பிடப்படுகின்ற நிறுவனங்களின் உதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளல் அத்தியவசியமாக இருந்தது.

- i. கல்வி அமைச்சு
- ii. மாகாண நன்னடத்தை திணைக்களம்
- iii. இலங்கைப் பொலிஸ்
- iv. மாவட்ட மற்றும் பிரதேச செயலகங்கள்
- v. தொலைத்தொடர்பு ஒழுங்குபடுத்துதல் ஆணைக்குழு
- vi. வெளிநாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு, வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு பணியகம்
- vii. தொழில் திணைக்களம்
- viii. கணனி அவசர பதிலளிக்கும் குழு (CERT)

6.5 தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையினால் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பிற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள பணிகள்

6.5.1 தேசிய கொள்கைகளைத் தயாரித்தல்

6.5.1.1 சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுத்தல் மற்றும் அவ்வாறான துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களை பாதுகாத்தல் மற்றும் அவர்களுக்கு சிகிச்சையளிக்கும் வகையில் தேசிய கொள்கையொன்று தயாரித்தல் என்பன தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டதன் நோக்கமாகும்.

6.5.1.2 2009 சனவரி 06 ஆம் திகதி நடைபெற்ற பொது முயற்சிகள் தொடர்பான செயற்குழுவின் மூலம் வழங்கப்பட்டுள்ள ஆலோசனைகளின் பிரகாரம் இந்த கொள்கைகளை தயாரித்தல் அதிகாரசபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு 10 வருடங்களின் பின்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன் அதனை 03 மாத காலத்தில் பூர்த்தி செய்யுமாறும் செயற்குழு அதிகாரசபைக்கு ஆலோசனை வழங்கியிருந்தது.

- 6.5.1.3 2009 ஆம் ஆண்டின் போது தயாரித்தல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மேற்கூறப்பட்ட கொள்கைக்கு திருத்தங்களை மேற்கொள்ளாமல் மீண்டும் 2013 ஆம் ஆண்டின் போது “தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு கொள்கையொன்று” தயாரித்தல் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த புதிய கொள்கை தயாரித்து அமைச்சரவைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டதுடன் உரிய சகல நிறுவனங்களையும் விசாரணை செய்து கொள்கையொன்றை மீண்டும் தயாரித்து 03 மாத காலத்தில் சமர்ப்பிக்குமாறு அமைச்சரவையினால் 2014 திசெம்பர் 18 ஆம் திகதி அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.
- 6.5.1.4 மீண்டும் முன்சூறப்பட்ட (இணைப்பு 04) கொள்கையினை புறக்கணித்து 2015 ஆம் ஆண்டின் போது புதிய கொள்கையொன்றை தயாரித்தல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 2017 மார்ச் 30 ஆம் திகதி நடைபெற்ற 168 ஆவது பணிப்பாளர் சபை கூட்டத்திற்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பணிப்பாளர் சபை குறிப்பு இலக்கம் 168/4 இன் பிரகாரம் (இணைப்பு 05) இந்த கொள்கை வரைவு 5 ஆன தேசிய கொள்கை வரைவாக காண்பிக்கப்பட்டிருந்தது.
- 6.5.1.5 அந்த வரைவில் காணப்பட்ட கொள்கைகளுக்கு பொதுமக்களின் கருத்துக்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு 2017 மார்ச் மாதம் அனுப்பப்பட்டிருந்ததுடன் கிடைக்கப்பெற்ற பொதுமக்களின் கருத்துக்கள் 2018 செப்டெம்பர் அளவில் பொழிப்பாக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பொதுமக்களின் கருத்துக்கள் தேசிய கொள்கைக்கு உள்ளடக்கப்பட்டு தயாரிக்கப்பட்ட தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு கொள்கை அமைச்சரவையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாளருக்கு 2019 செப்டெம்பர் 06 ஆம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் உலர்வலய அபிவிருத்தி அமைச்சரினால் 2019 செப்டெம்பர் 26 ஆம் திகதிய MWCADD/CM/2019/14 ஆம் இலக்க அமைச்சரவைக் குறிப்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டதுடன் (இணைப்பு 06) 2019 ஒக்டோபர் 29 ஆம் திகதி அமைச்சரவை அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டிருந்தது.
- 6.5.2 பாடசாலை மாணவர்களின் போக்குவரத்து சேவையை முறைமைப்படுத்துதல்.
- 6.5.2.1 சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை தடுக்கும் ஒரு வழியாக பாடசாலை மாணவர்களின் போக்குவரத்து சேவையினை முறைமைப்படுத்துதல் இனங்காணப்பட்டிருந்தது. அதன் பிரகாரம் தற்போது பாடசாலைகளுக்கு தமது பிள்ளைகளை அனுப்புவதற்காக பெற்றோர்களினால் தனியார் வான் வண்டிகளின் உரிமையாளர்கள், வாடகை அடிப்படையில் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு கொண்டு செல்லப்படுகின்ற வான் வண்டிகள் மற்றும் பேருந்து வண்டிகள் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தன. அந்த மோட்டார் வாகனங்களில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் அனேகமாக ஏற்படுவதாக முறைப்பாடுகள் அதிகாரசபைக்கு கிடைத்தமையின் காரணமாக பாடசாலை வான் / பேருந்து வண்டிகளின் தரம் தொடர்பான நியதிகள் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் பிரகாரம் அந்த நியதிகளாக வாகனங்களுக்கு

காணப்படவேண்டிய இருக்கைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் போக்குவரத்து செய்யக்கூடிய பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை, போதியளவான காற்றோட்டம் மற்றும் வெளிச்சத்துடன் கூடிய (கருமை நிறமான கண்ணாடிகள் மற்றும் திரைச்சீலைகள் இன்றிய), சாரதியின் உதவியாளர் கட்டாயமாக இருக்கவேண்டியமை, சாரதி உதவியாளர் வரலாற்றில் குற்றங்கள் எதுவும் செய்யாதிருத்தல், பாடசாலை நேரத்தில் சாரதி வாகனம் நிறுத்தி வைக்கக்கூடிய இடங்கள் இனங்காணப்பட்டிருந்தது. மேலும் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு, சுகநலன்களை உள்ளடக்கி ஆகக் கூடிய நலல் நிலையிலும் மற்றும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு போக்குவரத்துச் சேவையின் தரத்தன்மைக்குரிய ஏனைய ஏற்பாடுகளையும் உள்ளடக்கிய சட்ட ரீதியான வரைவொன்றை இனங்காணலும் நிர்ணயித்தலும் மேலும் இனங்காணப்பட்டிருந்தது.

6.5.2.2 அதன் பிரகாரம் பாடசாலை மாணவர்கள் போக்குவரத்து செய்தலை முறைமைப்படுத்துவதற்காக பொருத்தமான வேலைத்திட்டமொன்றை தயாரிக்கும் தேவை தொடர்பாக கவனத்தில் கொண்டு அதற்காக பொருத்தமான வழிமுறைளை எடுக்குமாறும், அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட வழிமுறைகள் அதிகாரசபைக்கு அறிவிக்கப்பட்டு உள்நாட்டு போக்குவரத்து அலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாளருக்கு அறிவிக்குமாறு MISC/15/01 ஆம் இலக்க கடிதத்தின் மூலம் 2015 மார்ச் 26 ஆம் திகதி (இணைப்பு 07) அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

6.5.3 துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளானவர்களை பாதுகாப்பதற்காக எடுக்கப்பட வேண்டிய வழிமுறைகள் தொடர்பாக அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.

6.5.3.1 துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்பட்டவர்களை பாதுகாப்பதற்காக எடுக்கப்படவேண்டிய வழிமுறைகள் தொடர்பாக அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குவதன் கீழ் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் / துன்புறுத்தல் தொடர்பாக மேல் நீதிமன்றத்தில் தொடரப்படுகின்ற வழக்குகளுக்காக எடுக்கப்படுகின்ற காலத்தை குறைப்பதற்காக எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக மேல் மாகாணத்தின் மேல் நீதிமன்றத்தின் விசாரணையில் காணப்பட்ட சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் தொடர்பான குற்ற வழக்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அந்த ஆய்வை ஆராய்ந்து பார்த்தல் மற்றும் பரிந்துரைகளை உள்ளடக்கிய அறிக்கை (இணைப்பு 08) சகல பணிப்பாளர் சபை அங்கத்தவர்களுக்கும், சபை பிரதிநிதிகளுக்கும், நீதி அமைச்சிக்கும், நீதவான் நீதிமன்றங்களை உள்ளடக்கிய நீதிமன்ற முறைமையில் உரிய நிறுவனம், சட்டமா அதிபர் திணைக்களம், சிறுவர் அபிவிருத்தி மற்றும் மகளிர் விவகார அமைச்சு, சனாதிபதி செயலகம் என்ற நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது.

6.5.3.2 தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையில் பொலிஸ் பிரிவிற்கு 2010 ஆம் ஆண்டு முதல் 2019 ஆம் ஆண்டு வரையான கணக்காய்வு திகதி வரையிலும் 48,361 முறைப்பாடுகள் கிடைக்கப்பெற்றிருந்ததுடன் அதில் 413 முறைப்பாடுகள்

விசாரணைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்படுவதற்காக சட்டமா அதிபருக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தது. அவ்வாறு சட்டமா அதிபருக்கு அனுப்பப்பட்ட 185 கோவைகளுக்காக மேல் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடரப்பட்டிருந்தது. (இணைப்பு 09)

6.5.4 தெளிவுபடுத்தும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை நடாத்துதல்.

சிறுவர் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் 16(ஈ) பிரிவின் பிரகாரம் துஷ்பிரயோகங்களில் இருந்து பாதுகாப்பு கிடைப்பதற்கு சிறுவர்களுக்குரிய உரிமைகள் தொடர்பாக மற்றும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை பாதுகாக்கும் முறை தொடர்பாக தெளிவுபடுத்துவதற்காக அதிகாரசபையினால் வருடாந்தம் பல்வேறு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் நடாத்தப்பட்டிருந்தன. (இணைப்பு 10) அந்த நிகழ்ச்சி திட்டத்தின் மூலம் பாடசாலை மாணவர்கள், ஆசிரியர் கல்லூரி பயிலுனர் ஆசிரியர்கள், சுகாதார மற்றும் வைத்திய உத்தியோகத்தர் அலுவலகங்களில் கடமைகளை நிறைவேற்றுகின்ற பல்வேறு உத்தியோகத்தர்கள், பட்டப்பின் வைத்தியர்கள், ஆசிரிய ஆலோசகர்கள், சிறுவர் பராமரிப்பு உதவியாளர்கள் மற்றும் ஊழியர்களை உள்ளடக்கிய சிவில் மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்துதல் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

6.5.4.1 பாடசாலை மாணவர்களை பாதுகாக்கும் குழு (சுரெக்கும் பவ்வ)

6.5.4.1.1 சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை தடுத்தல் மற்றும் ஏற்படுகின்ற துஷ்பிரயோகங்களில் இருந்து சிறுவர்களை பாதுகாக்கும் செயற்பாடுகளுக்கு பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களை உள்ளடக்கிய முதியோர் தரப்பினர்களைப் போன்று சிறுவர்களும் பிரதான தரப்பினர்களாக இருந்தமையால் ஒட்டுமொத்த சிறுவர் பரம்பரையையும் மேல்கை செய்யும் வகையில் அவர்களின் அல்லது அவர்களின் உடல் ரீதியான மற்றும் உள ரீதியான அபிவிருத்திக்கு பங்களிக்கும் வகையில் பிரதான சமூக நிறுவனமாக பாடசாலை இந்த செயற்திட்டத்திற்கு பங்களித்தல் மிகவும் பொருத்தமானது என இனங்காணப்பட்டிருந்தது. அதிகாரசபையினால் இதற்காக “பாடசாலை மாணவர்களை பாதுகாக்கும் குழுவை தாபிக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டம்” அமுல்படுத்தப்படுகின்றது. பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்குதல், நோவினை தரக்கூடிய தண்டனைகள், மதுபான பாவனைக்கு அடிமையாதல், ஆசிரியர்களின் மற்றும் பெற்றோர்களின் புறக்கணித்தல் போன்றவற்றால் கல்வியினை சரியான முறையில் பெற்றுக் கொள்ளாதிருந்தமை போன்ற நிலைமைகளைக் குறைத்து பாதுகாப்பான குழல் ஒன்றை பாடசாலையின் மூலம் கட்டியெழுப்புதல் இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

6.5.4.1.2 இவ்வாறு குழுவொன்றை தாபித்தல் 2002/2003 ஆம் ஆண்டுகளின் போது ஒழுங்கமைத்தல் செயற்திட்டமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன் 2011 மே 10 ஆம் திகதிய கல்வி அமைச்சு சுற்றறிக்கை இலக்கம் 2011/17 இன் பிரகாரம் (இணைப்பு 11) கல்வி அமைச்சு மற்றும் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை ஒன்றிணைந்து

அமுல்படுத்தும் முறையான சட்ட ரீதியான பின்புலமாக உள்ள தேசிய நிகழ்ச்சித் திட்டமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. சுற்றிக்கையின் பிரகாரம் இந்த பாடசாலை மாணவர்களை பாதுகாக்கும் குழுவினராக ஆசிரிய மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களை பிரதிநிதித்துவம் 10-40 வரையான எண்ணிக்கை கொண்டிருக்க வேண்டியதுடன் அந்த எண்ணிக்கை பாடசாலை மாணவர்களின் எண்ணிக்கையின் பிரகாரம் பின்வருமாறு தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

அட்டவணை இலக்கம் 02 – சிறுவர் பாதுகாப்பு குழுக்களின் பிரதிநிதித்துவ உள்ளடக்கம்

மாணவர்களின் எண்ணிக்கை	மொத்த அங்கத்தவர்கள் எண்ணிக்கை	மாணவர் பிரதிநிதித்துவம்	ஆசிரியர் குழாம் பிரதிநிதித்துவம்	பெற்றோர் பிரதிநிதித்துவம்
200 இற்குக் குறைவு	10	6	2	2
200-500	20	14	3	3
500-1000	30	22	4	4
1000 இற்கு மேல்	40	30	5	5

6.5.4.1.3 குழு கூட்டம் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு தடவை வீதம் ஆகக் குறைந்தது ஒரு பாடசாலை தவணைக்கு மூன்று தடவை கூட வேண்டி இருந்தமை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாடசாலை மாணவ ஆலோசனை பணிகளுக்காக நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர் அல்லது மாணவ மாணவியரின் நலன்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர் பாடசாலை இணைப்பாளராக இருந்ததுடன் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் மாவட்ட இணைப்பாளர் மற்றும் / அல்லது மாவட்ட உளவியல் சமூக இணைப்பாளருடன் தொடர்பினை பேணிச் செல்ல வேண்டி இருந்ததுடன் அவர் மாகாண வலய பிரிவு மட்டங்களில் கல்வி அதிகாரிகளுடன் நேரடியான தொடர்பினை பேணுதலும் வேண்டும்.

6.5.4.1.4 அதன் பிரகாரம் 2011-2018 ஆம் காலப்பகுதியில் “சுரெக்கும் பவ்வ” பாடசாலை மாணவர்களை பாதுகாக்கும் குழுவினராக (இணைப்பு 12,13) இன் பிரகாரம் ரூபா 29,058,645 தொகை செலவிடப்பட்டிருந்தது. மேலும் 2018 பெப்ரவரி 05 ஆம் திகதி வரையில் பாடசாலை மாணவர்களை பாதுகாக்கும் குழுக்கள் 3,165 தாபிக்கப்பட்டிருந்ததுடன் அதில் செயற்படு நிலையில் 2,392 பாடசாலை மாணவர்களை குழுக்கள் மாத்திரமே காணப்பட்டன.

6.5.4.2 சிவில் மக்களை வலுவூட்டும் நிகழ்ச்சித் திட்டம்.

6.5.4.2.1 சகல மாணவர்களினதும் ஆகக் கூடிய நலன்களை பேணுவதற்காக சிறுவர்களை சகல வகையிலுமான துஷ்பிரயோகத்தில் இருந்து பாதுகாத்து அவர்களின் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்துதல் முதியோர் சமூகத்தின் முதன்மையான பொறுப்பாகும். ஒவ்வொரு சிறுவரையும் சகல வகையிலான துஷ்பிரயோகத்திலிருந்தும் பாதுகாத்தல் தொடர்பான அறிவு, அனுபவம் மற்றும் திறன் சமூகத்தைப் போல பிள்ளைகளையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக சிவில் சமூகத்தை வலுப்படுத்தும் நோக்கில் கிராம மட்டத்தில் சிவில் சமூக செயற்பாடுகளை சிறுவர்களுக்காக செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் நிறுவனமாக இருந்ததுடன் தொடர்பினை கட்டியெழுப்பும் தேவையும் இருந்தது. அதற்காக அதிகாரசபையினால் கடந்த சில ஆண்டுகளின் போது கீழே குறிப்பிடப்படுகின்ற நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் நடாத்தப்பட்டிருந்தன.

அட்டவணை இலக்கம் 03 – சிவில் மக்களை வலுவூட்டுவதற்காக நடாத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டம் தொடர்பான விபரம்

ஆண்டு	நிகழ்ச்சித் திட்டம்	செலவினம் ரூபா	நலனாளிகளின் எண்ணிக்கை
2014	ஓளி வலைப்பின்னல் (Angel network)	429,975	21,238
2015	சிறுவர் பாதுகாப்பு நட்புறவுக் கிராமம்	5,201,827	45,420
2016	Alert Group	303,809	8,371
2017	சந்தோசமான கிராமம்/உங்கள் வயதுக்கு விருப்பமான கிராமம்	4,008,575	9,868
2018	சனத்தொகை	9,073,000	5,902
2019	வருடம்	8,135,193	4,177
	மொத்தம்	27,152,379	94,976

6.5.5 குற்றங்கள் தொடர்பான விசாரணைகள் மற்றும் குற்ற வழக்கு நடவடிக்கை தொடர்பாக சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாத்தல் தொடர்பான நடவடிக்கை எடுத்தல்.

6.5.5.1 அதிகாரசபைச் சட்டத்தின் 14 ஆம் பிரிவு (ஓ) இன் பிரகாரம் சிறுவர்களை துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்ட பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் மற்றும் உரிய வழக்கு நடவடிக்கைகளின் சாட்சியாளர்களாக இருக்கின்ற சிறுவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தி அவர்களில் இரண்டு வகையிலும் பாதிப்புக்கு உள்ளாவதை குறைத்தல் பிரதான நோக்கமாக இருந்ததுடன் சாட்சிகளை ஒளிப்பதிவுசெய்யும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. சாட்சிகளை ஒளிப்பதிவுசெய்யும் விஷேட ஊடாகமாக பாதிப்புக்குள்ளான சிறுவர்களின் /

சாட்சிகாரர்களாக நியமிக்கப்படுகின்ற சாட்சிகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அவற்றை ஒளிப்பதிவுசெய்து அந்த சாட்சிகளை நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பித்து வழக்குகளுக்கு தேவையான உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றது.

6.5.5.2 இவ்வாறு சாட்சிகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கு தாபிக்கப்பட்ட 02 இடங்களில் சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையில் 2001 ஆம் ஆண்டிலும், காலி, கராபிட்டிய நீதிமன்ற வைத்திய பீடங்களின் 2011 ஆம் ஆண்டிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தன. வீடியோ சான்றுகளை ஒளிப்பதிவுசெய்வதற்காக ஒரு வீடியோ உதவியாளர் பதவியொன்று மாத்திரம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. 2017 ஆம் ஆண்டு முதல் 2019 மார்ச் வரை வீடியோ சான்றுகளுக்காக 461 விண்ணப்பங்கள் கிடைத்திருந்ததுடன் அதில் 331 ஒளிப்பதிவுசெய்யப்பட்டு வழங்கப்பட்டிருந்தது. (இணைப்பு 14) வீடியோ சான்றுகளை ஒளிப்பதிவு செய்வதில் உள்ள தாமதத்திற்கு பின்வரும் காரணங்களும் தாக்கமளித்திருந்தன.

ஒளிப்பதிவு செய்வதற்காக அதிகாரசபையின் ஒரு உத்தியோகத்தர் மாத்திரம் இருந்தமை மற்றும் அந்த உத்தியோகத்தருக்கு ஒளிப்பதிவு செய்தல் தொடர்பான சான்றுகளை வழங்குவதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு ஒத்தாசையாக இருக்கவேண்டி இருந்தமை.

- i. போதியளவான பிரகாரம் ஒளிப்பதிவுசெய்யும் உபகரணங்கள் காணப்படாமை மற்றும் காணப்படுகின்ற உபகரணங்களை பழுதுபார்ப்பதற்கு முடியாத வகையில் ஆயுட்காலம் முடிவடைந்திருந்தமை.
- ii. நேர்முகக் கலந்துரையாடலை மேற்கொள்வதற்கு பயிற்சி பெற்ற உத்தியோகத்தர்கள் உரிய கோரப்படுகின்ற பொலிஸ் நிலையங்களில் காணப்படாமை.
- iii. 2001 ஆம் ஆண்டின் போது ஆரம்பிக்கப்பட்ட வீடியோ சான்று ஒளிப்பதிவு செய்தல் அலகுக்காக 02 பதவிகள் மாத்திரம் தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. சான்றுகளை ஒளிப்பதிவு செய்ய காலரீதியான ரதியில் அதிகரிப்பதற்கு ஒத்ததாக புதிய பதவிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு முகாமைத்துவம் தீர்மானம் எடுத்தல் ததாமதமடைந்திருந்தமை.

உதாரணம். முகாமைத்துவ சேவை திணைக்களத்திற்கு மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் உலர் அபிவிருத்தி அமைச்சின் மூலம் 2017 நவம்பர் 20 ஆம் திகதி கடிதமொன்று அனுப்புதல். 2019 மார்ச் 26 ஆம் திகதிய NCPA/AU/30/X/2015 (II) ஆம் இலக்க பணிப்பாளர் நாயகத்தின் கடிதத்தின் மூலம் மீண்டும் முகாமைத்துவ சேவைகள் திணைக்களத்திற்கு அறிவித்தல்.

6.5.6 சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பான முறைப்பாடுகளை கையேற்றல் மற்றும் அந்த முறைப்பாடுகள் உரிய அதிகாரிகளுக்கு அனுப்புதல்.

6.5.6.1 1998 இன் 50 ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைச் சட்டத்தின் 14 ஆம் பிரிவின் (ஓ) இன் பிரகாரம் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பாக பொதுமக்களின் முறைப்பாடுகளை கையேற்றல் தேவையான சந்தர்ப்பங்களின் போது அந்த முறைப்பாடுகளை உரிய அதிகாரிகளுக்கு அனுப்புதல் அதிகாரசபைக்கு கையளிக்கப்பட்ட பணியாகும். அதன் பிரகாரம் சிறுவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற துஷ்பிரயோகங்கள் 25 வகைகளுக்கு வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்ததுடன் அந்த வகைப்படுத்தலின் பிரகாரம் கடந்த 05 வருடங்களின் அதிகாரசபையினால் 45,809 பொது மக்கள் முறைப்பாடுகள் கையேற்கப்பட்டிருந்தன. (இணைப்பு 15)

6.5.6.2 பொது மக்கள் முறைப்பாடுகள் தொடர்பாக அதிகார சபையின் செயற்பாடுகள் பின்வருமாறு இருந்தது.

i. அதிகார சபையினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 1929 தொலைபேசியில் கடிதம் மூலம் அல்லது பெக்ஸ் மூலம் மற்றும் வருகை தந்து சமர்ப்பிக்கப்படுகின்ற முறைப்பாடுகள் மத்திய ஆவண காப்பகத்திற்கு கையேற்று முறைப்பாட்டுக்கு இலக்கமொன்று இட்டு முறைப்பாட்டுப் புத்தகத்தில் பதியப்பட வேண்டி இருந்தமை.

ii. அந்த இலக்கம் மற்றும் முறைப்பாட்டின் விபரங்கள் தரவு முறையில் உள்ளடக்கப்பட்டதும் சட்ட நடவடிக்கை பிரிவின் பணிப்பாளர் / உதவிப் பணிப்பாளருக்கு அந்த முறைப்பாடுகளை வாசித்து தெரிவு செய்து முறைப்பாடுகளை தீர்ப்பதற்காக கீழே குறிப்பிடப்படுகின்ற பிரிவுகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றது.

- சட்டப் பிரிவு
- உளவியல் சமூகப்பிரிவு
- புலனாய்வுப் பிரிவு
- பொலிஸ் பிரிவு

iii. அந்தந்த பிரிவுகளினால் மீண்டும் அந்த முறைப்பாடுகள் அந்தந்த பிரிவுகளில் கணனி மயப்படுத்தப்பட்டு பொலிஸ் பிரிவு தவிர ஏனைய பிரிவுகள் மாவட்ட / பிரதேச செயலகங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட மாவட்ட / பிரதேச சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்கள், உளவியல் சமூக உத்தியோகத்தர்களுக்கு புலனாய்வு பணிகளுக்காக பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றது.

- iv. பொலிஸ் பிரிவுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள முறைப்பாடுகள் நேரடியாக அதிகாரசபைக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களினால் அல்லது அந்தந்த பொலிஸ் நிலையங்களின் மகளிர் மற்றும் சிறுவர் பணியகத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள உத்தியோகத்தர்களினால் புலனாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.
- v. மாவட்ட / பிரதேச உத்தியோகத்தர்களினால் விசாரிக்கப்பட்டு பூர்த்தி செய்யப்பட்ட அந்த முறைப்பாடுகள் மீண்டும் சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் பிரிவிற்கு வழங்கப்படுகின்றது. அந்த பிரிவினால் அவை முறைப்பாடுகள் தீர்க்கும் தரவு முறைக்கு உள்ளடக்கப்பட்டு விசாரணை முறைப்பாட்டுக்கோவை பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றது.

6.5.6.3 அதிகாரசபைக்கு 2019 செப்டெம்பர் 30 ஆம் திகதி வரையில் 2,845 முறைப்பாடுகள் கிடைக்கப்பெற்றிருந்ததுடன் 2011 ஆம் ஆண்டு முதல் 2019 ஆம் ஆண்டு வரையான 09 வருட காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற மொத்த முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை 79,259 ஆகும். அந்த முறைப்பாடுகள் தொடர்பாக 2019 சனவரி 03 ஆம் திகதி மற்றும் 2019 நவம்பர் 13 ஆம் திகதி வழங்கப்பட்ட தகவல்களின் பிரகாரம் முறைப்பாடுகளின் கிடைப்பனவு மற்றும் அவற்றை தீர்த்து வைத்தல் செயல் முன்னேற்றம் பின்வருமாறு இருந்தது.

அட்டவணை இலக்கம் 04 - அதிகாரசபைக்கு கிடைக்கப்பெற்ற பொது மக்கள் முறைப்பாடுகள்

ஆண்டு	கிடைக்கப்பெற்ற முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை	பூர்த்தி செய்யப்பட்ட முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை	தீர்வுகாணப்படாத முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை	முறைப்பாடு தீர்த்தலின் சதவீதம்
2011	6,106	2,857	3,249	46
2012	8,504	5,692	2,812	66
2013	11,489	5,985	5,504	52
2014	11,100	5,317	5,783	47
2015	11,212	5,450	5,762	48
2016	9,535	4,489	5,046	47
2017	9,202	3,764	5,438	40
2018	9,266	1,940	7,326	20
2019.09.30	2,845	1,692	1,153	59
மொத்தம்	79,259	37,186	42,073	53

6.5.6.4 2011 முதல் 2018 ஆம் ஆண்டு வரையான காலத்தில் நாட்டில் 25 மாவட்டங்களுக்கு இடையில் கீழே குறிப்பிடப்படுகின்ற மாவட்டங்களின் பொது மக்கள் முறைப்பாடுகள் அதிகரித்த எண்ணிக்கையில் கிடைக்கப்பெற்றிருந்ததுடன்

அந்த மாவட்டத்தில் கூடிய அபாயத்துடன் காணப்பட்ட மாவட்டங்களாக இனங்காணப்பட்டிருந்தது.

அட்டவணை இலக்கம் 05 - மாவட்டத்தின் பிரகாரம் கிடைக்கப்பெற்ற பொது மக்கள் முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை

மாவட்டம்	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
கொழும்பு	1,037	1,174	1,477	1,403	1,522	1,271	1,302	1,330
கம்பஹா	797	948	1,146	1,169	1,187	917	974	1,066
குருணாகல்	442	636	785	756	827	558	681	823
காலி	435	618	853	682	700	635	586	617

6.5.6.5 மேற்கூறப்பட்ட கூடுதலான ஆபத்துள்ள மாவட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற முறைப்பாடுகளில் 2019 ஒக்டோபர் 31 ஆம் திகதி வரையில் தீர்வு காணப்படாத முறைப்பாடுகள் கீழே காண்பிக்கப்படுகின்றது.

அட்டவணை இலக்கம் 06 - 2019 ஒக்டோபர் 31 ஆம் திகதி வரையிலும் தீர்த்து வைக்கப்படாத முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை

மாவட்டம்	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019.10.31
கொழும்பு	26	39	118	92	45	59	67	107
கம்பஹா	17	38	121	140	117	91	108	58
குருணாகல்	10	11	57	52	30	33	60	87
காலி	04	07	40	43	36	30	62	55

6.5.6.6 தெரிவு பரிசோதனைக்காக தெரிவு செய்யப்பட்ட 04 மாவட்டங்களில் இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற முறைப்பாடுகள் தொடர்பான பரிசோதனையின் போது வெளிப்படுத்தப்பட்ட விடயங்கள் பின்வருமாறு.

- i. ஒரு முறைப்பாடு பல இலக்கங்களின் கீழ் பதிவேடுகளுக்கு கொண்டு வரப்பட்டமை.
- ii. முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்யும் போது தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் ஆலோசனைகள் பெறப்படாமை மற்றும் மேற்பார்வை சரியான பிரகாரம் இடம்பெறாமை
- iii. கள உத்தியோகத்தர்களுக்காக இயலாவிட அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை நடாத்துதல் மிகவும் மந்தமான நிலையில் காணப்பட்டமையால் முறைப்பாடுகளை தீர்க்கும் புதிய அறிவு மற்றும் வளப் பங்களிப்பை பெற்றுக் கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் குறைவாக இருந்தமை.

iv. முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்வதற்குரிய இடங்களுக்கு செல்வதற்கு வழங்கப்படுகின்ற போக்குவரத்து படிகள் போதியளவில் இல்லாமையின் காரணமாக கள பரிசோதனைகளுக்காக அனுப்புதல் ஆர்வம் குறைவடைந்தமை.

6.5.7 சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பாக தேசிய தரவு அடிப்படையொன்றை தயாரித்தல்

6.5.7.1 சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பாக தேசிய தரவு அடிப்படையொன்றை தயாரித்தல் மற்றும் அதனை பேணிச் செல்வதற்காக 1998 இன் 50 ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை சட்டத்தின் 14(க) பிரிவின் கீழ் பிரதான இலக்காக இருந்தது.

6.5.7.2 அதிகார சபையினால் தேசிய தரவு அடிப்படையொன்றை தயாரித்தல் தொடர்பாக இது வரையிலும் கவனம் செலுத்தப்படாதிருந்ததுடன். அவர்களினால் முறைப்பாடுகள் தொடர்பாக தரவு முறைமை ஒன்று பேணிச் செல்லப்படுகின்றது. அந்த முறைமை மூலம் சிறுவர் துஷ்பிரயோக முறைப்பாடுகளை கையேற்றல் மாத்திரம் இடம் பெறுகின்றது.

6.5.7.3 மேலும் 2009 சனவரி 06 ஆம் திகதி நடைபெற்ற 23 ஆவது பொது முயற்சிகள் தொடர்பான செயற்குழு கூட்டத்திலும் அதிகாரசபைக்கு தரவுகளை பெற்றுக் கொள்ளும் சரியான முறைமை ஒன்று தேவை தொடர்பாக அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது.

6.5.7.4 2014 ஆம் ஆண்டின் தேசிய தரவு அடிப்படையொன்றை தயாரிப்பதற்காக இலங்கை டொலி கொம் நிறுவனத்திற்கு கையளிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அதிகாரசபையினால் அது தொடர்பாக எந்தவொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் 2016 யூலை 01 ஆம் திகதி அந்த முறைமையை அபிவிருத்தி செய்ததற்காக கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் கணனி கற்கை பிரிவுடன் ரூபா 1.2 மில்லியனுக்கு உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டிருந்தது.

6.6 தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் மனித வள முகாமைத்துவம்

6.6.1 சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை தடுத்தல் மற்றும் அவ்வாறான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட சிறுவர்களை பாதுகாத்தல், அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் வகையில் மற்றும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுத்தல் தொடர்பாகவும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்காகவும் தலைவரின் தலைமையுடன் உத்தியோகத்தர் குழாம் ஒன்றின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. (இணைப்பு 16)

6.6.2 அதன் பிரகாரம் அதிகாரசபையின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பதவியணியினர் மற்றும் உள்ளபடியான பதவியணியினர் தொடர்பாக விபரம் அட்டவணை இலக்கம் 07 இல் காண்பிக்கப்படுகின்றது.

**அட்டவணை இல. 07 - தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையில்
அங்கீகரிக்கப்பட்ட பதவியணியினர் - 2019 ஆம் ஆண்டு**

ஊழியர் வகை	அங்கீகரிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை	உள்ளபடியான எண்ணிக்கை	வெற்றிடம்
சிரேஸ்ட நிலை(HM/MM)	18	12	6
மூன்றாம் நிலை (JM/MA4)	10	6	4
இரண்டாம் நிலை (M3/32-1/MA1-1)	486	341	145
ஆரம்ப நிலை (PL)	13	9	4
	527	368	159

6.6.3 அதிகாரசபையில் இரண்டாம் மட்டத்தில் 486 பதவிகளின் 145 உம் அதாவது 30 சதவீதம் 2019 செப்டெம்பர் 19 ஆம் திகதி வரையிலும் வெற்றிடமாக காணப்பட்டதுடன் அந்த பதவிகளுக்கு இடையே 410 பதவிகள் மாவட்ட சிறுவர் பாதுகாப்பு / உளவியல் சமூக உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் பிரதேச சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்களாக இருந்தனர். கடந்த 05 வருடங்களின் இந்த கள உத்தியோகத்தர்கள் பதவிகள் கீழே குறிப்பிடப்படுகின்ற அட்டவணையின் பிரகாரம் வெற்றிடமாக காணப்பட்டது.

**அட்டவணை இலக்கம் 08 - வெற்றிடமாக காணப்பட்ட கள உத்தியோகத்தர்கள்
தொடரல்பான விபரம்**

ஆண்டு	வெற்றிடங்களின் எண்ணிக்கை	மொத்த பதவிகளின் எண்ணிக்கை %
2019.09.30 இல்	114	27.8
2018	85	20.7
2017	129	31.5
2016	114	27.8
2015	82	20

6.6.4 2012 ஆம் ஆண்டின் போது பிரதேச சிறுவர் பாதுகாப்பு / உளவியல் சமூக பதவிகளை ஏற்படுத்தும் ஆரம்ப நோக்கில் சிறுவர் பரம்பரையினர் முகம் கொடுக்கின்ற துவப்பிரயோகம் மற்றும் துன்புறுத்தல்கள் செயற்பாடுகள் துரிதமாக உயர்வடைந்து சென்றமையினால் அந்த துன்புறுத்தல் செயற்பாடுகளில் இருந்து சிறுவர்களை பாதுகாப்பதற்கு துரிதமாக செயற்பட வேண்டியது தேவையாக இருந்தது. எனினும் ஆட்சேர்த்தல் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் அவ்வப்போது கேட்டு விலகியமையின் காரணமாக கள உத்தியோகத்தர் பதவிகள் தொடர்ச்சியாக

வெற்றிடமாக காணப்பட்டது. கடந்த ஆண்டுகளில் இராஜினாமா செய்து விலகி இருந்த கள உத்தியோகத்தர்கள் கீழே குறிப்பிடப்படுகின்ற பிரகாரம் இருந்தனர்.

ஆண்டு	உத்தியோகத்தர்களின் எண்ணிக்கை
2019	41
2018	13
2017	15
2016	29

6.6.5 அதிகார சபையின் பணிப்பாளர் (நிதி) பதவி 2012 ஆம் ஆண்டு முதல் வெற்றிடமாக காணப்பட்டதுடன் 2016 யூலை 07 ஆம் திகதி முதல் அந்த பதவிக்கு உத்தியோகத்தர் ஒருவர் சேர்க்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அவரும் 2016 ஒக்தோபர் 24 இல் சேவையிலிருந்து இராஜினாமா செய்து விலகியிருந்தார். அவ்வாறே கணக்காளர் பதவியிலிருந்த பெண் உத்தியோகத்தரும் 2010 ஆகஸ்ட் 25 ஆம் திகதி முதல் வேலை நீக்கத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருந்தார்.

6.6.6 மாவட்ட / பிரதேச சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்கள் / மாவட்ட உளவியல் சமூக உத்தியோகத்தர்களினால் சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான நிறுவனம் மற்றும் சமூகங்களுக்கு தெளிவுபடுத்துதல், சிறுவர்களின் ஆரோக்கியத்திற்குத் தேவையான உளவியல் சமூக உதவிகளை வழங்குதல், முறைப்பாடுகள் தொடர்பாக முன்னிற்றல். பிரதேச மட்டத்தில் சிறுவர்கள் தொடர்பான தகவல்கள் மற்றும் தரவுகளை சேகரித்தல் மற்றும் மாவட்ட தரவு முறைமை பேணிச் செல்வதற்காக பிரதானமாக சிறுவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தவதற்காக எடுக்க வேண்டிய சகல வழிமுறைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

இந்த உத்தியோகத்தர்களினால் அவர்கள் இந்த இலக்கினை அடைந்து கொள்ளும் போது அந்த இலக்கு தொடர்பாக மாதாந்தம் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை சமர்ப்பித்தல், மாதாந்தம் நடத்தப்படுகின்ற பணிகள் தொடர்பான செயல் முன்னேற்றம், முறைப்பாடுகள் விசாரணை செய்யப்பட்டு அறிக்கை சமர்ப்பித்தல் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

6.7 வெகுஜன ஊடகத்திற்கு அறிவித்தல்

தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை சிறுவர் துவ்பிரயோகத்துக்கு உட்படுதல் மற்றும் தொடர்பான ஊடக அறிக்கையிடலின் போது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயங்கள் தொடர்பான வழிகாட்டிக் கோவையொன்று 2017 ஆம் அண்டின் போது வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. சிறுவர்களை பாதுகாக்கும் துறைகளுக்குரிய அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், ஊடகவியலாளர்களை உள்ளடக்கிய தரப்பினர்களுக்கு சமர்ப்பித்து தேவையான திருத்தங்கள் மேற்கொண்டு பொதுமக்கள் கருத்துரைகளை பெற்றுக்

கொள்வதற்கும், தயாரிக்கப்பட்ட இறுதி வரைவு அமைச்சரவைக்கு சமர்ப்பிப்பதற்காக மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சிற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தது.

7. அவதானிப்புகள்

7.1 தேசிய கொள்கையினை தயாரித்தல்

7.1.1 பொது முயற்சிகள் செயற்குழுவும் அமைச்சரவையும் அவ்வப்போது கட்டளையிடப்பட்ட போதிலும் மேற்கூறப்பட்ட 6.5.1 இல் குறிப்பிடப்பட்ட 2009 ஆம் ஆண்டின் போது தயாரித்தல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு கொள்கை 20 வருடங்கள் கடந்ததன் பின்னர் 2019 ஒக்டோபர் 29 ஆம் திகதி அமைச்சரினால் அங்கீகரிக்கப்படும் வரை முறையான கொள்கை ஒன்று அதிகாரசபைக்கு இல்லாமையின் காரணமாக அதிகாரசபை உருவாக்கப்பட்டதன் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படாதிருந்தமை அவதானிக்கப்பட்டது.

7.1.2 சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் கொள்கை தயாரிக்கும் பணிகள் பொறுப்பு வாய்ந்த குறித்த உத்தியோகத்தர்களுக்கு கையளிக்கப்படாமை மற்றும் அவ்வப்போது தலைவர் பதவிகள் மற்றமடைந்ததன் அடிப்படையில் தயாரிக்கும் நிலையில் காணப்பட்ட கொள்கை முன்கொண்டு வரப்படாமல் மீண்டும் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் காரணமாக சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை தடுத்தல் மற்றும் அவ்வாறான துஷ்பிரயோகங்களுக்க உள்ளாக்கப்பட்ட சிறுவர்களை பாதுகாத்தல் மற்றும் அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் வகையில் தயாரிக்கப்பட வேண்டியிருந்த தேசிய கொள்கையை தயாரித்தல் தாமதமடைந்ததற்கு காரணமாக இருந்தது.

7.1.3 தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் இலக்குகளின் முதலாவது பணியான தேசிய கொள்கையினை தயாரிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்கியிருந்ததுடன் அந்த பணிகள் நிறைவேற்றப்படாமையினால் அதற்கு இணையாக சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களை தடுப்பதற்காக தேசிய கொள்கையினை ஆக்கபூர்வமானதாக அமுல்படுத்துவதற்கு தேவையான சட்டரீதியான நிர்வாக ரீதியான அல்லது ஏனைய திருத்தங்களின் பரிந்துரைகளும் பணிகளும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கவில்லை.

7.2 பாடசாலை மாணவர்களின் போக்குவரத்து சேவையினை முறைமைப்படுத்துதல்.

மேற்கூறப்பட்ட 6.5.2 இன் பிரகாரம் சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தைத் தடுக்கும் திட்டமொன்றாக இனங்காணப்பட்ட பாடசாலை மாணவர்களின் போக்குவரத்தை முறைமைப்படுத்துவதற்கான பொருத்தமான வேலைத்திட்டமொன்றைத் தயாரிக்கும் தேவை தொடர்பாக உள்நாட்டு போக்குவரத்து அலுவல்கள் அமைச்சிக்கு அறிவித்து அனுப்பப்பட்டிருந்த போதிலும் அது தொடர்பாக அதிகாரசபையினால் பின்தொடர் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

7.3 துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படுபவர்கள் தொடர்பாக எடுக்கவேண்டி வழிமுறைகள் தொடர்பாக அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.

7.3.1 மேற்கூறப்பட்ட 6.5.3.1 இன் பிரகாரம் துஷ்பிரயோகம், துன்புறுத்துதல் தொடர்பாக நீதிமன்றத்திற்கு தொடரப்பட்ட வழக்குகளுக்காக எடுக்கின்ற காலத்தை குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய வழிமுறைகள் தொடர்பாக அதிகாரசபையினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பரிந்துரைகளை உள்ளடக்கிய அறிக்கை உரிய நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருந்த போதிலும் அதிகாரசபையின் பணிகள் எதிர்பார்க்கப்பட்ட பிரகாரம் நிறைவேற்றுவதற்காக அது தொடர்பாக பின்தொடர் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

7.3.2 மேலும் மேற்கூறப்பட்ட 6.5.3.2 இன் பிரகாரம் கடந்த 10 வருடங்களில் சட்டமா அதிபருக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கையில் 55 சதவீதத்திற்கு வழக்கு தொடரப்படாதிருந்தமை அவதானிக்கப்பட்டது. அதன் பிரகாரம் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் தொடர்பாக இந்த சட்ட ரீதியான செயற்பாடுகள் சிறுவர் முதியோராக உட்படுவதற்கு முன் பூர்த்தி செய்வதற்கான திட்ட முறைமையொன்று தயாரிப்பதற்கு அதிகாரசபைக்குரிய பொறுப்பு சட்டத்தின் 14(ஈ) பிரிவின் பிரகாரம் நிறைவேற்றுவதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை.

7.4 தெளிவுபடுத்தும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை நடாத்துதல்.

7.4.1 பாடசாலை மாணவர்களை பாதுகாக்கும் குழு.

7.4.1.1 பாடசாலை மாணவர்களை பாதுகாக்கும் குழுவை ஸ்தாபிப்பதற்காக கடந்த 08 வருட காலப்பகுதியில் (2011-2018) ரூபா 29,058,645 தொகை செலவிடப்பட்டிருந்ததுடன் 2018 பெப்ரவரி வரையிலும் நாடு முழுவதும் உள்ள மொத்த பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கையில் சிறுவர் பாதுகாப்புக் குழு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளின் அளவு 35 சதவீதமாக இருந்தது. அதில் செயற்படு நிலையில் காணப்படுகின்ற குழுவுடன் ஒப்பிடுகையில் பாடசாலையின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 23 சதவீதம் மாத்திரமாக இருந்தது. அந்த காலப்பகுதியில் சிறுவர்கள் தொடர்பான முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை 6,076 முதல் 9,512 வரை அதிகரித்திருந்தது.

7.4.1.2 சுற்றறிக்கையின் பிரகாரம் “சுரேகும் பவ்வ” நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக வெளித்தரப்பினரான கல்வி அமைச்சு, வலய அலுவலகம், அதிபர்கள் ஆகிய பிரிவுகளுடன் பேணப்பட வேண்டிய உள்ள தொடர்பு நலிவான நிலையில் காணப்பட்டமையால் நீண்ட காலம் முதல் சிறுவர் பாதுகாப்பு குழுவை ஸ்தாபித்தல் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அந்த பணிகள் மற்றும் நேரடி தொடர்புடன் நிறுவனத்துடன் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக முகாமைத்துவத்தின் பொறுப்புக் கூறல் போதியளவான பிரகாரம் நிறைவேற்றப்படாமையின் காரணமாக அந்த குழுக்களை செயற்படு நிலையில் நடாத்திச் செல்வதற்கு முடியாதிருந்தது.

7.4.2 சிவில் மக்களை வலுவூட்டும் நிகழ்ச்சித்திட்டம்.

7.4.2.1 சிவில் சமூகத்தை வலுப்படுத்தும் நோக்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அட்டவணை 04 இல் உள்ள நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் பல்வேறு பெயர்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்த போதிலும் அதன் மூலம் ஒரு பணி மாத்திரம் நிறைவேற்றப்படுகின்றது. அந்த நிகழ்ச்சித் திட்டம் ஒரு பெயரில் நடாத்திச் செல்லப்படாமல் அவ்வப்போது பல்வேறு பெயர்களில் மீண்டும் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் காரணமாக அந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் பரவலடையாமல் ஆரம்ப கட்டத்திலேயே காணப்படுகின்றமை அவதானிக்கப்பட்டது. மேலும் கடந்த 06 வருட காலத்தில் இதன் மூலம் தெளிவுபடுத்தல் மேற்கொள்ளப்பட்ட நலனாளிகளின் எண்ணிக்கை 95,000 ஆன மிகவும் சிறிய தரப்பினராக இருந்த போதிலும் அதற்காக ரூபா 27,152,379 செலவினம் ஒன்று செய்யப்பட்டிருந்தது. ஜன பவுற நிகழ்ச்சித்திட்டத்திற்காக மாத்திரம் 2018 ஆம் ஆண்டு மற்றும் 2019 ஒக்தோபர் 30 வரை செலவினம் ரூபா 17 மில்லியனாக இருந்ததுடன் 02 மாவட்டங்களில் மாத்திரம் நிகழ்ச்சித்திட்டம் நடாத்தப்பட்டிருந்தது.

7.4.2.2 பிரதேசங்களில் இனங்காணப்பட்ட விவேஷ பிரச்சினைகளுடன் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் மற்றும் பிரதேசங்களில் அமுல்படுத்தப்பட வேண்டிய நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மற்றும் செயற்திட்டங்கள் தொடர்பான முன்மொழிவுகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போதிலும் அதிகாரசபையின் முகாமைத்துவத்தால் கவனம் செலுத்தப்பட்டு அதன் பிரகாரம் தெளிவுபடுத்தும் நிகழ்ச்சி திட்டத்தை நடத்துவதற்கு திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

உதாரணம்.- தாய் / தந்தை வெளிநாடு சென்றுள்ள குடும்பங்கள் உள்ள அதிக அளவிலான பிரதேசம்

- தாய் / தந்தையின் தொழில்களுக்காக பிள்ளைகளையும் ஈடுபடுத்திய பிரதேசங்கள்
- குறைந்த வயதில் விவாகம் செய்த பிரதேசங்கள்
- மதுபானம் பாவனை அதிகரித்த பிரதேசங்கள் மற்றும் தாய் / தந்தை மதுபானங்களுக்கு அடிமையான மற்றும் மதுபான விற்பனை மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பிரதேசங்கள்

7.5 குற்றங்கள் தொடர்பான விசாரணைகள் மற்றும் குற்ற வழக்கு நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு மற்றும் நலன் தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுத்தல்.

7.5.1 மேற்கூறப்பட்ட 6.5.5.2 இல் குறிப்பிடப்பட்ட காரணங்களினால் வருடாந்தம் வீடியோ சான்றுகளுக்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற கோரிக்கைகளில் 30 சதவீதத்திற்கும் 40 சதவீதத்திற்கும் இடையிலான கோரிக்கை அளவுகளுக்காக ஒளிப்பதிவு செய்வதற்கு முடியாதிருந்தது.

7.6 சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பான முறைப்பாடுகளை கையேற்றல் மற்றும் அந்த முறைப்பாடுகள் உரிய அதிகாரிகளுக்கு அனுப்புதல்

- 7.6.1 6.5.6.3 ஆம் பந்தியில் காண்பிக்கப்பட்ட பிரகாரம் கடந்த 08 வருட காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை 79,259 ஆக இருந்ததுடன் அந்த முறைப்பாடுகளில் 42,073 ஐ தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படாதிருந்ததுடன் அது கிடைத்த முறைப்பாடுகளில் 53 சதவீதமாக இருந்தது.
- 7.6.2 04 மாவட்டங்களுக்கு உரியதாக கிடைக்கப்பெற்ற முறைப்பாடுகள் தொடர்பான பரிசோதனையின் போது மேற்கூறப்பட்ட 6.5.6.6 இல் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்களின் காரணமாக முறைப்பாடுகள் சரியான பிரகாரம் பதியப்படாமை, முறைப்பாடுகளை விரைவாக தீர்த்து வைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமை, முறைப்பாடுகளின் இடப் பரிசோதனை மந்த நிலையில் காணப்பட்டமை போன்ற பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றமை அவதானிக்கப்பட்டது.
- 7.6.3 அதிகாரசபைக்கு கிடைத்துள்ள மொத்த முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கையில் 35 சதவீதத்தை விட அதிகரித்த அளவைக் கொண்டுள்ள கொழும்பு, கம்பஹா, குருணாகல், காலி என்ற 04 மாவட்டங்களுக்குரியதாக கிடைத்திருந்த போதிலும் அது தொடர்பாக கூடிய கவனம் செலுத்தி அந்த முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்வதற்குரிய துரித நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை.
- 7.6.4 அதிகாரசபையினால் பெறப்படுகின்ற முறைப்பாடுகளை அறிக்கையிடும் போது உரிய மாவட்டம், பிரதேச செயலக அதிகாரப் பிரதேசம் போன்ற தகவல்களை இலகுவாக இனங்காண்பதற்கு முடியுமான வகையில் அறிக்கை இடாமையினால் முறைப்பாடுகளின் செயல்முன்னேற்றத்தை இலகுவாக மீளாய்வு செய்வதற்கு முடியாதிருந்தது.

7.7 தேசிய தரவு அடிப்படை தயாரித்தல்.

- 7.7.1 அதிகாரசபை சட்டத்தின் 14(க) இன் கீழ் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பாக தேசிய தரவு அடிப்படையொன்றை தயாரித்தல் மற்றும் பேணிச் செல்லல் காண்பிக்கப்பட்ட போதிலும் அதிகாரசபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு 20 வருடங்களை விஞ்சியிருந்த போதிலும் “தேசிய தரவு அடிப்படையொன்று” தயாரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. எனினும் இந்த செயற்திட்டத்தின் ஆரம்பத்தின் போது ரூபா 1.2 மில்லியனான மொத்த உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட தொகையும் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் கணனி கற்கை பிரிவுக்கு செலுத்தப்பட்டிருந்ததுடன் 2019 வரையிலும் அதிகார சபை ஆரம்பத்தின் போது ஸ்தாபித்த 1929 தொலைபேசி சேவை அதன் பிரகாரமே செயற்படுத்தப்பட்டிருந்ததுடன் அந்த தரவு முறைமையின் அடிப்படை விடயங்கள் மற்றும் திட்டத்திலும் மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கவில்லை.

7.7.2 அதிகாரசபைக்கு பொது மக்களிடமிருந்து கிடைக்கின்ற முறைப்பாடுகள் அதிகாரசபையின் சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் பிரிவின் போதும் தரவு முறைமைக்கு உள்ளடக்கப்பட்ட பின்னர் அவை உரிய பிரிவிற்கு அனுப்பி வைப்பதற்கு முடியுமான வகையில் தரவு முறைமை இணையத்தளப்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. இதன் காரணமாக அந்த முறைப்பாடுகளின் செயல் முன்னேற்றம் தொடர்பாக இலகுவாக இனங்காண முடியாதிருந்தது. மேலும் அதிகாரசபையின் தகவல் முறைமையில் தயாரிக்கப்பட்ட குறைப்பாட்டு தீர்த்தல் தரவு முறைமை நாளதுவரையாக்கப்பட்டு அபிவிருத்தி செய்யப்படாதிருந்தமையும் முறைப்பாடுகளின் செயல் முன்னேற்றத்தை இனங்காண்பதற்கு முடியாதிருந்தமையும் மேலும் காரணமாக இருந்தது.

7.8 மனித வள முகாமைத்துவம்

7.8.1 அதிகாரசபையின் சிரேஸ்ட மட்டத்தில் 18 பதவிகளில் 6 பதவியும் மூன்றாம் மட்டத்தில் 10 பதவிகளில் 4 பதவிகளும் வெற்றிடமாக காணப்பட்டன. அது சிரேஷ்ட (HM/MM) மற்றும் மூன்றாம் நிலை (JM/MA4) மொத்த பதவிகளில் 36 சதவீதமாகும். இந்த சிரேஸ்ட மற்றும் மூன்றாம் நிலை மட்டங்களின் பதவிகள் பல வருட காலத்தில் இருந்து வெற்றிடமாக காணப்பட்டமையின் காரணமாக அதிகாரசபைச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட அதிகாரசபையின் பணிப்பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றும் போது நிதி நிர்வாகம், பதவியணியினர் நிர்வாகம் போன்ற பணிகளை நிறைவேற்றும் போது அதிகாரசபையின் பொறுப்புக்கள் மற்றும் மேற்பார்வை தொடர்பாக பிரச்சினைகளுடனான நிலைமையொன்று எழுந்திருந்தமை அவதானிக்கப்பட்டது.

7.8.2 அதிகாரசபையின் உயர்ந்த பதவிகளான பொது முகாமையாளர் / பணிப்பாளர் நாயகம் பதவி 2011 முதல் 2016 வரை வெற்றிடமாக காணப்பட்டதுடன் 2016 யூன் 14 முதல் நிரந்தர அடிப்படையில் பெண் உத்தியோகத்தர் ஒருவர் சேர்க்கப்பட்டிருந்தார். பிரதி பொது முகாமையாளர் / பணிப்பாளர் நாயக பதவிகளும் 2011 ஆம் ஆண்டு முதல் வெற்றிடமாக காணப்பட்டன.

7.8.3 2018 ஆகஸ்ட் 09 ஆம் திகதி ஒப்பந்த அடிப்படையில் பணிப்பாளர் (நிதி) பதவிக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்யும் வரையிலும் நிறுவனத்தின் நிதி நிர்வாகத்தில் 02 உயர் பதவிகளும் வெற்றிடமாக காணப்பட்டமையால் நிறுவனத்தின் நிதி நிர்வாகத்தில் மேற்பார்வை நலிவான நிலையில் காணப்பட்டது.

7.8.4 6.5.6.1 ஆம் பந்தியில் காண்பிக்கப்பட்ட பிரகாரம் சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் பிரிவில் பணிப்பாளர் / உதவி பணிப்பாளரினால் கிடைக்கப்பெறுகின்ற முறைப்பாடுகளை வாசித்து தெரிவு செய்து ஏனைய பிரிவுகளுக்கு முறைப்பாடுகளை அனுப்புதல் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய போதிலும் 07 வருடங்கள் முதல் பணிப்பாளர் (சட்டத்தை அமுல்படுத்துதல்) பதவி வெற்றிடமாக காணப்பட்டதுடன் 2019 சனவரி 28 முதல் கடமைகளில் ஈடுபட்டிருந்த உதவி

பணிப்பாளரும் (சட்டத்தை அமுல்படுத்துதல்) சேவையில் இருந்து இராஜினாமா செய்திருந்தார். அவ்வாறே முறைப்பாடுகளைத் தீர்க்கும் இரண்டாவது கட்டத்தின் பணிப்பாளர் (சட்டம்) 2014 முதல் 06 வருடங்கள் அளவிலான காலமும், சிகிச்சை உளவியல் நிபுணர் பதவி 2018 யூலை 13 முதல் ஒரு வருட காலத்திற்கு மேலாகவும் வெற்றிடமாக காணப்பட்டன. பணிப்பாளர் (சட்டம்) மற்றும் பணிப்பாளர் (சட்டத்தை அமுல்படுத்துதல்) பதவிகளுக்காக நேர்முகப்பரீட்சை நடாத்தப்பட்ட போதிலும் தகைமையுள்ளவர்களை விண்ணப்பதாரர்களில் இருந்து ஆட்சேர்ப்பதற்கு முடியாதிருந்தது.

- 7.8.5 முறைப்பாடுகளைத் தீர்க்கும் செயற்பாடுகளில் சிரேஷ்ட மட்டத்தில் 04 பதவிகளும், இரண்டாம் மட்டத்தில் சட்டம் மற்றும் புலனாய்வு உதவியாளர் பதவிகள் 03 உம், மாவட்ட சிறுவர் பாதுகாப்பு / உளவியல் சமூக மற்றும் பிரதேச சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்கள் 131 பேரும் வெற்றிடமாக காணப்பட்டனர். இதனால் அதிகாரசபையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பான பொதுமக்கள் முறைப்பாடுகளைத் தீர்க்கும் செயற்பாடுகளை துரிதப்படுத்துதல் வெற்றியடைந்திருக்கவில்லை.
- 7.8.6 மேற்கூறப்பட்ட 6.6.4 இன் விடயங்களின் காரணமாக ஊழியர்களின் கிரயம் உயர்வடைந்து சென்றமையினால் “பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்கும் செயற்பாட்டுகளைத் துரிதப்படுத்துதல்” செயற்பாட்டை வெற்றிகரமாக செய்து கொள்வதற்கு அதிகாரசபைக்கு முடியுமாக இருக்கவில்லை.
- 7.8.7 இந்த பதவிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டமைக்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து விசாரணைகளை மேற்கொண்டு ஆட்சேர்ப்புக்களைச் செய்து உத்தியோகத்தர்களை சேர்த்துக் கொள்வதற்காக தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.
- 7.8.8 கடந்த 07 வருட காலத்தில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், துன்புறுத்தல் மற்றும் தண்டித்தல் உயர்வடைந்து செல்கின்ற போதிலும் அவற்றை தடுப்பதற்காக மாவட்ட / பிரதேச சிறுவர் பாதுகாப்பு மாவட்ட / உளவியல் சமூக உத்தியோகத்தர்கள் முறையாக செயற்படுத்துவதற்கு அதிகாரசபையின் உயர் முகாமைத்துவம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவில்லை.

7.9 ஊடகங்களுக்கு தெளிவுபடுத்தல்

அமைச்சின் செயலாளருக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டமை மற்றும் தொடர்பான ஊடக அறிக்கையிடலின் போது கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டிய விடயங்கள் தொடர்பான வழிகாட்டிக் கோவையின் இறுதி வரைவு அமைச்சரவைக்கு சமர்ப்பித்தல் தொடர்பான தகவல்கள் மற்றும் அதன் செயல் முன்னேற்றம் என்பன கணக்காய்விற்கு சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை.

8. பரிந்துரை

- 8.1 அதிகார சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு 20 வருடங்கள் கடந்த பின்னரும் அங்கீகாரத்தை பெற்றுள்ள சிறுவர் பாதுகாப்பு தேசிய கொள்கையினை துரிதமாக அமுல்படுத்த வேண்டியிருந்தமை. (தொடர்பு 7.1 ஆம் பந்தி)
- 8.2 சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுப்பதற்கான தேசிய கொள்கையை ஆக்கபூர்வமானதாக அமுல்படுத்துவதற்கு தேவையான சட்ட ரீதியான, நிர்வாக ரீதியான அல்லது ஏனைய திருத்தங்கள், பரிந்துரை செய்யும் பணிகளை நிறைவேற்றுதல். (தொடர்பு 7.1.3 ஆம் பந்தி)
- 8.3 அதிகார சபையின் சட்டத்தில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ள இலக்குகளை நிறைவேற்றுதல், மேற்பார்வை செய்தல் மற்றும் செயற்படுத்துவதற்காக அதிகாரசபையின் நிர்ந்தர பதவிகளுக்காக தகைமை பெற்ற உத்தியோகத்தர்களை ஆட்சேர்ப்பதற்கும் மற்றும் அதிகாரசபையின் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவும் ஒவ்வொரு பிரிவுகளுக்கும் தேவையான பதவியணிகளை கால ரீதியிலும், தேவையான பிரகாரமும் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளல். (தொடர்பு 7.8 ஆம் பந்தி)
- 8.4 துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுப்பதற்காக தொடர்புடைய ஏனைய தரப்பினரின் மேற்பார்வை தொடர்பாக அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குதல். (தொடர்பு 7.3 ஆம் பந்தி)
- 8.5 பொதுமக்கள் முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்தல், விசாரணை கோவை பூர்த்தி செய்தல் வினைத்திறனாகவும் முறையாகவும் மேற்கொள்ளல் மற்றும் அதற்காக மனிதவள முகாமைத்துவத்தை முறைமைப்படுத்துதல். (தொடர்பு 7.8 ஆம் பந்தி)
- 8.6 அதிகார சபையின் பணிகளை நிறைவேற்றுதல் மற்றும் மனித வள முகாமைத்துவம் தொடர்பான உள்ள கட்டுப்பாட்டை முறைமைப்படுத்துதல். (தொடர்பு 7 ஆம் பந்தி)
- 8.7 சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுப்பதற்கு சமூகத்திற்கு தெளிவுபடுத்தும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை நடாத்துதல் மற்றும் முறைப்பாடுகளை தீர்த்து வைப்பதற்காக கூடிய கவனம் செலுத்துவதற்கு கள உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்ட பிரதேச செயலாளருக்கு தெளிவுபடுத்துதல். (தொடர்பு 7.4.2.2 ஆம் பந்தி)
- 8.8 கள உத்தியோகத்தர்கள் செயற்திறனாகவும் முறையாகவும் செயற்படுவதற்காக இடமாற்ற கொள்கையொன்றை தயாரித்தல். (தொடர்பு 7.8.8 ஆம் பந்தி)
- 8.9 கள உத்தியோகத்தர்கள் முறைப்பாடுகளை தீர்த்து வைக்கும் போது முகங்கொடுக்கின்ற பிரச்சினைகள், இயலாவிட அபிவிருத்தி பிரதேசங்களில் காணப்படுகின்ற பிரச்சினைகள் தொடர்பாக முகாமைத்துவத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியிருந்தமை. (தொடர்பு 7.8 ஆம் பந்தி)
- 8.10 கிடைக்கின்ற முறைப்பாடுகளை கள உத்தியோகத்தர்களுக்கு அனுப்புதல். அனுப்பப்பட்ட முறைப்பாடுகள் விசாரணை செய்யப்பட்டு அறிக்கையிடுவதற்காக முறையான படிவமொன்றை அறிமுகப்படுத்துதல், அந்த ஒரு முறைப்பாடு பிரிவில் பல முறைப்பாட்டு

இலக்கங்களின் கீழ் கள உத்தியோகத்தர்களுக்கு அனுப்புதல் தொடர்பாக அதிகாரசபையின் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் உள்ளக தொடர்பொன்றை ஏற்படுத்துதல். (தொடர்பு 7.6.4 ஆம் பந்தி)

- 8.11 கள உத்தியோகத்தர்களின் விஷேட திறனை இனங்கண்டு முறைப்பாடுகளை தீர்த்து வைத்தலைத் துரிதப்படுத்துதல் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுப்பதற்காக முறையாக மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்துதல். (தொடர்பு 7.8 ஆம் பந்தி)
- 8.12 பாடசாலை மாணவர்களின் போக்குவரத்தை முறைமைப்படுத்துவதற்காக பொருத்தமான வேலைத்திட்டமொன்றை தயாரித்து அதனை சட்டமாக்குவதற்கு உரிய நிறுவனங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு தொடர்ச்சியாக ஆலோசனை வழங்குதல். (தொடர்பு 7.2 ஆம் பந்தி)
- 8.13 பாடசாலை பாதுகாப்பு குழுவை சுற்றறிக்கையின் பிரகாரம் நடாத்திச் செல்வது தொடர்பாக கல்வி அமைச்சின் ஊடாக அதிபர்களுக்கு கட்டாயமாக்குதல் மற்றும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள சிறுவர் பாதுகாப்பு குழுவை செயற்பாடு உள்ளதாக நடாத்திச் செல்வதற்கு கல்வி அமைச்சு மற்றும் ஒன்றிணைந்து பொருத்தமான வேலைத்திட்டமொன்றை தயாரித்தல். (தொடர்பு 7.4.1 ஆம் பந்தி)
- 8.14 சிவில் சமூகங்களுக்கு தெளிவுபடுத்தவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிவில் அமைப்பு குழுக்களை மீண்டும் மீண்டும் வேறு பெயர்களை பயன்படுத்தி ஆரம்பத்திலிருந்து ஆரம்பிப்பதற்கு பதிலாக ஒரு பெயரில் தொடர்ச்சியாக ஒரு பெயரில் அபிவிருத்தி செய்து நடாத்திச் செல்வதற்கான வேலைத்திட்டமொன்றை தயாரித்தல். (தொடர்பு 7.4.2 ஆம் பந்தி)
- 8.15 துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளான பாதிப்பிற்குள்ளானவர்களை பாதுகாத்தல் மற்றும் அவர்களின் அடைக்கலம் தொடர்பான பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தல் மற்றும் வழக்கு நடவடிக்கைகளை நீதிமன்ற மயப்படுத்துவதற்காக எடுக்கப்படவேண்டிய காலத்தை குறைப்பதற்காக அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்கவேண்டியிருந்தமை. (தொடர்பு 7.3.1 ஆம் பந்தி)
- 8.16 தேசிய தரவு அடிப்படை தயாரிக்கும் பணிக்காக தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும், அதிகாரசபையின் முறைப்பாடுகளைத் தீர்த்து வைக்கும் தரவு முறைமையை சரியான பிரகாரம் தயாரித்தல், நடாத்திச் செல்லல் மற்றும் முறைப்பாடுகள் தொடர்பாக செயல்முன்னேற்றத்தை நாளதுவரையாக்கல் செய்யவேண்டியிருந்தமை. (தொடர்பு 7.7 ஆம் பந்தி)

ஒப்பம்./டபிள்யூ. பி. சீ. விக்ரமரத்ன.
கணக்காய்வாளர் தலைமை அபிவிருத்தி

டபிள்யூ. பி.சீ.விக்ரமரத்ன

கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதி

2020 யூன் 11 திகதி

Special Audit Report on the Role of the National Child Protection Authority relating to Child Abuse in Sri Lanka

Executive Summary

The National Child Protection Authority has been established in the year 1999 under the National Child Protection Authority Act, No.50 of 1998 for the purpose of formulating a policy on the prevention of child abuse and the protection and treatment of children who are victims of such abuse. The approval of the Board of Directors had been obtained for the said policy after a lapse of a period of 20 years from the said year. However, the Authority had failed to implement the said policy effectively even by the date of this report. Moreover, steps were taken to issue this report due to the situation of risk identified relating to the protection of children as a result of being revealed by the media and the increase in the number of relevant complaints received to the Police Department. As well as the delay in implementing the above mentioned policy, it was observed that the Authority had failed to effectively carry out identified measures to be taken for the protection of children including taking necessary steps for regularization of school transport service, regularization of measures to be taken relating to victims of abuse and proper implementation of programmes to empower the civil society in protecting children. Accordingly, it was confirmed by this report that a necessity of ensuring the protection of children had arisen through the failure in effective performance of the role assigned to the Authority.

02. Background and Nature of the Report

Child abuse is the use of children for wrongful acts by adults so as to hinder the health, development and dignity of the child and according to the definition of the World Health Organization, child abuse can be divided into 4 categories as physical abuse, psychological abuse, sexual abuse and negligence.

The relative increase in child abuse day by day in the present Sri Lankan society revealed by the media reports, the increase in complaints received to the Child Protection Authority and the Police Department and the weakness in relation to the measures taken in resolving those complaints, were observed. Even though the purpose of establishment of the Authority is formulating a policy on the prevention of child abuse and the protection and treatment of children who are victims of such

abuse, the Authority had failed to implement the said policy despite a lapse of 20 years. As a result, the situation of risk relating to the protection of children in Sri Lanka was identified and this report is issued after carrying out a wide audit by virtue of powers vested in me, in terms of Section 13 of the Audit Act, No.19 of 2018.

03. Audit Methodologies adhered to

This examination was carried out by adhering to the following methodologies.

3.1 Examination of the following Registers, Books and Records

3.1.1 National Child Protection Authority Act, No.50 of 1998

3.1.2 Charter on the Rights of the Child

3.1.3 Files of the Child Protection Authority

3.1.4 Progress Reports of the Ministry of Women and Child Affairs and Dry Zone Development 2018-2019

3.1.5 Reports of the Committee on Public Enterprises 2009-2011

3.1.6 Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

3.1.7 Budapest Convention

3.1.8 Duty Lists of the Field Officers of the Authority

3.1.9 Obtaining written replies for the Draft Audit Report - 2018

3.1.10 Obtaining written replies on the extent of performance of functions of Section 14 of the National Child Protection Authority Act, No.50 of 1998

3.2 Interviews

3.2.1 Interviews with the officers of the Child Protection Authority

3.2.2 Holding discussions with the Divisional Child Protection Officers attached to the Divisional Secretariats of the Colombo and Gampaha Districts.

04. Scope

Functions performed by various Divisions of the Authority during 5 years for prevention of child abuse, information obtained on the process of resolution of complaints received during 5 years by the Legal Division, Psychosocial Division, Investigation Division and Police Division taking action relating to complaints of the Authority, progress reports submitted by District Child Protection Officers and District Psychosocial Officers who are Field Officers attached to 25 Districts and Divisional Child Protection Officers attached to 352 Divisional Secretariat Divisions for investigating complaints on child abuse and replies received for the questionnaire submitted to Child Protection Officers in the Divisional Secretariat Divisions of the Colombo and Gampaha Districts, are included in this scope.

05. Limitations of the Scope

In the preparation of this report, my scope was subjected to the following limitations.

- 5.1 Failure in obtaining information from all Field Officers deployed in service in the National Child Protection Authority
- 5.2 Reaching several observations based on the replies received to the questionnaire submitted to the Child Protection Officers of the Divisional Secretariat Divisions of Colombo and Gampaha Districts. (Possibility of unrealistic and incorrect information being available in those replies)
- 5.3 Submission of incomplete information to the questionnaire by certain officers and non-submission of information
- 5.4 In holding discussions with the officers, all important information was not submitted in writing and as such having to be based only on written information submitted.
- 5.5 Inadequacy of resources and time available to me in obtaining information relating to complaints received to the Police Children and Women Bureau.
- 5.6 Programmes conducted on Divisional level for prevention of abuse and difficulties in examining complaint files for examination of progress of decrease/receipt of complaints in the said Division

5.7 Being based only on the information provided by officers relating to School Child Protection Committee.

6. Process

6.1 Interpretation of Child Abuse

6.1.1 According to the interpretation of the National Child Protection Authority Act, No.50 of 1998, (Annexure 01) "Child abuse" means any act or omission relating to a child, which would amount to a contravention of any of the provisions of -

(a) sections 286A, 288, 288A, 288b, 308A, 360A, 360B, 360c, 363, 364A, 365, 365A, or 365B of the Penal Code;

(b) the Employment of Women, Young Persons and Children Act;

(c) the Children and Young Persons Ordinance; or

(d) the regulation relating to compulsory education made under the Education Ordinance, and includes the involvement of, a child in armed conflict which is likely to endanger the child's life or is likely to harm such child physically or emotionally;

6.1.2 According to the interpretation of the World Health Organization, child maltreatment falls into 4 categories as (Annexure 02), all forms of physical and emotional ill-treatment, sexual abuse, neglect, and exploitation that results in actual or potential harm to the child's health, development or dignity." The process of protecting children from these forms of child abuse,

i. Prevention of child abuse

ii Should be carried out through the two processes of protection and treatment of children who are victims of abuse

6.2 Establishment and Role of the National Child Protection Authority

6.2.1 The National Child Protection Authority has been established under the National Child Protection Authority Act, No.50 of 1998 and formulating a national policy on the prevention of child abuse and the protection and treatment of children who are victims of such abuse has been identified as the objective of establishing this Authority.

6.2.2 The National Child Protection Authority which is under the purview of the Ministry of Women and Child Affairs and Social Security is working towards the mission, **“To create a child friendly and protective environment for children.”**

6.2.3 Child abuse can be interpreted as the “Use of children for wrongful acts or to entice therefor, so as to hinder the health, development and dignity of the child”. The physical and psychological complexities faced by the child after such an incident, influences not only the child but also the society and the whole country. As such, the mission of the Authority is, **“To ensure children are free from all forms of abuse”.**

6.2.4 The Main Function of the Authority

In terms of Sections 14, 34 and 35 of the National Child Protection Authority Act, No.50 of 1998, the powers and extensive functions of the Authority are indicated. (Annexure 03)

6.3 Details on Provisions allocated to the Authority and Expenditure

The details on the provisions allocated to the Authority from the year 2015 to the year 2018 for prevention of child abuse and protection of victims of such abuse and the expenditure of those provisions, are indicated in Table 01 below.

Table No.01 – Details on Provisions allocated to the Authority and Expenditure

Year	Provisions	Expenditure
	Rs.	Rs.
2015	295,139,106	296,151,091
2016	483,746,705	357,418,104
2017	295,948,313	314,446,986
2018	305,131,142	312,570,030

6.4 Related Parties in taking action on the Protection of Children

The leading institutions functioning on children are the Ministry of Women and Child Affairs and Social Security. Department of Probation and Childcare and the National Child Protection Authority and it is essential to obtain assistance of the following institutions in working towards protection of children.

- i. Ministry of Education
- ii. Provincial Department of Probation
- iii. Sri Lanka Police
- iv. District and Divisional Secretariats
- v. Telecommunications Regulatory Commission
- vi. Ministry of Foreign Affairs, Foreign Employment Bureau
- vii. Department of Labour
- viii. Computer Emergency Readiness Team (CERT)

6.5 Functions performed by the National Child Protection Authority for the protection of children

6.5.1 Formulation of the National Policy

6.5.1.1 The objective of the establishment of the National Child Protection Authority is to formulate a National policy on the prevention of child abuse and the protection of and treatment of children who are victims of such abuse.

6.5.1.2 The formulation of the said Policy had been commenced after the elapse of 10 years of establishment of the Authority as per instructions given by the Committee on Public Enterprises held on 06 January 2009 and the Committee had advised the Authority to complete it within 03 months.

6.5.1.3 However, the formulation of a “National Child Protection Policy” had been again commenced in the year 2013 without taking action to amend the said Policy of which the formulation was commenced in the year 2009. The said new Policy had been formulated and submitted to the Cabinet and subsequently, the Cabinet had informed on 18 December 2014 that the Policy should be again formulated in consultation with all relevant institutions and submitted within 03 months.

6.5.1.4 Further, formulation of another policy had been again commenced in the year 2015 by neglecting the said policies (Annexure 04). According to the Board of Directors’ Paper No.168/4, submitted for the 168th Meeting of the Board of Directors, held on 30 March 2017, it had been indicated that this draft Policy is the 5th Draft National Policy. (Annexure 05)

6.5.1.5 The said drafted Policy had been referred in March 2017 to obtain public views thereon and public views so received, had been summarized by September 2018. The National Child Protection Policy formulated by including the said public views in the National Policy, had been forwarded on 06 September 2019 to the Secretary to the Ministry of Women and Child Affairs for seeking the approval of the Cabinet of Ministers. The Cabinet Memorandum No. MWCADD/CM/2019/14 dated 26 September 2019 had been submitted by the Minister of Women and Child affairs and Dry Zone Development and the Cabinet approval had been granted therefor on 29 October 2019. (Annexure 06)

6.5.2 Regularization of School Transport Service.

6.5.2.1 It was identified that the regularization of school transport service as one of the methods of preventing child abuse. At present, vans owned by private operators and vans and buses operated by drivers on hire basis, are used by parents to ferry their children to schools. As such, criteria on the standard of

school vans / buses had been prescribed due to complaints received to the Authority on child abuse often occurred in said motor vehicles. Accordingly, matters such as the seating capacity and the number of students that can be ferried, adequate ventilation and light (free of tinted glasses and curtains), availability of a driver assistant, free of criminal records of driver and driver assistant, locations to park the motor vehicle during school hours etc. had been identified as the said criteria. Further, identification and regulation of a legal frame including other provisions relating to the maximum betterment of the child such as safety and comfort and to the quality of the school transport service, had been identified.

6.5.2.2 The Secretary to the Ministry of Internal Transport had informed by the Letter No. MISC/15/01 dated 26 March 2015 to pay the attention on the requirement of making a suitable arrangement to regularize the school transport service and take necessary action therefor and to brief the Authority thereon. (Annexure 07)

6.5.3 Advise the Government on Measures to be taken for the Protection of Victims of Abuse.

6.5.3.1 A study had been carried out by the Child Protection Authority in respect of measures to be taken to reduce the period spent for cases filed in High Courts regarding child abuse, based on criminal cases of child abuse which were on trial in High Courts in the Western Province according to advice given to the Government on measures for the protection of victims of abuse. The report including findings and recommendations of the said study (Annexure 08) had been sent to all members of Board of Directors, members of Commission, Ministry of Justice, relevant institutions of the Courts System including Magistrate Courts, Attorney General's Department, Ministry of Child Development and Women Affairs and the Presidential Secretariat.

6.5.3.2 A number of 48,361 complaints had been received from the year 2010 to the date of audit of the year 2019 to the Police Division of the National Child Protection Authority and out of that, 413 complaints had been investigated and referred to the Attorney General to institute indictments at the High

Court. Cases had been filed at the High Court relating to 185 of the complaints referred to the Attorney General. (Annexure 09)

6.5.4 Conduct of Awareness Programmes

Various programmes had been conducted annually by the Authority to create an awareness, of the right of a child to be protected from abuse and the methods of preventing child abuse in terms of Section 14 (d) of the Child Protection Act. (Annexure 10) The civilians including school children, teacher trainees of colleges of education, various officers in offices of medical officers of health, postgraduate students of medicine, teacher instructors, wardens and employees of children's homes, are made aware through those programmes.

6.5.4.1 School Child Protection Committees (Surekum Pawwa)

6.5.4.1.1 All adults such as parents, teachers etc. as well as the child are a main stakeholder in the process of preventing child abuse and protecting child from such abuse. As such, it is identified that it is the best for the school to be involved in this project as it is the main social institution which brings together all the children and contributes to his or her physical and mental well-being. Therefore, the "Programme of Establishment of School Child Protection Committee" is implemented by the Authority. The objective of this programme is to create a safe environment through the school by minimizing the disruption in education due to reasons such as subject to sexual abuse, injurious punishments, addiction to drugs, negligence of teachers and parents etc.

6.5.4.1.2 Establishment of such committees had been commenced in the years 2002/2003 as a pilot project and according to the Circular No.2011/17 dated 10 May 2011 of the Ministry of Education, it had been established as a national programme which is implemented by the Ministry of Education in collaboration with the National Child Protection Authority within a proper legal background. (Annexure 11) According to the Circular, the said School Child Protection Committee should consist of representatives ranging from

10 to 40 including teachers, pupils and parents and the said number should be selected as follows according to the number of pupils per school.

Table No. 02 – Composition of Representatives of Child Protection Committees

Number of Pupils	Total Number of Members	Pupils' Representation	Teachers' Representation	Parents' Representation
Less than 200	10	6	2	2
200-500	20	14	3	3
500-1000	30	22	4	4
More than 1000	40	30	5	5

6.5.4.1.3 It is mentioned that committee meetings should be held at least three times per school term at the rate of one meeting per month. The Coordinator of the school should be the teacher appointed as the school counselor or a teacher who was appreciated by pupils and he should coordinate with the District Coordinator of the National Child Protection Authority and /or with the District Psychosocial Coordinator. Moreover, they should coordinate directly with Education Authorities at the provincial, zonal and divisional level.

6.5.4.1.4 Accordingly, as per the Annexure 12,13 a sum of Rs.29,058,645 had been spent for “Surekum Pawwa” – School Child Protection Committee during the period 2011-2018. Further, a number of 3,165 School Child Protection Committees had been established by 05 February 2018 and out of that, only 2,392 Committees had been in operation.

6.5.4.2 Civil Society Empowerment Programme

6.5.4.2.1 The foremost responsibility of the adult community is to ensure the safety of children by protecting them from all forms of child abuse for securing the betterment of all children to the maximum. The civil society activists should

built a relationship among institutions who act on behalf of children, at the village level with a view to strengthening the civil society to improve the knowledge, understanding and skills for protecting every child from all forms of abuse, in the community as well as in children. The following programmes had been conducted therefor in preceding years by the Authority.

Table No. 03 – Particulars on Programmes conducted for Empowerment of Civil Society

Year	Programme	Cost/Rs.	Number of Beneficiaries
2014	Angel Network	429,975	21,238
2015	Child Protection Friendly Villages	5,201,827	45,420
2016	Alert Group	303,809	8,371
2017	Dream Village/Village in which you like to live	4,008,575	9,868
2018	Jana Paura	9,073,000	5,902
2019	Jana Paura	8,135,193	4,177
	Total	27,152,379	94,976

6.5.5 Take appropriate steps for securing the safety and protection of children involved in criminal investigations and criminal proceedings

6.5.5.1 In terms of Section 14 (j) of the Authority Act, the evidence preparation is implemented with the intention of minimizing the secondary victimization of children by ensuring the protection of children who become victims of child abuse and witnesses of proceedings. Assistance required for proceedings is given by obtaining evidence from child victims /witnesses of crime and prepared said evidence in a special studio and produced to the Court.

6.5.5.2 Two places for evidence preparation had been established in the Child Protection Authority in the year 2001 and in the Forensic Medicine Faculty of

Galle, Karapitiya in the year 2011. Only one post of Video Evidence Assistant had been created for video evidence preparation. A number of 461 requests had been received for video evidence from the year 2017 to the year 2019 and out of that, 331 evidence had been prepared. (Annexure 14) The video evidence preparation had been delayed due to following reasons.

Only one officer is available with the Authority for evidence preparation and the said officer had to participate at the High Court to produce evidence regarding preparation of evidence so prepared.

- i. Lack of adequate equipment for video preparation and expiry of lifespan of equipment available so that it cannot be repaired.
- ii. Dearth of trained officers for holding interviews in relevant Police Stations
- iii. Only 2 posts had been created for video evidence preparation units which were commenced in the year 2001. Delay in taking decisions by the Management for creating new posts in compliance with timely increase in video preparation.

Eg. Forwarding a letter dated 20 November 2017 by the Ministry of Women and Child Affairs and Dry Zone Development to the Department of Management Services. Notifying the Department of Management Services again by the Letter No. NCPA/AU/30/X/2015-ii dated 26 March 2019 of the Director General.

- 6.5.6 Receiving complaints on child abuses and referring those complaints to the Competent Authorities.
 - 6.5.6.1 In terms of Section 14 (k) of the National Child Protection Authority Act No. 50 of 1998, to receive complaints from the public relating to child abuse and where necessary, to refer such complaints to the appropriate authorities is a function assigned to the Authority. Accordingly, there are 25 types of child abuses and the Authority had received 45,809 public complaints during the last 5 years in accordance with those classifications. (Annexure 15)

6.5.6.2 The process adopted by the Authority in relation to the public complaints is as follows.

- i. Complaints submitted over telephone No. 1929 introduced by the Authority, by letters, by fax and by arrival are received to the central Record room and the complaint is given a number and stated in the book.
- ii. While entering the number and the details of the complaint to the data system, the Director / Assistant Director of the Law Enforcement Division peruses and selects the complaint and refers it to the following Divisions for resolving the complaints.
 - Legal Division
 - Psychosocial Division
 - Investigation Division
 - Police Division
- iii. Each Division computerizes those complaints again at those Divisions and the Divisions other than the Police Division refer the complaints for the investigation function to District / Divisional Child Protection Officers, Psychosocial officers attached to the District / Divisional Secretariats.
- iv. The Complaints which are referred to the Police Division are directly investigated by Police Officers or by officers attached to the Bureau for the Prevention of Abuse of Children and Women of each Police Station.
- v. The complaints which are resolved by the District / Divisional officers are forwarded again to the Law Enforcement Division through the aforesaid Divisions. The Division enters the resolved complaints to the complaint resolving data system and the relevant complaint file is closed.

6.5.6.3 The Authority had received 2,845 complaints by 30 September 2019 and the total number of complaints received during the period of 09 years starting from the year 2011 to 2019 was 79,259. The progress of receiving and resolving complaints as per information provided by the Authority on the 13 November 2019 is as follows.

Table No. 04 – Public Complaints received by the Authority

Year	Number of Complaints Received	Number of Complaints Finalized	Number of complaints not Resolved	Percentage of resolving Complaints Per cent
2011	6,106	2,857	3,249	46
2012	8,504	5,692	2,812	66
2013	11,489	5,985	5,504	52
2014	11,100	5,317	5,783	47
2015	11,212	5,450	5,762	48
2016	9,535	4,489	5,046	47
2017	9,202	3,764	5,438	40
2018	9,266	1,940	7,326	20
30.09.2019	2,845	1,692	1,153	59
Total	79,259	37,186	42,073	53

6.5.6.4 Highest number of public complaints had been received from the following Districts out of 23 Districts in the Island during the period of 2011 to 2018 and the Districts had been identified as Districts with higher risk for child abuses.

Table No. 05 – Number of Public Complaints received District wise

District	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Colombo	1,037	1,174	1,477	1,403	1,522	1,271	1,302	1,330
Gampaha	797	948	1,146	1,169	1,187	917	974	1,066
Kurunegala	442	636	785	756	827	558	681	823
Galle	435	618	853	682	700	635	586	617

6.5.6.5 The Complaints that had been received from those highly risky Districts and not resolved even by 31 October 2019 are mentioned below.

Table No. 06 – Number of Public Complaints not resolved even by 31 October 2019

District	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	31.10.2019
Colombo	26	39	118	92	45	59	67	107
Gampaha	17	38	121	140	117	91	108	58
Kurunegala	10	11	57	52	30	33	60	87
Galle	04	07	40	43	36	30	62	55

6.5.6.6 The matters revealed in the examination conducted on the complaints received from the 4 Districts selected for the Audit test check are as follows.

- i. The same complaints had been documented under various numbers.
- ii. Not getting instructions in the required moments during the investigation of complaints and the supervision had not been done properly.

- iii. The officers had the minimum opportunity to obtain novel knowledge and to obtain the contribution of resource persons to resolve complaints as the conduct of Capacity development programmes for the field officers was very sluggish.
- iv. The trend of conducting site inspections has been reduced due to unsubstantial transport allowances provided to travel to the relevant areas for investigating complaints.

6.5.7.1 Preparation and maintenance of a national data base on child abuse is a major function under Section 14 (m) of the National Child Protection Authority Act No. 50 of 1998.

6.5.7.2 The Authority has not yet paid its attention to prepare a national data base and the Authority maintains a data system on complaints. Receiving of complaints on child abuse is the only function performed through this data system.

6.5.7.3 Further, the requirement of having an accurate methodology for receiving data was emphasized to the Authority at the 23rd meeting of the Committee on Public Enterprises held on 06 January 2009.

6.5.7.4 Even though the task of preparing a national data base had been assigned to the Sri Lanka Telecom, the Authority had not taken any action in that regard and it had entered into an Agreement for a sum of Rs. 1.2 million with the School of Computing of the University of Colombo for improving that system on 01 July 2016.

6.6 Management of Human Resources of the National Child Protection Authority

6.6.1 Prevention of child abuse and protection of the victims of such abuses and treating the victims and coordination and regulation of actions against child abuses are conducted under a staff comprised of Officers with the leadership of a Chairman. (Annexure 16)

6.6.2 Accordingly, details on the approved cadre and the actual staff of the Authority are indicated in Table No. 7.

Table No. 07 – The Approved Cadre of the National Child Protection Authority –Year 2019

Service Category	Number Approved	Actual Number	Vacancies
Senior (HM/MM)	18	12	6
Tertiary (JM/MA4)	10	6	4
Secondary (M3/32-1/MAI-1)	486	341	145
Primary (PL)	13	9	4
	527	368	159

6.6.3 One hundred and forty five (145) Posts or 30 per cent out of Secondary Level Posts of the Authority amounting to 486, were remained vacant by 19 September 2019 and 410 Post out of those Posts were District Child Protection / Psychosocial Officers and Divisional Child Protection Officers. The Posts of Field Officer had remained vacant during the previous 5 years as indicated in the following table.

Table No. 08 – Particulars regarding the Posts of Field Officers that had been remained vacant.

Year	Number of Vacancies	Percentage (%) of the Total Number of Posts
As at 30.09.2019	114	27.8
2018	85	20.7
2017	129	31.5
2016	114	27.8
2015	82	20

6.6.4 The fundamental objective in the creation of the Posts of Divisional Child Protection / Psychosocial Officers in the year 2012 was the requirement of acting expeditiously for protecting the children of the nation from those harmful acts since abuses and harmful acts confronted by the generation of children is rapidly increasing. Even though recruitments are made, the Posts of Field Officer remained vacant continuously due to the resignation of officers from the Post from time to time. The Field Officers who had resigned from the Posts during the previous years are as follows.

Year	Number of Officers
2019	41
2018	13
2017	15
2016	29

6.6.5 The Post of Director (Finance) of the Authority has been remaining vacant from the year 2012 and an Officer was recruited to the said Post with effect from 07 July 2016. However, he had resigned from the Post on 24 October 2016. Likely, the female officer in the Post of Accountant had been interdicted from the service with effect from 25 August 2010.

6.6.6 District / Divisional Child Protection Officers / District Psychosocial Officers take every measure that is required to guarantee the protection of children including mainly the creation of awareness among institutions and community related to child protection, provision of psychosocial assistance required for the betterment of the children, intermediation pertaining to the complaints, collection of information and data on children in divisional level and maintenance of the District Data System.

In the performance of the said functions by these officers, it is required for those officers to monthly submit future programmes on those functions,

progress of functions carried out monthly, submission of reports after investigating complaints.

6.7 Creating Awareness among Mass Media

The National Child Protection Authority had designed a guidelines manual in the year 2017 on the matters that should be taken in to consideration in media reporting in relation to the incidents on child abuses. The final draft, prepared after submitting this guidelines manual was submitted to the relevant public officers in the field of child protection and parties including mass media personnel and the required revisions were made to the guidelines manual and views of the Public was acknowledged and the final draft prepared subsequently had been submitted to the Ministry of Women and Child Affairs to forward it to the Cabinet of Ministers.

7. Observations

7.1 Formulation of National Policies

7.1.1 Even though the Committee on Public Enterprises and the Cabinet of Ministers had issued orders from time to time, it was observed that objectives of establishing the Authority had not been accomplished as the Authority had not established a formal policy until the National Child Protection Policy, which was commenced in the year 2009 mentioned in 6.5.1 above, had been approved by the Cabinet of Ministers on 29 October 2019 after the lapse of 20 years.

7.1.2 The formulation of the National Policy that should be formulated in order to prevent child abuses and protecting children who were victims of such abuses and to treat such victims had delayed since the function of formulating the Policy of the National Child Protection Authority had not been assigned to a definite responsible officer and the policy had been newly re-initiated without carrying forward the policy, which has already been formulated due to changing Officers holding the Post of Chairman from time to time.

7.1.3 The first task among the functions of the National Child Protection Authority is to instruct the Government to formulate the National Policy and since the function had not been carried out properly, the function of recommending the

legal, administrative or other amendments required for the effective implementation of the National Policy for preventing child abuses, which is incidental thereto could not be discharged.

7.2 Regularization of transport service of school children

Even though the requirement of preparing an appropriate Programme for regulating the transport of school students, which had been identified as a methodology of preventing child abuses as indicated in 6.5.2 above, had been informed to the Ministry of Internal Transport, the Authority had not taken following up activities.

7.3 Giving instructions to the Government on the actions to be taken in relation to the victims of abuses.

7.3.1 Even though the report including the recommendations submitted by the Authority on the steps that should be taken to reduce the time spent on cases filed in the High Court in relation to child abuse offences as per 6.5.3.1 above, had been submitted to the relevant institutions, following up activities had not been taken in relation to that in order to accomplish the functions of the Authority as anticipated.

7.3.2 Further, as per 6.5.3.2 above, it was observed that cases had not been filed for 55 per cent out of the number of complaints submitted to the Attorney General within the previous 10 years. Accordingly, required action had not been taken in terms of Section 14 (d) of the Act to hold the accountability of the Authority to prepare a methodology for completing this legal process related to the children who had become victims of child abuses prior to the child becoming an elder person.

7.4 Conducting Awareness Programmes

7.4.1 School Child Protection Committees

7.4.1.1 A sum of Rs. 29,058,645 had been incurred during the period of previous 8 years (2011-2018) for the establishment of School Child Protection Committees and the percentage of schools where Child Protection Committees were established by February 2018 out of the total number of

schools in the island was 35 per cent. The number of schools which possess active Committees out of the total number of schools was 23 per cent only. The number of Complaints regarding children during the period had increased from 6,076 up to 9,512.

7.4.1.2 Since the inter relationships that should be maintained with the external parties such as the Ministry of Education, Zonal Offices and Principals to accomplish objectives of the Programme of “Surakum Pawwa” as per the Circular, were in a poor condition, it was not possible to conduct those committees as active committees as the accountability of the Management for functioning with the institutions, which are directly related to this function had not accomplished adequately even though establishment of child protection committees had been initiated prior to a longer period of time.

7.4.2 Programme of Empowering Civilians

Even though the Programmes indicated in the Table No. 4 established with the objective of strengthening the civil society were given various titles, the same function is carried out by those programmes. It was observed that those programmes are in their initial stages without extending due to recommencing the Programme in various titles from time to time without continuing the Programme in one title. Further, a very low number of beneficiaries, only 95,000 had been made aware through this Programmes during the previous 6 years. However, an expense of Rs. 27,152,379 had been incurred for that purpose. The expenditure incurred only for the “Jana Pavura” for the period of 2018 to 30 October 2019 was Rs. 17 million and programmes had been conducted only in 02 Districts.

7.4.2.2 Even though proposals had been submitted in relation to the programmes and projects that should be implemented in problematic occasions and areas with specific issues identified in the field, attention of the Management of the Authority had not been paid to such occasions and areas and accordingly, plans had not been designed to conduct awareness programmes.

Eg : - Areas with large number of families where father/mother has gone abroad

- Areas where children are employed to do the jobs of mother/father
- Areas where under- aged marriages are abundant
- Areas where drugs are lavishly available and father/mother are drug addicts and involve in drug trafficking

7.5 Taking steps for the protection and care of children involved in the investigations on crimes and criminal proceedings.

7.5.1 It was not possible to do recordings for 30 to 40 per cent of requests out of the requests made for obtaining video evidences annually due to the reasons mentioned in 6.5.5.2 above.

7.6 Receiving complaints on child abuses and referring those complaints to the competent authorities.

7.6.1 As indicated in Para 6.5.6.3, the number of complaints received during the period of previous 8 years was 79,259 and action had not been taken to resolve 42,073 out of those complaints and the percentage was 53 per cent out of the complaints received.

7.6.2 In the investigation of the complaints received from the 4 Districts, it was observed that issues such as not taking statements of the complaints properly, not taking action to resolve complaints expeditiously, weaknesses in the site inspections on complaints had created due to the matters indicated in 6.5.6.6 above.

7.6.3 Even though more than 35 per cent out of the total number of complaints received to the Authority were from the 4 Districts namely, Colombo, Gampaha, Kurunegala and Galle, higher attention had not been paid to that matter and expeditious steps had not been taken to investigate those complaints.

7.6.4 It was not possible to review the progress of the complaints effortlessly since the Authority had not recorded complaints in a way that it provides easy access to identify information such as the relevant District and jurisdiction of the Divisional Secretary in the documentation of the complaints received.

7.7 Preparation of the National Data Base

7.7.1 Even though the preparation and maintenance of the National Data Base on child abuse has been stipulated under Section 14 (m) of the Authority Act, a “National Data Base” had not been prepared though 20 years had passed subsequent to the establishment of the Authority. However, the total contractual amount of Rs. 1.2 million had been paid to the School of Computing in the University of Colombo at the initiation of this project and the telephone service of 1929 that had been established at the inception of the Authority was in operation in the same way and the fundamental features and the structure of the data system had not been changed.

7.7.2 The data system had not been networked in a way that it is possible to refer the complaints received from the General Public to the relevant Divisions after the complaints are entered in the data system at the Law Enforcement Division of the Authority. Therefore, it is not possible to easily identify the progress of the complaints and not updating and improving the data system for resolving complaints prepared within the Information system of the Authority was another reason for the inability to identify the progress of the complaints.

7.8 Human Resources Management

7.8.1 Six (06) Posts out of the 18 Posts in the Senior Level and 4 Post out of the 10 Posts of the Tertiary Level of the Authority had remained vacant. It was 36 per cent out of the total Senior (HM/MM) and Tertiary (JM/MA4) Posts. It was observed that a problematic situation had created on the accountability and responsibility of the Authority in the discharge of functions such as financial control and staff administration in the accomplishment of the role of the Authority stipulated in the Authority Act as these senior and tertiary level posts had been remained vacant for several years.

- 7.8.2 The Uppermost Post, the Post of General Manager / Director General of the Authority had remained vacant from the year 2011 to 2016 and a female officer had been recruited on permanent basis with effect from 14 June 2016. The Post of Deputy General Manager / Director General has been remaining vacant from the year 2011.
- 7.8.3 The accountability of the Financial Administration of the institution was in a poor status as the 2 uppermost posts of the financial administration of the institute had remained vacant until the recruitment was made to the Post of Director (Finance) on contract basis on 09 August 2018.
- 7.8.4 As indicated in the Para 6.5.6.1, even though the Director / Assistant Director of the Law Enforcement Division should read and select the complaints received to the Authority and refer to the other Divisions, the Post of Director (Law Enforcement) had remained vacant for 7 years and the Assistant Director (Law Enforcement Division) who had been in service with effect from 28 January 2019 had resigned from the service. Likely, Director (Legal), Second Stage of the Complaint Resolving Process had remained vacant for a period of 6 years from the year 2014 and the Post of Clinical Psychologist remained vacant for a period more than one year with effect from 13 July 2018. Even though interviews had been conducted for the Posts of Director (Legal) and Director (Law Enforcement), it was not possible to recruit candidates who had fulfilled qualifications.
- 7.8.5 Four (04) Senior Level Posts in the process of resolving complaints, 3 Posts of Legal and Investigation Assistants in the secondary level and 131 Posts of District Child Protection / Psychosocial and Divisional Child Protection Officers are remained vacant. Therefore, expediting the process of resolving public complaints related to the child abuse of the Authority had not been successful.
- 7.8.6 The Authority was unable to expedite the child protection process since the turnover of the employees has increased due to the reasons mentioned in 6.6.4 above.

7.8.7 Necessary action had not been taken to retain the officers recruited in the service by investigating in to the reasons for resignation of officers from the service in this way.

7.8.8 Even though child abuses, delinquencies and injuries had been on the rise during the previous 7 years, the higher Management of the Authority had not properly directed the District / Divisional Child Protection / District psychosocial Officers for preventing such occurrences.

7.9 Creating awareness among the Mass media

Information on the final draft of the Guidelines Manual on the matters that should be taken in to consideration in the media reporting of child abuses, forwarded to the Secretary of The Ministry for submitting to the Cabinet of Ministers and its progress had not been presented to the audit.

8. Recommendations

8.1 The National Policy on National Child Protection for which the approval had been granted after 20 years of establishment of the Authority has to be expeditiously implemented. (Reference Para 7.1)

8.2 Carrying out the task of recommending legal, administrative or other revisions required to effectively implement the National Policy on Preventing Child Abuses. (Reference Para 7.1.3)

8.3 Recruitment of qualified officers for permanent Posts in the Management of the Authority for discharging, supervising and directing the functions of the Act of the Authority and revising the staff requirement of each Division according to the timely requirements in order to discharge the functions of the Authority.

8.4 Instructing the Government on the accountability of the other related parties for the prevention of abuses. (Reference Para 7.3)

8.5 Investigations of the Public Complaints, efficient and systematic finalization of investigation files and regulating the management of human resources for that purpose. (Reference Para. 7.8)

- 8.6 Regulating the internal control on the discharge of functions of the Authority and the human resources management. (Reference Para. 7)
- 8.7 Creating awareness among the Field Officers and Divisional Secretary to whom the Field Officers are attached to pay higher attention to conduct awareness programmes for preventing child abuses and resolving complaints. (Reference Para. 7.4.2.2)
- 8.8 Formulation of a transfer policy to direct the field officers efficiently and systematically. (Reference Para. 7.8.8)
- 8.9 The attention of the Management should be focused on the issues that the field officers have to face in resolving complaints, capacity development, issues in the field. (Reference Para. 7.8)
- 8.10 Referring the received complaints to the Field Officers, introduction of a systematic format to investigate and report the complaints referred, maintaining inter relationships among each Division of the Authority in order to refer one complaint from several Divisions under several numbers to the Filed Officers. (Reference Para. 7.6.4)
- 8.11 Expediting the task of resolving complaints by identifying the special trainings obtained by the field officers and introducing the General Public the methods of preventing abuses. (Reference Para. 7.8)
- 8.12 Formulation of an appropriate Programme to regulate the transport of the school students and instructing the Government to direct the Programme to the relevant institutions to legitimize it. (Reference Para. 7.2)
- 8.13 Making the conduct of the School Protection Committees compulsory for the Principals through the Ministry of Education in terms of the Circular and preparing an appropriate programme in collaboration with the Ministry of Education to conduct the child protection committees energetically. (Reference Para. 7.4.1)
- 8.14 Preparation of a programme to improve and to conduct Civil Society Committees initiated with the objective of creating awareness among the civil members in one name continuously in the same nature, instead of initiating established Civil Society Committees again and again by using other names. (Reference Para. 7.4.2)

- 8.15 Taking appropriate steps on the protection and care of victims of abuses and instructing the Government to minimize the time taken for the proceedings of the legal cases and for judiciary activities. (Reference Para. 7.3.1)
- 8.16 It is required to take necessary action to formulate a national data base and the systematic preparation and conduct of the data system established for resolving complaints of the Authority and updating the progress on complaints. (Reference Para. 7.7)

Sgd./W.P.C. Wickramaratne
Auditor General

W.P.C.Wickramarathne

Auditor General

f| June 2020

**ශ්‍රී ලංකා
ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ
පාර්ලිමේන්තුව**

**1998 අංක 50 දරන ජාතික ලබා ආරක්ෂක
අධිකාරිය පනත**

[සහතිකය සටහන් කළේ 1998 නොවැම්බර් මස 12 වන දින]

ආණ්ඩුවේ නියමය පරිදි මුද්‍රණය කරන ලදී.

1998 නොවැම්බර් මස 13 වැනි දින ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී
ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රයේ II වන කොටසේ අතිරේකයක් වශයෙන් පළ කරන ලදී

ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුවේ මුද්‍රණය කරන ලදී.

කොළඹ 1, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයෙන් මිලදී ලබාගත හැකිය.

මිල : රු. 13.50 යි.

හැපැල් ගාස්තුව : රු. ~~1.75~~ යි.

**1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක
අධිකාරිය පනත**

[සහතිකය සටහන් කළේ 1998 නොවැම්බර් මස 12 වන දින.]

එල්. ඩී.-ඕ. 9/97.

ශ්‍රී ලංකා අපවාර වැළැක්වීම සහ එවැනි අපවාරවලට ගොදුරු වූ ළමයින් ආරක්ෂා කිරීම හා ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම පිණිස ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීමේ කාර්ය සඳහා සහ සියලු ආකාරයෙන් වූ ළමා අපවාරවලට එරෙහිව වූ ක්‍රියා මාර්ග සම්බන්ධීකරණය හා නියාමනය කිරීම සඳහා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියක් පිහිටුවීම පිණිස ද ඒ හා සම්බන්ධ හෝ ඊට ආනුෂංගික කාරණා සඳහා විධිවිධාන සැලැස්වීම පිණිස ද වූ පනතකි.

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ පාර්ලිමේන්තුව විසින් මෙසේ පනවනු ලැබේ :—

1. මේ පනත 1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පනත යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන අතර, ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරනු ලබන නියමයක් මගින් අමාත්‍යවරයා විසින් නියම කරනු ලබන දිනයක එය ක්‍රියාත්මක විය යුතු ය.

ලුහුඬු නාමය හා ක්‍රියාත්මක වීමේ දිනය.

2. (1) ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන, (මේ පනතෙහි මින් මතු “අධිකාරිය” යනුවෙන් සඳහන් කරනු ලබන) අධිකාරියක් පිහිටුවනු ලැබිය යුතු ය.

ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පිහිටුවීම.

(2) අධිකාරිය, (1) වන උපවගන්තියෙන් ඊට දී ඇති නාමයෙන් සංස්ථාවක් විය යුතු අතර එයට අවිච්ඡින්න පැවැත්මක් හා පොදු මුද්‍රාවක් තිබිය යුතු ය. තව ද, ඒ නාමයෙන් අධිකාරිය විසින් නඩු පැවරීම ද, අධිකාරියට විරුද්ධව නඩු පවරනු ලැබීම ද කළ හැකි ය.

3. අධිකාරිය පහත දැක්වෙන සාමාජිකයන්ගෙන් සමන්විත වන්නේ ය :—

අධිකාරියේ සාමාජිකයෝ.

(අ) ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කරනු ලැබිය යුතු, මෙහි මින් මතු “පත් කළ සාමාජිකයන්” යනුවෙන් සඳහන් කරනු ලබන පහත දැක්වෙන සාමාජිකයන්ගෙන්,—

(i) සෞඛ්‍ය විෂයය භාර අමාත්‍යවරයා විසින් නම් කරනු ලබන—

(අ) ජ්‍යෙෂ්ඨ මනෝ විකිත්සකවරුන් යටත් පිරිසෙයින් එක් කෙනෙක් එහෙත් දෙදෙනෙකුට වැඩි නොවන සංඛ්‍යාවක් ;

1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පනත

- (ආ) ජ්‍යෙෂ්ඨ ළමා රෝග විශේෂඥවරුන් යටත් පිරිසෙයින් එක් කෙනෙක් එහෙත් දෙදෙනකුට වැඩි නොවන සංඛ්‍යාවක් ;
- (ඇ) අධිකරණ වෛද්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ නිරත වෛද්‍ය වෘත්තිකයන් යටත් පිරිසෙයින් එක් කෙනෙක් එහෙත් දෙදෙනකුට වැඩි නොවන සංඛ්‍යාවක් ;
- (ඈ) ජ්‍යෙෂ්ඨ මනෝ විද්‍යාඥයන් යටත් පිරිසෙයින් එක් කෙනෙක් එහෙත් දෙදෙනකුට වැඩි නොවන සංඛ්‍යාවක් ;
- (ii) අධිකරණ විෂයය භාර අමාත්‍යවරයා විසින් නම් කරනු ලබන, ජ්‍යෙෂ්ඨ රජයේ නීතිඥ ධුරයට අඩු නොවන නිලයක් දරන, නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධරයෙක් ;
- (iii) ආරක්ෂක විෂයය භාර අමාත්‍යවරයා විසින් නම් කරනු ලබන, නියෝජ්‍ය පොලිස්පති ධුරයට අඩු නොවන නිලයක් දරන, පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධරයෙක් ;
- (iv) නීතිය, ළමා ශුභ සාධනය, අධ්‍යාපනය හෝ වෙනත් ඒ හා සම්බන්ධ ක්ෂේත්‍රයක පුළුල් පළපුරුද්දක්, සමාර්ථයක් හා පිළිගැනීමක් ඇති බව ජනාධිපතිවරයාට පෙනී යන තැනැත්තන් අතුරෙන් සාමාජිකයන් පස්දෙනෙක් ; සහ
- (ආ) මෙහි පහත දැක්වෙන නිල බලයෙන් පත් වන සාමාජිකයන්, එනම්
 - (i) පරිවාස හා ළමාරක්ෂක කොමසාරිස්වරයා ;
 - (ii) කම්කරු කොමසාරිස්වරයා ; සහ
 - (iii) ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තියේ 40 වන වගන්තිය මගින්, ඒ ප්‍රඥප්තියේ විධිවිධාන ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කාර්යය සඳහා සංස්ථාපනය කරනු ලැබූ කමිටුවේ සභාපතිවරයා.

සාමාජිකයකු විමව ඉහළපසකම්.

4. යම් තැනැත්තෙක් -

- (අ) පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයකු, පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරයකු හෝ යම් පළාත් පාලන ආයතනයක සභිකයකු වේ නම් හෝ වුවහොත් ; හෝ

- (ආ) ශ්‍රී ලංකාවේ පුරවැසියකු නොවේ නම් හෝ පුරවැසියකු ව සිටීම නතර වුවහොත් ; හෝ
- (ඇ) ශ්‍රී ලංකාවේ හෝ වෙනත් යම් රටක බලපවත්නා යම් නීතියක් යටතේ සිහිවිකල් තැනැත්තකු බවට තීරණය කරනු ලැබ හෝ ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබ තිබේ නම් ; හෝ
- (ඈ) ශ්‍රී ලංකාවේ හෝ වෙනත් යම් රටක අධිකරණයක් විසින් නියම කරන ලද බන්ධනාගාරගත කිරීමේ දඬුවමක් විඳිමින් සිටී නම් හෝ විඳ ඇත්නම් ; හෝ
- (ඉ) අධිකාරිය විසින් හෝ අධිකාරිය වෙනුවෙන් ඇතුළත් වී ඇති යම් ගිවිසුමක් යටතේ යම් අයිතිවාසිකමක් හෝ ප්‍රතිලාභයක් දරයි නම් හෝ භුක්ති විඳියි නම් ; හෝ
- (ඊ) අධිකාරියේ සාමාජිකයකු වශයෙන් ඔහු විසින් ඔහුගේ කාර්යයන් ඉටු කිරීමේ දී හානි කර ලෙස බලපෑමට ඉඩ තිබෙන යම් මූල්‍යමය හෝ වෙනත් සම්බන්ධතාවක් දරයි නම්

ඒ තැනැත්තා අධිකාරියේ සාමාජිකයකු වශයෙන් පත් කරනු ලැබීමට හෝ සාමාජිකයකු වශයෙන් කටයුතු කරගෙන යාමට නුසුදුස්සකු විය යුතු ය.

5. (1) අධිකාරියේ පත් කළ සාමාජිකයකු විසින් තමා ඉල්ලා අස්වන බවට ජනාධිපතිවරයා අමතා යවනු ලබන ලිපියක් මගින්, ස්වකීය ධුරයෙන් ඉල්ලා අස්විය හැකි අතර, ඒ ඉල්ලා අස්වීම, ජනාධිපතිවරයා විසින් එය පිළිගනු ලැබූ දින සිට බලාත්මක විය යුතු ය.

සාමාජිකයන්
ධුරයෙන් ඉවත්
කිරීම සහ ඉල්ලා
අස්වීම.

(2) අධිකාරියේ පත් කළ සාමාජිකයකු ජනාධිපතිවරයා විසින්, හේතු දක්වා ධුරයෙන් ඉවත් කරනු ලැබිය හැකි ය.

(3) අධිකාරියේ සාමාජිකයකු මියගියහොත්, ඉල්ලා අස්වුවහොත් හෝ ධුරයෙන් ඉවත් කරනු ලැබුවහොත්, 3 වන වගන්තියේ විධිවිධාන කෙරෙහි සැලකිලිමත්වෙමින්, ජනාධිපතිවරයා විසින්, ඒ සාමාජිකයා වෙනුවට වෙනත් සාමාජිකයකු පත් කරනු ලැබිය යුතු ය.

(4) (3) වන උපවගන්තිය යටතේ පත් කරනු ලැබූ සාමාජිකයකු අනුප්‍රාප්ත වන්නේ යම් සාමාජිකයකු වෙනුවට ද, ඔහු විසින් ඒ සාමාජිකයාගේ ධුර කාලයෙන් ඉකුත් නොවී ඇති කාලය තුළ ධුරය දරනු ලැබිය යුතු ය.

සාමාජිකයන්ගේ දුර කාලය.

6. 5 වන වගන්තියේ (1) වන සහ (2) වන උපවගන්තිවල විධිවිධානවලට යටත්ව, අධිකාරියේ සාමාජිකයකුගේ දුර කාලය අවුරුදු තුනක් විය යුතු අතර, තවත් එක් දුර කාලයක් සඳහා නැවත පත් කරනු ලැබීමට එම සාමාජිකයා සුදුස්සකු විය යුතු ය.

සාමාජිකයන්ගේ පාරිශ්‍රමික හෝ දීමනා.

7. අමාත්‍යවරයා විසින්, තීරණය කරනු ලැබිය හැකි ගෙවීම් ප්‍රමාණයන් අනුව අධිකාරියේ සාමාජිකයන්ට යම් පාරිශ්‍රමික හෝ දීමනා, අධිකාරියේ අරමුදලින් ගෙවනු ලැබිය යුතු ය.

අධිකාරියේ සභාපතිවරයා සහ නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයා.

8. (1) පරිපාලනය, කළමනාකරණය, තීක්ෂණ, ළමා සුභසාධනය, අධ්‍යාපනය හෝ වෙනත් ඒ හා සම්බන්ධ ක්ෂේත්‍රයක ප්‍රත්‍යක්ෂ පළපුරුද්දක් හා සාමාර්ථයක් ඇති සාමාජිකයකු, ජනාධිපතිවරයා විසින්, අධිකාරියේ සභාපති දුරයට පත් කරනු ලැබිය හැකි ය.

(2) ජනාධිපතිවරයා විසින්, වෙනත් සාමාජිකයකු අධිකාරියේ නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයා ලෙස පත් කරනු ලැබිය හැකි ය.

(3) රෝගාකාරවීම නිසා හෝ ශ්‍රී ලංකාවෙන් බැහැරව සිටීම නිසා හෝ සභාපතිවරයාට හෝ නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයාට ඔහුගේ දුරයේ කාර්ය කිරීමට තාවකාලිකව නොහැකි වන අවස්ථාවක ඔහු වෙනුවට කාර්ය ඉටු කිරීම සඳහා අධිකාරියේ වෙනත් සාමාජිකයකු, ජනාධිපතිවරයා විසින් පත් කරනු ලැබිය හැකි ය.

(4) ජනාධිපතිවරයාගේ අනුමැතිය නොමැතිව, අධිකාරියේ සභාපතිවරයා සහ නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයා, ඔවුන්ගේ දුරයේ කාර්යයන්ගෙන් බාහිර වූ වැටුප් ලබන කිසිදු සේවා නියුක්තියක නොයෙදිය යුතු ය.

අධිකාරියේ රැස්වීම්.

9. (1) අධිකාරියේ සභාපතිවරයා පැමිණ සිටින්නේ නම්, අධිකාරියේ සෑම රැස්වීමකම මූලස්‍රුත දැරිය යුතු ය. යම් රැස්වීමකට සභාපතිවරයා පැමිණ නොමැති නම්, නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයා ඒ රැස්වීමේ මූලස්‍රුත දැරිය යුතු අතර නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයා පැමිණ නොමැති නම්, පැමිණ සිටින සාමාජිකයන් අතුරින් යම් සාමාජිකයකු මූලස්‍රුත දැරිය යුතු ය.

(2) අධිකාරියේ යම් රැස්වීමක් සඳහා ගණපූරණය සාමාජිකයන් හය දෙනකු විය යුතු ය.

(3) අධිකාරියේ යම් රැස්වීමක මූලස්‍රුත දරන සභාපතිවරයාට, නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයාට හෝ වෙනත් සාමාජිකයකුට ඔහුගේ ඡන්දයට අමතරව තීරණ ඡන්දයක් ඇත්තේ ය.

(4) මේ වගන්තියේ මීට ඇති පූර්වගාමී විධිවිධානවලට යටත්ව, අධිකාරිය විසින් අධිකාරියේ රැස්වීම් සම්බන්ධයෙන් හා ඒ රැස්වීම්වල කටයුතු කරගෙන යාම සම්බන්ධයෙන්, සිය කාර්ය පටිපාටිය විධිමත් කරගත යුතු ය.

10. අධිකාරියේ යම් පුරප්පාඩුවක් තිබීමේ හෝ එහි යම් සාමාජිකයකු පත් කිරීමෙහි ලා යම් දෝෂයක් තිබීමේ හේතුවෙන් ම පමණක්, අධිකාරියේ කිසි ක්‍රියාවක්, තීරණයක් හෝ කටයුත්තක් නිර්වල වන්නාක් සේ නොසැලකිය යුතු ය.

පුරප්පාඩුවක් තිබීමේ හේතුවෙන් අධිකාරියේ ක්‍රියා නිර්වල නොවන බව.

11. (1) අධිකාරියේ මුද්‍රාව අධිකාරිය විසින් නිශ්චය කොට සකස් කරගත හැකි අතර, එය අධිකාරිය විසින් නිශ්චය කරන යම් ආකාරයකට වෙනස් කර ගනු ලැබිය හැකි ය.

අධිකාරියේ මුද්‍රාව.

(2) අධිකාරියේ මුද්‍රාව, අධිකාරිය විසින් කලින් කල තීරණය කරනු ලබන යම් තැනැත්තකු භාරයේ තිබිය යුතු ය.

(3) අධිකාරියේ අවසරය ඇතිව සහ අධිකාරියේ සභාපතිවරයා හා එක් සාමාජිකයකු ඉදිරිපිට දී හැර, අධිකාරියේ මුද්‍රාව යම් සාධන පත්‍රයකට හෝ වෙනත් ලේඛනයකට හෝ නොතැබිය යුතු අතර තමන් පැමිණ සිටි බවට සලකුණක් වශයෙන් ඒ දෙදෙනා ඒ සාධන පත්‍රයට හෝ ලේඛනයට අත්සන් තැබිය යුතු ය.

(4) අධිකාරියේ මුද්‍රාව තබනු ලබන සාධන පත්‍ර සහ ලේඛන පිළිබඳ රෙජිස්ටරයක්, අධිකාරිය විසින් පවත්වාගෙන යා යුතු ය.

12. අධිකාරියේ බලතල ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී හා කර්තව්‍ය ඉටු කිරීමේ දී, අධිකාරිය, ළමයින් ආරක්ෂා කිරීම සහ ඔවුන්ගේ සුභසාධනය හා සම්බන්ධව ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තියට අනුකූලව හා ඒ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් අමාත්‍යවරයා විසින් අධිකාරිය වෙත නිකුත් කරන පොදු හෝ විශේෂ විධානවලට අනුකූලව ක්‍රියා කළ යුතු ය.

අධිකාරිය විසින් අමාත්‍යවරයාගේ විධානය යටතේ එහි බලතල ක්‍රියාවේ යෙදිය යුතු බව.

13. (1) අධිකාරිය විසින්, එහි යම් බලතල හෝ කර්තව්‍ය, අධිකාරියේ සභාපතිවරයා සහ නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයා වෙත පවරා දෙනු ලැබිය හැකි ය.

අධිකාරියේ බලතල හා කර්තව්‍ය පවරා දීම.

(2) (1) වන උපවගන්තිය යටතේ යම් බලතල සහ කර්තව්‍ය පවරා දෙනු ලැබූ සභාපතිවරයා සහ නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයා විසින් එසේ තමා වෙත පවරා දෙන ලද බලතල සහ කර්තව්‍ය ක්‍රියාත්මක කිරීම හෝ ඉටු කිරීම අධිකාරියේ පොදු හෝ විශේෂ විධානවලට යටත්ව කළ යුතු ය.

අධිකාරියේ කර්තව්‍ය.

14. අධිකාරියේ කර්තව්‍ය පහත දැක්වෙන පරිදි විය යුතු ය:—

(අ) ළමා අපවාර වැළැක්වීම සහ එවැනි අපවාරවලට ගොදුරු වූ ළමුන් ආරක්ෂා කිරීම හා ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීමෙහි ලා ආණ්ඩුවට උපදෙස් දීම ;

(ආ) ළමා අපවාර වැළැක්වීම සඳහා ගත යුතු ක්‍රියා මාර්ග පිළිබඳව ආණ්ඩුවට උපදෙස් දීම ;

(ඇ) එවැනි අපවාරවලට ගොදුරුවූවන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳව ආණ්ඩුවට උපදෙස් දීම ;

(ඈ) අපවාරවලින් ආරක්ෂා කරනු ලැබීමට ළමුන් සතු අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව සහ ළමා අපවාර වැළැක්වීමේ ක්‍රම පිළිබඳව දැනුවත් කිරීම ;

(ඉ) ළමා අපවාර වැළැක්වීමේ කාර්යය සඳහා සහ එවැනි අපවාරවලට ගොදුරුවූවන් ආරක්ෂා කිරීම සහ ඔවුන්ගේ අයිතීන් රැකගැනීම සඳහා අවශ්‍ය සියලු ක්‍රියා මාර්ග ගැනීම සහ උචිත අවස්ථාවල දී එම කාර්යය සඳහා අදාළ අමාත්‍යාංශවල, පළාත් සභාවල, පළාත් පාලන ආයතනවල, දිසා හා ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන්ගේ සහ රජයේ හා පෞද්ගලික අංශයේ සංවිධානවල උපදෙස් විමසීම ;

(ඊ) ළමා අපවාර වැළැක්වීම සඳහා වූ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය එලදායී ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍ය නීතිමය, පරිපාලනමය හෝ වෙනත් සංශෝධන නිර්දේශ කිරීම ;

(උ) සියලු ආකාර ළමා අපවාරවලට අදාළ නීති ක්‍රියාත්මක කිරීම නියාමනය කිරීම ;

(ඌ) ළමා අපවාර හා සම්බන්ධ සියලු විමර්ශන හා අපරාධ නඩු කටයුතුවල ප්‍රගතිය නියාමනය කිරීම ;

(ඍ) සන්නද්ධ ගැටුම්වල බලපෑම්වලට පාත්‍ර වූ ළමයින් සම්බන්ධව මානුෂිකව සැලකිල්ලට ගත යුතු කරුණු පිළිබඳව යොමුවීම සඳහා ක්‍රියාමාර්ග නිර්දේශ කිරීම

හා ඔවුන්ගේ මානසික හා ශාරීරික සුභසිද්ධිය සඳහා පියවර ඇතුළුව එවැනි ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව සහ ඔවුන් සමාජයට නැවත ඇතුළු කර ගැනීම ;

- (ඒ) අපරාධ පිළිබඳ විමර්ශනවලට සහ අපරාධ නඩු කටයුතුවලට සම්බන්ධ ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව හා රැකවරණය සඳහා, අවශ්‍ය අවස්ථාවල දී උචිත පියවර ගැනීම ;
- (ඔ) ළමා අපචාර පිළිබඳව මහජන පැමිණිලි භාර ගැනීම සහ අවශ්‍ය අවස්ථාවල දී ඒ පැමිණිලි නිසි බලධාරීන් වෙත යොමු කිරීම ;
- (ඔ) ළමා අපචාරවලට එරෙහිව කරනු ලබන දැඩි ව්‍යාපාර සම්බන්ධීකරණය සම්බන්ධයෙන් පළාත් සභාවලට, පළාත් පාලන ආයතනවලට හා රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලට උපදෙස් දීම හා සහාය වීම ;
- (ක) ළමා අපචාර සම්බන්ධව ජාතික දත්ත පදනමක් සකස් කිරීම සහ එය පවත්වාගෙන යාම ;
- (ඟ) අදාළ අමාත්‍යාංශ හා වෙනත් ආයතනයන්ගේ උපදෙස් විමසා ළමුන් සඳහා ළමා රැකවරණ සේවා සපයන සියලු ආගමික හා පුණ්‍ය ආයතන අධීක්ෂණය කිරීම හා ඒ පිළිබඳව නියාමනය කිරීම ;
- (ච) ළමා අපචාර සහ ළමයින් ආරක්ෂා කිරීම හා සම්බන්ධ පර්යේෂණ පැවැත්වීම, ප්‍රවර්ධනය කිරීම හා සම්බන්ධීකරණ කිරීම ;
- (ඡ) ළමයින්ගේ සුරක්ෂිතභාවය සහ ළමුන්ගේ අයිතීන් ආරක්ෂා කිරීම සම්බන්ධයෙන් ජනතාවට තොරතුරු සැපයීම සහ අධ්‍යාපනය ලබාදීම ;
- (ච) ළමා අපචාරවලට ඇති ඉඩ ප්‍රස්ථා අවම කිරීම පිණිස, සංචාරක කටයුතු හා සම්බන්ධ සියලු අංශ සමග සංවාදයෙහි යෙදීම ;
- (ච) ළමා අපචාර පිළිබඳ වැඩවුළු, සම්මන්ත්‍රණ සහ සාකච්ඡා සංවිධානය කිරීම සහ ඒ සඳහා පහසුකම් සැපයීම ;
- (ඡ) සියලු ආකාර ළමා අපචාර අනාවරණය කර ගැනීම හා වැළැක්වීම හා සම්බන්ධයෙන් විදේශ ආණ්ඩු සහ අන්තර් ජාතික සංවිධාන සමග සම්බන්ධීකරණයෙන් කටයුතු කිරීම සහ තොරතුරු හුවමාරු කර ගැනීම.

අධිකාරියේ බලතල.

15. අධිකාරියට පහත සඳහන් බලතල ඇත්තේ ය :—

- (අ) යම් වංචල හෝ නිශ්චල දේපළ අත්කර ගැනීම, දැරීම, බද්දට ගැනීම හෝ බද්දට දීම, උකස් කිරීම, ඔව්චනය කිරීම, වික්ෂිම හෝ අන්‍යාකාරයකින් නියාදනය කිරීම ;
- (ආ) ස්වකීය කර්තව්‍ය ඉටු කිරීමේ කාර්යය සඳහා, අමාත්‍යවරයා වූයින් අනුමත කරනු ලැබිය හැකි නියමයන් හා කොන්දේසි මත, ඇප ඇතිව හෝ නොමැතිව මුදල් ණයට ගැනීම ;
- (ඇ) මුදලින් හෝ අන්‍යාකාරයේ වූ ත්‍යාග, ප්‍රදාන හෝ පරිත්‍යාග භාර ගැනීම සහ ස්වකීය කර්තව්‍ය ඉටු කිරීම සඳහා ඒවා යොදාගැනීම ;
- (ඈ) අධිකාරියේ කටයුතු කරගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය වෙනත් යම් නිලධරයන් හා සේවකයන් පත් කර ගැනීම ;
- (ඉ) ස්වකීය කර්තව්‍යයන් ඵලදායී ලෙස ඉටු කිරීම සඳහා අනුකම්පිත පත් කිරීම හෝ පළාත් මට්ටමේ ඒකක සමග සම්බන්ධීකරණය වීම ;
- (ඊ) එසේ පත් කර ගන්නා නිලධරයන්ට සහ සේවකයන්ට ගෙවිය යුතු පාරිශ්‍රමිකය තීරණය කිරීම ;
- (උ) ස්වකීය නිලධරයන් හා සේවකයන් සඳහා සමාජ ආරක්ෂණ යෝජනා ක්‍රමයක් පිහිටුවීම සහ සුභසාධන හා විනෝද පහසුකම් සැපයීම ;
- (ඌ) අධිකාරියේ බලතල ක්‍රියාත්මක කිරීම හා කර්තව්‍ය ඉටු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය විය හැකි, ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළත හෝ ඉන් බාහිර, සියලු ගිවිසුම්වලට ඇතුළත් වීම හා ඒවා ඉටු කිරීම ;
- (එ) අධිකාරියේ කටයුතු පරිපාලනය සම්බන්ධයෙන් රීති සෑදීම ; සහ
- (ඵ) සාමාන්‍යයෙන් අධිකාරියේ කටයුතු නිසි පරිදි ඉටු කිරීම පහසු කරලීම සඳහා අවශ්‍ය වන වෙනත් සියලු දේ කිරීම.

16. (1) මෙහි මින් මතු “මූල මණ්ඩලය” යනුවෙන් සඳහන් කරනු ලබන නිලධාරී මූල මණ්ඩලයක් විය යුතු ය.

නිලධාරී මූල මණ්ඩලය.

(2) එම මූල මණ්ඩලය මෙහි පහත සඳහන් නිලධරයන්ගෙන් සමන්විත විය යුතු ය :—

- (අ) අධිකරණ විෂයය භාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ලේකම් ධුරයට පහළ ධුරයක් නොවන ධුරයක් දරන, ඒ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විසින් නම් කරන ලද නිලධරයෙක් ;
- (ආ) අධ්‍යාපන විෂයය භාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ලේකම් ධුරයට පහළ ධුරයක් නොවන ධුරයක් දරන, ඒ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විසින් නම් කරන ලද නිලධරයෙක් ;
- (ඇ) ආරක්ෂක විෂයය භාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ලේකම් ධුරයට පහළ ධුරයක් නොවන ධුරයක් දරන, ඒ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විසින් නම් කරන ලද නිලධරයෙක් ;
- (ඈ) සෞඛ්‍ය විෂයය භාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ලේකම් ධුරයට පහළ ධුරයක් නොවන ධුරයක් දරන, ඒ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විසින් නම් කරන ලද නිලධරයෙක් ;
- (ඉ) සමාජ සේවා විෂයය භාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ලේකම් ධුරයට පහළ ධුරයක් නොවන ධුරයක් දරන, ඒ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විසින් නම් කරන ලද නිලධරයෙක් ;
- (ඊ) පළාත් සභා විෂයය භාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ලේකම් ධුරයට පහළ ධුරයක් නොවන ධුරයක් දරන, ඒ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විසින් නම් කරන ලද නිලධරයෙක් ;
- (උ) කාන්තා කටයුතු විෂයය භාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ලේකම් ධුරයට පහළ ධුරයක් නොවන ධුරයක් දරන, ඒ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විසින් නම් කරනු ලද නිලධරයෙක් ;

- (උ) කම්කරු විෂය භාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ලේකම් ධුරයට පහළ නොවන ධුරයක් දරන, ඒ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විසින් නම් කරන ලද නිලධරයෙක් ;
- (ඵ) සංචාරක විෂය භාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ලේකම් ධුරයට පහළ නොවන ධුරයක් දරන, ඒ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විසින් නම් කරන ලද නිලධරයෙක් ;
- (ආ) මාධ්‍ය විෂය භාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහකාර ලේකම් ධුරයට පහළ නොවන ධුරයක් දරන, ඒ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විසින් නම් කරන ලද නිලධරයෙක්.

අධිකාරියේ කීරණ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා මූල මණ්ඩලය සහාය විය යුතු බව.

17. මූල මණ්ඩලයේ නිලධරයන් අධිකාරියේ පියලු රැස්වීම්වලට සහභාගි විය යුතු අතර අධිකාරියේ කීරණ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අධිකාරියට සහාය විය යුතු ය.

අධිකාරිය අමාත්‍යවරයාට උපදෙස් දිය යුතු බව.

18. අමාත්‍යවරයා විසින්, අධිකාරියේ උපදෙස් මත, යම් ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවකට හෝ ව්‍යවස්ථාපිත ආයතනයකට සාමාන්‍ය හෝ විශේෂ විධාන, ළමා අපවාර වැළැක්වීම සම්බන්ධයෙන් ඒ විධානවල අන්තර්ගත යම් ක්‍රියාවක් කරන ලෙස ඒ යම් දෙපාර්තමේන්තුවට හෝ ආයතනයට නියම කරමින්, නිකුත් කරනු ලැබිය හැකි ය.

අධිකාරියේ කාර්ය මණ්ඩලය.

19. (1) අධිකාරියේ කර්තව්‍ය කාර්යක්ෂම ව ඉටු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය යයි අධිකාරිය සලකන යම් නිලධරයන් හෝ සේවකයන්, අධිකාරිය විසින් පත් කරනු ලැබිය හැකි ය.

(2) (1) වන උපවගන්තිය යටතේ පත් කරනු ලබන නිලධරයන්ට සහ සේවකයන්ට, අධිකාරිය විසින් අමාත්‍යවරයාගේ අනුමතය ඇතිව නිශ්චය කරනු ලබන ආකාරයකට හා ගෙවීම් ප්‍රමාණයන් මත පාරිශ්‍රමික ගෙවනු ලැබිය යුතු අතර, එසේම නිශ්චය කරනු ලබන සේවා කොන්දේසිවලට ඔවුන් යටත් විය යුතු ය.

(3) රාජ්‍ය සේවයේ නියුතු යම් නිලධරයකු, අධිකාරියේ ඉල්ලීම් මත, ඒ නිලධරයාගේ සහ රාජ්‍ය පරිපාලන විෂයය භාර අමාත්‍යවරයාගේ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයාගේ ද කැමැත්ත ඇතිව, අධිකාරියේ කාර්ය මණ්ඩලයට, එවැනිම කැමැත්ත ඇතිව අධිකාරිය විසින් කීරණය කරනු ලබන කාලයකට තාවකාලිකව පත් කරනු ලැබිය හැකි ය ; නැතහොත් ස්ථිරවම පත් කරනු ලැබිය හැකි ය.

(4) රාජ්‍ය සේවයේ නියුතු යම් නිලධරයකු, අධිකාරියේ කාර්ය මණ්ඩලයට කාවකාලිකව පත් කරනු ලැබූ අවස්ථාවක, 1991 අංක 37 දරන ජාතික ගමනාගමන කොමිෂන් සභා පනතේ 14 වන වගන්තියේ (2) වන උපවගන්තියේ විධිවිධාන අවශ්‍ය වෙනස් කිරීම් සහිතව, ඒ නිලධරයාට සහ ඒ නිලධරයා සම්බන්ධයෙන් අදාළ විය යුතු ය.

(5) රාජ්‍ය සේවයේ නියුතු යම් නිලධරයකු, අධිකාරියේ කාර්ය මණ්ඩලයට ස්ථිරව පත් කරනු ලැබූ අවස්ථාවක, 1991 අංක 37 දරන ගමනා ගමන කොමිෂන් සභා පනතේ 14 වන වගන්තියේ (3) වන උපවගන්තියේ විධිවිධාන, අවශ්‍ය වෙනස්කිරීම් සහිතව, ඒ නිලධරයාට සහ ඒ නිලධරයා සම්බන්ධයෙන් අදාළ විය යුතු ය.

(6) නිශ්චිත කාලසීමාවක් ආණ්ඩුවට සේවය කිරීමට එකඟ වී සිටින යම් තැනැත්තකු අධිකාරිය විසින් සේවය නියුක්ත කරනු ලැබූ අවස්ථාවක, ඒ තැනැත්තා අධිකාරියේ සේවය කරන යම් කාලසීමාවක්, එකී සම්මුතියේ බැඳීම් ඉටු කිරීමේ කාර්යය සඳහා ආණ්ඩුවට සේවය කළ කාලසීමාවක් ලෙස සලකනු ලැබිය යුතු ය.

20. (1) (මෙහි මින් මතු “අරමුදල” යනුවෙන් සඳහන් කරනු ලබන) අධිකාරියේ ම අරමුදලක් අධිකාරියට තිබිය යුතු ය.

අධිකාරියේ
අරමුදල.

(2) ඒ අරමුදලට පහත දැක්වෙන මුදල් බැර කරනු ලැබිය යුතු ය :—

- (අ) අධිකාරියට, ඒකාබද්ධ අරමුදලින් ලබා දෙනු ලැබිය හැකි සියලු මුදල් ;
- (ආ) මේ පනත යටතේ අධිකාරියට දී ඇති සියලු බලතල, කාර්ය හා කර්තව්‍ය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී හා ඉටු කිරීමේ දී අධිකාරිය වෙත ලැබෙන සියලු මුදල් ;
- (ඇ) ත්‍යාග, ප්‍රදාන හෝ පරිත්‍යාග වශයෙන් අධිකාරියට ලැබෙන සියලු මුදල්.

(3) මේ පනත යටතේ හෝ වෙනත් යම් ලිඛිත නීතියක් යටතේ හෝ ස්වකීය බලතල, කාර්ය හා කර්තව්‍ය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී හා ඉටු කිරීමේ දී අධිකාරිය විසින් දරනු ලබන වියදම් ගෙවීම සඳහා අවශ්‍ය සියලු මුදල් සහ අරමුදලින් ගෙවිය යුතු යයි නියමිත සියලු මුදල්, අරමුදලින් ගෙවනු ලැබිය යුතු ය.

ඇතැම් බදුවලින් නිදහස් කිරීම.

21. අධිකාරිය වෙත මුදලින් හෝ අන්‍යාකාරයෙන් කෙරෙන සෑම පරිත්‍යාගයක් ම, ආණ්ඩුව විසින් පිහිටුවන ලද අරමුදලකට මුදලින් හෝ අන්‍යාකාරයකින් කරන ලද පරිත්‍යාගයක් ලෙස, 1979 අංක 28 දරන දේශීය ආදායම් පනතේ 31 වන වගන්තියේ (2) වන උපවගන්තියේ (ආ) ඡේදයේ කාර්ය සඳහා සලකනු ලැබිය යුතු ය.

අධිකාරියේ මුදල් වර්ෂය සහ ගිණුම් විගණනය.

22. (ෆ) අධිකාරියේ මුදල් වර්ෂය ලික් වර්ෂය විය යුතු ය.

(2) රාජ්‍ය සංස්ථාවල ගිණුම් විගණනය පිළිබඳව, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154 වන වගන්තියේ අන්තර්ගත විධිවිධාන, අධිකාරියේ ගිණුම් විගණනය සම්බන්ධයෙන් ද අදාළ වන්නේ ය.

රහස්‍යතා ප්‍රකාශන.

23. අධිකාරියේ සෑම සාමාජිකයකු ම සහ අධිකාරියේ සෑම නිලධාරියකු ම හා සේවකයකු ම, ස්වකීය කාර්ය ආරම්භ කිරීමට ප්‍රථම, අධිකාරියේ කටයුතු හා සම්බන්ධ සියලු කරුණු පිළිබඳව දැඩි රහස්‍යතාවක් පිළිපදින බවට වූ ප්‍රකාශයක් අත්සන් කරනු ලැබිය යුතු අතර, ඒ ප්‍රකාශය මගින් —

(අ) එසේ කිරීමට අධිකරණයක් මගින් නියම කරනු ලැබූ විට, හෝ

(ආ) ඒ කාරණා අදාළ වන යම් තැනැත්තකු හෝ පුද්ගල මණ්ඩලයක් විසින් ඉල්ලා සිටින විට, හෝ

(ඇ) මේ පනතේ විධිවිධාන අතුරින් යම් විධිවිධානයකට හෝ වෙනත් යම් පනතක විධිවිධානයකට අනුකූලව කටයුතු කිරීම සඳහා

හැර, ස්වකීය කාර්ය කිරීමේ දී හා කර්තව්‍ය ඉටු කිරීමේ දී අපවාරයකට ගොදුරු වී ඇති ළමයකුගේ අනන්‍යතාව පිළිබඳව තමා දැනගත් කරුණු කිසිවක් හෙළිදරව් නොකිරීමට ප්‍රකාශයෙන් ප්‍රතිඥා දෙනු ලැබිය යුතු ය.

වාර වාරකා හා තොරතුරු.

24. (1) මේ පනතේ 14 සහ 15 වන වගන්ති යටතේ අධිකාරියේ බලතල, කාර්ය හා කර්තව්‍ය අතුරින් යමක් අධිකාරිය විසින් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි හා ඉටු කළ හැකි වීමේ කාර්යය සඳහා, අධිකාරිය විසින් හෝ තත් කාර්යය සඳහා අධිකාරිය විසින් බලය දෙන ලද යම් තැනැත්තකු විසින්, ලියවිල්ලකින් වූ දැන්වීමක් මගින් යම් තැනැත්තකුට, ඒ දැන්වීමේ නිශ්චිතව සඳහන් කරනු ලබන යම් කාලසීමාවක් ඇතුළත ඒ දැන්වීමේ සඳහන්, ඒ

තැනැත්තා දන්නා හෝ ඒ තැනැත්තා සන්නකයේ ඇති ළමයින් හා සම්බන්ධ යම් කටයුතුවලට අදාළ සියලු වාර වාර්තා සහ තොරතුරු අධිකාරිය වෙත හෝ අධිකාරිය විසින් බලය දෙන ලද තැනැත්තා වෙත සපයන ලෙසට නියම කරනු ලැබිය හැකි ය.

(2) (1) වන උපවගන්තිය යටතේ දැන්වීමක් මගින්, සපයන ලෙස නියම කරනු ලැබූ යම් වාර වාර්තාවක් සැපයීම හෝ තොරතුරක් හෙළිදරව් කිරීම, යම් නීතියක විධිවිධාන යටතේ වැළැක්වී ඇති අවස්ථාවක හැර (1) වන උපවගන්තිය යටතේ දැන්වීමක් මගින් යම් වාර වාර්තාවක් හෝ තොරතුරක් සපයන ලෙසට නියම කරනු ලැබූ යම් තැනැත්තකු විසින්, ඒ දැන්වීමේ නිශ්චිතව නියමිත කාලය තුළ, ඒ නියමයට අනුකූල වීම, ඒ තැනැත්තාගේ කාර්යය විය යුතු ය.

(3) (1) වන උපවගන්තිය යටතේ සපයන ලද යම් වාර වාර්තාවක් හෝ තොරතුරක් හෙළිදරව් කිරීමට අධිකරණයක් විසින් නියම කර ඇති විට හෝ අධිකාරියේ කර්තව්‍ය ඉටුකර ගැනීමේ කාර්යය සඳහා හෝ හැර, ඒ වාර වාර්තාවක් හෝ තොරතුරක්, අධිකාරිය විසින් හෝ එහි යම් සාමාජිකයකු විසින් හෝ අධිකාරියේ යම් නිලධරයකු හෝ සේවකයකු විසින් හෝ වෙනත් තැනැත්තකු හෙළිදරව් කිරීම හෝ ප්‍රයෝජනයට ගැනීම හෝ නොකළ යුතු ය.

25. අධිකාරිය, අල්ලස් පනතේ අර්ථනුකූලව, උපලේඛනගත ආයතනයක් ලෙස සැලකිය යුතු අතර, ඒ පනතේ විධිවිධාන ඒ අනුව කේරුම් ගනු ලැබිය යුතු ය.

අධිකාරිය අල්ලස් පනතේ අර්ථනුකූලව උපලේඛනගත ආයතනයක් වන බව.

26. අධිකාරියේ සියලු සාමාජිකයන්, නිලධරයන් සහ සේවකයන්, දැක්වීම් සංග්‍රහයේ අර්ථනුකූලව සහ එකී කාර්යය සඳහා, රජයේ සේවකයන් ලෙස සලකනු ලැබිය යුතු ය.

අධිකාරියේ සාමාජිකයන්, නිලධරයන් සහ සේවකයන්, රජයේ සේවකයන් ලෙස සැලකිය යුතු බව.

27. (1) රජයේ යම් නිශ්චල දේපළක්, අධිකාරියේ යම් කාර්යයක් සඳහා අවශ්‍ය වන අවස්ථාවක, ඒ කාර්යය, ඒ දේපළ රජයේ ඉඩම් ආඥාපනතේ 6 වන වගන්තිය යටතේ විශේෂ ප්‍රදානයක් කළ හැකි හෝ බද්දක් දිය හැකි හෝ කාර්යයක් සේ සැලකිය යුතු අතර, ඒ අනුව, අධිකාරිය වෙත ඒ දේපළ සම්බන්ධයෙන් කෙරෙන විශේෂ ප්‍රදානයකට හෝ බදු දීමකට හෝ ඒ ආඥාපනතේ විධිවිධාන අදාළ විය යුතු ය.

රජයේ ව-වල හා නිශ්චල දේපළ, අධිකාරියට ලබාදිය යුතු බව.

(2) රජයේ යම් වංචල දේපළක්, අධිකාරියේ කාර්යය සඳහා අවශ්‍ය වන අවස්ථාවක, අමාත්‍යවරයා විසින් ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන නියමයක් මගින් ඒ වංචල දේපළෙහි සන්තකය හා ප්‍රයෝජනය අධිකාරිය වෙත පවරා සතු කර දිය හැකි ය:

එසේ වුවද, රජයේ යම් වංචල දේපළක් කෙරෙහි බලපාන කිසිම නියමයක්, ඒ දේපළෙහි පාලනය දරන අමාත්‍යවරයාගේ එකඟත්වය නොමැතිව මේ උපවගන්තියේ ඉහතින් වූ විධිවිධාන යටතේ අමාත්‍යවරයා විසින් නොකළ යුතු ය.

ඉඩම් අත්කර ගැනීමේ පනත යටතේ නිශ්චල දේපළ අත්කර ගැනීම.

28. (1) අධිකාරියේ යම් නිශ්චිත කාර්යයක් සඳහා යම් නිශ්චල දේපළක් අත්කර ගැනීම අවශ්‍ය වන්නා වූ ද, ඒ දේපළ ඒ කාර්යය සඳහා යෝජිත අත්කර ගැනීම, අමාත්‍යවරයා විසින්, ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන නියමයක් මගින් අනුමත කරනු ලබන්නා වූ ද අවස්ථාවක, ඒ දේපළ පොදු කටයුත්තක් සඳහා අවශ්‍ය යේ සැලකිය යුතු අතර, ඒ අනුව එය ඉඩම් අත්කර ගැනීමේ පනත යටතේ අත්කර ගෙන, අධිකාරිය වෙත පවරනු ලැබිය හැකි ය.

(2) ඉඩම් අත්කර ගැනීමේ පනත යටතේ අධිකාරිය සඳහා යම් නිශ්චල දේපළක් රජය විසින් අත්කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ගෙවිය යුතු වන යම් මුදලක්, අධිකාරියේ අරමුදලින් ගෙවනු ලැබිය යුතු ය.

මේ පනත යටතේ හෝ අධිකාරියේ විධානය මත හෝ කරන ලද ක්‍රියා සඳහා ආරක්ෂාව.

29. (1) (අ) අධිකාරිය විසින්, මේ පනත යටතේ සඳහා වශයෙන් කරන ලද හෝ කරන ලදැයි අදහස් කරන යම් ක්‍රියාවක් සම්බන්ධයෙන්, අධිකාරියට විරුද්ධව, හෝ

(ආ) අධිකාරියේ යම් සාමාජිකයකු, නිලධරයකු හෝ සේවකයකු විසින් මේ පනත යටතේ හෝ අධිකාරියේ විධානය මත සඳහා වශයෙන් කරන ලද හෝ කරන ලදැයි අදහස් කරන යම් ක්‍රියාවක් සම්බන්ධයෙන්, ඒ සාමාජිකයකුට, නිලධරයකුට හෝ සේවකයකුට විරුද්ධව

කිසිම සිවිල් නඩුවක් හෝ අපරාධ නඩුවක් පවරනු නොලැබිය යුතු ය.

(2) (1) වන උපවගන්තියේ (ආ) ඡේදයේ සඳහන් යම් තැනැත්තකු විසින් මේ පනත යටතේ හෝ අධිකාරියේ විධානය මත හෝ කරන ලද නැතහොත් කරන ලදැයි අදහස් කරන යම් ක්‍රියාවක් සම්බන්ධයෙන්, ඔහුට විරුද්ධව යම් අධිකරණයක පවරනු

ලැබූ යම් සිවිල් හෝ අපරාධ නඩුවක දී ඔහු විසින් දරන ලද වියදම්, ඒ ක්‍රියාව සඳහා වශයෙන් කරනු ලැබුවේ යයි අධිකරණය තීරණය කරන්නේ නම්, ඒ තැනැත්තාට අධිකාරියේ අරමුදලින් එම මුදල ගෙවනු ලැබිය යුතු ය.

30. අධිකාරියට විරුද්ධව පවරන ලද කිසිම නඩුවක දී, අධිකාරියේ සාමාජිකයකුට හෝ අධිකාරියේ යම් නිලධරයකුට හෝ සේවකයකුට හෝ විරුද්ධව, පෞද්ගලික වශයෙන් හෝ ඔහුගේ දේපලට විරුද්ධව හෝ කිසිම රිටි ආඥාවක් නිකුත් නොකළ යුතු ය.

අධිකාරියේ සාමාජිකයකුට, නිලධරයකුට හෝ සේවකයකුට විරුද්ධව රිටි ආඥාවක් නිකුත් නොකළ යුතු බව.

31. අධිකාරියේ වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන්, අමාත්‍යවරයා විසින් නියම කරනු ලැබිය හැකි ආකෘතියක් මත, වාර වාරතා, ගිණුම් හා වෙනත් තොරතුරු සපයන ලෙස, අමාත්‍යවරයා විසින් කලින් කල අධිකාරියට විධාන කරනු ලැබිය හැකි අතර, අධිකාරිය විසින් ඒ සෑම විධානයක්ම ඉටු කරනු ලැබිය යුතු ය.

අමාත්‍යවරයාට තොරතුරු සැපයීම.

32. අධිකාරිය විසින් වාර්ෂික වාර්තාවක් ඒ වාර්තාව අදාළ වන වර්ෂය ඇතුළත එහි සියලු ක්‍රියාකාරකම් සම්බන්ධයෙන් අමාත්‍යවරයා වෙත ඉදිරිපත් කළ යුතු අතර, ඒ වාර්තාව අමාත්‍යවරයා විසින් පාර්ලිමේන්තුව හමුවේ තැබීමට සැලැස්විය යුතු ය. අධිකාරිය විසින් පරීක්ෂා කර බලන ලද යම් විශේෂිත කාරණයක් හෝ කාරණා සම්බන්ධයෙන් සහ ඒ පිළිබඳව ගත් ක්‍රියා මාර්ග සම්බන්ධයෙන්, අමාත්‍යවරයා වෙත වාර්තාවක් සැපයිය යුතු යයි අධිකාරිය සලකන කවර අවස්ථාවක වුවද, අධිකාරිය විසින් අමාත්‍යවරයා වෙත වරින් වර හෝ විශේෂ වාර්තා ඉදිරිපත් කළ හැකි ය.

වාර්ෂික වාර්තාව.

33. යම් පරිශ්‍රයක ළමා අපවාර කටයුතු සිදු කෙරෙන බව විශ්වාස කිරීමට අධිකාරියට සාධාරණ හේතු ඇති අවස්ථාවක, සහ සෝදිසි වරෙන්තුවක් සඳහා අධිකරණය වෙත ඉල්ලීමක් කිරීම ඒ ළමා අපවාරය පිළිබඳ විමර්ශනයට හානිකර විය හැකි බව විශ්වාස කිරීමට අධිකාරියට සාධාරණ හේතු ඇති අවස්ථාවක, එවැනි යම් පරිශ්‍රයකට ඇතුළු වී පරීක්ෂා කරන ලෙස, අධිකාරියේ යම් නිලධරයකුට අධිකාරිය විසින් බලය දෙනු ලැබිය හැකි ය. එසේ බලය දෙනු ලැබූ නිලධරයකු මෙහි මින් මතු "බලයලත් නිලධරයා" යනුවෙන් හඳුන්වනු ලැබේ.

යම් පරිශ්‍රයකට ඇතුළු වී එය පරීක්ෂා කරන ලෙස අධිකාරියේ යම් නිලධරයකුට බලය දීමට අධිකාරියට බලය ඇති බව.

පරීක්ෂා කිරීමේ හා සෝදිසි කිරීමේ බලය.

34. (1) කවර හෝ බලයලත් නිලධරයකු විසින්—

(අ) ළමා රැකවරණය සේවා සපයන කවර හෝ ආයතනයක පරිශ්‍රයට ඇතුළු වී එය පරීක්ෂා කරනු ලැබිය හැකි ය;

(ආ) ළමයින්—

(i) ළමා අපචාර කාර්යයන් සඳහා ;

(ii) වෙනත් යම් නීති විරෝධී කාර්යයක් සඳහා ;

(iii) නීති විරෝධීව දරුකමට හදාගැනීම සඳහා යම් පරිශ්‍රයක තබාගෙන ඇතැයි විශ්වාස කිරීමට ඔහුට හේතු ඇති අවස්ථාවක, ඒ ස්ථානයට ඇතුළු වී එය පරීක්ෂා කරනු ලැබිය හැකි ය ;

(ඇ) නීති විරෝධී දරුකමට හදා ගැනීම සිදු වන්නේ යයි විශ්වාස කිරීමට ඔහුට හේතු ඇති යම් ආරෝග්‍යශාලාවකට හෝ මාතෘ නිවාසයකට ඇතුළු වී එය පරීක්ෂා කරනු ලැබිය හැකි ය ;

(ඈ) ඒ ආයතනය ආරෝග්‍යශාලාව හෝ මාතෘ නිවාසය විසින් පවත්වා ගෙනයනු ලබන යම් පොත්පත්, ලේඛන හෝ වාර්තා පරීක්ෂා කොට, එයින් උධාන හෝ පිටපත් ලබාගත හැකි ය ;

(ඉ) එවැනි යම් පරිශ්‍රයක සිදු කෙරෙන කටයුතු විමසා දැනගැනීමේ කාර්යය සඳහා සහ ළමයින්ට අදාළ යම් නීතියක් උල්ලංඝනය කිරීමක් ඒ පරිශ්‍රය තුළ සිදුවන්නේ ද යන වග දැන ගැනීම සඳහා, ඒ පරිශ්‍රයෙහි සිටින කවර හෝ තැනැත්තකුගෙන් ප්‍රශ්න කරනු ලැබිය හැකි ය.

(2) (1) වන උපවගන්තියෙන් බලයලත් නිලධරයා වෙත පවරා ඇති යම් බලයක් ඔහු විසින් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී ඊට බාධා කරන හෝ ප්‍රතිරෝධය පාන සෑම තැනැත්තෙක් ම වරදක් කරන අතර, මහෙස්ත්‍රාත්වරයකු ඉදිරියේ පැවැත්වෙන ලඝු නඩු විභාගයක දී වරදකරු කරනු ලැබූ විට, රුපියල් එක් දහසකට නොවැඩි දඩයකට හෝ මාස හයක් නොඉක්මවන කාලයකට දෙආකාරයෙන් එක් ආකාරයකට බන්ධනාගාරගත කරනු ලැබීමට හෝ ඒ දඩය හා බන්ධනාගාරගත කිරීම යන දඬුවම් දෙකටම, යටත් වන්නේ ය.

35. (1) ළමයින් පිළිබඳ වූ යම් නීතියක් යටතේ යම් වරදක් සිදු කර ඇති බව හෝ සිදු කෙරෙමින් පවතින බව විශ්වාස කිරීමට යම් බලයලත් නිලධරයකුට හේතු ඇත්නම්, ඒ නිලධරයා විසින්-

භාණ්ඩ තහනමට ගැනීමේ බලය.

(අ) යම් වරදක් සිදුකර ඇතැයි කියනු ලබන්නේ යම් භාණ්ඩයක් උපයෝගී කරගෙන ද නැතහොත් යම් භාණ්ඩයක් හා සම්බන්ධව ද නැතහොත් වරද සිදු කිරීමට අදාළව යොදාගෙන ඇත්තේ යම් භාණ්ඩයක් ද, ඒ භාණ්ඩය, අවශ්‍ය විය හැකි කාලයකට තහනමට ගෙන රඳවා තබා ගත හැකි ය.

(ආ) එවැනි යම් වරදක් සම්බන්ධයෙන්, යම් තැනැත්තකුට විරුද්ධව නඩු පැවරීමේ දී ඔහුගේ මතය අනුව සාක්ෂියක් සංයුක්ත විය හැකි යම් පොතක්, රෙජිස්ටරයක්, වාර්තාවක් හෝ වෙනත් ලේඛනයක් හෝ යම් යාන්ත්‍රික හෝ විද්‍යුත් උපක්‍රමයක් තහනමට ගෙන රඳවා තබාගත හැකි ය.

(2) යම් බලයලත් නිලධරයකු විසින්, (1) වන උපවගන්තිය යටතේ යම් භාණ්ඩයක් තහනමට ගනු ලැබූ අවස්ථාවක, ඒ භාණ්ඩය, ඒ පිළිබඳව සුදුස්සක් කරනු ලබන කෙස්, අධිකාරියේ භාරය සහ පාලනය යටතේ තබා ගනු ලැබිය යුතු ය.

36. 33 වන වගන්තිය යටතේ පත් කරන ලද සියලු බලයලත් නිලධරයන්, 1979 අංක 15 දරන අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහයේ අර්ථනුකූලව සහ එහි කාර්ය සඳහා, සාම නිලධරයන් ලෙස සලකනු ලැබිය යුතු ය.

බලයලත් නිලධරයන් සාම නිලධරයන් ලෙස සලකනු ලැබිය යුතු බව.

37. (1) (අ) මේ පනත යටතේ කරනු ලැබ ඇති යම් නියමයක් අනුව යම් වාර වාර්තාවක් හෝ තොරතුරු සැපයීම පැහැර හරින ;

වැරදි.

(ආ) තමන් විසින් සපයනු ලබන යම් වාර වාර්තාවක හෝ තොරතුරක, දැන දැනම යම් අසත්‍ය ප්‍රකාශයක් කරන ;

(ඇ) අධිකාරියේ සාමාජිකයකුට, නිලධරයකුට හෝ සේවකයකුට සිටිමින් හෝ මූල මණ්ඩලයේ සාමාජිකයකුට සිටිමින්, මේ පනත යටතේ ස්ථානීය බලතල ක්‍රියාවේ යෙදීමේ දී හෝ කර්තව්‍ය

ඉටු කිරීමේ දී ඒ හා සම්බන්ධව තමන් විසින්
ලබාගන්නා ලද සහ ශ්‍රමා අපවාරයක්
සම්බන්ධයෙන් පැවැත්වෙන අපරාධ
විමර්ශනයකට සම්බන්ධ තැනැත්තන්ගේ හෝ
ළමයින්ගේ අනන්‍යතාව හෙළිදරව් වන යම්
කාරණයක් අනාවරණය වීමේ ප්‍රතිඵලය ඇති
යම් තොරතුරක් ඒ තොරතුරු හෙළිදරව් කිරීමට
මේ පනතින් බලය දී ඇති යම් කාර්යයක්
නොවන යම් කාර්යයක් සඳහා වෙනත්
තැනැත්තකුට හෙළිදරව් කරන ;

(ඇ) මේ පනතේ හෝ මේ පනත යටතේ සාදන ලද
යම් නියෝගයක විධිවිධාන උල්ලංඝනය කරන

සෑම තැනැත්තෙක් මේ පනත යටතේ වරදක් කරන්නේ ය.

(2) මේ පනතේ වෙනත් විධිවිධාන මගින් යම් වරදක්
සම්බන්ධයෙන් ප්‍රකාශිතව විධිවිධාන සලසා නොමැති, මේ පනත
යටතේ වූ යම් වරදක් කරන සෑම තැනැත්තෙක් ම
මහෙස්ත්‍රාත්වරයකු ඉදිරියේ පවත්වනු ලබන නඩු විභාගයකින්
පසු වරදකරු කරනු ලැබූ විට, රුපියල් පන්දහසකට නොවැඩි
දඩයකට හෝ මාස හයක් නොඉක්මවන කාලයකට දෙආකාරයෙන්
එක් ආකාරයක බන්ධනාගාරගත කරනු ලැබීමකට හෝ ඒ දඩය
හා බන්ධනාගාරගත කිරීම යන දඬුවම් දෙකටම හෝ යටත්
වන්නේ ය.

(3) මේ පනත යටතේ වරදක්, පුද්ගල මණ්ඩලයක් විසින්
කරනු ලැබූ විට -

(අ) ඒ පුද්ගල මණ්ඩලය සංස්ථාවක් නම්, ඒ සංස්ථාවේ
සෑම අධ්‍යක්ෂවරයකු ම හා නිලධරයකු ම ;

(ආ) ඒ පුද්ගල මණ්ඩලය ව්‍යාපාර ආයතනයක් නම්, ඒ
ව්‍යාපාර ආයතනයේ සෑම හවුල්කරුවකු ම ඒ වරදට

වරදකරු වන ලෙස සලකනු ලැබිය යුතු ය :

එසේ වුව ද, ඒ වරද සිදුකරන ලද්දේ තමාගේ දැනුම නොමැතිව
හෝ ඒ වරද සිදුකිරීම වැළැක්වීම සඳහා තමා නිසි සියලු
උද්යෝගයෙන් ක්‍රියා කළ බව, ඒ සංස්ථාවේ අධ්‍යක්ෂවරයකු
හෝ නිලධරයකු විසින් හෝ ව්‍යාපාර ආයතනයේ හවුල්කරුවකු
විසින් ඔප්පු කරනු ලැබුවහොත්, ඔහු ඒ වරදට වරදකරු ලෙස
සලකනු නොලැබිය යුතු ය.

(4) ළමයින්ට අදාළ නීති යටතේ වැරදි සම්බන්ධයෙන් නඩු පැවරීමේ කාර්ය සඳහා මූල මණ්ඩලයේ නිලධරයකු හෝ අධිකාරිය විසින් ලියවිල්ලක් මගින් බලය දෙනු ලැබූ නිලධරයකු හෝ සේවකයකු, 1979 අංක 15 දරන අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහයේ 136 වන වගන්තියේ අර්ථනුකූලව රජයේ නිලධරයකු ලෙස සලකනු ලැබිය යුතු ය.

38. (1) නියම කළ යුතු යයි මේ පනතින් නියමිත හෝ නියෝග සෑදීමට මේ පනතින් බලය දී ඇති යම් කාරණයක් සම්බන්ධයෙන්, අමාත්‍යවරයා විසින් නියෝග සාදනු ලැබිය හැකි ය.

නියෝග.

(2) අමාත්‍යවරයා විසින් සාදනු ලැබූ සෑම නියෝගයක් ම, ගැසට් පත්‍රයෙහි පළ කරනු ලැබිය යුතු අතර, එය එසේ පළ කරනු ලැබූ දින සිට හෝ ඒ නියෝගයේ නිශ්චිතව සඳහන් යම් පසු දිනයක සිට හෝ එය ක්‍රියාත්මක විය යුතු ය.

(3) අමාත්‍යවරයා විසින් සාදනු ලැබූ සෑම නියෝගයක් ම ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරනු ලැබීමෙන් පසු හැකි තාක් ඉක්මනින්, පාර්ලිමේන්තුවේ අනුමතිය සඳහා පාර්ලිමේන්තුව වෙත ඉදිරිපත් කළ යුතු අතර, එසේ අනුමත කරනු නොලැබූ යම් නියෝගයක්, එහි අනුමතයේ දින සිට, එහෙත් ඒ යටතේ ඊට කලින් කරන ලද කිසිවකට ඉන් හානියක් නොමැතිව, පරිච්ඡින්න කරනු ලැබූ ලෙස සැලකිය යුතු ය.

(4) අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලද යම් නියෝගයක් පරිච්ඡින්න කරනු ලැබූ ලෙස සලකනු ලබන දිනය, ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරනු ලැබිය යුතු ය.

39. මේ පනතේ සිංහල හා දෙමළ භාෂා පාඨ අතර යම් අනනුකූලතාවක් ඇතිවුවහොත්, එවිට සිංහල භාෂා පාඨය බලපැවැත්විය යුතු ය.

අනනුකූලතාවක් ඇති වූ විට සිංහල භාෂා පාඨය බලපැවැත්විය යුතු බව.

40. පද සම්බන්ධයෙන් අන්‍යාර්ථයක් අවශ්‍ය වන්නේ නම් මිස, මේ පනතෙහි—

අර්ථ නිරූපණය.

“සභාපතිවරයා” යන්නෙන්, 8 වන වගන්තිය යටතේ පත් කරන ලද අධිකාරියේ සභාපතිවරයා අදහස් වේ ;

“ළමයා” යන්නෙන්, වයස අවුරුදු දහ අටට අඩු තැනැත්තෙක් අදහස් වේ ;

“ළමා අපචාර” යන්නෙන් —

- (අ) දැනට නීති සංග්‍රහයේ 286අ, 288, 288අ 288ආ, 308අ, 360අ, 360ආ, 360ඇ, 363, 364අ, 365, 365අ හෝ 365ආ වගන්තිවල කවර හෝ විධිවිධානයක් ;
- (ආ) ස්ත්‍රීන්, තරුණ අය සහ ළමයින් සේවයෙහි නියුක්ත කිරීමේ පනතේ කවර හෝ විධිවිධානයක් ;
- (ඇ) ළමයින් හා යෞවනයන් පිළිබඳ ආඥාපනතේ කවර හෝ විධිවිධානයක් ; නැතහොත්
- (ඈ) අධ්‍යාපන ආඥාපනත යටතේ සාදන ලද අනිවාර්ය අධ්‍යාපනයට අදාළ නියෝගවල කවර හෝ විධිවිධානයක්

උල්ලංඝනය කිරීමක් වන්නා වූ ද, ළමයකුට අදාළව සිදු කරනු ලබන්නා වූ ද, යම් ක්‍රියාවක් නොකර හැරීමක් අදහස් වන අතර, ඊට ළමයාගේ ජීවිතයට අන්තරායක් සිදු වීමට ඉඩ ඇති හෝ ඒ ළමයාට ශාරීරික වශයෙන් හෝ ඔහුගේ හැභිම්භවලට හානි සිදු වීමට ඉඩ ඇති පරිදි ළමයකු සන්නද්ධ ගැටුමකට සම්බන්ධ කර ගැනීම එයට ඇතුළත් වේ.

“නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයා” යන්නෙන්, 8 වන වගන්තිය යටතේ පත් කරන ලද, අධිකාරියේ නියෝජ්‍ය සභාපතිවරයා අදහස්වේ ;

“පළාත් පාලන ආයතනය” යන්නෙන්, මහනගර සභාවක්, නගර සභාවක් හෝ ප්‍රාදේශීය සභාවක් අදහස් වන අතර එවැනි යම් සභාවක් විසින් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන, හෝ ඉටු කරනු ලබන බලතලවලට, කාර්යවලට සහ කර්තව්‍යවලට අනුරූප හෝ සමාන, බලතල, කාර්ය සහ කර්තව්‍ය ක්‍රියාත්මක කිරීමට, ඉටු කිරීමට සහ කිරීමට යම් නීතියක් මගින් හෝ නීතියක් යටතේ ඇති කරන ලද හෝ පිහිටුවන ලද කවර හෝ අධිකාරියක් ඊට ඇතුළත් වේ ;

“පළාත් සභාව” යන්නෙන්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ XVIIඅ පරිච්ඡේදය යටතේ පිහිටුවන ලද පළාත් සභාවක් අදහස් වේ ;

Handout 1.1 : Definition of Child Abuse¹

General Definition

Child abuse or maltreatment constitutes all forms of physical and/or emotional ill-treatment, sexual abuse, neglect or negligent treatment or commercial or other exploitation, resulting in actual or potential harm to the child's health, survival, development or dignity in the context of a relationship of responsibility, trust or power.

Physical abuse

Physical abuse of a child is that which results in actual or potential physical harm from an interaction or lack of an interaction, which is reasonably within the control of a parent or person in a position of responsibility, power or trust. There may be a single or repeated incidents.

Emotional abuse

Emotional abuse includes the failure to provide a developmentally appropriate, supportive environment, including the availability of a primary attachment figure, so that the child can develop a stable and full range of emotional and social competencies commensurate with her or his personal potentials and in the context of the society in which the child dwells. There may also be acts towards the child that cause or have a high probability of causing harm to the child's health or physical, mental, spiritual, moral or social development. These acts must be reasonably within the control of the parent or person in a relationship of responsibility, trust or power. Acts include restriction of movement, patterns of belittling, denigrating, scapegoating, threatening, scaring, discriminating, ridiculing or other non-physical forms of hostile or rejecting treatment.

Neglect and negligent treatment

Neglect is the failure to provide for the development of the child in all spheres: health, education, emotional development, nutrition, shelter, and safe living conditions, in the context of resources reasonably available to the family or caretakers and causes or has a high probability of causing harm to the child's health or physical, mental, spiritual, moral or social development. This includes the failure to properly supervise and protect children from harm as much as is feasible. Abandonment is also an act of neglect.

Sexual Abuse

Child sexual abuse is the involvement of a child in sexual activity that he or she does not fully comprehend, is unable to give informed consent to, or for which the child is not developmentally prepared and cannot give consent, or that violate the laws or social taboos of society. Child sexual abuse is evidenced by this activity between a child and an adult or another child who by age or development is in a relationship of responsibility, trust or power, the activity being intended to gratify or satisfy the needs of the other person. This may include but is not limited to:

- The inducement or coercion of a child to engage in any unlawful sexual activity.
- The exploitative use of child in prostitution or other unlawful sexual practices.
- The exploitative use of children in pornographic performances and materials.

Exploitation

Commercial or other exploitation of a child refers to use of the child in work or other activities for the benefit of others. This includes, but is not limited to, child labour and child prostitution. These activities are to the detriment of the child's physical or mental health, education, or spiritual, moral or social-emotional development.

¹ Taken from the World Health Organisation , *Report of the Consultation on Child Abuse Prevention, Geneva, 29-31 March 1999, World Health Organization, Social Change and Mental Health, Violence and Injury Prevention pp. 13-17.*

14 වගන්තිය

- (i) ළමා අපචාර වැළැක්වීම සහ එවැනි අපචාරවලට ගොදුරු වූ ළමුන් ආරක්ෂා කිරීම හා ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීමෙහිලා රජයට උපදෙස් දීම.
- (ii) ළමා අපචාර වැළැක්වීම සඳහා ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳව රජයට උපදෙස් දීම.
- (iii) එවැනි අපචාරවලට ගොදුරුවූවන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳව රජයට උපදෙස් දීම.
- (iv) අපචාරවලින් ආරක්ෂා කරනු ලැබීමට ළමුන් සතු අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සහ ළමා අපචාර වැළැක්වීමේ ක්‍රම පිළිබඳව දැනුවත් කිරීම.
- (v) ළමා අපචාර වැළැක්වීමේ කාර්යය සඳහා සහ එවැනි අපචාරවලට ගොදුරුවූවන් ආරක්ෂා කිරීම සහ ඔවුන්ගේ අයිතීන් රැක ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය සියලු ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම සහ උචිත අවස්ථාවලදී එම කාර්යය සඳහා අදාළ අමාත්‍යාංශවල, පළාත් සභාවල, පළාත් පාලන ආයතනවල, දිස්ත්‍රික් හා ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරුන්ගේ සහ රජයේ හා පෞද්ගලික අංශයේ සංවිධානවල උපදෙස් විමසීම.
- (vi) ළමා අපචාර වැළැක්වීම සඳහා වූ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ඵලදායී ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍ය නීතිමය, පරිපාලනමය හෝ වෙනත් සංශෝධන නිර්දේශ කිරීම.
- (vii) සියලු ආකාර ළමා අපචාරවලට අදාළ නීති ක්‍රියාත්මක කිරීම නියාමනය කිරීම.
- (viii) ළමා අපචාර හා සම්බන්ධ සියලු විමර්ශන හා අපරාධ නඩු කටයුතුවල ප්‍රගතිය නියාමනය කිරීම.

- (ix) සන්නද්ධ ගැටුම්වල බලපෑම්වලට පාත්‍ර වූ ළමයින් සම්බන්ධව මානුෂිකව සැලකිල්ලට ගත යුතු කරුණු පිළිබඳව යොමු වීම සඳහා ක්‍රියාමාර්ග නිර්දේශ කිරීම හා ඔවුන්ගේ මානසික හා ශාරීරික සුභසිද්ධිය සඳහා පියවර ගැනීම ඇතුළුව එවැනි ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව සහ ඔවුන් සමාජයට නැවත ඇතුළු කර ගැනීම.
- (x) අපරාධ පිළිබඳ විමර්ශනවලට සහ අපරාධ නඩු කටයුතුවලට සම්බන්ධ ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව හා රැකවරණය සඳහා, අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී උචිත පියවර ගැනීම.
- (xi) ළමා අපවාර පිළිබඳව මහජන පැමිණිලි භාර ගැනීම සහ අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී ඒ පැමිණිලි නිසි බලධාරීන් වෙත යොමු කිරීම.
- (xii) ළමා අපවාරවලට එරෙහිව කරනු ලබන දැඩි ව්‍යාපාර සම්බන්ධීකරණය සම්බන්ධයෙන් පළාත් සභාවලට, පළාත් පාලන ආයතනවලට හා රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලට උපදෙස් දීම හා සහාය වීම.
- (xiii) ළමා අපවාර සම්බන්ධව ජාතික දත්ත පදනමක් සකස් කිරීම සහ එය පවත්වාගෙන යාම.
- (xiv) අදාළ අමාත්‍යාංශ හා වෙනත් ආයතනයන්ගේ උපදෙස් විමසා ළමුන් සඳහා ළමා රැකවරණ සේවා සපයන සියලු ආගමික හා පුණ්‍ය ආයතන අධීක්ෂණය කිරීම හා ඒ පිළිබඳව නියාමනය කිරීම.
- (xv) ළමා අපවාර සහ ළමයින් ආරක්ෂා කිරීම හා සම්බන්ධ පර්යේෂණ පැවැත්වීම, ප්‍රවර්ධනය කිරීම හා සම්බන්ධීකරණය කිරීම.
- (xvi) ළමයින්ගේ සුරක්ෂිතභාවය සහ ළමුන්ගේ අයිතීන් ආරක්ෂා කිරීම සම්බන්ධයෙන් ජනතාවට තොරතුරු සැපයීම සහ අධ්‍යාපනය ලබා දීම.
- (xvii) ළමා අපවාරවලට ඇති ඉඩ ප්‍රස්ථා අවම කිරීම පිණිස, සංචාරක කටයුතු හා සම්බන්ධ සියලු අංශ සමඟ සංවාදයෙහි යෙදීම.
- (xviii) ළමා අපවාර පිළිබඳ වැඩිමුළු, සම්මන්ත්‍රණ සහ සාකච්ඡා සංවිධානය කිරීම සහ ඒ සඳහා පහසුකම් සැපයීම.
- (xix) සියලු ආකාර ළමා අපවාර අනාවරණය කර ගැනීම හා වැළැක්වීම හා සම්බන්ධයෙන් විදේශ රජයන් සහ අන්තර් ජාතික සංවිධාන සමඟ සම්බන්ධීකරණයෙන් කටයුතු කිරීම සහ තොරතුරු හුවමාරු කර ගැනීම.

34 වගන්තිය

- (1) කවර හෝ බලයලත් නිලධරයකු විසින්,
- (අ) ළමා රැකවරණය සේවා සපයන කවර හෝ ආයතනයක පරිශ්‍රයට ඇතුළු වී එය පරීක්ෂා කරනු ලැබිය හැකි ය.
 - (ආ) ළමයින්,
 - i. ළමා අපවාර කාර්යයන් සඳහා ;
 - ii. වෙනත් යම් නීති විරෝධී කාර්යයක් සඳහා ;
 - iii. නීති විරෝධීව දරුකමට හදා ගැනීම සඳහා යම් පරිශ්‍රයක තබා ගෙන ඇතැයි විශ්වාස කිරීමට ඔහුට හේතු ඇති අවස්ථාවක, ඒ ස්ථානයට ඇතුළු වී එය පරීක්ෂා කරනු ලැබිය හැකි ය ;
 - (ඇ) නීති විරෝධී දරුකමට හදා ගැනීම සිදු වන්නේ යයි විශ්වාස කිරීමට ඔහුට හේතු ඇති යම් ආරෝග්‍යශාලාවකට හෝ මාතෘ නිවාසයකට ඇතුළු වී එය පරීක්ෂා කරනු ලැබිය හැකි ය ;
 - (ඈ) ඒ ආයතනය ආරෝග්‍යශාලාව හෝ මාතෘ නිවාසය විසින් පවත්වා ගෙන යනු ලබන යම් පෝෂණ, ලේඛන හෝ වාර්තා පරීක්ෂා කොට, එයින් උධෘත හෝ පිටපත් ලබා ගත හැකි ය ;
 - (ඉ) එවැනි යම් පරිශ්‍රයක සිදු කෙරෙන කටයුතු විමසා දැන ගැනීමේ කාර්යය සඳහා සහ ළමයින්ට අදාළ යම් නීතියක් උල්ලංඝනය කිරීමක් ඒ පරිශ්‍රය තුළ සිදු වන්නේ ද යන වග දැන ගැනීම සඳහා ඒ පරිශ්‍රයෙහි සිටින කවර හෝ තැනැත්තකුගෙන් ප්‍රශ්න කරනු ලැබිය හැකි ය.
- (2) (1) වන උපවගන්තියෙන් බලයලත් නිලධරයා වෙත පවරා ඇති යම් බලයක් ඔහු විසින් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී ඊට බාධා කරන හෝ ප්‍රතිරෝධය පාන සෑම තැනැත්තෙක්ම වරදක් කරන අතර, මහෙස්ත්‍රාත්වරයකු ඉදිරියේ පැවැත්වෙන

ලඝු නඩු විභාගයක දී වරදකරු කරනු ලැබූ විට, රුපියල් එක් දහසකට නොවැඩි දඩයකට හෝ මාස හයක් නොඉක්මවන කාලයකට දෙආකාරයෙන් එක් ආකාරයකට බන්ධනාගාරගත කරනු ලැබීමට හෝ ඒ දඩය හා බන්ධනාගාරගත කිරීම යන දඩුවම් දෙකටම යටත් වන්නේ ය.

35 වගන්තිය

(1) ළමයින් පිළිබඳ වූ යම් නීතියක් යටතේ යම් වරදක් සිදු කර ඇති බව හෝ සිදු කෙරෙමින් පවතින බව විශ්වාස කිරීමට යම් බලයලත් නිලධරයකුට හේතු ඇත්නම්, ඒ නිලධරයා විසින් -

(අ) යම් වරදක් සිදු කර ඇතැයි කියනු ලබන්නේ යම් භාණ්ඩයක් උපයෝගී කරගෙන ද නැතහොත් යම් භාණ්ඩයක් හා සම්බන්ධව ද නැතහොත් වරද සිදු කිරීමට අදාළව යොදාගෙන ඇත්තේ යම් භාණ්ඩයක් ද, ඒ භාණ්ඩය අවශ්‍ය විය හැකි කාලයකට තහනමට ගෙන රඳවා තබා ගත හැකි ය.

(ආ) එවැනි යම් වරදක් සම්බන්ධයෙන් යම් තැනැත්තකුට විරුද්ධව නඩු පැවරීමේ දී ඔහුගේ මතය අනුව සාක්ෂියක් සංයුක්ත විය හැකි යම් පොතක්, රෙජිස්ටරයක්, වාර්තාවක් හෝ වෙනත් ලේඛනයක් හෝ යම් යාන්ත්‍රික හෝ විද්‍යුත් උපක්‍රමයක් තහනමට ගෙන රඳවා තබා ගත හැකිය.

(2) යම් බලයලත් නිලධරයකු විසින්, (1) වන උපවගන්තිය යටතේ යම් භාණ්ඩයක් තහනමට ගනු ලැබූ අවස්ථාවක, ඒ භාණ්ඩය ඒ පිළිබඳව සුදුස්සක් කරනු ලබන තෙක්, අධිකාරියේ භාරය සහ පාලනය යටතේ තබා ගනු ලැබිය යුතු ය.

රහසිගතයි

CP02157

PP(YS)

TS-E

අමාත්‍ය මණ්ඩල කාර්යාලය
அமைச்சரவை அலுவலகம்
OFFICE OF THE CABINET OF MINISTERS

CABINET DECISION අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණය அமைச்சரவைத் தீர்மானம்

පිටපත් : ජනාධිපති ලේකම්. මගේ අංකය: අමප/14/1572/528/006
අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම්. 2014 දෙසැම්බර් මස 18 දින.
මුදල් හා කු./ලේ.
විගණකාධිපති.

ක්‍රියා කළ යුතු : ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්.

ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය

(ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා කටයුතු ගැන ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ 2014-10-24 දිනැති සංදේශය)

2014 දෙසැම්බර් මස 04 දින පැවැත්වුණු අමාත්‍ය මණ්ඩල රැස්වීමේදී එළඹී තීරණයක් අවශ්‍ය කටයුතු සඳහා මේ සමඟ එවා ඇත.

එච්.පී.ජයම්පති,
අතිරේක ලේකම්.

අ.කළේ/එස්.අබේසිංහ,
අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ලේකම්.

(ආ) න්‍යාය පත්‍රයේ විෂයයන්:

(I) අමාත්‍ය මණ්ඩල පත්‍රිකා - සාමාන්‍ය:

26. අමාත්‍ය මණ්ඩල පත්‍රිකා අංක 14/1572/528/006 වූ, “ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය” යන මැයෙන් ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා කටයුතු ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ 2014-10-24 දිනැති සංදේශය - ඉහත සංදේශය මුදල් හා ක්‍රමසම්පාදන ඇමතිතුමාගේ නිරීක්ෂණ සමඟ සලකා බලන ලදුව, මෙකී නිරීක්ෂණ සැලකිල්ලට ගෙන, ජාතික ක්‍රමසම්පාදන දෙපාර්තමේන්තුව සමඟ එක්ව, ජාතික ළමාරක්ෂණ අධිකාරිය, පරිවාස හා ළමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව සහ ළමා ලේකම් කාර්යාලය ඇතුළු අදාළ සියලු ආයතන විමසමින්, ඉහත ප්‍රතිපත්තිය නැවත සම්පාදනය කොට, මාස තුනක් (03) ඇතුළත, සලකා බැලීම පිණිස, ඇමතිතුමා මාර්ගයෙන් අමාත්‍ය මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලෙස ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයාට නියම කිරීමට තීරණය කරන ලදී.

ක්‍රියා කළ යුතු: ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා කටයුතු අමාත්‍යාංශය - ඉහත නිරීක්ෂණ යා කොට ඇත.

පිටපත: මුදල් හා ක්‍රමසම්පාදන අමාත්‍යාංශය

24/10/14

24

දුරකථන අංකය
Telephone No. 011-2298617
ෆැක්ස් අංකය
Fax 011-2889297
නිවෙස් ලිපිනය
Residence 011-2864036

තිස්ස කරළි ලියද්ද
තිස්සා කාරාලියාද්ද
Tissa Karalliyadda

ඔබේ අංකය
உமது இல
Your No:

ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා කටයුතු අමාත්‍ය
சிறுவர் அபிவிருத்தி மற்றும் பெண்கள் விவகார அமைச்சர்
MINISTER OF CHILD DEVELOPMENT
& WOMEN'S AFFAIRS

දිනය
திகதி
Date

24/10/2014

අමාත්‍ය මණ්ඩල සංදේශ අංක: ළසකාක/අස/2014/08

අමාත්‍ය මණ්ඩල සංදේශය
ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා කටයුතු අමාත්‍යාංශය

ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය

1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පනතේ 14(අ) වගන්තිය මගින් දී ඇති උපදෙස් ප්‍රකාරව ළමා අපයෝජන වැළැක්වීම හා ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව සහ සුරක්ෂිතතාව අරමුණු කර ගත් ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීම අධිකාරියේ කර්තව්‍යයක් සේ නිශ්චිතව දක්වා ඇති අතර 2011 සහ 2012 වාර්ෂික වාර්තා ඉදිරිපත් කිරීමේදී ගරු මුදල් සහ ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යතුමා විසින් සිදුකරන ලද නිරීක්ෂණ අනුව ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා කටයුතු අමාත්‍යාංශය, පරිවාස හා ළමා රක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව හා ළමා මහ ලේකම් කාර්යාලය යන ආයතනවල උපදෙස් විමසා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය සම්පාදනය කර තිබේ. ශ්‍රී ලංකාවේ සංස්කෘතික වටිනාකම්, මානව හිමිකම් සහ නන් වදාරුම් මූලික නිදහස ප්‍රකාරව සහ අවදානම් සහගත තත්වයන්ට මුහුණ පා ඇති සහ අපයෝජනයට ලක්ව ඇති ළමුන් කෙරේ විශේෂ අවධානය යොමු කරමින් ළමුන් සඳහා නිරූපිත පරිසරයක් වර්ධනය කිරීමට මෙම ප්‍රතිපත්තිය අදහස් කරයි. ළමුන් සියලු ආකාරයේ ප්‍රචණ්ඩත්වයෙන් විනිර්මුක්ත සහ ඔවුන්ට අදාළ සියලු කරුණු කාරණාවලදී ළමා මිත්‍රශීලී වටපිටාවක් සහිත ආරක්ෂිත සහ රැකවරණය සපයන පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීමට මෙම ප්‍රතිපත්තියෙන් අපේක්ෂා කරයි. ළමුන් තරුණයන් සහ වැඩිහිටියන් බවට පත්වන තුරු ඔවුන්ට ජීවත්වීමට, ඉගෙනීමට සහ වර්ධනය වීමට හැකි බලදායී සහ නිරූපිත පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම පිණිස ළමා ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් ප්‍රතිපත්තියක් තිබීම අත්‍යාවශ්‍ය වන්නේය. ළමයාගේ උපරිම යහපත, කවර හෝ ආකාරයේ හිංසාවකට එරෙහිව ආරක්ෂාව, ළමා ආරක්ෂාව සහ පූර්ව මැදිහත්වීම් සහ වැළැක්වීම කෙරෙහි සමෝධානික අභ්‍යාසය ප්‍රතිවාරයක් ආදිය පිළිගැනීම කෙරෙහි විශේෂ අවධානය යොමු කරමින් මෙම ප්‍රතිපත්තිය බොහෝ ගැටළු සඳහා පිළියම් යොදයි.

අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අනුමතිය පිණිස ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය මම මේ සමඟ ඉදිරිපත් කරමි. රේඛීය අමාත්‍යාංශ සහ දෙපාර්තමේන්තු, පළාත් සභා, ස්වේච්ඡා සංවිධාන ආදිය ඇතුළුව සියලු හවුල්කාර සංවිධානයන්හි සහයෝගයෙන් යෝජිත ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ද අනුමතිය ඉල්ලා සිටිමි.

තිස්ස කරළි ලියද්ද, (පා.ම.)
ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා කටයුතු අමාත්‍ය

PO/2015-17/12

අධිකාරී මහින්
සාකච්ඡා - නීති

මහලු මණ්ඩලය විසින් ගනු ලැබූ තීරණ ක්‍රියාත්මක කිරීම

2013-30 වන දින ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ දී පැවති 168 වැනි අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල රැස්වීමේදී සඳහන් තීරණ ගනු ලැබීය.

මහලු මණ්ඩල පත්‍රිකා අංක 168/04
ආරක්ෂාව පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය

ශ්‍රී ලංකා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් ක්‍රියාත්මක කෙරෙන ළමා ආරක්ෂාව සම්බන්ධ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය මෙම කටයුතු පිළිබඳ ප්‍රගතිය අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ අවධානය සඳහා යොමු කරන ලදී. මෙය ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියේ පස්වන කෙටුම්පත වන බවත්, මෙම කෙටුම්පත උපදේශණයන් රාශියක් ඇතුළත්ව මෙහි ලබාගත් කරුණු අනුව සංවර්ධනය කර ඇති බවත් මේ වන විට මෙහි අවසන් අදියරේ කටයුතු සම්බන්ධ පවතින බවත් ඉදිරි මස ඇතුළතදී ප්‍රජාවගේ අදහස් හා යෝජනාවන් ලබා ගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් කරන බවත් සභාපතිතුමිය විසින් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය වෙත දන්වා සිටින ලදී.

මෙම ප්‍රතිපත්තිය 2017 වර්ෂයේ ජුනි මස කැබිනට් අනුමැතිය සඳහා ඉදිරිපත් කිරීමට නියමිත අතර ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම හා අදාළ කාර්යයන් බහුලබවත් එම කාර්යයන් Steering committee හා Working group හරහා සිදුකල යුතු බැවින්, මෙම ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධව සියලු කටයුතු කෙරෙහි අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ විශේෂ අවධානය යොමු කරන ලෙසත්, ඒ අනුව ප්‍රතිපත්තිය සම්මතකර ගැනීමේ කාර්යය සඳහා ආයතනිකව ඉදිරියටත් ගෙන යාමට සහාය සපයනු ලබන බවත් සභාපතිතුමිය විසින් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය වෙත දන්වා සිටින ලදී.

මහලු මණ්ඩලය සඳහා ඉදිරිපත් කරමි.

සාකච්ඡා සභාපති
ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය

අමාත්‍ය මණ්ඩල කාර්යාලය
அமைச்சரவை அலுவலகம்
OFFICE OF THE CABINET OF MINISTERS

CABINET DECISION

අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණය அமைச்சரவைத் தீர்மானம்

මගේ අංකය: අමප/19/2758/125/011

2019 නොවැම්බර් මස 06 දින.

පිටපත්:

- ජනාධිපති ලේකම්.
- අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම්.
- ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්.
- ජාතික ප්‍රතිපත්ති, ආර්ථික කටයුතු, නැවත පදිංචි කිරීම් හා පුනරුත්ථාපන, උතුරු පළාත් සංවර්ධන සහ යෞවන කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්.
- සංචාරක සංවර්ධන, වනජීවී සහ ක්‍රිස්තියානි ආගමික කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්.
- මුදල් අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්.
- අධිකරණ හා බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්.
- විගණකාධිපති.

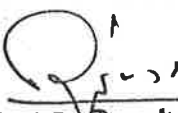
ක්‍රියා කළ යුතු:

- කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්.
- අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්.

ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය

(කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන ගරු ඇමතිතුමිය ඉදිරිපත් කළ 2019-09-26 දිනැති සංදේශය)

2019 ඔක්තෝබර් මස 29 දින පැවැත්වුණු අමාත්‍ය මණ්ඩල රැස්වීමේදී එළඹී තීරණයක් අවශ්‍ය කටයුතු සඳහා මේ සමඟ එවා ඇත.

ඩබ්ලිව්.එම්.ඩී.ජේ.ප්‍රනාන්දු
ජ්‍යෙෂ්ඨ අතිරේක ලේකම්.

අ.කලේ/එස්.අබේසිංහ
අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ලේකම්.

(ආ) න්‍යාය පත්‍රයේ විෂයයන්:

(I) අමාත්‍ය මණ්ඩල පත්‍රිකා - සාමාන්‍ය:

57. අමාත්‍ය මණ්ඩල පත්‍රිකා අංක 19/2758/125/011 වූ, “ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය” යන මැයෙන් කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන ඇමතිතුමිය ඉදිරිපත් කළ 2019-09-26 දිනැති සංදේශය - ඉහත සඳහන් සංදේශය, ආරක්ෂක ඇමතිතුමාගේ; සංචාරක සංවර්ධන, වනජීවී සහ ක්‍රීස්තියානි ආගමික කටයුතු ඇමතිතුමාගේ; මුදල් ඇමතිතුමාගේ; අධිකරණ හා බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ ඇමතිතුමියගේ; සහ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ නිරීක්ෂණ සමඟ සලකා බලන ලදී. මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමෙන් අනතුරුව, පහත සඳහන් පරිදි තීරණය කරන ලදී:

- (i) සංදේශයට යා කොට තිබූ ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය සඳහා අනුමැතිය ලබා දීම; සහ
- (ii) අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා විසින් මේ සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද නිරීක්ෂණවල 01 සහ 02 ඡේදවල අවධාරණය කරනු ලැබ ඇති කරුණු සම්බන්ධයෙන් යෝග්‍ය ක්‍රියාමාර්ග ගන්නා ලෙස කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්ට සහ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්ට නියම කිරීම.

ක්‍රියා කළ යුතු: කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය - ඉහත නිරීක්ෂණ යා කොට ඇත.
අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය - අදාළ නිරීක්ෂණවල පිටපත බැගින් යා කොට ඇත.

පිටපත්: ජනාධිපති ලේකම් - සංදේශයේ පිටපතක් හා ඉහත නිරීක්ෂණ යා කොට ඇත.
අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම් - සංදේශයේ පිටපතක් හා ඉහත නිරීක්ෂණ යා කොට ඇත.

ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශය - අදාළ නිරීක්ෂණවල පිටපත බැගින් යා කොට ඇත.

ජාතික ප්‍රතිපත්ති, ආර්ථික කටයුතු, නැවත පදිංචි කිරීම් හා පුනරුත්ථාපන, උතුරු පළාත් සංවර්ධන සහ යෙහෙන කටයුතු අමාත්‍යාංශය - සංදේශයේ පිටපතක් හා ඉහත නිරීක්ෂණ යා කොට ඇත.

සංචාරක සංවර්ධන, වනජීවී සහ ක්‍රීස්තියානි ආගමික කටයුතු අමාත්‍යාංශය - අදාළ නිරීක්ෂණවල පිටපත බැගින් යා කොට ඇත.

මුදල් අමාත්‍යාංශය - අදාළ නිරීක්ෂණවල පිටපත බැගින් යා කොට ඇත.

අධිකරණ හා බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යාංශය - අදාළ නිරීක්ෂණවල පිටපත බැගින් යා කොට ඇත.

(B) Agenda Items :

(I) Cabinet Papers - General

57. Cabinet Paper No.19/2758/125/011, a Memorandum dated 2019-09-26 by the Minister of Women & Child Affairs and Dry Zone Development on "National Child Protection Policy" - the above Memorandum was considered along with the observations of the Ministers of Defence; Tourism Development, Wildlife and Christian Religious Affairs; Finance; Justice & Prison Reforms; and Education. After discussion, it was decided -

- (i) to grant approval for the National Child Protection Policy, annexed to the Memorandum; and
- (ii) to direct the Secretary, Ministry of Women & Child Affairs and Dry Zone Development and the Secretary, Ministry of Education, to take appropriate action on the matters highlighted in paragraphs 01 and 02 of the observations submitted by the Minister of Education in this regard.

Action by: **My/Women & Child Affairs and Dry Zone Development** - above observations annexed.
My/Education - copy each of the relevant observations annexed.

Copied to: **Secretary to the President** - copy of Memorandum and above observations annexed.
Secretary to the Prime Minister - copy of Memorandum and above observations annexed.
My/Defence - copy each of the relevant observations annexed.
My/National Policies, Economic Affairs, Resettlement & Rehabilitation, Northern Province Development and Youth Affairs - copy of Memorandum and above observations annexed.
My/Tourism Development, Wildlife and Christian Religious Affairs - copy each of the relevant observations annexed.
My/Finance - copy each of the relevant observations annexed.
My/Justice & Prison Reforms - copy each of the relevant observations annexed.

ආරක්ෂක අමාත්‍ය කාර්යාලය
ආරක්ෂක අමාත්‍යතුමාගේ නිරීක්ෂණ

- අමාත්‍යාංශය : කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය
- ශීර්ෂය හා දිනය : "ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය" යන මැයෙන් වූ අමප අංක 19/2758/125/011 හා 2019.09.26 දිනැති
- යෝජනාව/ ඉල්ලීම : අනාගතයේ දී ළමයින්ට සුරක්ෂිත භීෂනයෙන් තොර පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය සියලු පාර්ශවකරුවන් සමඟ සාකච්ඡා කොට සකස් කරන ලද ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම.
- නිරීක්ෂණ : විරුද්ධත්වයක් නොමැත.

2019.10.14

 මෛත්‍රීපාල සිරිසේන
 ආරක්ෂක අමාත්‍ය

සංචාරක සංවර්ධන, වනජීවී හා ක්‍රිස්තියානි ආගමික කටයුතු අමාත්‍යාංශය
 சுற்றுலா-அபிவிருத்தி, வனஜீவராசிகள் மற்றும் கிறிஸ்தவ சமய அலுவல்கள் அமைச்சு

MINISTRY OF TOURISM DEVELOPMENT, WILDLIFE AND CHRISTIAN
 RELIGIOUS AFFAIRS

සංචාරක සංවර්ධන හා ක්‍රිස්තියානි ආගමික කටයුතු අංශය
 சுற்றுலா அபிவிருத்தி மற்றும் கிறிஸ்தவ சமய அலுவல்கள் பிரிவு
 TOURISM DEVELOPMENT & CHRISTIAN RELIGIOUS AFFAIRS DIVISION

6 වන මහල, රක්ෂණ මන්දිරය, කො:21, වෝක්හාල් ස්ට්‍රීට් 02, කොළඹ 02. 6ஆவது மாடு ரக்ஷணமந்திரய இல:21, வாக்ஹால்ஸ்த்ரீட் கொழும்பு, 02. 6THFloor Rakshana Mandiraya No.21 Vauxhall Street Colombo 02.

මගේ අංකය
 எனது இல
 MyNo.

MTWCA/ADM/01/39

ඔබේ අංකය
 உமது இல
 Your No.

C 19/2758/125/011

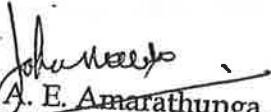
දිනය
 திகதி
 Date } 19.10.2019

Cabinet Memorandum MWCADD/CM/2019/14

Observation of the

Minister of Tourism Development, Wildlife and Christian Religious Affairs

- Ministry : Women and Child Affairs and Dry Zones Development
- Subject & Date : National Child Protection Policy
 2019.09.26
- Proposal/Request : Approval of the Cabinet of Ministers is sought to launch the National Child Protection Policy formulated by the National Child Protection Authority in consultation with all parties for creating a safe and violent-free environment children in the future.
- Observations : A Ministry Representative was in the Committee which formulated the National Child Protection Policy. The relevant inputs were given during the formulation of this policy. Hence, I am in agreement to launch this Policy.

 John A. E. Amarathunga, M.P
 Minister of Tourism Development, Wildlife and Christian Religious
 Affairs

දුරකථන
 செயலாளர்
 Secretary } +94-11-2381798
 } +94-11-2321222

කාර්යාල
 அலுவலகம்
 Office } +94-11-2321222

ෆැක්ස්
 தொலை
 Fax } +94-11-2436672

විද්‍යුත් තැපෑල
 மின் அஞ்சல்
 E-mail

secretary@tourismmin.gov.lk

වෙබ් අඩවිය
 இணையம்
 Web Site } www.tourismmin.gov.lk

මුදල් අමාත්‍යාංශය
நிதி அமைச்சு
MINISTRY OF FINANCE

(57)

මහලේකම් කාර්යාලය, කොළඹ 01.
ශ්‍රී ලංකාව

செயலகம், கொழும்பு 01.
இலங்கை

The Secretariat, Colombo 01.
Sri Lanka

කාර්යාලය } (94)-11-2484500
அலுவலகம் } (94)-11-2484600
Office } (94)-11-2484700

ලැක්ස් }
பெக்ஸ் } (94)-11-2449823
Fax }

වෙබ් අඩවිය }
වෙබ් සයිට් } www.treasury.gov.lk
Website }

මගේ අංකය }
எனது இல. } MF5/NP/CP/19/202
My No. }

ඔබේ අංකය }
உமது இல. } CP 19/2758/125/011
Your No. }

දිනය }
திகதி } 2019.10.11
Date }

අමාත්‍ය මණ්ඩල සංදේශය
මුදල් අමාත්‍යවරයාගේ නිරීක්ෂණ

අමාත්‍යාංශය : කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන

ශීර්ෂය සහ දිනය : ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය
2019.09.26

යෝජනාව/ ඉල්ලීම : පහත සඳහන් යෝජනාව සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතිය අපේක්ෂා කෙරේ;

අනාගතයේ දී ළමයින්ට සුරක්ෂිත හා හිංසනයෙන් තොර පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය, සියලු පාර්ශවකරුවන් සමඟ සාකච්ඡා කොට සකස් කරන ලද ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම.

නිරීක්ෂණ : මෙම යෝජනාව සමඟ ප්‍රතිපත්තිමය වශයෙන් එකඟ වෙමි.

ශ්‍රී. කේ. ඩී. කේ.
මහල සමරවීර, පා.ම.
මුදල් අමාත්‍ය

இலங்கை நிதி அமைச்சு
MINISTRY OF FINANCE

මහලේකම් කාර්යාලය, කොළඹ 01.
ශ්‍රී ලංකාව

කාර්යාල
அலுவலகம் } (94)-11-2484500
Office } (94)-11-2484600
(94)-11-2484700

මගේ අංකය
எனது இல. } MF5/NP/CP/19/202
My No. }

செயலகம், கொழும்பு 01.
இலங்கை

தகவல்
பெக்ஸ் } (94)-11-2449823
Fax }

ඔබේ අංකය
உமது இல. } CP 19/2758/125/011
Your No. }

The Secretariat, Colombo 01,
Sri Lanka

වෙබ් අඩවිය
වෙබ් සයිට් } www.treasury.gov.lk
Website }

දිනය
திகதி } 11.10.2019
Date }

Cabinet Memorandum

Observations of the Minister of Finance

- Ministry** : Women & Child Affairs and Dry Zone Development
- Subject and Date** : National Child Protection Policy
26.09.2019
- Proposal/ Request** : The approval of the Cabinet of Ministers is sought for the following proposal;
To launch the National Child Protection Policy formulated by the National Child Protection Authority in consultation with all parties for creating a safe and violence-free environment for children in future.
- Observations** : I agree with the proposal in principle.

Mangala Samaraweera, M.P.
Minister of Finance

Cabinet Memorandum

Observations of the Ministry of Justice and Prisons Reforms

Ministry - The Minister of Women and Child Affairs and Dry Zones Development

Title and Date - National Child Protection Policy

26.09.2019

Approval sought - The approval of the Cabinet of Ministers is sought for the proposals reflected in paragraphs 3 of the said Cabinet Memorandum.

Observations - The main purpose of submitting the said Cabinet Memorandum is to obtain the approval of the Cabinet, to launch the National Child Protection Policy formulated by The National Child Protection Authority in terms of Section 14(a) of the Act, No.15 of 1998.

I have no objection to the proposals reflected in the said Cabinet Memorandum.

Thalatha Atukorale

Minister of Justice and Prisons Reform

2019.10.09

අමාත්‍ය මණ්ඩල සංදේශය

අධිකරණ හා බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යාංශයේ නිරීක්ෂණ

අමාත්‍යාංශය - කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය

මාතෘකාව සහ දිනය - ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය
2019.09.26

අපේක්ෂිත අනුමැතිය - එකී අමාත්‍ය මණ්ඩල සංදේශයේ 3 වන ඡේදයේ දක්වා ඇති යෝජනා සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතිය අපේක්ෂා කරනු ලැබේ.

නිරීක්ෂණ - 1998 අංක 15 දරන පනතේ 14(අ) වගන්තිය ප්‍රකාර ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය මගින් සම්පාදිත ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය දියත් කිරීම සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ලබා ගැනීම පිණිස එකී අමාත්‍ය මණ්ඩල සංදේශය ඉදිරිපත් කිරීමේ ප්‍රධාන අභිලාෂයයි.

ඉහත සඳහන් කරුණුවලට යටත්ව, එකී අමාත්‍ය මණ්ඩල සංදේශයේ සඳහන් කර ඇති යෝජනා සඳහා මගේ විරුද්ධතාවයක් නොමැති බව ප්‍රකාශ කරමි.

අන්. තළේ/
නීතිඥ තලතා අතුකෝරළ
අධිකරණ හා බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍ය

2019.10.09

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය
கல்வி அமைச்சு
Ministry of Education

'ඉසුරුපාය', බත්තරමුල්ල, ශ්‍රී ලංකාව.
'இசுரூபாய்', பத்தரமுல்ல, இலங்கை.
'Isurupaya', Battaramulla, Sri Lanka.
☎ +94112785141-50 ☎ +94112785818
✉ info@moe.gov.lk ☎ www.moe.gov.lk

මගේ යොමුව எனது இல. My Ref.	} ED/03/53/1/06	මේ යොමුව -மது இல. our Ref.	} 2019.10. 21
		දිනය திகதி Date	

අමාත්‍ය මණ්ඩල පත්‍රිකා අංකය - CP 19/2758/125/011

අමාත්‍ය මණ්ඩල සංදේශය

අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමාගේ නිරීක්ෂණ

- අමාත්‍යාංශය - : කාන්තා හා ළමා කටයුතු සහ වියළි කලාප සංවර්ධන
- ශීර්ෂය හා දිනය - : ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය - 2019.09.26
- යෝජනා හා ඉල්ලීම් - : ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය මඟින් සකස් කරන ලද ජාතික ළමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතිය ලබා ගැනීම.

- නිරීක්ෂණ - : 01. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේදී අදහස් ලබා ගෙන කෙටුම්පත් කර ඇති මෙම ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ බැඳියාව යටතේ පහත සඳහන් කරුණු දක්වා ඇත.
- පාසල් තුළ ආරක්ෂාකාරී පරිසරයක් පවත්වා ගැනීම.
 - අපයෝජනයට ලක්වූ ළමුන්ට සමහන් වීමට හා තවදුරටත් අහිතකර ක්‍රියාවන්ට ලක් නොවීමට සුදුසු පරිසරයක් පාසල් තුළ නිර්මාණය කිරීම.
 - පාසල් කාලය තුළ ළමුන්ගෙන් අපවාරී ක්‍රියාවන් සිදු නොවීමට වග බලා ගැනීම.
 - ළමයින්ගේ අධ්‍යාත්මික ගුණ වගාව වර්ධනයට අදාළ වැඩ සටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම.
 - අපයෝජන හා අපවාරවලින් වැලකීමට හා වළක්වා ගැනීමට අවශ්‍ය ශික්ෂණය දැරුවන්ට ලබා දීම.
 - අපයෝජනය හා අපවාර වාර්තා කිරීමේ ක්‍රමවේදයක් සැකසීම.
- ඉහත සඳහන් කරුණු වලට අමතරව පහත සඳහන් කරුණද ඇතුළත් කරන ලෙස ඉල්ලමි.
- ළමා වින්දිතයින් හා ඉන් මුදවා ගනු ලැබූ ළමයින් සඳහා වූ සේවාවන් පිළිබඳ තීතිය ක්‍රියාත්මක කළ යුතු වීම.

ගරු අමාත්‍යතුමා கௌரவ அமைச்சர் Hon. Minister	} ☎ +94112784832 ☎ +94112784825 ✉ minister.education@moe.gov.lk	අලුකම් செயலாளர் Secretary	} ☎ +94112784811 ☎ +94112785162 ✉ secretary.education@moe.gov.lk
---	---	---------------------------------	--

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ඉහත ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කරමින් අනිවාර්ය අධ්‍යාපන වයසේ පසුවන සියළුම ළමයින්ට අධ්‍යාපනය ලැබීමේ අවස්ථාව සහතික කිරීම සඳහා කටයුතු කරන අතර මෙම කාර්යයන් ඉටු කර ගැනීම සඳහා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට අදාළ අනෙකුත් ආයතන වල සහයෝගය අවශ්‍ය වනු ඇත.

02. ළමයින් සමඟ කටයුතු කරන සියළු පුද්ගලයන් අනිවාර්යයෙන්ම පසුබිම් පරීක්ෂාවකට, මෘදු කුසලතා හා මානසික යෝග්‍යතා තක්සේරු කිරීමකට බඳවාගැනීමේදී ලක්විය යුතු බව මෙම ප්‍රතිපත්ති කෙටුම්පතෙහි දැක්වේ. එසේම අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී කාලානුරූපීයව මෙම ඇඟයීම සිදු කළ යුතු බවද දක්වා ඇත. ගුරුවරුන් ඇතුළු අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ කටයුතු කරන සියළු දෙනාටම මෙය අදාළ වන බැවින් අදාළ සේවා ව්‍යවස්ථාවන්හි බඳවා ගැනීමේ පටිපාටිය වෙනස් කිරීම ඇතුළු අවශ්‍ය වෙනස් කම් සිදු කිරීම අවශ්‍ය වේ. මේ සඳහා අදාළ සියළු අංශ වලට පොදු ක්‍රියාමාර්ගයක් අනුගමනය කිරීම යෝග්‍ය වේ.

ඉහත නිරීක්ෂණ සැලකිල්ලට ගනිමින් උක්ත ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතිය ලබා දීමට එකඟ වෙමි.

අකිල විරාජ් කාරියවසම් (පා.ම.)
අධ්‍යාපන අමාත්‍ය

ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය
தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை
National Child Protection Authority

දුරකථන 011-2778911
 දුර. දු. இல. 011-2778912
 Telephone 011-2778913
 011-2778914
 ෆැක්ස් 011-2778915
 தொலைநகல் 011-2778915
 Fax
 වෙබ් අඩවිය } www.childprotection.gov.lk
 இணையத்தளம் }
 Web Site

හලාවතුව පාර, මාදිවෙල, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර.
 ஹலாவத்துகொட வீதி. மாதிவெல. ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர.
 Halawathugoda Rd., Madiwela, Sri Jayawardenepura.

වි. තපෑල }
 மின்னஞ்சல் } ncpa@childprotection.gov.lk
 E-mail }

මගේ අංකය MISC / 15/ 01

2015-03-26

ලේකම්,
 අභ්‍යන්තර ප්‍රවාහන කටයුතු අමාත්‍යාංශය,
 අංක 01,
 ඩී. ආර් විජේවර්ධන මාවත,
 කොළඹ 10.

පාසල් සිසුන් ප්‍රවාහන සේවය විධිමත් කිරීම සම්බන්ධවයි

වර්තමානයේදී පාසල්වලට තම දරුවන් යැවීම සඳහා දෙමාපියන් විසින් පෞද්ගලික වෘන් රථ නිමිකරුවන්, කුලී පදනම මත සේවකයන් යොදවා ධාවනය කරන වෘන් රථ හා බස් රථ යොදා ගනී. එම රථ වාහන තුළදී ළමා අපයෝජන බහුලව සිදු වන බවට පැමිණිලි මෙම අධිකාරිය වෙත ලැබෙමින් පවතින හෙයින් 1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරී පනතේ ප්‍රතිපාදනයන් අනුව එකී ළමා අපයෝජනයන් වැළැක්වීම සඳහා මෙම අධිකාරිය විශේෂ අවධානය යොමු කර ඇත.

ඒ අතර පාසල් වෘන්/බස් රථයේ ප්‍රමිතිය පිළිබඳව නිර්ණායක, රථයක තිබිය හැකි ආසන සංඛ්‍යාව සහ ප්‍රවාහනය කළ හැකි ළමුන් සංඛ්‍යාව, ප්‍රමාණවත් වාතාශ්‍රය සහ ආලෝකය සහිත වීම (අඳුරු විදුරු හා තිරරෙදි රහිතවීම), ඊය සහායකාවක් අනිවාර්ය වීම, ඊයදුරු සහ ඊය සහායකාව අපරාධ ඉතිහාසයකින් තොර වීම, පාසල් කාලය තුළ ඊය ගාල්කර තැබිය හැකි ස්ථාන ඇතුළු ළමයාගේ ආරක්ෂාව, සුව පහසුව ඇතුළු උපරිම යහපතට හා පාසල් සිසු ප්‍රවාහන සේවයේ ගුණාත්මකභාවයට අදාළ අනෙකුත් විධිවිධාන ඇතුළත් නෛතික රාමුවක් හඳුන්වා දීමත් නියාමනය කිරීමත් ප්‍රධාන වේ.

ඒ අනුව පාසල් සිසු ප්‍රවාහනය විධිමත් කිරීම සඳහා සුදුසු වැඩපිළිවෙළක් සැකසීමේ අවශ්‍යතාවය ඔබගේ අවධානයට ලක් කරන අතර ඒ සඳහා සුදුසු ක්‍රියාමාර්ග ගෙන ඔබ ගත් ක්‍රියාමාර්ග මෙම අධිකාරිය වෙත දන්වා සිටින ලෙස කාරුණිකව ඉල්ලා සිටිමි.

නීතිඥ නරාභා බාලේන්ද්‍ර,
 සභාපති,
 ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය.

Handwritten note or signature at the bottom right.

**STUDY ON
CHILD ABUSE CASES
IN
THE HIGH COURTS OF
THE WESTERN PROVINCE**

National Child Protection Authority

STUDY ON
CHILD ABUSE CASES
IN
THE HIGH COURTS OF
THE WESTERN PROVINCE

ACKNOWLEDGEMENTS

The preparation of this 'Study on Child Abuse Cases in the High Courts of the Western Province' was carried out by a multi-disciplinary sub-committee appointed by the Board of Directors of the National Child Protection Authority in 2010. This Committee was given the task of providing recommendations to the Board for minimizing the time consumed during the Criminal Justice process in child abuse cases in the country.

Following the call for proposals, the Board chose the research proposal covering child abuse cases in six High Courts in the Western Province, submitted by Attorney-at-law, Mr Harshana Nanayakkara.

I would like to thank Mr Harshana Nanayakkara and his team: Mr Chandima Atapattu, Mr Lakshman Wewelwala, Mr Tharaka Nanayakkara, Mrs Mayumi Ranawaka, Mr Sampath Gamage and Mr Kavishka Rajakaruna for their valuable efforts in bringing out this publication.

My special thanks also to:

- Judicial Service Commission of Sri Lanka for granting NCPA and the research team access to the records in the Court houses to carry out the necessary data collection.
- Mrs Kamalini de Silva, Secretary, Ministry of Justice for her contribution.
- The Honourable High Court Judges and the Court staff of the six High Courts in the Western province, namely, Colombo, Avissawella, Kalutara, Panadura, Negombo and Gampaha, for working closely with the research team in gathering and compiling data.
- Members of the Boards of Directors of the NCPA for their able assistance in making this report a reality.

The National Child Protection Authority would like the findings of this report to be shared with relevant Government stakeholders working towards the best interests of the child. We hope this will serve as an enlightening study and a step in the right direction to expedite the process of all cases of child abuse.

Anoma Dissanayaka
Chairperson
National Child Protection Authority
Sri Lanka

CONFIDENTIAL

Contents

	Page No
Part 1 Introduction	
Objectives	01
Methodology	01 - 02
 Part 2 Nature of the crime victim and offender	
Basic Data	03
Penal section – The nature of the offence	03 - 04
Observations	05
Relationship of offender to the victim	06
 Part 3 The Legal Process	
Stages in the process	07 - 17
 Part 4 Observation and recommendations	
Observation and recommendations	19
Lack of follow up?	20
Speeding up the process by retaining “Aggrieved Party Counsel”	20
A possible solution	21 - 22
Conclusion	23
Annex 1 Data Collection Format	25 - 26
Annex 2 Colombo High Court Zone	27 - 29
Annex 3 Kaluthara High Court Zone	30 - 32
Annex 4 Negombo High Court Zone	33 - 35
Annex 5 Panadura High Court Zone	36 - 38
Annex 6 Awissawella High Court Zone	39 - 41
Annex 7 Gampaha High Court Zone	42 - 44
Annex 8 Western Province Consolidated	45 - 63
Annex 9 Abbreviations.....	64

CONFIDENTIAL

Part 1 : INTRODUCTION

Objectives

An issue widely discussed in many forums has been that of the delays caused in processing cases relating to "Child Abuse"¹ in the criminal Justice system, with no persons assuming direct responsibility for the delays. A delay in concluding a case is detrimental to any aggrieved person, whether it is an adult or a child. However, the trauma and anxiety a child undergoes when faced with such a situation as well as the social and emotional impact it has on a child is much greater than on an adult.

In the event of a long lapse between the date of an offence and the date of a trial, it must be borne in mind that children are unlikely to recall an incident that occurred some time ago, in sufficient details and with clarity to convince a court of law beyond reasonable doubt - as required by criminal law. Children, as they grow older may also be ashamed of narrating the details of such an incident from their past which they may perceive as socially degrading. Thus, such delays may inevitably result in the offender walking away free.

Another aspect that must be mentioned is the institutionalization of children. If the offender is a member of the family and living in the same household or is a known close associate, when the afore-mentioned offender is released on bail pending trial, the home of the child victim becomes unsafe for the child to live in. This usually leads to the child being separated from his/her home for reasons of 'safety' and sent to a children's home, which is not only an alien environment for the child but most often one that is not geared to cater to the emotional needs of a child victim. Child victims referred to these institutions are often even revictimized during their stay since confidentiality is not preserved due to the ignorance of the caregivers themselves. Accordingly, delay in concluding a case has an additional direct impact of separating the child from the mother and siblings, if any for a longer period in an institutional environment - in total disregard of the best interest of the child.

The cumulative result of the above state of affairs is to defeat the purpose of effectively protecting children, who have been victims of abuse, thereby crippling any attempt at promoting their welfare.

For the reasons given above, the Hon. Chairperson of the NCPA directed that a data collection be carried out in the six High Courts of the Western Province, in order to identify delays, if any, caused in cases involving child abuse. This report is a result of that direction.

Methodology

At the outset, a format was prepared in consultation with the NCPA for the purpose of data collection in order to achieve the objectives stated above (vide annexure 1). If one were to peruse the format it will be clear that it has been designed to collect 13 items of information.

Of these, item no. 1 is basic information such as the age and gender of the victim. Item no.s 2 and 3 are intended to collect information with regard to the type of offence committed against the child and the relationship of the victim to the accused. While the information in item no.s 2 and 3 have no

¹ *Child Abuse – either sexual or other forms of abuse committed by adults against children*

bearing on assessing the delays caused, it was felt that this is useful information for the NCPA/policy makers in carrying out preventative social measures, as this indicates the type of groups which are in need of awareness campaigns. Items nos 4 to 13, cover the steps of the criminal justice system as it relates to a child, from the point of contact with the system till the conclusion of the trial and the time taken for each stage to be completed.

Prior to commencing this task, the HCJ and the staff of the relevant courts were briefed on the format and the objective of the research. Thereafter, with the permission of the relevant HCJ, the registrar and staff of the respective record rooms were briefed by the consultant and his team, on how to identify and separate the cases required for the research. In order to arrive at a healthy sample, a baseline had to be created. The baseline was to separate all the cases with the AG code "CH" referring to child abuse. The code "CH" is given only when the victim is less than 16 years of age. Accordingly, this research has data relating to children under the age of 16 and not 18. To include victims up to the age of 18 was not feasible, as it would require the Court staff to go through at least 600-800 files in order to separate them. Since this task required reading of the indictment by the staff, with the likelihood of errors being high, it would have led to an unreliable baseline by accidentally including those over 18.

Moreover, only pending cases were part of the research, with concluded cases being removed from it. All staff was requested to go through the files physically and separate the ones with CH code. The register of the record room was used for cross-checking the accuracy of the physical count. Once the files had been separated, they were tagged with a colour and kept aside for the research.

In some Courts, there were cases which remained in the case roll for various reasons such as pending the payment of a fine or compensation, despite the fact that the trials had been concluded. For the purpose of the research, the moment the accused had been sentenced, the case was considered "concluded" taken off the research since with the sentencing, the "process" had ended. Whether a particular matter was concluded or not was decided by the team. The Court staff was instructed to make all the cases (with the code CH) in the Court roll available to the team. With this approach the team was able to look into all the cases in the roll (coded as CH) and I am of the view that an accurate baseline was created.

The actual collection of the data commenced on the 18th of December 2010 and was concluded on the 31st of December 2010. Thereafter, the data was separated into High Court Zones and analyzed separately. Annexures 2-7 contain the tables that were compiled separately based on the High Court Zone and annexure 8 contains the consolidated data for the entire western province

Data was collected from the following High Courts in the western province:

1. Colombo - 7 Courthouses
2. Kalutara
3. Panadura
4. Awissawella
5. Gampaha
6. Negombo

Part 2 : NATURE OF THE CRIME VICTIM AND OFFENDER

Basic Data

- Number of cases-549
- Number of children-563

It must be explained as to why in some instances the number of children is higher than the number of cases. This is due to the fact that, in a few cases there were more than one victim. Similarly in a few instances there were more than one accused. (ex: gang rape and in certain cases where there is charge of aiding and abetting involved) These however, were not separately counted as the numbers were very few and are unlikely to further the objectives of the research.

Based on the statistics, the key observations are as follows:

- The girl-child is more vulnerable to abuse than the boy-child 80.2% of the victims were female
- The High Court Zone of Colombo recorded the highest number of male victims. The number being 29.
- Victims' age range tends to be anything over 5 years.
- A few cases had victims as young as 3 or 4 years of age where in most cases offence committed against them was grave sexual abuse.
- The highest number of victims is over the age of 10

Penal Section / the Nature of the Offence

At the time of collecting the data, the team was instructed to enter the penal section provision in the data form. However while analyzing and compiling the data, they were categorized according to the nature of offence, rather than by the penal section. This was done in order to make it less technical, so that a reader from a non legal background would be able to understand the categories with ease.

What follows below is a brief explanation of the main offences that were identified as committed against children. This is intended to help the non legal reader, to have a basic understanding of how each offence is committed.

1. Rape/Gang Rape

The offence of rape is committed when there is penile penetration of the vagina without the consent of the other person. However, the Penal code has provided an exception to the requirement of "consent" for the offence of rape to be completed in certain circumstances. The exception applicable here is as regards to sexual intercourse with a person under the age of 16 years. In such a situation, the offence is committed even if the person consents. The offence in such circumstances still amounts to rape, or to be more precise, "statutory rape". If the same activity is carried out by more than one person the offence of gang rape is committed. (See section 364 of the Penal code.)

2. Grave Sexual Abuse

The offence is committed when a person uses his genitals or any other part of the body or some instrument, on the body of the victim or in any orifice of the victim for sexual gratification without the consent of the victim. (See section 365B of the Penal code.)

3. Abduction

In the Penal code there are several sections which deal with abduction; from section 353 to section 360 and the Amendment of 1995 to the Penal code introduced a new section-360A - on "procuration". The sections differ in describing the offence based on the nature, location and the purpose of the abduction. For the purpose of this report, as far the nature of the activity was abduction (in the ordinary meaning of the word) they were counted into a general category of "abduction".

4. Incest

Incest is a sexual act (sexual intercourse) that occurs between people who are related to each other by blood or by the operation of the law on adoption. Section 364A of the Penal code had enumerated a number of relationships which are incestuous. If two persons falling into one of the enumerated relationships have sexual intercourse, then the offence of incest is committed. (See section 364A of the Penal code.)

5. Cruelty

This deals with cruelty to children. Cruelty is defined as an act done by anyone having custody of a person under the age of 18 to willfully assault, ill treat, neglect or abandon in a manner likely to cause such person suffering or injury to health. According to the definition, causing "mental derangement" too is considered as cruelty. Hence this also comes under the definition above. (See section 308A of the Penal code.)

6. Sexual Assault/Sexual Harassment - Section 345 of the Penal Code

This offence is about causing sexual annoyance or harassment to the victim and is considered a less serious offence when compared with grave sexual abuse. This offence could be committed either by word or by conduct. Technically, it can be committed even if the victim is not touched by the offender. In this research it was noted that there was always a physical touching in the cases that fell into this category.

7. Sexual Exploitation

The offence of sexual exploitation is committed, where sexual abuse of a child involves some kind of commercial transaction, (monetary or in-kind) with or without the involvement of an intermediary. A situation where a person obtains money or payment in-kind, to facilitate a sexual relationship with or without contact, is considered sexual exploitation. Offences which come under sections 360B and C of the Penal code were counted into this category. Please see the relevant sections of the Penal code for the legal definitions.

Observations

- 1.) Rape offence constituted 23.6% of all offences
- 2.) Grave sexual abuse recorded the highest number of incidents (35.1%)
- 3.) 3% of the cases were offences of cruelty, which were not sexual in nature
- 4.) 97% of the offences committed (532 out of a total of 549) were of a sexual nature
- 6.) A single case of forgery and cheating was reported from Colombo relating to the selling of an infant and altering detail in the birth certificate.
- 7.) Highest number of offences were reported from the jurisdictions of Awissawella and Kalutara

Offences relating to “abduction” and sexual assault/harassment are offences that could be charged in the Magistrate Court as well as in High Court. However, the AG’s decision to charge them in the High Court could mean there are certain aggravating circumstances that warrant the indictment for a higher penalty than what the Magistrate can impose. This is a positive indication that the AG is considering the seriousness of the conduct and is mindful of obtaining heavier penalties against the accused when the victims are children.

The category labeled “abduction and rape” had 90 cases. These were mainly cases of young lovers running away from home and then engaging in sexual intercourse. In these cases, generally there was consent for the sexual activity. However, one should not consider all these cases as innocent romances. Since there were instances where the victims had later been handed over to others for sexual purposes and ended up in brothels. In one occasion, the so-called boy friend was a married man, who had concealed this information from the victim. These are mostly situations where the victim would not have consented, if the real circumstances were known to the victim.

Another point noted by the team was that there were concluded cases where the term of imprisonment was suspended. As the “minimum sentence” prescribed for statutory rape is now inapplicable in the light of the Supreme Court decision SC/reference 3/2008, it will be useful if the NCPA could together with the Ministry of Justice review a few cases where a suspended term has been pronounced, in order to have a better understanding of the judicial thinking and sentencing trends in cases of child abuse.

Relationship of Offender to the Victim

In ascertaining this information the team had to read through the statement and other relevant material to determine the exact relationship between the offender and the victim. Due to cultural and social norms which are prevalent in society, children tend to use words such as "Seeya" (grand father) or "Bappa" (uncle) to refer to known persons and neighbours despite the fact that there may be no actual family relationship with them by either blood or law. A person that a child addresses as "Thaththa" (father) or "Bappa" (uncle) could very well be a boy friend of the mother where there is no family relationship by blood or law. A person the child addresses as "Seeya" (grandfather) could very well be just a neighbour. Because of these facts the team had a very difficult task in categorizing an accused.

Keeping the above in mind the following categories were formed:

- 1. Immediate family** – consisted of the father, mother, brother or sister.
- 2. Extended family** – consisted of uncles, aunts, cousins and grand parents.
- 3. Lover/boy friend** – was only used where the victim admitted to having a relationship in her statement and indicated her willingness to submit to the sexual activity.
- 4. Neighbour** – at the time of data collection this category was not devised, but since, in a substantial number of cases, the child had referred to the accused as a 'neighbour', (without giving any other details) , this category was devised to include such relationships.
- 5. Known person (those who do not fall within the categories above)** – Those who were listed in this category vary greatly and the list is simply too long to be stated here. It however included school teachers , Buddhist monks, family friends, trishaw drivers, shop keepers, boy friends of the mother and boy friends of siblings, van drivers etc. Even the occasional vegetable seller who visits houses seems to have been an offender who had victimized children.

Unknown Persons-Self Explanatory

Observations

1. 95% of the offenders were known to the child prior to committing the offence.
2. 20% were members of family (immediate and extended family).
3. 46% were neighbours.

Children are often victimized by persons known to them, who are invariably in a position of trust and respect in society. Ironically, society at large believes the myth that children are abused by unknown persons and not by members of family. The above statistics indicate that the offender had managed to win the trust of parents and the child concerned, before committing the offence. For example, parents are unlikely to think that the monk in the temple, or a school teacher would harm /abuse a child. The data ought to be used to dispel this myth which is largely prevalent in society.

Part 3 : THE LEGAL PROCESS

Stages in the Process

1. Time taken by victim/concerned person to provide first information to the police

This was worked out by calculating the time period between the date of the offence (as per the indictment) and the date the police received the first information with regard to the commission of the offence as per the I.B.E. (Information Book Extracts - a document maintained by the police for the purpose of recording the investigation).

The time period between these two points is the time the victim/concerned person had taken to bring the matter to the attention of the police.

Note: For the purpose of calculation, if the date of offence refers to a period of time as opposed to a particular date, then the offence is considered to have taken place on the last date of the time period.

Eg: If the indictment states that the offence had taken place between the 1st of December 2000 and 10th of November 2011. The date of offence was taken as the 10th of November 2011. This was done on the assumption that the victim had no opportunity to make the complaint while the offence was continuing.

Observations

This item of information refers to the promptness of the complaint and does not involve any activity of the State Actors as such, except for the police who record the information.

The data indicates that 47% of the complaints had reached the police within 48 hours and that 75% of the total number of complaints had reached the police within a month. I believe one could consider this to be a fairly prompt response on the part of the victims concerned in bringing the matter to the attention of the police.

This level of promptness on the part of the victim is an indication that the awareness campaigns carried out in the past by the NCPA and other organizations in child protection, have been successful in sensitizing the public.

It must be noted however, that in 25% of the cases, it took more than a month for the complaints to be lodged, while some took up to nearly two years. In 17 out of 549 cases the complaints have taken over two years to reach the police. While it is not possible to state the exact reasons for this type of delay, there are certain circumstances in which this might happen. Some of the reasons may include the following:

- If the victim had eloped with the offender and had intercourse (boy friend /girl friend situation) probably the offences committed (rape/grave sexual abuse) would come to light much later, after the couple is found and the accused arrested. For example if they have had intercourse for 6 months prior to them being detected, then the date of offence in comparison to the complaint would be six months old.

- If the abuser is someone in authority, such as the father, then the victim is unlikely to have an opportunity to go and complain promptly either out of fear or the thought that no one would believe her. If the child complains that she is being abused by a school teacher/ monk/uncle, even the parents will be reluctant to proceed with a complaint immediately and are likely to investigate the matter themselves, prior to making a complaint.
- Another reason that is heard occasionally is the reluctance on the part of the police to record complaints in the first instances and where they try to settle matters between the parties without taking matters to Court. While I am unable to state whether there is any truth in the matter or not, it is worthy to bear this in mind.
- The complaint is false, or fabricated over a period of time either by the parents or by the child.

For the above mentioned reasons I am not of the view that the 25% of complaints taking over a month to be recorded is some thing to be alarmed about. There are a large number of social and practical barriers for a child to take a complaint promptly to the police. For this reason I firmly believe that the NCPA and other similar organizations must continue to carryout awareness campaigns on prevention of sexual abuse while at the same time dispelling the myth that a child is never abused by those in a position of trust or related to the child.

2. Time taken by police to report facts to the Magistrate

This is the first instance where an actor of the State gets involved in the process in an active manner. The time taken for this step is calculated by taking into consideration the time period between the first complaint (elicited from the Information Book Extracts) and the date, facts were reported to the Magistrate (elicited from the B-Report - a document used by the police to report facts to Court and produce a suspect) . This is a purely administrative step on the part of the police and indicates the efficiency of the police in bringing a crime to the notice of the Magistrate.

Observations

It is not uncommon to hear from media and other forums that the police is inefficient and cannot perform its tasks efficiently. However, in this instance the statistics tend to convey a different story. Contrary to popular belief the police have acted fairly efficiently at least at this stage.

1. 43% of the complaints had reached the Court within 24 hours of the police receiving the complaint.
2. 73% of the total number of complaints reached the Court within 3 weeks.
3. 84% of the total number of complaints reached the Court house within a month.

3. Time taken by the Magistrate to refer the matter to the AG for advice (time taken to conclude investigations)

According to the procedure, the police first have to conclude their investigation and must submit a complete file relating to the case to the Magistrate. Only then will the original case record, together with the IBEs be sent to the Attorney General for advice. (The process in which the AG considers whether there is sufficient evidence to charge an accused or not.)

This item of information was worked out by taking into consideration the date that the facts were first reported to the Magistrate and the date the Magistrate made an order for the file to be sent to the AG (this date is elicited from the original case record of the Magistrate).

The day the Magistrate made an entry referring the matter to the AG, was considered as the day when the investigations are over and all documentation is completed to be sent to the AG. In the event that the Magistrate's journal entry is not clear or simply not there, the team was instructed to look into any other material available in the Magistrate's Court record indicating the date. In the absence of such an entry by the Magistrate, the date indicated by the registrar as the date on which the file had been dispatched to the AG, was taken into consideration.

It was a tedious and time consuming task for the team to obtain this item of information. This was mainly due to the physical conditions of the files and the hand writing of certain Magistrates which were hardly legible. The Court record is "sacred" as entries made in it are considered to be an accurate account of what transpired in Court. The fate of litigants is dependent on it. If entries in that record are not proper or have become illegible due to the deteriorating condition of the records/unsatisfactory condition in which the records are stored, it becomes a serious issue. The Magistrates should be sensitized with regard to this issue of illegible hand writing and must be encouraged to look into/monitor the manner in which the files are stacked in the record rooms.

Observations

1. 20% of the files (112 out of the 549) did not have the required information.

This is because the original case record of the Magistrate was not in the relevant High Court Record. These files are very likely to be "temporarily misplaced" and not lost as such. This could happen during its journey/transfer from the Magistrate to AG or from AG to High Court. This could have been due to an oversight on the part of the clerical staff at the Magistrate's Court/ AG's Department/ High Court.

Whatever the cause, any practitioner in the High Courts knows that even when a case is fixed for trial, if the original Magistrates' Court Record is not available, that it is likely that the case will be postponed until the original case record is found. This could very well be one of the reasons why trials are delayed in the High Courts.

No system is foolproof and there could, on occasion, be a mix up of Court records even with the best system in place, but when 20% of the files end up without the original record/or with wrong ones, it indicates the existence of a serious flaw that needs urgent attention.

2. 65% of the cases had taken over 6 months before being referred to the AG.

The first impression is that the delay is caused by the police in not concluding the investigations promptly. In reality however, there could be other issues as well.

If one were to take an “average” (i.e where there are no complex/forensic evidence to be gathered or investigated) child abuse case, there are no more than 6 or 7 witnesses including police and the doctor. For the most part, there are only 3 or 4 statements (from lay witnesses) to be recorded including a scene visit to the place of the crime which is also necessary. Should this process take more than 6 months?

In almost all the cases, the statement of the victim and that of the victim’s parents are recorded even prior to the producing of the accused in Court. Furthermore on the date the accused is produced in Court even his statement is recorded. The point is that the investigation is almost over on the day the accused is produced in Court. This begs the question as to why it takes the police/Magistrate over 6 months to refer the matter to the AG. Is it really a delay caused by the police or are there any other factors?

A point which the team noted by looking at journal entries was that the investigation remains unconcluded mainly because the doctor concerned had not submitted the Medico Legal Report (MLR).

The team arrived at this conclusion based on the substantial number of cases where there were at least 3 or 4 journal entries indicating the calling for MLRs by the Magistrate. This process takes at least 6-8 months as cases are generally called with about two months interval in between. Instances where the Magistrates had issued notice or warrant to doctors due to the delay in submitting the MLR were also noted. This is seen as one main factor causing delays at this stage. It is also possible that due to communication lapses the doctors may not have received such a notice from Court to produce the MLR in the first instance. This is a matter that the NCPA must look into in consultation with the judiciary and the doctors.

The second point which was noticed is that some Magistrates ‘assume’ that the victim is over 16 years of age and therefore they proceed to hold a non summary inquiry. (In the case of a victim being over the age of 16 the law requires an inquiry to be held to ascertain whether there is sufficient evidence for the matter to be kept to the High Court for trial. Accordingly the Magistrates only refer the case to the AG at the end of the preliminary inquiry, which usually takes a few months.) Midway through the case however, it seems that the Magistrates realize that the child is under 16 and then refer the matter to the AG. If only the Magistrates were a little mindful to ascertain the age of the victim prior to holding a non summary inquiry a few months could have been saved from the process.

It must be noted that 34% of the cases had been referred to the AG by the Magistrate in less than 6 months. This goes to show that if an effort is made, even the above mentioned 65% of cases could also have been concluded within 6 months.

The overall responsibility lies with the Magistrate to make sure that investigations are properly conducted and efficiently concluded and that the files are promptly forwarded to the AG. As such s/he will have to perform a much more active role in expediting the process. For this purpose relevant systems must be put in place to assist the Magistrate.

Recommendation :

- It is recommended that the NCPA initiates a dialogue with the Judicial Service Commission (JSC) to identify issues causing delays at this stage (40% have taken over 1 year to be referred to the AG , out of which 50% has taken over 2 years)
- If the delay is due to shortcomings on the part of another arm of the State, the NCPA must advocate with them as well, for eliminating delays. I am of the view that the Magistrates are not solely responsible for the delays, although they hold overall responsibility at this stage.

4. Time taken for the file to reach the AG & receive the attention of the AG

5. Time taken by the State Counsel to conclude a file.

The information pertaining to this process was to be collected with the aid of items number 8 and 10. However these two items of information are in the possession of the AG and was not available at the time of writing this report. Had such information been made available to the team, it would have been possible to identify the following:

- Time taken for the file to reach the AG from the Magistrate's Court
- Time taken by the State Counsel/CH unit to conclude a file (the process of considering whether a person should be indicted or discharged.)
- The time taken by the clerks of the AG's Department to dispatch a file to the relevant High Court after the State Counsel signs the indictment.

6. Time taken for the advice (*indictment*) to reach the High Court & receive the attention of the HCJ

The time period taken during this stage was calculated by taking into consideration the date on which the indictment was signed by the State Counsel and the date of the first entry in the High Court record addressed to the High Court Judge by the Registrar of the High Court. Nearly all the files that the team looked into had a date stamp on the first page of the indictment. The date stamp is evidently the exact date on which the file was physically received by the High Court as well as the date on which the details of the file were registered in the High Court registers. A random checking of the date stamp and the first entry on the High Court record revealed a delay of about two to three days before it reached the attention of the High Court Judge. In some instances there had been a delay of about a week, but no more. Accordingly, this trend suggests that the files had reached the attention of the HCJ a day or two later, after being physically received by the High Court. I do not consider this to be a delay as such but rather as a necessary time period for administrative purposes.

This stage includes an involvement of the clerical staff at the AG (process of dispatching the indictment) and the staff of the relevant High Court (from the time of receiving the indictment/file to being sent to the HCJ for his attention, generally for the sanctioning of issuing notice to the accused)

One must also take into account the time taken for the file to reach the High Court via post or by any other means.

Under normal circumstances a letter or a package which is dispatched through the local post should reach its destination within two weeks any where in Sri Lanka. Based on this assumption it is my opinion that if an indictment reaches the attention of HCJ within a month from the State Counsel signing the indictment it is an optimistic sign. Two months may be a little too long for this stage but in comparison to some of the delays in the system, this seems negligible. One has to remember that this is purely an administrative stage and there are no substantial issues of justice to be deliberated upon.

Observation

1. 48% of the cases took over two months to reach the attention of the HCJ
2. 75% of the indictments in the High Court Zone of Colombo took over two months to receive the attention of the HCJ after being signed by the State Counsel.

Despite it being a mere 5 minute walk from the AG's office to the High Court office of Colombo, it is apparent that the indictments tend to take much longer to reach their destination. This, in my opinion, is a delay that could easily be avoided if there was proper coordination between those concerned.

7. Time taken for the indictment to be handed over to the accused

The time taken during this stage was calculated by considering the time period between a file reaching the HCJ's attention (the first entry of the High Court Journal) and the date of the journal entry by the HCJ stating that the indictment was handed over to the accused. There is a procedure by which a trial can proceed in the absence of an accused where the indictment cannot be handed over. Generally referred to as a "241 inquiry"

A "241 inquiry" refers to a procedure where a trial is heard in the absence of the accused. The procedure is laid down in section 241 of the Criminal Procedure Code. In such instances, if the absent accused is represented by an Attorney-at-Law, the indictment would then be handed over to the said Attorney-at-Law at the end of the "241 inquiry". This is an exceptional procedure which results in the trial taking longer to conclude as it requires the Court to be satisfied that the accused cannot be found. In order for this to be established, evidence of the police has to be lead as to the steps they have taken to trace the accused prior to the start of the trial.

For the purpose of this research, all cases pertaining to Section 241 were taken out of the equation (31 in total). When working out percentages for analysis in this stage, the total number of cases was considered as 518 (and not 549) since the focus was on determining the possible reasons for delays in the general procedure.

Observations

Notices are issued in the first 'minute' of the Journal entry giving a date to the accused to appear in Court. Usually this minute is prepared by the Registrar and then submitted to HCJ for signature. This is an order to issue notices on the accused to appear in Court on the said date. Accordingly the accused must be present in Court on the first day on which the case is called in open Court.

In view of this, if the indictment is handed over within the first month itself, it is a positive indication. At least one month is required for the administration to bring about this result.

1. Only 11% of the indictments were handed over within a month.
2. In 89% of the indictments, periods of over 2 months were taken for this stage to be concluded of which:
 - 60% of the cases have taken between 1-6 months for the indictment to be served;
 - 27% of the indictments have taken more than 6 months to be served;
 - 5% of the cases have taken over 1 year.

What is the "sufficient time" period required for this stage? This is a question which is best answered by a High Court Judge. As a layman, one might see many reasons which contribute to the delay. While the following may not necessarily be correct, they remain to be possible factors which contribute to the delay:

- 1) The accused has simply changed his postal address and the authorities are not aware of his whereabouts, hence the requirement of issuing further notices or warrants as the case may be.
- 2) The police are unable to find him. (This results in other processes being initiated in order to compel appearance.)
- 3) Notice has been sent to a wrong address
- 4) Due to the case load, Judges give longer periods in between calling dates (on the assumption that if shorter time periods are given, the police will not carry out their task of locating the accused

While the list of possible reasons is endless, the true nature of the delay is best known only to those persons involved at this particular stage. Regardless of the reason, the fact remains that the delay is due to the accused not being found. In other words, the "STATE" remains unaware of the whereabouts of a person (an accused) who has committed a crime against a child.

In the event that an accused is a pedophile and is out on a bail-bond pending trial (which is likely to take a couple of years to conclude) and his place of residence/whereabouts is not known to the State, then it is apparent that the State may be unaware of what the accused is doing at a given moment. It is quite possible that he is in the process of harming more children. Should not the State be more vigilant about a suspect's activities during this period? What if the person accused of child molestation moves to another area of the country and starts working in a children's home? Who is there to blow the whistle? Where is the monitoring? I am not for a moment suggesting that an individual's liberty be deprived prior to a conviction, but it is important to monitor them with regard to their activities as they could well have more opportunities to harm children during the period between being out on bail and the conclusion of the trial.

8. Cases pending after the service of indictment awaiting conclusion

This time frame was calculated by taking into consideration the time period between the serving of the indictment and the date of collecting data (December 2010). This is the trial stage.

While I cannot state authoritatively as to how long a trial of this nature should take or not, as an Attorney-at-Law who has a practice in the High Courts, it is my personal opinion that a period of one year from the date of serving the indictment should be sufficient for a trial of an "average" child abuse case to be concluded.

Further, if everything is in order, (assuming that neither State Counsel nor Counsel for the Defence move for dates, all prosecution witnesses are available, documentation is made available and the trial is heard without long intervals in between trial dates), 10 trial dates - spread over a maximum of 4 calendar months - should be sufficient time to conclude a trial. This, of course, remains my personal opinion. According to the data however, the findings in this regard are as follows:

- Only 15% of cases which are pending are less than a year old
- 85% of cases, most of which take over one year and are still pending.
- 41% of the cases take more than 3 years to be concluded.

Opinions might differ from person to person as to what can be termed as an acceptable time period in concluding a case. However those who believe that a time period of over 3 years or rather, that a delay of 3 years is justifiable, will have a difficult task in justifying their argument.

A case with 6-7 witnesses should, in my view, not take more than 3 years to be concluded. The "average" child abuse cases are considered to be less technical and less complicated in comparison with other complex criminal cases involving documentary frauds. If one is to consider the time taken to conclude a straight forward child abuse case there must be an alarming delay in concluding much more complicated cases. The reasons for this delay, I am certain, is common to all types of cases in the High Court and not just in the instance of child abuse cases.

The reasons for this delay could be many, and the following is a layman's point of view:

1) Moving of dates due to the Defence Counsel being unprepared.

Excuses for moving for dates are many, and I have listed below some of them:-

- non receipt of documentation (indictment and annexures, which on occasions the State is culpable of)
- The Senior Counsel is held up in a Superior Court or was simply retained at a late stage and therefore had no time to get ready
- Requiring time as there is a need to make representations to the AG for discharges etc.
- Moving time to consider "short cut" methods. i.e. to see whether the accused is willing to plead guilty for a lesser sentence (usually suspended). This is a recent development in child abuse cases, stemming from the SC judgment - SC/reference 3/2008 which allows the HCJ to use his discretion in sentencing. Prior to this judgment, the HCJ did not have discretion in sentencing. Now there is no minimum mandatory sentencing as it was before this particular case.

- 2) State not being ready and moving for dates
 - Non availability of prosecution witnesses - a common occurrence with police witnesses and sometimes even with the victim.
 - Non availability of original court record - refer mix up of Court records previously discussed.
 - In the absence of the permanent State Counsel, the acting State Counsel moves cases out

- 3) The Court lacks adequate time –
 - Due to the large number of cases, the HCJ simply and realistically not having time to hear the cases.
 - Instances where other “older cases need to be given priority”
 - Sensitive cases which need to be given priority, such as trial at Bars and “document cases” for which a special senior prosecutor has come for the day for a specially fixed case.

On these days the “average cases” tend to go down.

It could be one of the reasons or a combination of a few which seem to be causing the delays and I am certain this is common to all criminal trials and not just child abuse cases . The common reaction in a situation like this is to criticize the HCJ for afore mentioned delays. I do not wish to subscribe to that view as one aspect which the team noticed was the efforts of the individual judges to conclude cases expeditiously.

Let me elaborate on the various efforts of individual judges to expedite cases:

- Cases are either fixed “on a day to day basis” or fixed for two to three consecutive days. The latter approach being more common is an attempt by the HCJ concerned to expedite cases. This is also a method of sending a message to the Defence Counsel that no moving of dates will be tolerated.
- Another instance is the giving of “final dates” or a matter being “specially fixed”. This again is an effort on the part of individual HC Judges to conclude trials expeditiously. Despite these efforts, a case could still go down for another date if the prosecution witnesses have not turned up/appeared in Court.

A point to be noted here is that, it has become the norm for Defense Counsel to feel that it is “acceptable” for the Defense Counsel to move for a date since it is the first trial date . However, when a judge sometimes insist on starting the trial on the first date itself, some Defense Counsel are even offended and considers the Judge to “be a little fussy”. This is how institutionalized and acceptable moving for dates has become, despite the Criminal Procedure Code laying down the rule that cases are to be heard on a day to day basis.

I would like to reiterate my point that the HCJ alone is not responsible for these delays; nor can he fix these delays on his own. The HCJ must be assisted by the JSC (Judicial Services Commission) by implementing a system in place where this type of attitude will not be tolerated. Individual Judges’ efforts will not yield any result unless the Judiciary as an institution puts a system in place with a view to eliminating attitudes which are detrimental to the interests of justice. Such a system must be implemented island-wide.

9. Number of years lapsed from the date of offence and trial to be concluded

The objective of this entire study was to elicit this item of information. As I have stated at the outset of the report, if there is a long lapse between the date of offence and the date of trial (where the child has to give evidence), a child may not remember the incident with sufficient details to convince a Court.

The time period for this stage is calculated by considering the time between the date of offence and the date of collecting the data (2010 December) as the case is pending.

The statistics reveal a grim picture.

- Not a single case is pending less than two years from the date of the offence.
- All the pending cases are over two years old from the date of the offence.
- 98% of the cases are older than 3 years from the date of offence.
- 15.8% of the cases which are pending without being concluded are between 7-8 years from the date of offence.
- 18% cases are over 10 years old and yet to be concluded.

Can a child remember and recollect with clarity in order to narrate an incident with sufficient details to convince a criminal court 'beyond reasonable doubt' after the lapse of two years? It is quite possible that a victim's evidence is concluded. However, the fact remains that if a case is pending without being concluded, it means justice is yet to be meted out. Until the case is concluded the child suffers socially and psychologically.

One must bear in mind that the Defense Counsel asks for minute details of an incident that happened in the past during the cross examination of the victim. It is quite possible that the incident could have taken place during a very short time span of time such as an hour or less, where the child also may have been in a traumatized state of mind. Given such circumstances, the capacity to remember and recall details, even for an adult after a couple of months of the incident, could be a very difficult task. If the victim is unable to recall these details, the victim could even be accused of lying by the Defense Counsel. In the case of discrepancies between her statement to the police (narrated by the victim to the police closer to the date of the offence) and her evidence in court, contradictions would be marked and the strength of her evidence may diminish.

There are two parties, namely the victim and the accused, that undergo much suffering as they await justice and the conclusion of a case. As much as a victim has a right to see the case end and the offender being punished, the accused too has a right to have his name cleared if for some reason the allegation against him/her is false.

One must understand that as much as the victim suffers when a trial is pending (which is discussed below), so does the accused. For example he (the accused) is unable to face his family or friends and might face difficulties even in continuing his profession, because society can be very unforgiving of those who are alleged to be involved in child abuse. In the event that the accused is a government servant such as a police officer, he may even be suspended from duty until the case is concluded.

One may have observed that when an offence takes place, the media coverage of the accused is to the extent as though the allegation has already been proved and he has been convicted. Sadly, if he has his name cleared after 7-8 years, he does not get the same media coverage and the social damage already caused is very difficult to be undone.

Similarly, until the conclusion of a case, the victim's life too can be disrupted in the following ways:

- First, she/he lives in fear as the offender is out and about.
- If the offender is the father or someone close to her family, she may have been sent to a "place of safety" (usually a state home or a voluntary home) and may not be able to return to her own home until the trial is concluded.
- Even the victim would want to put the unpleasant past behind and move on; something she cannot do.
- If the victim is a female and has found someone willing to marry her, then she will not want to disclose it to her future husband out of fear that he might think wrong of her.
- Some children have the opportunity to be adopted by a new family and start a life anew, but no one comes forward to foster the child when they hear that there is a criminal case pending in which she is a witness. The applicants may find it troublesome having to accompany her to Court.
- Disruption of school, especially if they are moved out to a place of safety (institutionalized)

What I have listed above are only a few of the ill effects of delay in conclusion of cases.

It has been often heard in many forums that the conviction rate for criminal offences are low in Sri Lanka. This is probably because the victim has forgotten the incident after the lapse of so many years. It is only natural for any victim to try and forget the traumatic past and move on with their lives, but sadly the criminal justice system does not seem to be helping the victim. This can lead to a victim taking a short cut by lying to court that such an incident never took place. The victims find this to be more convenient because in this way the past is behind them in one day. It is very common for a victim to come to Court for a number of days before their evidence is recorded. When the hurt and the pain of the incident have faded, due to the lapse of time, the victim's main concern is to avoid the embarrassment and the inconvenience of having to come to Court. The delay caused by the system is detrimental to both the accused person and the victim.

CONFIDENTIAL

Part 4 : OBSERVATIONS AND RECOMMENDATIONS

1. It is very clear that the entire process beginning with the investigation stage leading up to the conclusion of a trial has some serious flaws which cause delays. These delays are caused collectively by the State Actors involved in the criminal justice system. The State Actors are the Police, the Magistrates, the AG and the High Court Judges as well as their respective clerical and administrative staff. While we have sufficient data to demonstrate the delay at the Magistrate's Courts and at the High Courts, there is no data to ascertain the time taken by the AG in performing his part. It is likely that the AG too would have contributed to the delay but, one cannot be sure of this based on the evidence made available for this study.

It is highly recommended that the findings of this report must be shared with the State Actors mentioned above. The Attorney General in particular must be requested to look into the cases which formed part of the research (of which a list of case numbers has been submitted already) and assess the time period involved in completing their part in the process.

2. One must bear in mind that the opinions and reasons expressed in this report by the research team are those of "outsiders" to the system. Only those actors involved *in* the system will know the exact reasons for the delay. Therefore, the NCPA must initiate a dialogue with each State Actor on a one-to-one basis in order to identify the cause of delay and the steps required to eliminate or minimize the said delays. Once this is done, the NCPA should facilitate a meeting/s, for all those concerned (the State Actors) to share information with each other, regarding the measures each one has taken to address the delays in their own sphere. In the event that the solution to a particular issue lies with another department which is not within the system, such as medical professionals, then the NCPA must take necessary steps to address the said issues with that particular sector.

In carrying out the above mentioned task, the NCPA must be mindful of the delays at certain stages where the person involved has to deliberate on issues of justice in contrast to stages which are purely administrative, such as dispatching documents via post etc. However, some of these stages might involve a combination of both issues.

Police investigations and the stage at which the state counsel has to consider the indictment or a trial being heard by the HCJ, are substantial stages where the NCPA must be mindful, not to rush the person/department involved by advocating strict time limits for a particular matter to be concluded. Hurrying up the process in such instances could prove to be counter-productive and might result in a poor decision being made.

For example a HCJ needs time to hear and analyze carefully, the evidence before him prior to sentencing an accused to imprisonment or discharging him/her. A HCJ needs to be cautious as he has to deliberate issues of justice based on a complex set of procedural and evidential rules. Hastily speeding up the conclusion of a case could result in a poor quality Judgment being delivered.

Similarly, if the State Counsel is unnecessarily 'rushed' to make up his/her mind to indict an accused, the resulting indictment where substantial issues of justice have to be deliberated on, may be a weak one, which in turn is detrimental to the victim.

However, where administrative elements are involved, the NCPA is in a better position to advocate for a stricter approach towards eliminating delays.

It is recommended that whatever measures the NCPA wishes to advocate for, in order to eliminate/minimize delays, must be done in consultation with the relevant State Actors, as to the feasibility of implementing such measures, thus making sure that the quality of justice delivered is not compromised.

Lack of Follow up?

It is intended that the reader would by this stage be aware of the basic stages of a case in the system. As discussed, the overall responsibility of processing the case changes hands from one Actor to another, at different stages and while all of them are individually concerned about processing their part efficiently, they may not be as concerned about what the other Actors in the system do. Thus, the unfortunate reality is that the case moves through the system, without effective co-ordination among the different State Actors. This often tend to cause delays by files being misplaced or not attended to as no one has made it his responsibility to keep track of the progress of the case .

For example, there are instances where the Magistrate has informed the litigants that the file had been referred to the AG for advice. However, when queried, it was found that the AG had never been the recipient of the said file. Quite unfortunately, the file is stuck at some point in the system with no one coming forward to claim responsibility or taking steps to sort out the matter unless and until a litigant- through a lawyer - brings the matter to the attention of the relevant authorities.

One has to understand that behind every file number/reference number there is the life of a child involved. Those in the system might be content that they have processed their stage of the case efficiently and they are quite justified in feeling that way. However, that does not solve the problem for the victim. As far as the child is concerned he/she has no departments or procedures in his/her life. For the child there is only one issue: the conclusion of his/her case and that justice is meted out.

I am of the view that such delays could be minimized if there is a single authority/person monitoring the progress of the case from start to finish.

Speeding up the process by retaining “Aggrieved Party Counsel”

It is very common for victims who can afford to retain lawyers, to do so, in order to represent their (victim’s) interests at almost every stage of the criminal justice process, i.e. at the police station, in Courts and to the AG.

Whenever there is a delay, or when expediting a particular stage becomes essential, the lawyer’s involvement is very beneficial to the victim. If there is a delay, for example at the AG’s Department, the lawyer retained by the victim can make official representations to speed up the indictment/expedite the process. Likewise, in the High Court the lawyer could make submissions for the matter to be taken up urgently since the matter involves a child. The end result is that the lawyer is used by the victim to co-ordinate between different stages and if there is a “block” the lawyer

could make a representation to the relevant authority and do the “unblocking”. This is not a process a victim can accomplish on his/her own.

Thus, a guaranteed way to speed up/expedite matters for many litigants/victims is to retain a lawyer at every stage. The question is what if the victim’s parents/caregivers cannot afford to retain lawyers to speed up the process? This is usually the situation.

No one is more interested in their case than the victim/parent of victim/caregiver. The issue they are faced with is not being able to retain a lawyer, due to financial reasons and having little understanding of the progress of their case. After a victim makes a complaint their cause is taken over by the State. No single authority keeps them informed as to how their case is progressing. Meanwhile the accused is likely to retain a lawyer and make representations to AG to get a discharge. Pitiably the victim may not even know why the accused is discharged.

How then, can a victim feel that justice is being done when no one even informs him/her, as to what is happening with the complaint? The victim is not allowed to meet the AG to voice his/her grievance with regards to the delay or any other matter, unless it is done through an attorney. It is seldom that the case will be taken up on the first day itself, when a victim comes to a Courthouse (High Court) to give evidence. Unless she/he is able to retain a lawyer, the child is unable to address the court on her/his grievance. Increasingly, State Counsel seems to be voicing the concerns of victims in open Court out of compassion, even though they are under no legal duty to do so. There is a limit to what even a compassionate State Counsel can do for a victim.

There must be a system that empowers victims, who cannot afford to retain lawyers, to be kept informed about the progress of their case. The victims have a right to information about the progress of their case/grievance, and must not feel that they are at the mercy of the State Actors for information. This will not only speed up the process, but also help the victims to feel that justice is being granted to them and that they too are a part of the process, not mere witnesses.

A Possible Solution

This suggestion involves the active involvement of the NCPA at a monitoring level. This involves devising a method whereby NCPA is immediately alerted directly by the relevant Court Registrar no sooner a child comes in to contact with the law.

1. This can be done by making available a “form” with Court Registrars at the Magistrate Courts. This could be filled in by the Registrar and dispatched to the NCPA directly. In preparing this format one has to include vital information that is necessary for the NCPA to track the case, such as:-

Name of the Courthouse, case number, name of the police station, name and address of the victim and that of the accused, the probation division, and any other useful information.

However, this format has to be prepared in consultation with the judiciary. It is important to bear in mind the busy schedule of Court staff and therefore the information must be kept to a bare minimum, sufficient for tracking the case.

2. Once the NCPA receives this form, the data can be stored electronically and periodic queries can be made into the progress of the case. For example, if there is a delay in concluding the investigation, the NCPA is in a position to directly contact the police responsible for the investigation. If it is a delay in sending the relevant MLR by the doctor, then the doctor can be contacted; if the delay is in preparing the indictment, then the AG could be contacted. The point to note here is that when the NCPA has sufficient data, it is in a better situation to track the case and investigate into the delays or any other related issues.
3. Another key point to remember is that the particular form which is kept with the Registrar has to be in duplicate and must contain a reference number. One copy must be handed over to the victim/parent/caregiver/voluntary home staff. In this way, they too can contact the NCPA via appropriate means to find out the progress of their case. The victims are likely to be more vigilant about their case than any authority and as such, empowering them with the opportunity to "blow the whistle" will make the work of the NCPA much easier. In this manner, there will be two sides monitoring the progress of a case; the NCPA from the State on the one hand and the victims and their caregivers on the other. This form of vigilance will help ease some of the delays.

What is stated above is a basic idea that could be developed into a workable mechanism in consultation with concerned parties.

CONCLUSION

The delays in the processing of child abuse cases in the criminal justice system are caused collectively by the State Actors involved in the process. Therefore it is wrong to criticize any one Actor for the delays. The need of the hour is to find a way to expedite the process by engaging in a constructive dialogue with the relevant State Actors. The first step is to enable the State Actors to recognize the problems and identify solutions. The NCPA with its knowledge and expertise must facilitate such a realization in the minds of every State Actor. Each stage of the process must be looked into carefully with regard to the feasibility of a proposed solution.

I am of the view that if the "process" could be monitored by the NCPA from the point of contact till the conclusion of the case and supported/strengthened by the victim having access to a mechanism to bring issues to the attention of the NCPA, (as stated above), that delays which are currently observed could be reduced significantly.

One must be mindful that sometimes decisions in the criminal justice process are bound to take time and not all such instances should be considered as negative delays. The task is to identify avoidable delays and methods by which such delays could be eliminated. Let me reiterate, that at no point are we suggesting a compromise in the quality of justice for the sake of speeding up a case.

It is often heard that "Justice delayed is justice denied". A less heard phrase is that "Justice hurried is justice buried". I believe the challenge of devising a method to monitor cases in the criminal justice system relating to child abuse cases rests with the NCPA and their aim must be to strike the right balance at every turn from commencement to end.

Date Indictment received by High Court 11	<i>Time period between point 10 and 11 will be the time taken for a file to reach a Court house after the same had been despatched by the Attorney General. Purely an administrative matter.</i>
The date on which indictment had been served 12	<i>The time period between point 11 and 12 will be the time taken by a Court to serve the indictment/start the trial from the time the Court received the file.</i>

Name of the research assistant-

Date: *The date is the date of collecting the*

data. This will allow us to identify the time period taken by the High Court to conclude a trial after the indictment had been served. Ex: if data is collected on the 20th December 2009 and the indictment had been served prior to the 20th December 2008, it shall demonstrate that the case is pending over one year without the trial being concluded. One has to bear in mind that we collect data only of cases which are in the case roll, accordingly concluded files will not be a part of the research.

Comments by the research assistant (if any)-

END OF FORMAT

Note - All the categories of information stated above could be found in the case records and in the High Court registers, except for information in categories numbered 8 and 10. This information will be available with the Attorney General. It is important to brief the Attorney General of the project and seek his assistance.

Annex - 02

COLOMBO HC ZONE

Total number of cases – 88 Total number of children – 91 Male – 29 Female – 62

Relationship of the offender to the victim			
	1	Member of immediate family	8
	2	Extended family	9
	3	Boyfriend / lover	11
	4	Neighbour	10
	5	Known person	48
	6	Unknown person	2
			88

Nature of the offence			
	1	Rape	14
	2	Abduction	1
	3	Abduction and rape	9
	4	Incest	1
	5	Grave sexual abuse	37
	6	Cruelty	8
	7	Grave sexual abuse and abduction	11
	8	Sexual assault	2
	9	Grave sexual abuse and rape	2
	10	Gang rape	0
	11	Sexual exploitation	2
	12	Rape and cruelty	0
	13	Unnatural offence	0
	14	Forgery and cheating	1
	15	Obscene publication	0
			88

Time taken by victim/concerned person to provide first information to the police			
	1	Immediately (48 hours)	42
	2	Within 1 week	14
	3	Within 3 weeks	7
	4	Within 1 month	8
	5	Within 3 months	6
	6	Within 6 months	5
	7	Within 1 year	2
	8	Within 2 years	1
	9	Over 2 years	3
	10	not available	0
			88

Time taken by police to report facts to Courts – B Report			
	1	Immediate (24 hours)	32
	2	Within 3 days	19
	3	Within 1 week	9

	4	Within 3 weeks	7
	5	Within 1 month	2
	6	Within 3 months	2
	7	Within 6 months	0
	8	Within 1 year	0
	9	Within 2 years	1
	10	Over 2 years	0
	11	Not available	16
			88

Time taken by the Magistrate to refer the matter to AG for advice (<i>time taken to conclude investigations</i>)	1	Within 1 month	3
	2	Within 3 months	13
	3	Within 6 months	14
	4	Within 1 year	14
	5	Within 2 years	8
	6	Over 2 years	11
	7	Not available	25
			88

Time taken for the file to reach the AG & receive the attention of the AG

Time taken by the SC to conclude a file

Time taken for the advice (<i>indictment</i>) to reach the High Court & receive the attention of the HCJ	1	Within 1 month	15
	2	Within 2 months	26
	3	Within 3 months	17
	4	Within 4 months	15
	5	Within 5 months	8
	6	Within 6 months	0
	7	Within 7 months	1
	8	Within 8 months	4
	9	Within 9 months	0
	10	Within 10 months	0
	11	Within 11 months	0
	12	Within 12 months	0
	13	Over 1 year	0
	14	Not available	2
			88

Time taken for the indictment to be handed over to the accused	1	Under 1 month	3
	2	Over 1 month	21
	3	Over 2 months	18
	4	Over 3 months	9
	5	Over 4 months	6
	6	Over 5 months	9

	7	Over 6 months	4
	8	Over 7 months	3
	9	Over 8 months	2
	10	Over 9 months	0
	11	Over 10 months	0
	12	Over 11 months	1
	13	Over 1 year	3
	14	Not yet served	6
	15	Case of 241	3
			88
			No. 15. (2 of the 3 cases are over 1-year)

Cases pending after the service of indictment awaiting conclusion	1	Under 1 year	23
	2	Over 1 year	12
	3	Over 2 years	17
	4	Over 3 years	14
	5	Over 4 years	8
	6	Over 5 years	2
	7	Over 6 years	1
	8	Over 7 years	1
	9	Over 8 years	0
	10	Over 9 years	0
	11	Over 10 years	1
			79

Number of years lapsed from the date of offence and trial to be concluded	1	Under 1 year	0
	2	1-2 years	0
	3	2-3 years	5
	4	3-4 years	9
	5	4-5 years	18
	6	5-6 years	14
	7	6-7 years	8
	8	7-8 years	12
	9	8-9 years	8
	10	9-10 years	8
	11	10-11 years	2
	12	11-12 years	2
	13	12-13 years	1
	14	13-14 years	1
	15	14-15 years	0
	16	15-16 years	0
			88

Annex - 03

KALUTARA HC ZONE

Total number of cases – 133 Total number of children – 140 Male – 23 Female – 117

Relationship of the offender to the victim			
	1	Member of immediate family	15
	2	Extended family	19
	3	Boyfriend / lover	13
	4	Neighbour	29
	5	Known person	43
	6	Unknown person	14
			133

Nature of the offence			
	1	Rape	37
	2	Abduction	0
	3	Abduction and rape	21
	4	Incest	8
	5	Grave sexual abuse	44
	6	Cruelty	2
	7	Grave sexual abuse and abduction	6
	8	Sexual assault	3
	9	Grave sexual abuse and rape	4
	10	Gang rape	4
	11	Sexual exploitation	4
	12	Rape and cruelty	0
	13	Unnatural offence	0
	14	Forgery and cheating	0
	15	Obscene publication	0
			133

Time taken by victim/concerned person to provide first information to the police			
	1	Immediately (48 hours)	76
	2	Within 1 week	15
	3	Within 3 weeks	11
	4	Within 1 month	4
	5	Within 3 months	10
	6	Within 6 months	8
	7	Within 1 year	5
	8	Within 2 years	0
	9	Over 2 years	4
	10	not available	
			133

Time taken by police to report facts to Courts – B Report			
	1	Immediate (24 hours)	54
	2	Within 3 days	25
	3	Within 1 week	25

	4	Within 3 weeks	12
	5	Within 1 month	3
	6	Within 3 months	3
	7	Within 6 months	0
	8	Within 1 year	1
	9	Within 2 years	0
	10	Over 2 years	0
	11	Not available	10
			133

Time taken by the Magistrate to refer the matter to AG for advice (<i>time taken to conclude investigations</i>)	1	Within 1 month	1
	2	Within 3 months	7
	3	Within 6 months	9
	4	Within 1 year	30
	5	Within 2 years	35
	6	Over 2 years	22
	7	Not available	29
			133

Time taken for the file to reach the AG & receive the attention of the AG

Time taken by the SC to conclude a file

Time taken for the advice (<i>indictment</i>) to reach the High Court & receive the attention of the HCJ	1	Within 1 month	61
	2	Within 2 months	37
	3	Within 3 months	21
	4	Within 4 months	5
	5	Within 5 months	7
	6	Within 6 months	1
	7	Within 7 months	0
	8	Within 8 months	1
	9	Within 9 months	0
	10	Within 10 months	0
	11	Within 11 months	0
	12	Within 12 months	0
	13	Over 1 year	0
	14	Not available	
			133

Time taken for the indictment to be handed over to the accused	1	Under 1 month	52
	2	Over 1 month	44
	3	Over 2 months	11
	4	Over 3 months	6
	5	Over 4 months	1
	6	Over 5 months	4

	7	Over 6 months	3
	8	Over 7 months	1
	9	Over 8 months	0
	10	Over 9 months	0
	11	Over 10 months	0
	12	Over 11 months	1
	13	Over 1 year	2
	14	Not yet served	4
	15	Case of 241	4
			133
			No. 15.(Out of which only one case is older than one year)

Cases pending after the service of indictment awaiting conclusion	1	Under 1 year	16
	2	Over 1 year	23
	3	Over 2 years	23
	4	Over 3 years	19
	5	Over 4 years	14
	6	Over 5 years	8
	7	Over 6 years	8
	8	Over 7 years	11
	9	Over 8 years	3
	10	Over 9 years	0
	11	Over 10 years	0
			125

Number of years lapsed from the date of offence and trial to be concluded	1	Under 1 year	0
	2	1-2 years	0
	3	2-3 years	4
	4	3-4 years	8
	5	4-5 years	8
	6	5-6 years	18
	7	6-7 years	20
	8	7-8 years	17
	9	8-9 years	15
	10	9-10 years	11
	11	10-11 years	6
	12	11-12 years	10
	13	12-13 years	6
	14	13-14 years	6
	15	14-15 years	1
	16	15-16 years	3
			133

Annex - 04

NEGOMBO HC ZONE

Total number of cases – 61 Total number of children – 61 Male – 16 Female – 45

Relationship of the offender to the victim			
	1	Member of immediate family	3
	2	Extended family	2
	3	Boyfriend / lover	7
	4	Neighbour	13
	5	Known person	28
	6	Unknown person	8
			61

Nature of the offence			
	1	Rape	11
	2	Abduction	0
	3	Abduction and rape	8
	4	Incest	3
	5	Grave sexual abuse	27
	6	Cruelty	3
	7	Grave sexual abuse and abduction	3
	8	Sexual assault	2
	9	Grave sexual abuse and rape	0
	10	Gang rape	1
	11	Sexual exploitation	1
	12	Rape and cruelty	1
	13	Unnatural offence	0
	14	Forgery and cheating	0
	15	Obscene publication	1
			61

Time taken by victim/concerned person to provide first information to the police			
	1	Immediately (48 hours)	29
	2	Within 1 week	8
	3	Within 3 weeks	2
	4	Within 1 month	2
	5	Within 3 months	4
	6	Within 6 months	9
	7	Within 1 year	2
	8	Within 2 years	0
	9	Over 2 years	2
	10	not available	3
			61

Time taken by police to report facts to Courts – B Report			
	1	Immediate (24 hours)	32
	2	Within 3 days	10
	3	Within 1 week	2
	4	Within 3 weeks	7
	5	Within 1 month	0

	6	Within 3 months	0
	7	Within 6 months	0
	8	Within 1 year	0
	9	Within 2 years	0
	10	Over 2 years	0
	11	Not available	10
			61

Time taken by the Magistrate to refer the matter to AG for advice (time taken to conclude investigations)	1	Within 1 month	1
	2	Within 3 months	9
	3	Within 6 months	8
	4	Within 1 year	11
	5	Within 2 years	3
	6	Over 2 years	12
	7	Not available	17
			61

Time taken for the file to reach the AG & receive the attention of the AG

Time taken by the SC to conclude a file

Time taken for the advice (indictment) to reach the High Court & receive the attention of the HCJ	1	Within 1 month	6
	2	Within 2 months	15
	3	Within 3 months	19
	4	Within 4 months	5
	5	Within 5 months	8
	6	Within 6 months	3
	7	Within 7 months	0
	8	Within 8 months	1
	9	Within 9 months	0
	10	Within 10 months	0
	11	Within 11 months	0
	12	Within 12 months	0
	13	Over 1 year	3
	14	Not available	1
			61

Time taken for the indictment to be handed over to the accused	1	Under 1 month	0
	2	Over 1 month	10
	3	Over 2 months	18
	4	Over 3 months	6
	5	Over 4 months	0
	6	Over 5 months	10

	7	Over 6 months	1
	8	Over 7 months	0
	9	Over 8 months	1
	10	Over 9 months	1
	11	Over 10 months	0
	12	Over 11 months	0
	13	Over 1 year	6
	14	Not yet served	2
	15	Case of 241	6
			61
			No. 15. (out of which 5 cases are older than 1 year)

Cases pending after the service of indictment awaiting conclusion	1	Under 1 year	12
	2	Over 1 year	18
	3	Over 2 years	7
	4	Over 3 years	1
	5	Over 4 years	7
	6	Over 5 years	4
	7	Over 6 years	3
	8	Over 7 years	1
	9	Over 8 years	0
	10	Over 9 years	0
	11	Over 10 years	0
			53

Number of years lapsed from the date of offence and trial to be concluded	1	Under 1 year	0
	2	1-2 years	0
	3	2-3 years	0
	4	3-4 years	6
	5	4-5 years	10
	6	5-6 years	11
	7	6-7 years	4
	8	7-8 years	14
	9	8-9 years	4
	10	9-10 years	3
	11	10-11 years	3
	12	11-12 years	5
	13	12-13 years	1
	14	13-14 years	0
	15	14-15 years	0
	16	15-16 years	0
			61

Annex - 05

PANADURA HC ZONE

Total number of cases – 47 Total number of children – 41 Male – 6 Female – 41

Relationship of the offender to the victim	1	Member of immediate family	9
	2	Extended family	5
	3	Boyfriend / lover	7
	4	Neighbour	13
	5	Known person	12
	6	Unknown person	1
			47

Nature of the offence	1	Rape	11
	2	Abduction	0
	3	Abduction and rape	9
	4	Incest	5
	5	Grave sexual abuse	15
	6	Cruelty	2
	7	Grave sexual abuse and abduction	2
	8	Sexual assault	2
	9	Grave sexual abuse and rape	1
	10	Gang rape	0
	11	Sexual exploitation	0
	12	Rape and cruelty	0
	13	Unnatural offence	0
	14	Forgery and cheating	0
	15	Obscene publication	0
			47

Time taken by victim/concerned person to provide first information to the police	1	Immediately (48 hours)	15
	2	Within 1 week	8
	3	Within 3 weeks	5
	4	Within 1 month	6
	5	Within 3 months	6
	6	Within 6 months	3
	7	Within 1 year	1
	8	Within 2 years	0
	9	Over 2 years	0
	10	not available	3
			47

Time taken by police to report facts to Courts – B Report	1	Immediate (24 hours)	17
	2	Within 3 days	9
	3	Within 1 week	8
	4	Within 3 weeks	5

	5	Within 1 month	0
	6	Within 3 months	1
	7	Within 6 months	0
	8	Within 1 year	
	9	Within 2 years	
	10	Over 2 years	
	11	Not available	7
			47

Time taken by the Magistrate to refer the matter to AG for advice (time taken to conclude investigations)	1	Within 1 month	3
	2	Within 3 months	4
	3	Within 6 months	7
	4	Within 1 year	6
	5	Within 2 years	6
	6	Over 2 years	13
	7	Not available	8
			47

Time taken for the file to reach the AG & receive the attention of the AG

Time taken by the SC to conclude a file

Time taken for the advice (indictment) to reach the High Court & receive the attention of the HCJ	1	Within 1 month	5
	2	Within 2 months	14
	3	Within 3 months	12
	4	Within 4 months	10
	5	Within 5 months	3
	6	Within 6 months	1
	7	Within 7 months	1
	8	Within 8 months	0
	9	Within 9 months	0
	10	Within 10 months	0
	11	Within 11 months	0
	12	Within 12 months	0
	13	Over 1 year	1
	14	Not available	0
			47

Time taken for the indictment to be handed over to the accused	1	Under 1 month	0
	2	Over 1 month	5
	3	Over 2 months	6
	4	Over 3 months	9
	5	Over 4 months	6
	6	Over 5 months	4

	7	Over 6 months	3
	8	Over 7 months	2
	9	Over 8 months	1
	10	Over 9 months	0
	11	Over 10 months	0
	12	Over 11 months	0
	13	Over 1 year	1
	14	Not yet served	2
	15	Case of 241	8
			47
			No. 15. (out of which 8 cases are older than 1 year)

Cases pending after the service of indictment awaiting conclusion	1	Under 1 year	5
	2	Over 1 year	11
	3	Over 2 years	0
	4	Over 3 years	3
	5	Over 4 years	3
	6	Over 5 years	5
	7	Over 6 years	3
	8	Over 7 years	6
	9	Over 8 years	0
	10	Over 9 years	1
	11	Over 10 years	0
			37

Number of years lapsed from the date of offence and trial to be concluded	1	Under 1 year	0
	2	1-2 years	0
	3	2-3 years	0
	4	3-4 years	3
	5	4-5 years	3
	6	5-6 years	3
	7	6-7 years	10
	8	7-8 years	7
	9	8-9 years	4
	10	9-10 years	3
	11	10-11 years	4
	12	11-12 years	5
	13	12-13 years	2
	14	13-14 years	2
	15	14-15 years	1
	16	15-16 years	0
			47

Annex - 06

AWISSAWELLA HC ZONE

Total number of cases – 119 Total number of children – 119 Male – 16 Female – 103

Relationship of the offender to the victim			
	1	Member of immediate family	15
	2	Extended family	7
	3	Boyfriend / lover	36
	4	Neighbour	25
	5	Known person	34
	6	Unknown person	2
			119

Nature of the offence			
	1	Rape	26
	2	Abduction	5
	3	Abduction and rape	25
	4	Incest	6
	5	Grave sexual abuse	40
	6	Cruelty	2
	7	Grave sexual abuse and abduction	11
	8	Sexual assault	2
	9	Grave sexual abuse and rape	2
	10	Gang rape	0
	11	Sexual exploitation	0
	12	Rape and cruelty	0
	13	Unnatural offence	0
	14	Forgery and cheating	0
	15	Obscene publication	0
			119

Time taken by victim/concerned person to provide first information to the police			
	1	Immediately (48 hours)	51
	2	Within 1 week	19
	3	Within 3 weeks	10
	4	Within 1 month	8
	5	Within 3 months	8
	6	Within 6 months	10
	7	Within 1 year	5
	8	Within 2 years	4
	9	Over 2 years	4
	10	not available	
			119

Time taken by police to report facts to Courts – B Report			
	1	Immediate (24 hours)	62
	2	Within 3 days	12
	3	Within 1 week	15
	4	Within 3 weeks	3
	5	Within 1 month	8

	6	Within 3 months	3
	7	Within 6 months	0
	8	Within 1 year	1
	9	Within 2 years	0
	10	Over 2 years	0
	11	Not available	15
			119

Time taken by the Magistrate to refer the matter to AG for advice (time taken to conclude investigations)	1	Within 1 month	13
	2	Within 3 months	14
	3	Within 6 months	21
	4	Within 1 year	22
	5	Within 2 years	15
	6	Over 2 years	17
	7	Not available	17
			119

Time taken for the file to reach the AG & receive the attention of the AG

Time taken by the SC to conclude a file

Time taken for the advice (indictment) to reach the High Court & receive the attention of the HCJ	1	Within 1 month	41
	2	Within 2 months	35
	3	Within 3 months	18
	4	Within 4 months	8
	5	Within 5 months	8
	6	Within 6 months	4
	7	Within 7 months	2
	8	Within 8 months	1
	9	Within 9 months	0
	10	Within 10 months	0
	11	Within 11 months	0
	12	Within 12 months	0
	13	Over 1 year	2
	14	Not available	
			119

Time taken for the indictment to be handed over to the accused	1	Under 1 month	0
	2	Over 1 month	3
	3	Over 2 months	10
	4	Over 3 months	12
	5	Over 4 months	13
	6	Over 5 months	13
	7	Over 6 months	5

	8	Over 7 months	14
	9	Over 8 months	7
	10	Over 9 months	6
	11	Over 10 months	1
	12	Over 11 months	0
	13	Over 1 year	13
	14	Not yet served	20
	15	Case of 241	2
			119
			No. 14. (Of the 20 cases 8 are older than 1 year)

Cases pending after the service of indictment awaiting conclusion	1	Under 1 year	25
	2	Over 1 year	19
	3	Over 2 years	7
	4	Over 3 years	17
	5	Over 4 years	5
	6	Over 5 years	14
	7	Over 6 years	8
	8	Over 7 years	2
	9	Over 8 years	0
	10	Over 9 years	0
	11	Over 10 years	0
			97

Number of years lapsed from the date of offence and trial to be concluded	1	Under 1 year	0
	2	1-2 years	0
	3	2-3 years	0
	4	3-4 years	6
	5	4-5 years	11
	6	5-6 years	29
	7	6-7 years	19
	8	7-8 years	21
	9	8-9 years	16
	10	9-10 years	5
	11	10-11 years	5
	12	11-12 years	3
	13	12-13 years	3
	14	13-14 years	1
	15	14-15 years	0
	16	15-16 years	0
			119
			No 12. (This is a re-trial)

Annex - 07

GAMPAHA HC ZONE

Total number of cases – 101 Total number of children – 105 Male – 21 Female – 84

Relationship of the offender to the victim			
	1	Member of immediate family	8
	2	Extended family	10
	3	Boyfriend / lover	23
	4	Neighbour	20
	5	Known person	38
	6	Unknown person	2
			101

Nature of the offence			
	1	Rape	31
	2	Abduction	0
	3	Abduction and rape	18
	4	Incest	10
	5	Grave sexual abuse	30
	6	Cruelty	0
	7	Grave sexual abuse and abduction	8
	8	Sexual assault	1
	9	Grave sexual abuse and rape	1
	10	Gang rape	0
	11	Sexual exploitation	0
	12	Rape and cruelty	1
	13	Unnatural offence	1
	14	Forgery and cheating	0
	15	Obscene publication	0
			101

Time taken by victim/concerned person to provide first information to the police			
	1	Immediately (48 hours)	48
	2	Within 1 week	18
	3	Within 3 weeks	9
	4	Within 1 month	3
	5	Within 3 months	3
	6	Within 6 months	9
	7	Within 1 year	5
	8	Within 2 years	2
	9	Over 2 years	4
	10	not available	
			101

Time taken by police to report facts to Courts – B Report			
	1	Immediate (24 hours)	41
	2	Within 3 days	20
	3	Within 1 week	11
	4	Within 3 weeks	15

	5	Within 1 month	2
	6	Within 3 months	2
	7	Within 6 months	0
	8	Within 1 year	2
	9	Within 2 years	1
	10	Over 2 years	1
	11	Not available	6
			101

Time taken by the Magistrate to refer the matter to AG for advice (time taken to conclude investigations)	1	Within 1 month	2
	2	Within 3 months	7
	3	Within 6 months	13
	4	Within 1 year	29
	5	Within 2 years	21
	6	Over 2 years	13
	7	Not available	16
			101

Time taken for the file to reach the AG & receive the attention of the AG

Time taken by the SC to conclude a file

Time taken for the advice (indictment) to reach the High Court & receive the attention of the HCJ	1	Within 1 month	15
	2	Within 2 months	13
	3	Within 3 months	13
	4	Within 4 months	14
	5	Within 5 months	12
	6	Within 6 months	14
	7	Within 7 months	5
	8	Within 8 months	0
	9	Within 9 months	2
	10	Within 10 months	1
	11	Within 11 months	1
	12	Within 12 months	1
	13	Over 1 year	10
	14	Not available	
			101

Time taken for the indictment to be handed over to the accused	1	Under 1 month	3
	2	Over 1 month	6
	3	Over 2 months	3
	4	Over 3 months	22
	5	Over 4 months	18

	6	Over 5 months	12
	7	Over 6 months	7
	8	Over 7 months	4
	9	Over 8 months	3
	10	Over 9 months	2
	11	Over 10 months	5
	12	Over 11 months	1
	13	Over 1 year	5
	14	Not yet served	2
	15	Case of 241	8
			101
			No. 15. (Out of the 8 cases only one is older than one year)

Cases pending after the service of indictment awaiting conclusion	1	Under 1 year	5
	2	Over 1 year	13
	3	Over 2 years	19
	4	Over 3 years	20
	5	Over 4 years	3
	6	Over 5 years	8
	7	Over 6 years	15
	8	Over 7 years	6
	9	Over 8 years	2
	10	Over 9 years	0
	11	Over 10 years	0
			91

Number of years lapsed from the date of offence and trial to be concluded	1	Under 1 year	0
	2	1-2 years	0
	3	2-3 years	0
	4	3-4 years	5
	5	4-5 years	7
	6	5-6 years	4
	7	6-7 years	16
	8	7-8 years	16
	9	8-9 years	13
	10	9-10 years	13
	11	10-11 years	10
	12	11-12 years	9
	13	12-13 years	3
	14	13-14 years	3
	15	14-15 years	1
	16	15-16 years	1
			101

Annex - 08

WESTERN PROVINCE CONSOLIDATED

Total number of cases – 549 Total number of children – 563 Male – 111 Female – 452

Relationship of the offender to the victim			
	1	Member of immediate family	58
	2	Extended family	52
	3	Boyfriend / lover	97
	4	Neighbour	110
	5	Known person	203
	6	Unknown person	29
			549

Nature of the offence			
	1	Rape	130
	2	Abduction	6
	3	Abduction and rape	90
	4	Incest	33
	5	Grave sexual abuse	193
	6	Cruelty	17
	7	Grave sexual abuse and abduction	41
	8	Sexual assault	12
	9	Grave sexual abuse and rape	10
	10	Gang rape	5
	11	Sexual exploitation	7
	12	Rape and cruelty	2
	13	Unnatural offence	1
	14	Forgery and cheating	1
	15	Obscene publication	1
			549

Time taken by victim/concerned person to provide first information to the police			
	1	Immediately (48 hours)	261
	2	Within 1 week	82
	3	Within 3 weeks	44
	4	Within 1 month	31
	5	Within 3 months	37
	6	Within 6 months	44
	7	Within 1 year	20
	8	Within 2 years	7
	9	Over 2 years	17
	10	not available	6
			549

Time taken by police to report facts to Courts – B Report			
	1	Immediate (24 hours)	238
	2	Within 3 days	95
	3	Within 1 week	70

	4	Within 3 weeks	49
	5	Within 1 month	15
	6	Within 3 months	11
	7	Within 6 months	0
	8	Within 1 year	4
	9	Within 2 years	2
	10	Over 2 years	1
	11	Not available	64
			549

Time taken by the Magistrate to refer the matter to AG for advice (time taken to conclude investigations)	1	Within 1 month	23
	2	Within 3 months	54
	3	Within 6 months	72
	4	Within 1 year	112
	5	Within 2 years	88
	6	Over 2 years	88
	7	Not available	112
			549

Time taken for the file to reach the AG & receive the attention of the AG

Time taken by the SC to conclude a file

Time taken for the advice (indictment) to reach the High Court & receive the attention of the HCl	1	Within 1 month	143
	2	Within 2 months	140
	3	Within 3 months	100
	4	Within 4 months	57
	5	Within 5 months	46
	6	Within 6 months	23
	7	Within 7 months	9
	8	Within 8 months	7
	9	Within 9 months	2
	10	Within 10 months	1
	11	Within 11 months	1
	12	Within 12 months	1
	13	Over 1 year	16
	14	Not available	3
			549

Time taken for the indictment to be handed over to the accused	1	Under 1 month	58
	2	Over 1 month	89
	3	Over 2 months	66
	4	Over 3 months	64

	5	Over 4 months	44
	6	Over 5 months	52
	7	Over 6 months	23
	8	Over 7 months	24
	9	Over 8 months	14
	10	Over 9 months	9
	11	Over 10 months	6
	12	Over 11 months	3
	13	Over 1 year	30
	14	Not yet served	36
	15	Case of 241	31
			549

Cases pending after the service of indictment awaiting conclusion	1	Under 1 year	86
	2	Over 1 year	96
	3	Over 2 years	73
	4	Over 3 years	74
	5	Over 4 years	40
	6	Over 5 years	41
	7	Over 6 years	38
	8	Over 7 years	27
	9	Over 8 years	5
	10	Over 9 years	1
	11	Over 10 years	1
			482

Number of years lapsed from the date of offence and trial to be concluded	1	Under 1 year	0
	2	1-2 years	0
	3	2-3 years	9
	4	3-4 years	37
	5	4-5 years	57
	6	5-6 years	79
	7	6-7 years	77
	8	7-8 years	87
	9	8-9 years	60
	10	9-10 years	43
	11	10-11 years	30
	12	11-12 years	34
	13	12-13 years	16
	14	13-14 years	13
	15	14-15 years	3
	16	15-16 years	4
			549

DATA FOR HIGH COURTS OF WESTERN PROVINCE

	Colombo HCZ	Kalutara HCZ	Negombo HCZ	Panadura HCZ	Avissawella HCZ	Gampaha HCZ	Western Province Consolidated
Total number of cases	88	133	61	47	119	101	549
Total number of children	91	140	61	47	119	105	563
Male	29	23	16	6	16	21	111
Female	62	117	45	41	103	84	452

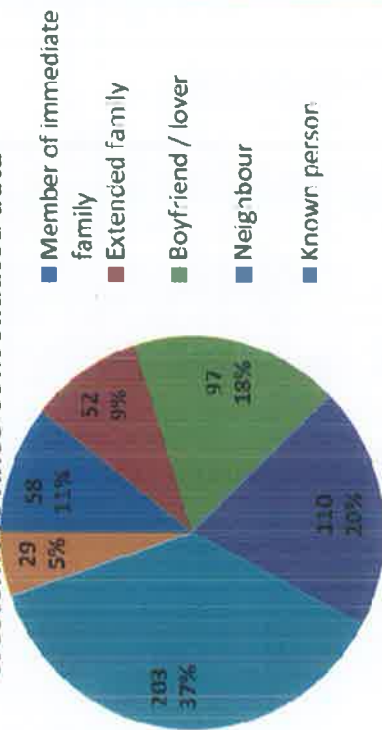
	Colombo HCZ	Kalutara HCZ	Negombo HCZ	Panadura HCZ	Avissawella HCZ	Gampaha HCZ	Western Province Consolidated
No.	Relationship of the offender to the victim						
1	8	15	3	9	15	8	58
2	9	19	2	5	7	10	52
3	11	13	7	7	36	23	97
4	10	29	13	13	25	20	110
5	48	43	28	12	34	38	203
6	2	14	8	1	2	2	29
	88	133	61	47	119	101	549
No.	Nature of the offence						
1	14	37	11	11	26	31	130
2	1	0	0	0	5	0	6
3	9	21	8	9	25	18	90
4	1	8	3	5	6	10	33
5	37	44	27	15	40	30	193
6	8	2	3	2	2	0	17
7	11	6	3	2	11	8	41

8	Sexual assault	2	3	2	2	2	2	1	12
9	Grave sexual abuse and rape	2	4	0	1	2	2	1	10
10	Gang rape	0	4	1	0	0	0	0	5
11	Sexual exploitation	2	4	1	0	0	0	0	7
12	Rape and cruelty	0	0	1	0	0	0	1	2
13	Unnatural offence	0	0	0	0	0	0	1	1
14	Forgery and cheating	1	0	0	0	0	0	0	1
15	Obscene publication		0	1	0	0	0	0	1
		88	133	61	47	119	101	549	

No. Time taken by victim/concerned person to provide first information to the police									
1	Immediately (48 hours)	42	76	29	15	51	48	261	
2	Within 1 week	14	15	8	8	19	18	82	
3	Within 3 weeks	7	11	2	5	10	9	44	
4	Within 1 month	8	4	2	6	8	3	31	
5	Within 3 months	6	10	4	6	8	3	37	
6	Within 6 months	5	8	9	3	10	9	44	
7	Within 1 year	2	5	2	1	5	5	20	
8	Within 2 years	1	0	0	0	4	2	7	
9	Over 2 years	3	4	2	0	4	4	17	
10	not available			3	3			6	
		88	133	61	47	119	101	549	

No. Time taken by police to report facts to courts – B Report									
1	Immediate (24 hours)	32	54	32	17	62	41	238	
2	Within 3 days	19	25	10	9	12	20	95	
3	Within 1 week	9	25	2	8	15	11	70	
4	Within 3 weeks	7	12	7	5	3	15	49	
5	Within 1 month	2	3	0	0	8	2	15	
6	Within 3 months	2	3	0	1	3	2	11	

**Relationship of the offender to the victim
Western Province Consolidated data**

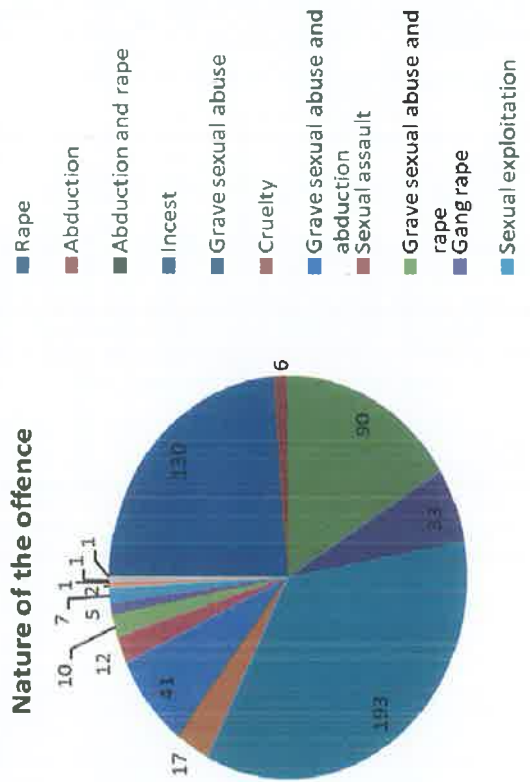

Relationship of the offender to the victim - Western Province Consolidated data	Count
Member of immediate family	203
Extended family	29
Boyfriend / lover	97
Neighbour	110
Known person	58

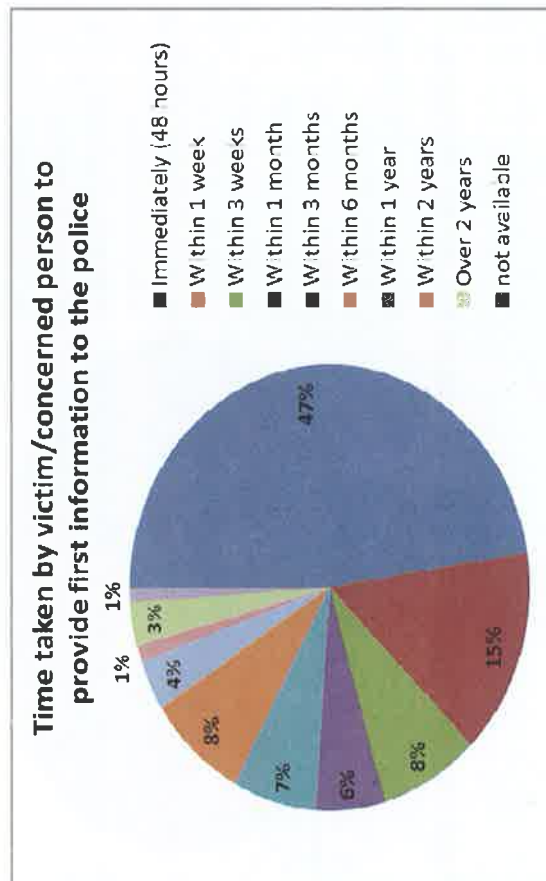
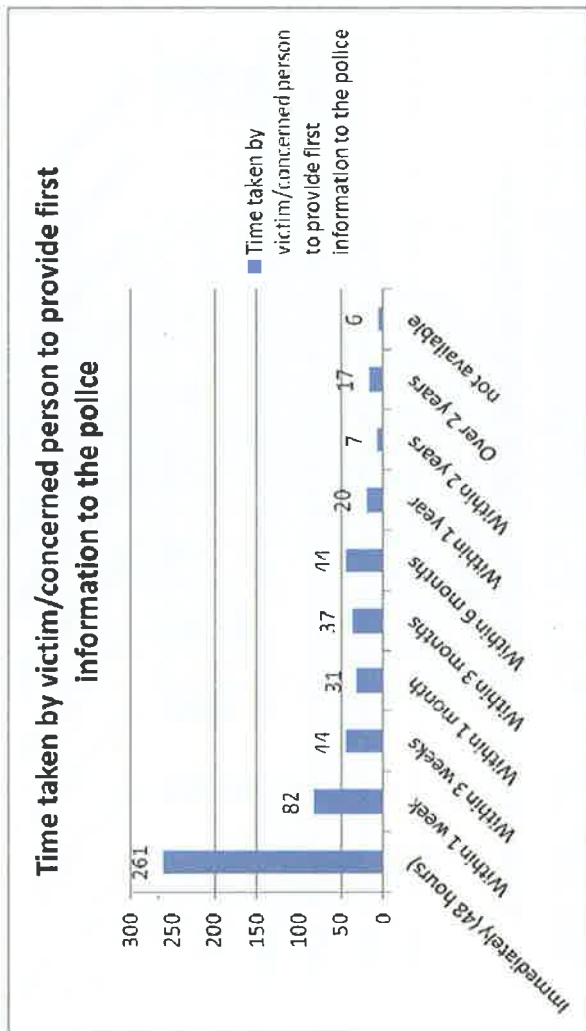
Nature of the offence

1	Rape	130
2	Abduction	6
3	Abduction and rape	90
4	Incest	33
5	Grave sexual abuse	193
6	Cruelty	17
7	Grave sexual abuse and abduction	41
8	Sexual assault	12
9	Grave sexual abuse and rape	10
10	Gang rape	5
11	Sexual exploitation	7
12	Rape and cruelty	2
13	Unnatural offence	1
14	Forgery and cheating	1
15	Obscene publication	1
	Total	549

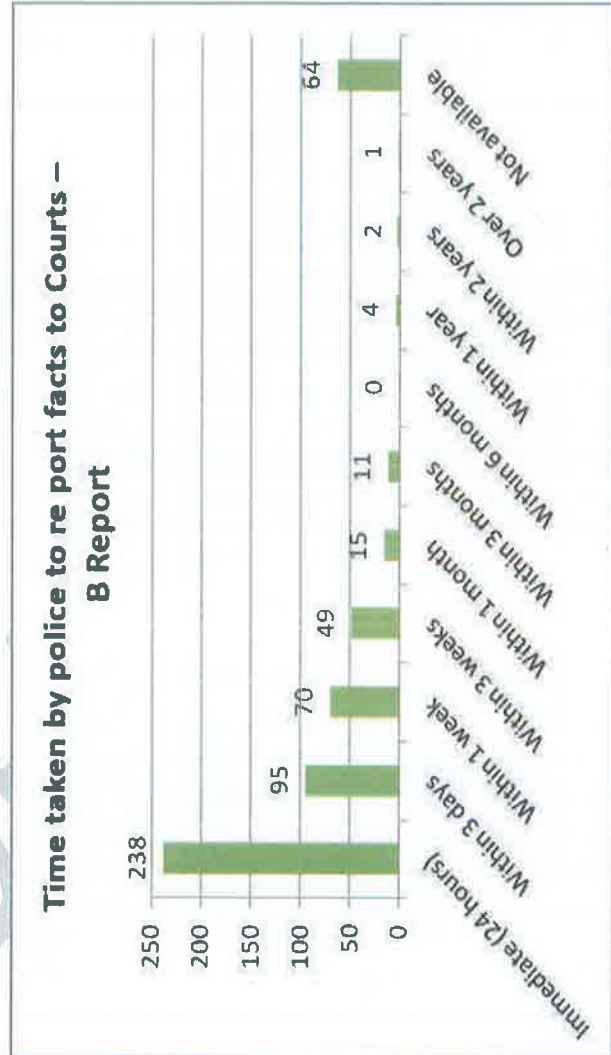
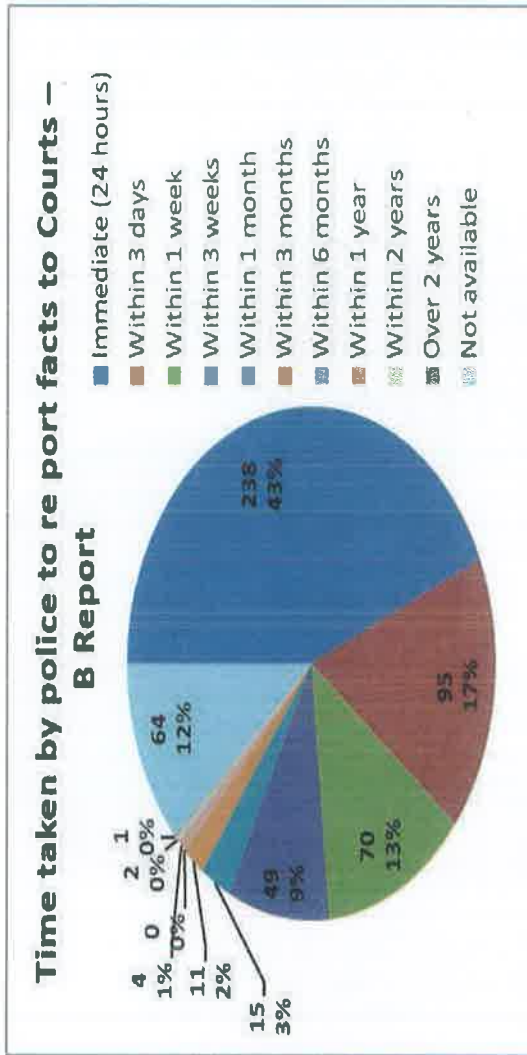
Nature of the offence

Time taken by victim/concerned person to provide first information to the police		
1	Immediately (48 hours)	261
2	Within 1 week	82
3	Within 3 weeks	44
4	Within 1 month	31
5	Within 3 months	37
6	Within 6 months	44
7	Within 1 year	20
8	Within 2 years	7
9	Over 2 years	17
10	not available	6
		549

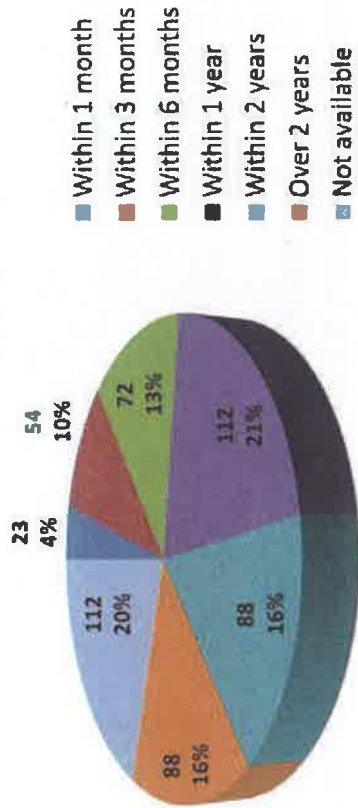

Time taken by police to re port facts to Courts – B Report		
1	Immediate (24 hours)	238
2	Within 3 days	95
3	Within 1 week	70
4	Within 3 weeks	49
5	Within 1 month	15
6	Within 3 months	11
7	Within 6 months	0
8	Within 1 year	4
9	Within 2 years	2
10	Over 2 years	1
11	Not available	64
		549

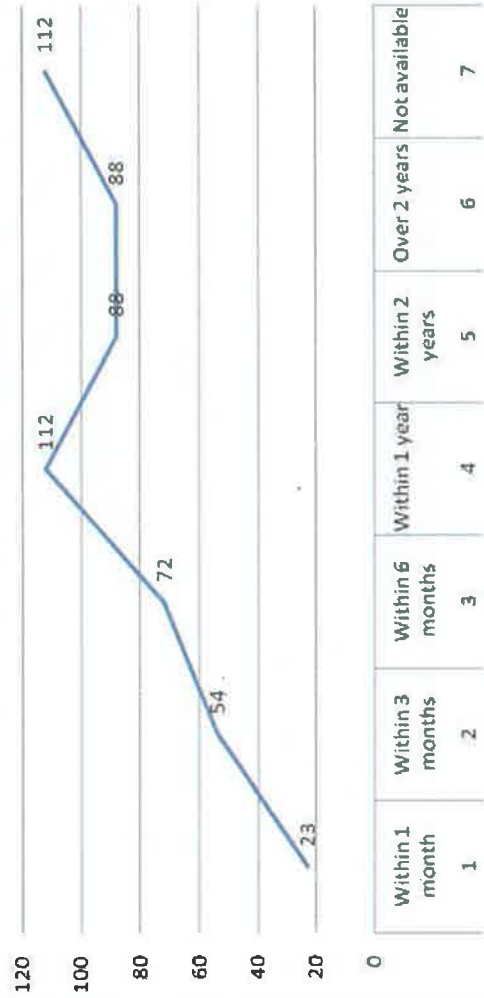

Time taken by the Magistrate to refer the matter to AG for advice (time taken to conclude investigations)	
1	23
2	54
3	72
4	112
5	88
6	88
7	112
	549

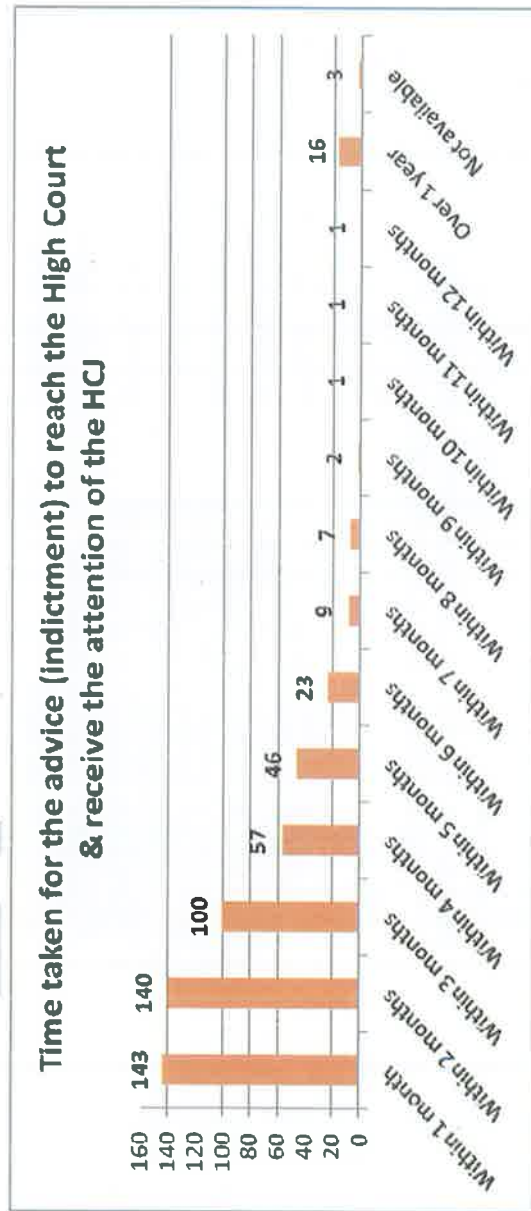
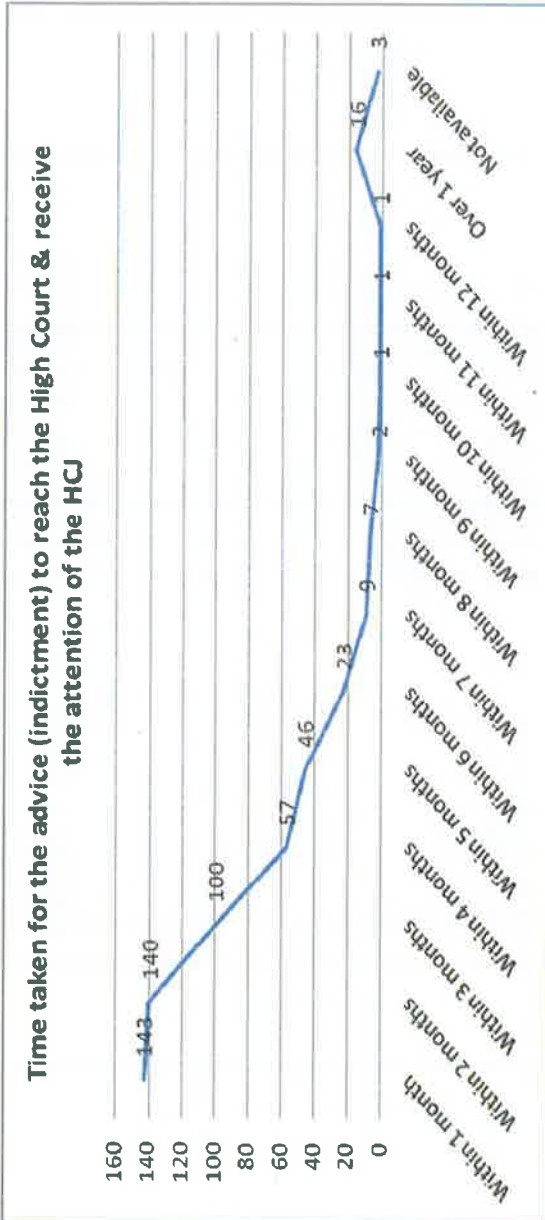
**Time taken by the Magistrate to refer the matter to AG for advice
(time taken to conclude investigations)**

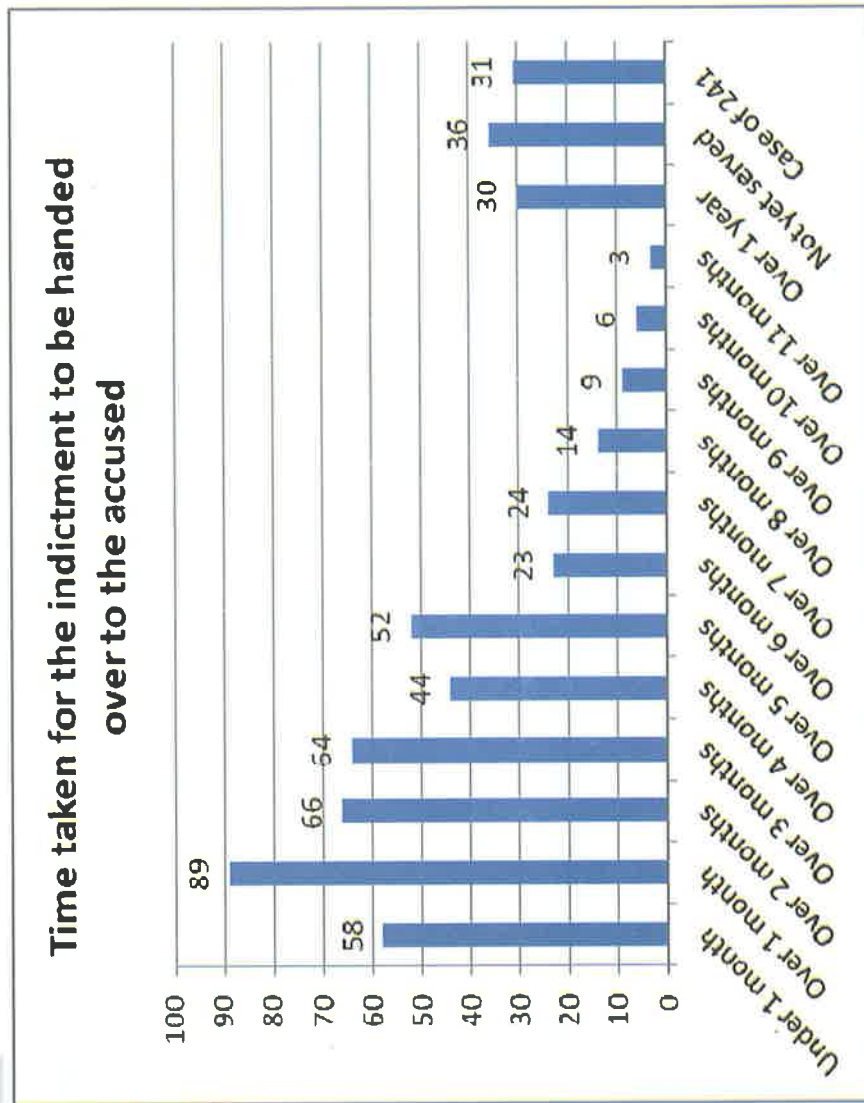
**Time taken by the Magistrate to refer the matter to AG for advice
(time taken to conclude investigations)**

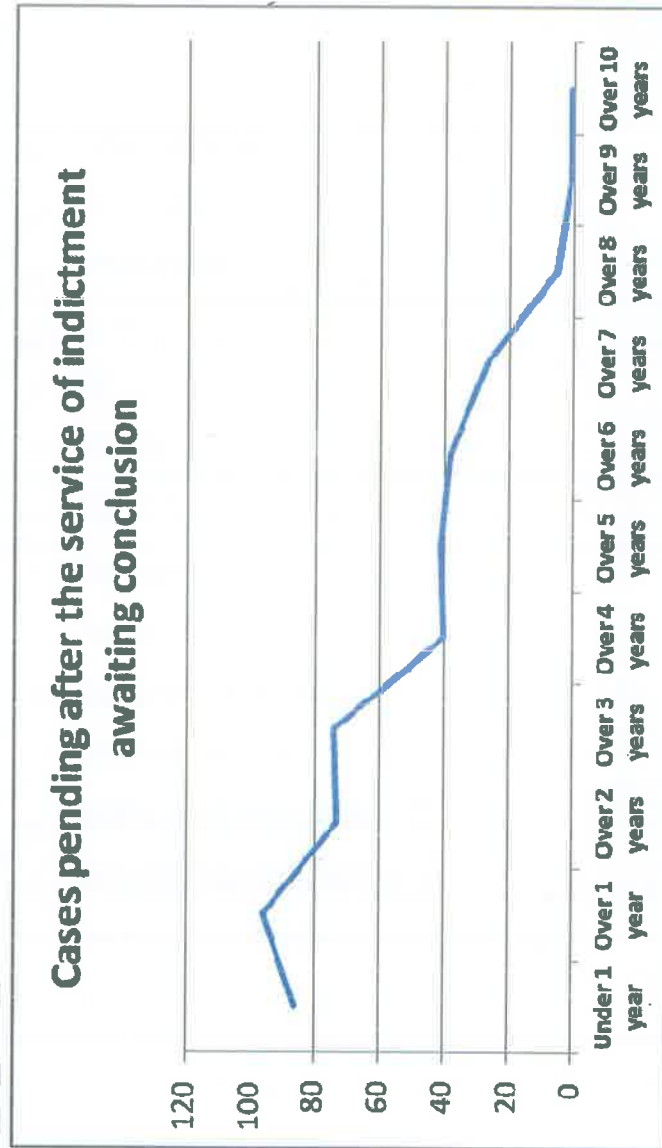
Time taken for the advice (indictment) to reach the High Court & receive the attention of the HCJ		
1	Within 1 month	143
2	Within 2 months	140
3	Within 3 months	100
4	Within 4 months	57
5	Within 5 months	46
6	Within 6 months	23
7	Within 7 months	9
8	Within 8 months	7
9	Within 9 months	2
10	Within 10 months	1
11	Within 11 months	1
12	Within 12 months	1
13	Over 1 year	16
14	Not available	3
		549

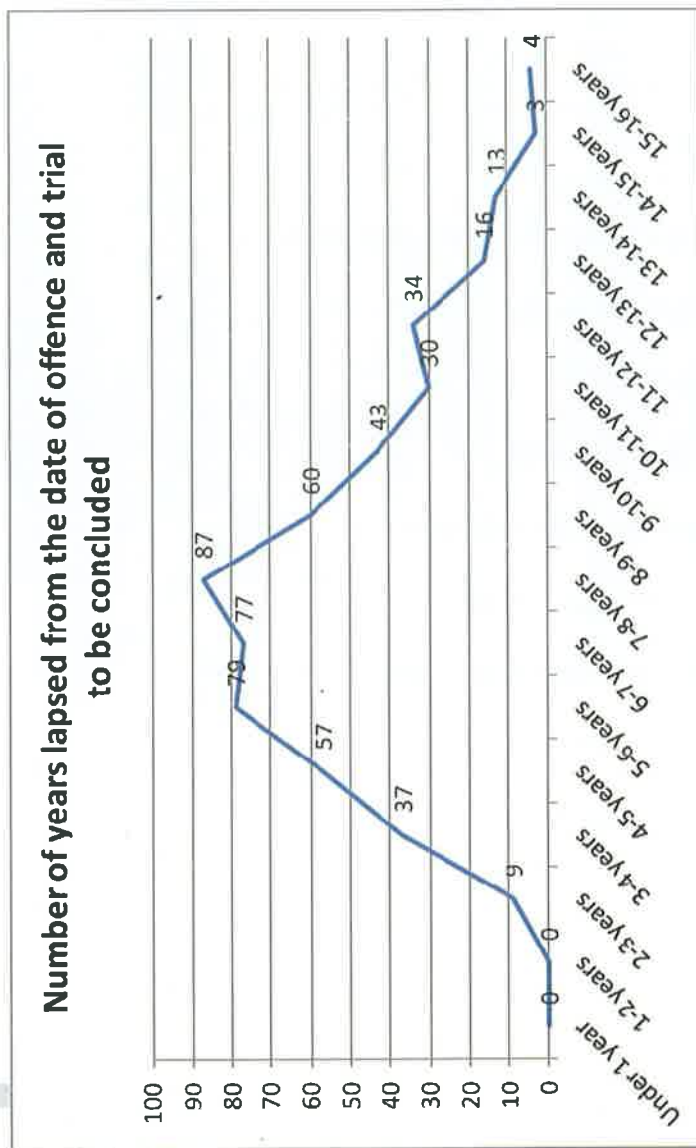
Time taken for the indictment to be handed over to the accused		
1	Under 1 month	58
2	Over 1 month	89
3	Over 2 months	66
4	Over 3 months	64
5	Over 4 months	44
6	Over 5 months	52
7	Over 6 months	23
8	Over 7 months	24
9	Over 8 months	14
10	Over 9 months	9
11	Over 10 months	6
12	Over 11 months	3
13	Over 1 year	30
14	Not yet served	36
15	Case of 241	31
		549

Cases pending after the service of indictment awaiting conclusion	
1 Under 1 year	86
2 Over 1 year	96
3 Over 2 years	73
4 Over 3 years	74
5 Over 4 years	40
6 Over 5 years	41
7 Over 6 years	38
8 Over 7 years	27
9 Over 8 years	5
10 Over 9 years	1
11 Over 10 years	1
	482

Number of years lapsed from the date of offence and trial to be concluded		
1	Under 1 year	0
2	1-2 years	0
3	2-3 years	9
4	3-4 years	37
5	4-5 years	57
6	5-6 years	79
7	6-7 years	77
8	7-8 years	87
9	8-9 years	60
10	9-10 years	43
11	10-11 years	30
12	11-12 years	34
13	12-13 years	16
14	13-14 years	13
15	14-15 years	3
16	15-16 years	4
		549

ABBREVIATIONS

- NCPA – National Child Protection Authority
- HCJ – High Court Judge
- HC – High Court
- AG – Attorney General
- IBE – Information Book Extract
- MLR – Medico Legal Report
- JSC – Judicial Services Commission
- SC – Supreme Court
- SC – State Counsel
(in the annexure)

CONFIDENTIAL

National Child Protection Authority

 No. 330,
Thalawathugoda Road,
Madiwela,
Sri Jayawardenapura,
Sri Lanka.

 94-011-2778911, 94-011-2778912, and 94-011-2778914
 94-011-2778915

Email : ncpa@childprotection.gov.lk

Web : www.childprotection.gov.lk

ඇමුණුම-09

නීතිපති වෙත යොමු කළ ගොනු හා පවරන ලද නඩු

වර්ෂය	නීතිපති වෙත යොමු කළ ගොනු සංඛ්‍යාව	පවරන ලද නඩු සංඛ්‍යාව
2010	40	21
2011	53	29
2012	73	70
2013	47	19
2014	41	16
2015	42	12
2016	27	05
2017	41	09
2018	26	04
2019	23	-
	413	185

ඇමුණුම-10

පවත්වන ලද දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන්

	කර්තව්	කාර්යය ඉටු කිරීම ආරම්භ කල දිනය/වර්ෂය
01	පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු පිහිටුවීම සහ ශක්තිමත් කිරීම	2002 සිට වාර්ෂිකව
02	අධ්‍යාපන විද්‍යාපීය ගුරු සිසුන්ගේ ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳව දැනුම, කුසලතා සහ ආකල්ප සංවර්ධනය කිරීමේ වැඩසටහන	2005 සිට වාර්ෂිකව
03	සෞඛ්‍ය වෛද්‍ය නිලධාරී කාර්යාලවල රාජකාරී ඉටු කරන පවුල් සෞඛ්‍ය සේවා නිලධාරීන්, මහජන සෞඛ්‍ය පරීක්ෂකවරුන් සහ ස්වේච්ඡා සෞඛ්‍ය සේවකයින්ගේ ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ දැනුම, කුසලතා සහ ආකල්ප සංවර්ධනය කිරීමේ වැඩසටහන	2005 සිට වාර්ෂිකව
04	පශ්චාත් වෛද්‍ය උපාධි අපේක්ෂකයින් සඳහා ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ දැනුම හා අධිකාරියේ කාර්යභාරය පිළිබඳව දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන	2005 සිට වාර්ෂිකව
05	සිවිල් ජනතාව ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳව බලගැන්වීමේ වැඩසටහන (2006 සිට අවධි කණ්ඩායම් ඇති කිරීමේ වැඩසටහන/2012 සිට සුරභන ජාල ඇති කිරීමේ වැඩසටහන/2015 සිට ළමා ආරක්ෂක ගම්මාන ගොඩනැගීමේ වැඩසටහන/2018 සිට ජන පවුර	2009 සිට වාර්ෂිකව

	වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක කිරීම)	
06	සංචාරක කර්මාන්තයේ නියැලෙන හෝටල් සේවකයින්ගේ ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳ දැනුම වර්ධනය කිරීමේ වැඩසටහන	2012 සිට වාර්ෂිකව
07	අඩු වයස් විවාහ සහ ගැබ් ගැනීම වලින් දරුවන් ආරක්ෂා කිරීමේ දිස්ත්‍රික් හා ප්‍රාදේශීය වැඩසටහන්	2017, 2018, 2019 ක්‍රියාත්මක
08	ළමා ආරක්ෂාව පිළිබඳව දැනුවත් කිරීම සහ ළමුන් සමඟ කටයුතු කිරීම පිළිබඳව මනෝසමාජීය සහාය ලබා දීම පිළිබඳ ළමා නිවාස පාලක පාලිකාවන් සහ කාර්ය මණ්ඩලයේ දැනුම, කුසලතා සහ ආකල්ප වර්ධනය කිරීමේ වැඩසටහන	2019 දී ක්‍රියාත්මක කර ඇත
09	ලෝක ළමා දිනය තේමා කර ගනිමින් දරුවන් සඳහා විශේෂ වැඩසටහන් පැවැත්වීම, ඒ අතර වින්දිතභාවයට පත් වූ හෝ පත් වීමට අවදානමක් සහිත දරුවන් සඳහා අධ්‍යාපන ආධාර ලබා දීම	2017 සිට ක්‍රියාත්මකයි
10	දරුවන්ගේ රැකවරණයට අදාළ කරුණු අධ්‍යාපන විෂය මාලාවට ඇතුළත් කිරීම හා ඒ සම්බන්ධයෙන් ගුරු උපදේශකවරුන් පුහුණු කිරීම	2016 දී ක්‍රියාත්මක කර ඇත.
11	චතු ආශ්‍රිතව ජීවත් වන දරුවන්ගේ රැකවරණය තහවුරු කිරීම උදෙසා ළමුන් සහ ප්‍රජාව බලගැන්වීමේ වැඩසටහන	2005 සිට
12	වීදි දරුවන් සමාජගත කිරීමේ නියාමන ව්‍යාපෘතිය (කතරගම)	2016, 2017 දී ක්‍රියාත්මක කර ඇත
13	සියපත් සුරැකුම් - වෙරළබඩ කලාපය ආශ්‍රිත ළමා ආරක්ෂක ව්‍යාපෘතිය	2016 සිට ක්‍රියාත්මකයි

14	සාමාන්‍ය ළමා සුරැකුම් පාඨමාලාව හඳුන්වා දීම සහ ඒ සම්බන්ධයෙන් වෘත්තීය පුහුණු අධිකාරියට අනුයුක්තව කටයුතු කරනු ලබන උපදේශකවරුන් පුහුණු කිරීම	2016 සිට ක්‍රියාත්මකයි
15	දිරිය - ළමුන් සඳහා මනෝ සමාජීය සහාය ලබා දීමේ වැඩසටහන	2017
16	හදිසි ආපදා තත්වයන්හිදී ළමුන් සම්බන්ධයෙන් පිළිපැදිය යුතු මාර්ගෝපදේශ හඳුන්වා දීම	2017 සිට අත්පොතක් ලෙස සකසා ඇත
17	මානසික සෞඛ්‍ය ව්‍යාපෘතිය	පැමිණිලි සම්බන්ධ දරුවන්ට මනෝ සමාජීය උපදෙස් ලබා දේ
18	ශික්ෂා - ධනාත්මක ශික්ෂණය සම්බන්ධයෙන් දෙමාපියන් හා ගුරුවරුන් සඳහා වන අත්පොත හඳුන්වා දීම	2017 පටන් ගෙන අත්පොතක් නිර්මාණය කර ඇත
19	ධනාත්මක ශික්ෂණය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රාථමික ගුරුවරුන් පුහුණු කිරීමේ වැඩසටහන	
20	උපදේශන ගුරුවරුන් සඳහා විශේෂ මනෝ සමාජීය පුහුණු වැඩසටහන	නියම ව්‍යාපෘතියක් ලෙස 2019 සිදු කර ඇත
21	1929 පැමිණිලි සහ සෘජු පැමිණිලි සඳහා අවශ්‍ය උපදේශනය සහ මනෝසමාජීය සහාය ලබා දීම	-
22	ළමා ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් ප්‍රජාව දැනුවත් කිරීම සඳහා අත් පත්‍රිකා, අත්පොත් (අන්තර්ගතයන්) සකස් කිරීම	-

දුරකථන/දුරකථන අංකය / Telephone Nos.

අමාත්‍යතුමා } 2784832
 අනාමස්ඡර } 2784807
 Minister } 2785617

ලේකම් } 2784812
 செயலாளர் }
 Secretary }

ආරාධනා } 2785141-50
 அலுவலகம் } Fax: 2784846
 Office }

ඊමේල්: අ-දුරකථන/E-mail : isurupaya@moe.gov.lk

ඔබේ අංකය }
 உமது இல. }
 Your No. }

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය

கல்வி அமைச்சு

Ministry of Education

"Isurupaya",
 திருவாரூர் கோட்டை
 බත්තරමුල්ල
 'இசுரூபாயா' ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர கோட்டை
 පත්තරාමුල්ල

"Isurupaya", Sri Jayawardhanapura Kotte
 Battaramulla.

මගේ අංකය }
 எமது இல. } ඊඩ්/අකී.ලේ.සැ.ලසුම්/102
 My No. }

දිනය } 2011 මැයි මස 10 දින
 திகதி }
 Date }

විකුලේඛ අංකය: 2011/17

- සියලුම පළාත් ප්‍රධාන ලේකම්වරුන්
- සියලුම පළාත් අධ්‍යාපන ලේකම්වරුන්
- සියලුම අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන්
- සියලුම පළාත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන්
- සියලුම කලාප හා කොට්ඨාශ අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරුන්
- සියලුම විදුහල්පතිවරුන් හා පරීවේණාධිපතිවරුන් වෙත

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය හා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය ඒකාබද්ධව
ක්‍රියාත්මක කෙරෙන වැඩසටහනකි.

පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු - "සරුකුම් පව්ව"

රටක අනාගතය හෝ සමාජ සංවර්ධනය තීරණය කරනු ලබන ප්‍රධාන සාධකයක් වනුයේ එහි ළමා පරපුරයි. දැනුමින් කුසලතාවන්ගෙන් හා යුක්තවැඩි ආකල්පයන්ගෙන් පාසල තුළින් සුපෝෂිත වන ළමුන් වයස අවුරුදු 18 සම්පූර්ණ වීමත් සමග සමාජානුයෝජනය වනුයේ යහපත් පුරවැසියන් වශයෙනි. මනා පෞරුෂයකින් හෙබි එවැනි මිනිසෙකු රටකට අමිල සම්පතකි.

පාසල් සිසුවෙකුගේ හෝ සිසුවියකගේ ජෛවික සක්‍රීය කාල සීමාවෙන් හරි අඩක්ම හෝ ආසන්න කාලයක් පාසල තුළ ගත කරයි. එබැවින් ළමයෙකුගේ සංවර්ධනය විෂයෙහි පාසලකට ඇත්තේද ප්‍රබල වගකීමක් හා කාර්යකාර්යයකි. ළමයෙකු යනු පහසුවෙන් අපයෝජනය සඳහා ගොදුරු කරගත හැකි පුද්ගල කොට්ඨාශයකි. නොමේරු මනස, සමාජීය අත්දැකීම් දුලබවීම, මොළය වර්ධනය වෙමින් පැවතීම, නිවසේ දී සිදුවන හිංසා පීඩා, ගෘහස්ථ ප්‍රචණ්ඩත්වය, මව පියා වෙන්ව සිටීම, නිසි ආදරයක් සෙනෙහසක් නොලැබීම, ජීවත්වන පරිසරය දුරාවාරයට නැඹුරු වී පැවතීම වැනි සාධකයන් මත මෙකී ළමා පරපුර තව තවත් අනාව අසරණ තත්වයට පත්වන අතරම දවසින් දවස ඔවුන්ගේ පෞරුෂත්වය නිතකරමින් අපයෝජනයන් වෙත ළඟා වීමට ඇති ප්‍රවණතාව අති ප්‍රබලය.

පාසල් ගෙවිටුවෙන් පාසලට අවතීර්ණ වීමත් සමගම සෑම සිසුවෙකුගේම සිසුවියකගේම භාරය හා ආරක්ෂාව ඔහු හෝ ඇය එම පරිශ්‍රයෙන් පිටව යන තෙක්ම විදුහල්පතිවරයා සහ ආචාර්ය මණ්ඩලය මෙන්ම පාසලේ සහයක කාර්ය මණ්ඩලය විසින් ද දැරිය යුතුය. ඒ අනුව ළමුන් සියලු අපයෝජනයන්ගෙන් ආරක්ෂා කරගැනීම එකී සමස්ත කාර්ය මණ්ඩලයේ පරම වගකීමකි. තම රාජකාරියේට කොටසකි. සදාචාරාත්මක යුතුකමකි.

ළමයෙකුගේ සංවර්ධනයට බාධාවක අයුරින් කැපී පෙනෙන මානසිකව හෝ ලිංගිකව හිංසනයකට පීඩනයකට ලක් කිරීමට මෙන්ම තම හෞතික වගකීම පැහැර හැරීමෙන් හෝ අනාභිලිඛිතව මෙන් ළමයෙකු එකී හිංසනයකට හෝ පීඩනයකට ගොදුරු වුවහොත් එදා ළමා අපයෝජනයක් වශයෙන් අර්ථ විවරණය කළ හැකිය.

මෙලෙව එළිය දකින බිලියෙකු වයස අවුරුදු 18 සම්පූර්ණ කොට යහපත් මිනිසෙකු ලෙස සමාජ ගතවීමට පුනරුත්ථාවත් විමට ලැබිය යුතු සාධකයන් කවරේද? අදවන විට විශ්වයම මෙම සාධකයන් ළමා අයිතිවාසිකම් ලෙස පිළිගෙන ඇත. එකී සාධකයන් එකිනෙක ගිලිහී ගාමේ දී මිනිසා සමාජානුයෝජනය වනුයේද විවිධ දුර්වලතා සහිතවය. එකී දුර්වලතාවයන් සමාජයට මහත් විනාශයක් සිදු කිරීමට මුල බීජයකි. ශ්‍රී ලංකාව 1990.01.20 වන දින එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තියට අත්සන් තබා 1991.07.12 වන දින මෙරට ළමුන්ගේ අයිතිවාසිකම් තහවුරු කරදීමට එම ප්‍රඥප්තිය නිල වශයෙන් පිළිගෙන ඇත. එබැවින් ඔබ අප එයට ගරු කළ යුතුව ඇත.

ළමා අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීම හා ළමා අපයෝජනය ළමයෙකුගේ පෞරුෂත්වය හින කරන ප්‍රබල සාධකයන් වේ. එබැවින් දැනුම කුසලතා සහ ආකල්පයන්ගෙන් පිරිපුන් මනා පෞරුෂත්වයකින් හෙබි දරුවන් බිහි කිරීම පාසලක මුඛ්‍ය පරමාර්ථය විය යුතුය.

ළමා අපයෝජනයන් පිළිබඳව කොයා බැලීමේදී ළමා අපයෝජනයන් වර්ධනය වීමට පහත සාධකයන් හේතු කාරක වී ඇතැයි හඳුනා ගත හැකිය.

- වයසට කාපේක්ෂව ලිංගික අධ්‍යාපනයක් නොලැබීම.
- ළමුන් අපයෝජනයන්ගෙන් ආරක්ෂා වීමට නොදැන සිටීම.
- ළමා අපයෝජනය යන්න කුමක්දැයි හඳුනා නොගැනීම.
- ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව නොදැනුවත්භාවය
- ළමුන් ආරක්ෂා කිරීමට ඇති ආයතන හා නිලධාරීන්ගේ වගකීම් පැහැර හැරීම.
- තම ගැටළුව ප්‍රශ්නය පැවසීමට උපදෙස් ලබා ගැනීමට විශ්වාසවන්ත කෙනෙකු නොමැති වීම.
- අපයෝජනයන්ට ගොදුරු වුවහොත් ඒ සඳහා ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග සම්බන්ධයෙන් ළමුන් නොදැන සිටීම.
- පෞරුෂ වර්ධනය දුර්වල වී තිබීම.
- පවුල් සංස්ථාව තුළ විවිධ ගැටලුකාරී තත්වයන් උද්ගත වීම.

අපයෝජනයන්ගෙන් ළමුන් ආරක්ෂා කිරීමටත් ළමා අපයෝජනයන් වැළැක්වීම සඳහාත් අපයෝජනයන්ට ගොදුරු වූ දරුවන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම සඳහාත් පිහිටුවා ඇති ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය 1998 අංක 50 දරණ ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරී පනතින් ස්ථාපනය කරන ලද්දකි. එම අධිකාරියේ පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු වැඩ පිළිවෙල පාසලේ දී මෙන්ම ඉන් පරිබාහිරව ද සිදුවන ළමා අපයෝජනයන් පිටුදැකීමටත් ළමා නිතකාමී අධ්‍යාපන පරිසරයක් පාසල තුළ ඇතිකිරීම සඳහාත් සෑම තැන්හිම ළමුන් අපයෝජනයන්ගෙන් ආරක්ෂා කරගැනීමටත් මනා පෞරුෂයකින් හෙබි ළමා පිරිසක් නිර්මාණය කිරීම සඳහාත් අත්‍යන්තයෙන්ම වැදගත් කටයුත්තක් යැයි මා විශ්වාස කරමි. එබැවින් පහත සවිස්තරාත්මකව දැක්වෙන පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු වැඩපිළිවෙල හා එකී අධිකාරියේ කාර්යභාරය ආර්ථික කරගැනීම සඳහා සහය ඉල්ලා සිටින සෑම අවස්ථාවකදීම අවැසි සහයෝගය ලබා දීමට වග බලා ගත යුතුය.

පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටුව „සුරැකුම් පව්ව” නම් වන අතර එහි අරමුණු පහත පරිදි වේ.

- 1 සියලු ආකාරයේ ළමා අපයෝජනයන්ගෙන් ළමුන් ආරක්ෂා කර ගැනීම.
- 2 විවිධාකාරයේ අපයෝජනයන්ට ගොදුරුවී ඇති දරුවන් පාසල තුළ සිටී නම් ඉතා රහසිගත ලෙස හඳුනා ගැනීමත් එකී දරුවන්ට අවශ්‍ය රැකවරණය සහ ආරක්ෂාව සහතික කිරීමත් නීතිය ක්‍රියාවට නැංවීම පිණිස අවශ්‍ය පියවර ගැනීම සඳහා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය දැනුවත් කිරීම.
- 3 අධ්‍යාපන කාර්යයේදී පසුගාමී දරුවන් පංති වට්ටමෙන් හඳුනා ගැනීමත් ඊට බලපා ඇති සමාජ ආර්ථික සාධක සහ පවුල් පසුබිම හඳුනා ගැනීම පිණිස කටයුතු කිරීම, අවශ්‍ය උපදේශනය ලබාදීම, පසුවිපරම සහ සම්පත් උපහතාව සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා අවශ්‍ය යොමු කිරීම.
- 4 විශේෂ මානසික හෝ කායික අවශ්‍යතා සහිත දරුවන්ට උපකාර කිරීම.
- 5 දරුවන්ගේ මානසික ආතතිය අවම කිරීමට බලපාන නිර්මාණාත්මක සහ විකිත්සක වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම.
- 6 දරුවන්ගේ ප්‍රීතීමත් හැකිම සහ දුක්බදායි අත්දැකීම් ප්‍රකාශ කිරීම සහ හුවමාරු කිරීම සඳහා අවස්ථාවක් ලබා දීම.
- 7 දරුවන් දෙමාපියන් සහ ගුරුවරුන් අතර සහසම්බන්ධතාව ඉහළ නැංවීම.
- 8 දරුවන්ට සවන් දීම.
- 9 දරුවන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ සේවය සහ සම්බන්ධීකරණය නිරතුරුව ලබා දීම.
- 10 පාසල් දරුවන් දුම්පානය මත්පැන් සහ මත්ද්‍රව්‍ය භාවිතය ලිංගික අපචාර සහ අනෙකුත් දුෂ්චර්යාවන්ට යොමු වීම වැළැක්වීම.
- 11 විනය ගරුක හැසිරීම් සම්බන්ධයෙන් පාසල් දරුවන්ට ඇති වගකීම අවබෝධ කරවීම සහ සුභවාදීව ඔවුන්ගේ පෞරුෂය ගොඩනැංවීම.

- 12 විනයගරක ළමා නිතකම් පාසල් පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම.
- 13 පුර්ණ පොරොන්දුගත් හෙබි පුරවැසියන් ජාතියට ළරුම කරදීම.

මෙම පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටුවල සංයුතිය පහත පරිදි විය යුතුය.

කමිටුවේ සාමාජිකයන් 10-40 දක්වා සංඛ්‍යාවකින් සමන්විත විය යුතු අතර එම සංඛ්‍යාව පාසලේ ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව අනුව තෝරාගත යුතුය.

ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව	මුළු සාමාජික සංඛ්‍යාව	ශිෂ්‍යයින් නියෝජනය	ගුරු මණ්ඩල නියෝජනය	දෙමාපිය නියෝජනය
200 ට අඩු	10	6	2	2
200-500	20	14	3	3
500-1000	30	22	4	4
1000 ට වැඩි	40	30	5	5

කමිටුවේ සංයුතිය

ශිෂ්‍ය නියෝජනය 6 වසරේ සිට උසස් පෙළ දක්වා විදුහල්පතියේ අනිමතය පරිදි පත් කල යුතුය. පාසලේ ප්‍රධාන ශිෂ්‍ය නායක සහ නායිකාව කමිටුවේ නිත්‍ය ශිෂ්‍ය සාමාජිකයින් ලෙස ඉහත ශිෂ්‍ය නියෝජනය සඳහා ඇතුලත් විය යුතුය.

මහා විනයකින් හෙබි සිසු සිසුවියන් සමග සුභද්‍රව ක්‍රියාකරන හා සිසු සිසුවියන්ගේ ආදරය දිනාගත් ගුරු හවතුන් (ගුරු මණ්ඩල නියෝජන සඳහා) පත් කළ යුතු අතර ස්වේච්ඡාවෙන්ම ඉදිරිපත්වන (ගුරුවරුන් සඳහා) ප්‍රමුඛත්වය හා විශේෂත්වයක් ලබා දිය යුතුය. අවම වශයෙන් එක් ගුරුවරයෙකු හෝ නියෝජනය විය යුතුය. විදුහල්පතිවරයා විසින් අදාල ගුරුවරුන් පත්කිරීම සිදු කළ යුතු වේ.

පාසල් සංවර්ධන සමිතිය හරහා ළමා අපයෝජන වෝදනාවන් නොමැති සඳාචාර සම්පන්න දෙමාපියන් දෙමාපිය නියෝජනය සඳහා විදුහල්පතිවරයා විසින් පත් කළ යුතුය.

සෑම වසරකටම වරක්ම කමිටු සාමාජිකයින් පත් කළ යුතු අතර මුළු සාමාජිකයින්ගෙන් 1/3 ක් ගේ විරෝධතාවක් නොමැති නම් සාමාජිකත්වය දිගටම දැරිය හැකිය යම් සාමාජිකයෙකු සම්බන්ධයෙන් විරෝධතාවයක් ඇත්නම් එයට හේතු දක්වා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ සහාපතිවරයා වෙත පැමිණිලි කළ හැකි වේ. රහසිගත පරීක්ෂණයකින් අනතුරුව අධිකාරියේ සහාපතිවරයා විසින් තවදුරටත් එම තැනැත්තා සාමාජිකත්වය දැරිය යුතුද යන්න පිළිබඳ නිර්දේශයක් ලබා දිය යුතුය.

මෙම කමිටුවේ සහාපති ලේකම් භාණ්ඩාගාරික උප සහාපති උප ලේකම් හා කාරක සභිකයින් 5 දෙනෙකු ද සිසු සිසුවියන් අනුරිත් පත්කල යුතුය. කමිටුවේ සියලු වාර්තා ලේකම් විසින් පවත්වාගත යුතු අතර සියලු රැස්වීම් වාර්තා ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ අදාල දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකාරක වෙත යොමු කළ යුතුය.

කමිටු රැස්වීම

සෑම මාසයකටම එක් වතාවක් බැගින් අවම වශයෙන් එක් පාසල් වාරයකට තුන් වතාවක් රැස්විය යුතුය.

උපදේශකත්වය

කමිටුවේ ප්‍රධාන උපදේශක පාසලේ විදුහල්පතිවරයා විය යුතුය. ඔහුගේ අනිමතය මත නියෝජ්‍ය විදුහල්පතිවරයෙකු හෝ අංශප්‍රධාන ගුරුවරයෙකු ඒ සඳහා පත් කළ හැකිය.

සම්බන්ධීකරණය

පාසලේ ශිෂ්‍ය උපදේශන කාර්යය සඳහා පත් කළ ගුරුවරයා හෝ සිසු සිසුවියන්ගේ ප්‍රසාදයට පත් ගුරුවරයෙකු මේ සඳහා සුදුසු වේ. එකී සම්බන්ධීකාරක විසින් ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකාරක හා/හෝ දිස්ත්‍රික් මහෝ සමාජීය සම්බන්ධීකාරක සමග සම්බන්ධීකරණය පවත්වා ගත යුතු අතර ඔවුන් පළාත් කළාප කොට්ඨාශ මට්ටමේ අධ්‍යාපන බලධාරීන් සමග සෘජු සම්බන්ධතා පවත්වනු ඇත.

ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය සෘජුවම දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරයා හරහා අධිකාරියේ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකරණ නිලධාරියා සහ මනෝ සමාජීය සම්බන්ධීකරණ නිලධාරියා මගින් පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු සම්බන්ධීකරණය කරනු ඇත.

කමිටුවේ ක්‍රියාකාරකම්

1. ළමා අපයෝජනය පිටුදැකීම සහ ළමුන්ගේ ආරක්ෂණ ක්‍රමවේදයන් පිළිබඳව දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන්
2. මනෝසමාජීය ක්‍රියාකාරකම්
3. පෞරුෂ සංවර්ධන වැඩසටහන්
4. නායකත්ව පුහුණු වැඩසටහන්
5. සෞන්දර්ය සහ රසාස්වාදනය ඉහළ නැංවීමේ ක්‍රියාකාරකම්
6. දරුවන්ගේ විනය සංවර්ධනය කරන වැඩසටහන්
7. දත්ත කළමනාකරණය ආශ්‍රිත වැඩසටහන්
8. සිසුන් වැඩි පිරිසක් දුර්වලතා දක්වන සහ ප්‍රධාන වියයන් හි දැනුම සංවර්ධනය සඳහා නූතන ක්‍රමවේදයන් ආශ්‍රිත වැඩසටහන්
9. විභාග ක්‍රියාකාරකම් පදනම් කරගත් වැඩසටහන් සහ කාල කලමනාකරණ වැඩසටහන්
10. ළමුන්ගේ හැගීම් අනන්‍යතාවය සුරැකෙන පරිදි ප්‍රකාශකිරීම සහ අදාළ නිලධාරීන් වෙත දැනුවත්කිරීම සඳහා සිනහ කඳුළු (Happy and Sad Box) පෙට්ටියක් පවත්වාගෙන යාම.
11. කමිටුව විසින් හඳුනා ගන්නා වෙනත් සුදුසු වැඩසටහන්
12. පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු ක්‍රියාකාරකම් ඇගයීම උදෙසා කොට්ඨාශ කලාප පලාත් හා ජාතික මට්ටමින් විවිධ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම.

කමිටුවේ ක්‍රියාකාරකම් සඳහා කමිටුවේ යෝජනා සම්මතයෙන් අරමුදල් රැස්කිරීම හා එහි ක්‍රියාකාරකම් සඳහා එම මුදල් යොදවා ගැනීම විදුහල්පතිවරයාගේ අධීක්ෂණය හා අනුමැතිය සහිතව සිදු කළ යුතුය. මෙලෙස රැස්කරන මුදල් පාසල් සංවර්ධන සමිති ගිණුමට බැරකොට ඊට අනුබද්ධ වැය ශීර්ෂයක් ලෙස පවත්වාගත යුතුය.

අප රටේ ළමා පරපුර සියලු අපයෝජනයන්ගෙන් ආරක්ෂා කරගැනීමත් තම ළමා කාලය තුළ ලැබිය යුතු ළමා අයිතිවාසිකම් තහවුරු කරදීමත් සඳහාත් අවැසි සියලු ක්‍රියාමාර්ගයන් පාසල විසින් ගත යුතුය. පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු මගින් මෙම කටයුත්ත වඩාත් පහසුවෙන් ඉටුකරගත හැකි බැවින් සෑම පාසලකම පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටුවක් ස්ථාපනය කිරීම හා එය පවත්වාගෙන යාම සෑම විදුහල්පතිවරයෙකුගේම වගකීමක් බැවි අවධාරණය කර සිටිමි.

පාසලේ ආචාර්ය මණ්ඩලය හා අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට සම්බන්ධ සියලු නිලධාරීන් මෙම පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටුව සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා කටයුතු කල යුතු අතර පාසල් අධීක්ෂණ ක්‍රියාවලියේ දී අදාළ නිලධාරීන් විසින් පාසල් ළමා රක්ෂක කමිටුවේ ක්‍රියා කාරීත්වය අධීක්ෂණය කළ යුතුය. මෙම පාසල් ළමා ආරක්ෂක කමිටු වැඩසටහන සාර්ථක කරගැනීම සඳහා ඔබ සියලු දෙනාගේ ම පුර්ණ සහයෝගය අපේක්ෂා කරමි.

එච්. එම්. ගුණසේකර
ලේකම්
අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය
"ඉගුරුපාය"
බත්තරමුල්ල

එච්. එම්. ගුණසේකර
ලේකම්
අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය

පිටපත - සභාපති
ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය
නො 330 තලවතුගොඩ පාර, මාදිවෙල

දැ.ගැ.පි/අ.ක.ස

ඇමුණුම-12

පාසල් ප්‍රමාරක්ෂක කමිටු වියදම්

වර්ෂය	වැය කරන ලද මුදල රු.
2011	167,653
2012	258,064
2013	2,766,512
2014	2,203,262
2015	3,668,949
2016	11,154,963
2017	5,187,742
2018	3,651,500
	29,058,645

ඇමුණුම-13

2018 පෙබරවාරි 05 වන විට පැවති ළමා ආරක්ෂක කමිටු පිළිබඳ විස්තරය

දිස්ත්‍රික්කය	දිස්ත්‍රික්ක 25 තුල මුළු පාසල් සංඛ්‍යාව	ළමා ආරක්ෂක කමිටු පිහිට වූ පාසල් සංඛ්‍යාව	ක්‍රියාකාරීත්වයේ පවතින පාසල් සංඛ්‍යාව
කෑගල්ල	531	158	90
ගම්පහ	537	102	33
ගාල්ල	430	171	101
හම්බන්තොට	321	128	58
කළුතර	418	72	51
පුත්තලම	371	97	63
බදුල්ල	606	56	46
මාතලේ	321	104	104
මඩකලපුව	359	276	246
මහනුවර	649	339	143
මොණරාගල	294	136	65
මුලතිව්	123	32	26
වවුනියාව	180	31	29

මන්තාරම	137	56	55
කුරුණෑගල	885	521	292
කොළඹ	404	96	60
කිලිනොච්චිය	104	39	39
අනුරාධපුරය	562	109	75
යාපනය	453	304	266
ත්‍රිකුණාමලය	313	74	45
නුවරඑළිය	549	41	20
මාතර	361	104	59
අම්පාර	438	204	180
පොළොන්නරුව	250	75	75
රත්නපුර	598	290	171
	10,194	3,615	2,392

ඇමුණුම-14

2017 සිට 2019 මාර්තු දක්වා විවිධයෝ සාක්ෂි පටිගත කිරීම්

වර්ෂය	විවිධයෝ සාක්ෂි සඳහා ඉල්ලුම් කළ සංඛ්‍යාව	පටිගත කර ඇති ප්‍රමාණය	පටිගත කළ නොහැකි වූ ප්‍රමාණය % ලෙස
2019 මාර්තු මාසයේ සිට ඔක්තෝබර් 21 දක්වා	100	61	39
2018 ජනවාරි 03 සිට දෙසැම්බර් 18	176	124	29.55
2017 ජනවාරි 03 සිට දෙසැම්බර් 19	185	145	21

ලමයින්ට සිදුවන අපවාර වර්ග

	දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයට අනුව වැරදි වර්ග	ලද පැමිණිලි					
		2015	2016	2017	2018	2019	
01	286(අ) - ලමයින්ට අදාළව කරනු ලබන අසහාය පල කිරීම් සහ ප්‍රදර්ශනය කිරීම.	2	5	8	15	19	49
02	286(ආ) - ලමයෙකු ලිංගික අපයෝජනය කිරීම වැළැක්වීම පරිගණකය මගින් සේවා සපයන අයෙකු විසින් සිදු කල යුතු ය.	-	-	-	-	-	-
03	288 - ලමයින් සිඟමනෙහි යෙදවීම.	338	329	312	315	238	1532
04	288(අ) - ලිංගික සංසර්ගය සඳහා ලමයින් කුලියට ගැනීම හෝ යෙදවීම.	-	-	-	-	-	-
05	288(ආ) - සීමිත භාණ්ඩ ජාවාරම් කිරීමට ලමයින් කුලියට ගැනීම හෝ සේවයෙහි යෙදීම.	22	30	28	40	22	142
06	308(අ) - ලමයින් කාරක්වයට භාජනය කිරීම.	2,317	2,180	2,144	2,413	1,965	11,019
07	345 - ලිංගික අතවර කිරීම.	735	713	501	555	499	3,003
08	352 - නීත්‍යානුකූල භාරකාරත්වයෙන් පැහැර ගැනීම.	219	124	145	120	92	700
09	353 - පැහැර ගැනීම.	39	85	42	45	41	252

10	360(ආ) - ළමයින්ගෙන් අයුතු ලිංගික ප්‍රයෝජන ගැනීම.	-	-	-	4	2	6
11	360(ඇ) - තැනැත්තන් වෙළඳාම් කිරීම.	174	159	116	125	101	675
12	360(ඉ) - අපයෝජනය සඳහා ලිංගික ඇවිටිලි කිරීම.	2	11	10	15	12	50
13	363 - ස්ත්‍රී දූෂණය	433	347	340	311	229	1,660
14	364 - ව්‍යභිචාරය	-	-	-	-	-	-
15	365 - අස්වාභාවික වැරදි	1	2	1	1	1	6
16	365(අ) - තැනැත්තන් අතර දැඩි අශිෂ්ඨ ක්‍රියා.	1	1	5	7	1	15
17	365(ආ) - බරපතල ලිංගික අපයෝජනය.	365	156	309	375	242	1,447
18	365(ඇ) - ඇතැම් වැරදිවලට අදාල පල කිරීම්.	-	-	-	-	-	-
19	71 CYPO - ළමුන් නොසලකා හැරීම (40 ඇ)	885	617	390	536	783	3,211
20	71 CYPO - මත්ද්‍රව්‍ය වෙළඳාම (40 ආ)	-	-	3	-	-	3
21	ළමා ශ්‍රමය	313	283	269	262	236	1,363
22	ගෘහස්ථ නිංසනය	106	64	80	104	75	429
23	බාල අපරාධ	274	276	492	374	275	1,691
24	වෙනත්	3,041	2,482	2,493	2,622	1,225	11,863
25	අනිවාර්ය අධ්‍යාපනය (40 ඇ)	1,463	1,457	1,324	1,267	1,142	6,653
	එකතුව	10,730	9,361	9,012	9,506	7,200	45,809

සංවිධාන සටහන

සංවිධාන ව්‍යුහය

